

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

(วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2564 ถึง วันที่ 15 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2565)

สัญญาเลขที่ A13F640094

การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน
เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ

Creation of folk performing arts festival by community participation to
improve the local economy of Bang Saotong District, Samutprakarn

โดย อาจารย์ไฉญญา แยมยิ้ม หัวหน้าโครงการวิจัย
สังกัด คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

สนับสนุนโดยกองทุนส่งเสริม ววน. และหน่วยบพท.
วันที่ส่ง 15 เดือน สิงหาคม พ.ศ.2565

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

(วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2564 ถึง วันที่ 15 เดือน สิงหาคม พ.ศ.2565)

สัญญาเลขที่ A13F640094

การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน
เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ

Creation of folk performing arts festival by community participation to
improve the local economy of Bang Saotong District, Samutprakarn

คณะผู้วิจัย

อาจารย์ไฉบุญ แยมยิ้ม หัวหน้าโครงการวิจัย

สังกัด มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

สนับสนุนโดยกองทุนส่งเสริม ววน. และหน่วยบพท.

วันที่ส่ง 15 เดือน สิงหาคม พ.ศ.2565

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัย ขอขอบคุณ หน่วยบริหารและจัดการทุนวิจัยและนวัตกรรมด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) ในกำกับของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) ที่สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการโครงการศึกษาวิจัย เรื่อง การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาะง จังหวัดสมุทรปราการ ภายใต้โครงการวิจัย “การขับเคลื่อนทุนทางวัฒนธรรมสองฝั่งคลองแบบมีส่วนร่วม สู่การพัฒนาผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม ด้วยแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์อำเภอบางเสาะง จังหวัดสมุทรปราการ” ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยได้รับทุนพัฒนาโครงการวิจัย (Project development grant) ภายใต้ชุดโครงการ “มหาวิทยาลัยกับการขับเคลื่อนศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่” โครงการต่อยอดระยะที่ 2 ที่รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากหน่วยบริหารและจัดการทุนวิจัยและนวัตกรรมด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.) ประจำปีงบประมาณ 2564 ระยะเวลาดำเนินการวิจัย 15 เดือน

ผู้วิจัย ขอขอบคุณ ศาสตราจารย์ ดร.วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรือง อาจารย์อิศรา กันแดง และอาจารย์พนิดา ฐปนากร และผู้ทรงคุณวุฒิอีกหลายท่าน ที่ทำให้โครงการวิจัยนี้ได้รับการเติมเต็มให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ตลอดจนได้รับกำลังใจและคำแนะนำที่ดียิ่ง

ผู้วิจัย ขอขอบคุณ ทีมงานพัฒนาระบบประเมินผลลัพธ์ทางสังคม (SROI) ที่ช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ รวมถึงการสนับสนุนที่เป็นประโยชน์ จนกระทั่งการดำเนินโครงการนี้สำเร็จเรียบร้อย

ผู้วิจัย ขอขอบคุณ ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ จำนวน 4 ราย ได้แก่ คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ คณะหม่อมทำขวัญนาควัญเรือรถปรากร ที่เข้าร่วมกิจกรรมและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัย ขอขอบคุณ วัดจรเข้ใหญ่ วัดศรีวารีน้อย โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ องค์กรบริหารส่วนตำบล ศิระจรเข้ใหญ่ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ สภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ สมาคมการค้าพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) บริษัท ไทยยามาฮ่ามอเตอร์ จำกัด ทีมงานศูนย์วัฒนธรรม ทีมงานสื่อสารองค์กร นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ร่วมเป็นคณะทำงานขับเคลื่อนการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทั้งผู้ที่ได้อ่ยนามและไม่ได้่ยนามเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้จากใจจริง

ผู้วิจัย

นายใจบุญ แยมยิ้ม

ข บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัย เรื่อง การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศีร์ษะจรเข้ใหญ่ 2. ศึกษาแนวทางและสร้างสรรค์การจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบลศีร์ษะจรเข้ใหญ่ และ 3. เพื่อประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมจากการลงทุน (ROI/SROI) วิธีการดำเนินการศึกษา เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม มีการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม การจัดเวทีประชาคม การถอดบทเรียนและการคืนข้อมูลสู่ชุมชน ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาหลักคือ สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ทำให้หลายพื้นที่ไม่สามารถทำการแสดงได้ เจ้าภาพแจ้งเลื่อนหรือยกเลิก ปัญหารอง คือ ขาดการสื่อสารการตลาด ความนิยมชมการแสดงพื้นบ้านที่ลดลง คนหันไปเสพสื่อใหม่ เน้นชมออนไลน์ แนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ จำนวน 11 แนวทาง ได้แก่ 1. ชูอัตลักษณ์จากรากเหง้าทำให้โดดเด่น 2. จัดหมวดหมู่กิจกรรมและพื้นที่ 3. มีกิจกรรมการเรียนรู้ นิทรรศการและการเสวนา 4. สร้างแพลตฟอร์มเพื่อช่วยศิลปิน 5. สร้างจุดเน้นนำสายตาภายในงาน 6. สร้างโครงเรื่องให้น่าติดตาม 7. หยิบเรื่องราวของชีวิตนักแสดงมาเล่า 8. เชิญผู้เชี่ยวชาญ ศิลปินมาร่วมพูดคุยและทำกิจกรรม 9. จัดไลฟ์สดแบบออนไลน์ 10. มีพ่อค้าแม่ค้านำสินค้ามาขาย และ 11. ชุมชนเป็นเจ้าของเทศกาล หน่วยงานต่าง ๆ เป็นส่วนสนับสนุน โดยสร้างสรรค์การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน 5 ขั้นตอน เป็นรูปแบบการถ่ายทอดสดออนไลน์ (Live Streaming) ผสานการจัดในสถานที่จริง (On ground) ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุน (ROI) หลังจัดงานเทศกาลฯ คณะโขนสดเด็กครูวิภิมพลี ROI = 31 % รายได้รวมเฉลี่ยต่อปี จำนวน 720,000 บ. คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ ROI = 82 % รายได้รวมเฉลี่ยต่อปี จำนวน 1,440,000 บ. คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ ROI = 33 % รายได้รวมเฉลี่ยต่อปี จำนวน 288,000 บ. คณะหมอลำขวัญนาควัฒน์เรือนลูกปรากร ROI = 100 % รายได้รวมเฉลี่ยต่อปี จำนวน 672,000 บ. สำหรับผลตอบแทนทางสังคม (SROI) มูลค่าการลงทุนโครงการจัดงานเทศกาลฯ จำนวนทั้งสิ้น 410,744.71 บ. สามารถสร้างมูลค่าผลประโยชน์จากการลงทุน จำนวน 3,741,866.35 บ. เมื่อนำมาคำนวณการประเมินผลกระทบทางสังคมเทียบกับเงินลงทุนดำเนินการ จำนวน 1 บาท จะได้ผลตอบแทนทางสังคม SROI = 9.11 บาท สรุปได้ว่า เป็นโครงการที่น่าลงทุน

Abstract

This research study about the creation of a performing arts and folk festival with community participation that aimed to improve the local economy of Bang Saotong District, Samutprakarn. The objectives were 1. to study the problems of local performing arts entrepreneurs in Sisa Chorakhe Yai 2. to study the guidelines and creativity in organizing the Sisa Chorakhe Yai Folk Performing Arts Festival 3. to assess the Return on Investment and Social Return on Investment (ROI/SROI). A qualitative research methodology was used. The research took the form of participatory action research that consisted of: document gathering, related research reports, participant and non-participant observation, in-depth interviews, group chats, organizing a community forum, knowledge management and feedback to the community. The study found that the main problem was the severity of the COVID-19 epidemic which affected the folk performing arts entrepreneurs in Sisa Chorakhe Yai. The secondary problem was the lack of marketing communication. Moreover, people are now focusing on new media online which led to the decline in folk performances popularity. There were 11 guidelines for organizing the Folk Performing Arts Festival 1. emphasize identity from the root to make it stand out 2. categorize activities and areas 3. arrange learning activities, exhibitions and discussions 4. build a platform to help artists 5. create a visual focus within the event 6. create an engaging storyline from start to finish 7. create story telling from actors' lives 8. invite expert artists to talk 9. organize live online events 10. invite vendors 11. the community is the owner of the Folk Performing Arts Festival and various agencies act as supporters in 5 steps. The Folk Performing Arts Festival included both online broadcasting (Live Streaming) and on ground (onsite?) activities according to security measures necessitated by the COVID-19 situation. The assessment of economic return on investment (ROI) after the Folk Performing Arts Festival, Khon Sod Khru Wik Chimppli School ROI = 31 % with an average total income per year of 720,000 baht, Ban Sri Ket Thai Music Group ROI = 82 % with an average total income per year of 1,440,000 baht, Klong Yow Bunyadsil ROI = 33 % with an average total income per year of 288,000 baht, Tham Kwan Nak Kwan Ruen Luk Prakan group ROI = 100 % with an average total income per year of 672,000 baht. The Social Return on Investment (SROI) of 410,744.71 baht could generate value from the investment in the amount of 3,741,866.35 baht. When calculating the social impact assessment compared to the investment in the amount of 1 baht, the social return is SROI = 9.11 baht. Concluded that the project was worth investing in.

บทสรุปผู้บริหาร

การศึกษาวิจัย เรื่อง การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศีรษะจรเข้ใหญ่ ศึกษาแนวทางและสร้างสรรค์การจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบลศีรษะจรเข้ใหญ่ และเพื่อประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมจากการลงทุน (ROI/SROI)

โดยมีเป้าหมายสำคัญคือ เกิดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านศีรษะจรเข้ใหญ่ เกิดลานการแสดงพื้นบ้านตำบลศีรษะจรเข้ใหญ่ ผู้ชมงานได้รับประสบการณ์ เกิดการบอกต่อ สร้างกระแส แชนจ์ ภาพลักษณ์เชิงบวก กระตุ้นยอดขาย เกิดการจ้างงานรายได้ของผู้ประกอบการวัฒนธรรมทั้ง 4 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 พัฒนาระบบการสื่อสารตลาดผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 4 ราย ได้แก่ คณะโขนสดเด็กครูวิภิมพลี คณะหม่อทำขวัญนาควัญเรือนลูกปรากร คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ และคณะกลองยาวบุญฤทธิศิลป์ พัฒนาระบบที่กักข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กลไกความร่วมมือสานพลังภาคเครือข่ายจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

ผลการดำเนินงานระยะเวลา 15 เดือน พบว่า

เกิดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านศีรษะจรเข้ใหญ่

การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ระหว่างวันที่ 18 – 20 ก.พ. 65 เป็นรูปแบบการถ่ายทอดสดออนไลน์ (Live Steaming) ผสมผสานกับการจัดในสถานที่จริง (On ground) ตามมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19

เกิดลานการแสดงพื้นบ้านตำบลศีรษะจรเข้ใหญ่ ณ วัดจรเข้ใหญ่ และ รร.วัดจรเข้ใหญ่

ผู้ชมงานได้รับประสบการณ์ เกิดการบอกต่อ สร้างกระแส แชนจ์ ภาพลักษณ์เชิงบวก

จากการแสดงความคิดเห็นทางเพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการของผู้ชมงานเทศกาลฯ สรุปความได้ว่า ผู้ชมชอบชมศิลปะการแสดงพื้นบ้าน เป็นกิจกรรมที่ดี เป็นการจัดงานที่ดีมาก ถ้าในจังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดอื่น ๆ สามารถนำศิลปะการแสดงพื้นบ้านไปจัดในงานประจำปีของวัดต่าง ๆ ได้ จะดีมาก ศิลปินท้องถิ่นจะได้มีงานมีรายได้ พร้อมสนับสนุน แม้เป็นจุดเริ่มต้นจัดงานครั้งแรก ๆ ถือว่าดีสร้างความภาคภูมิใจให้กับผู้ร่วมจัดงานเทศกาลฯ

จำนวนผู้เข้าร่วมชมงาน (Participant) ออนไลน์ เพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ

- จำนวนผู้ชมไลฟ์สด วันที่ 18 ก.พ. 65 กดไลก์ 46 ดู 2 พันครั้ง ความคิดเห็น 21 รายการ แชนจ์ 45 ครั้ง คนที่เข้าถึง 4.3 พัน
- จำนวนผู้ชมไลฟ์สด วันที่ 19 ก.พ. 65 กดไลก์ 17 ดู 506 ครั้ง ความคิดเห็น 2 รายการ แชนจ์ 13 ครั้ง คนที่เข้าถึง 1.4 พัน

- จำนวนผู้ชมไลฟ์สด วันที่ 20 ก.พ. 65 กดไลก์ 15 ดู 375 ครั้ง ความคิดเห็น 1 รายการ แชร์ 13 ครั้ง คนที่เข้าถึง 904

เกิดการจ้างงานรายได้ของผู้ประกอบการวัฒนธรรมทั้ง 4 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 10

เมื่อเปรียบเทียบสภาวะการจ้างงานการแสดงพื้นบ้านและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนช่วงก่อนเกิดสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 หรือก่อนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับสภาวะการจ้างงานและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนหลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดง พบว่า

- คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือน 50 % มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 งาน เป็น 3 งาน ต่อเดือน
- คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือน 50 % มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 งาน เป็น 6 งาน ต่อเดือน
- คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือน 71 % มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 งาน เป็น 6 งาน ต่อเดือน
- คณะหม่อมทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากร มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือน 75 % มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 งาน เป็น 7 งาน ต่อเดือน

เมื่อนำมาประเมินผลกับเป้าหมาย คือ เกิดการจ้างงานรายได้ของผู้ประกอบการวัฒนธรรมทั้ง 4 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 พบว่า เกิดการจ้างงานรายได้ของผู้ประกอบการวัฒนธรรมทั้ง 4 คณะ เพิ่มขึ้นมากกว่า 10 % ทุกคณะ

พัฒนาช่องทางการสื่อสารตลาดผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 4 ราย

เกิดการพัฒนาช่องทางการตลาดออนไลน์ทางเพจคณะศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 4 คณะ ได้แก่

- คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ สร้างเพจขึ้นใหม่ชื่อ คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ เนื่องจากไม่มีเพจพัฒนาการถ่ายรูปคมชัด การเขียนคอนเทนต์ทางเฟสบุ๊ก และการไลฟ์สด
- คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี มีเพจอยู่แล้วจากโครงการวิจัยระยะที่ 1 โดยในระยะที่ 2 ได้พัฒนาเพจของคณะโดยใช้เทคนิคไลฟ์สดและคลิปวิดีโอ
- คณะหม่อมทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากร สร้างเพจขึ้นใหม่ เนื่องจากใช้เฟสบุ๊กส่วนตัวพัฒนาการถ่ายรูปคมชัดและการเขียนคอนเทนต์ทางเฟสบุ๊ก
- คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ พัฒนาการจัดการเพจหลัก เนื่องจากมีหลายเพจ โดยการถ่ายรูปคมชัด การเขียนคอนเทนต์ทางเฟสบุ๊ก และการไลฟ์สด

เกิดบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กลไกความร่วมมือสถานพละภาคเครือข่ายจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ได้แก่

วัดจระเข้ใหญ่ โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ อบต.ศิระชะจรเข้ใหญ่ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ สภาวัฒนธรรม จ.สมุทรปราการ สมาคมการค้าพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ คณะหม่อมทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากร และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

Executive summary

This research study about the creation of a performing arts and folk festival with community participation that aimed to improve the local economy of Bang Saotong District, Samutprakarn. The objective is to study the condition of the performing arts entrepreneurs, the folk of the Sisa Chorakhe Yai district. Study the guidelines and create a folk performing arts festival. Sisa Chorakhe Yai district And to assess the economic and social return on investment (ROI/SROI)

With an important goal of Born folk performing arts festival, Sisa Chorakhe Yai Born a courtyard, folk show, Sisa Chorakhe Yai district The audience experienced Tell more Create a positive image, stimulate sales. Employment, income of cultural entrepreneurs 4 people, up 10 percent, develop communication channels, market, cultural entrepreneurs, folk shows, 4 cases, including live pantomime, children, teacher, wick, kimphi, Kwan Sakai, Ban Luk Suk Thai Music Board and Long Drum Corps Art Command Develop notes Agreed cooperation (MOU) Cooperation mechanism to build network power from government, private sector and civil society

Performance of 15 months found that. Born folk performing arts festival, Sisa Chorakhe Yai Organizing a folk performing arts festival Between 18 – 20 A.Wed. 65 is an online live broadcasting format (Live Steaming) combined with real-life arrangement (On ground) in accordance with security measures in the scenario-19 Born in a folk show courtyard, Sisa Chorakhe Yai district at Wat Chorakhe Yai and Wat Chorakhe Yai School.

The audience has experienced Telling to create a positive image sharing trend

From the page comment, the Office of Culture of Samut Prakan Province of the audience of the festival In conclusion, the audience is waiting to see the folk performing arts. It's a good activity. It is a very good event. If each province can arrange at the year of the various temples in the province, it will be very good. Local art will Have a job, have income Ready to support Even as the first event began, it was considered good to make pride for the festival participants Number of exhibitors (Participant) Online Page Office of Culture, Samut Prakan Province

- Number of live life viewers on 18 A.Wed. 65 Likes 46 View 2 thousand times Comments 21 items Share 45 times People who reach 4.3 thousand

- Number of live life viewers, 19 A.Wed. 65 Likes 17 View 506 times Comments 2 Items Share 13 times People who reach 1.4 thousand

- Number of live life viewers on 20 A.Wed. 65 Press Likes 15 View 375 times Comments 1 Share 13 times People who access 904

Employment, income of all 4 cultural entrepreneurs increased by 10 percent When comparing the conditions of employment, folk shows and average monthly income

before the Council, the spread of the quota-19 or before the local performing arts festival. When compared to the employment conditions and the average monthly income after the performance arts festival, it was found that

- Fresh pantomime, teacher Vic Chim Phli With an average monthly income increase of 50 % Employment increased from the original 2 jobs to 3 jobs per month

- Thai Faculty of Music, Ban Si Ketu With an average monthly income increase of 50 % Employment increased from the original 4 jobs to 6 jobs per month

- Artistic Long Drum Board With an average monthly income increase of 71% Employment increased from the original 4 jobs to 6 jobs per month

- The doctor makes a slogan for the children's fortress. With an average monthly income increase of 75 % Employment increased from the original 4 jobs to 7 jobs per month

When evaluating the goal, employment, the income of all 4 cultural entrepreneurs increased by 10 percent. Employment found. The income of all 4 cultural entrepreneurs increased by more than 10

Develop communication channels, market, 4 folk performing arts entrepreneurs The development of online marketing channels on the page of 4 faculties of folk performing arts, including

- Long Drum Corps coined the art Create a new page named Long Drum Corps coined art Due to lack of pages Developing clear photography Facebook content writing and live life

- Fresh coworker, teacher, wick, kimple Already have a page from Phase 1 research project, Phase 2 developed the faculty page using live live techniques and video clips

- The doctor makes a slogan for the children's fortress. Create a new page Because using personal Facebook Develop sharp photography and Facebook content writing

- Thai Music Board, Ban Si Ketu Develop the main page management Because there are many pages By taking clear pictures Writing the content via Facebook and live life

Memorandum of Understanding (MOU) Cooperation Mechanism Weaving Network Sector Power from Government, Private Sector and Civil Society, namely

Wat Chorakhe Yai, Wat Chorakhe Yai School. SAO.Head of the Great Crocodile Provincial Cultural Office of Samut Prakan Cultural Council.Samut Prakan Trade Association Tourism Development Province Ocean Fortress CPF Company (Thailand) Limited (Public) Fresh pantomime, children, teacher Vic Chim Phli Thai Music House Sri Ketan Long Drum Corps Art Command Faculty Maha Chakri Kwan Khao Ban Muang Prakan And Huachiew Chaleamprakiet University

ฉ
สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ข
Abstract	ค
บทสรุปผู้บริหาร	ง
Executive summary	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญรูป	ช
สารบัญตาราง	ซ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 บทนำ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 กรอบแนวคิด	3
1.3.1 ขอบเขตการดำเนินงาน	3
1.3.2 กรอบการวิจัย	3
1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 ทบทวนบริบทข้อมูล ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดศิลปะการแสดงพื้นบ้าน (Folk Performing Arts)	7
2.2 แนวคิดศิลปะการแสดงสด (Performance Art)	8
2.3 ทฤษฎีการสื่อสารของลาสเวลล์ (Lasswell)	9
2.4 แนวคิดผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม (Cultural Entrepreneur)	11
2.5 แนวคิดนาฏกรรมเพื่อส่งเสริมการตลาดเชิงกิจกรรม (Event Marketing And Dance Production)	11
2.6 แนวคิดการตลาดออนไลน์ (Online Marketing)	13
2.7 แนวคิดการบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ (Organizer Management)	16
2.8 แนวคิดการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR)	18
2.9 แนวคิดการประเมินผลตอบแทนทางสังคม (Social Return on Investment)	21
2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	26
3.1 วิธีการศึกษา	26
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	30
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
3.5 ขั้นตอนการดำเนินโครงการวิจัย	31
บทที่ 4 ผลการวิจัย	36
4.1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบล ศิระจรเข้ใหญ่	36
4.2 ผลการศึกษาแนวทางและสร้างสรรค์การจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ของชาวตำบลศิระจรเข้ใหญ่	40
4.3 ผลการศึกษาการประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคม (ROI/SROI) จากการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	138
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย	143
5.1 สรุปผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของชุดโครงการวิจัย	143
5.2 การอภิปรายผล	166
5.3 ข้อเสนอแนะ	169
5.4 ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานวิจัย	170
5.5 องค์กรความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัย	171
บรรณานุกรม	173
ภาคผนวก	176
ภาคผนวก ก ตารางการวิเคราะห์และคำนวณผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการ ลงทุน (ROI)	177
ภาคผนวก ข ตารางการวิเคราะห์และคำนวณผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน (SROI)	181
ภาคผนวก ค รูปภาพลงพื้นที่หรือจัดกิจกรรมต่างๆ	194
ภาคผนวก ง รายงานการประชุม	196
ภาคผนวก จ แบบสัมภาษณ์	230
ภาคผนวก ฉ บทละครการแสดงจินตภาพประกอบแสงเสียง	250

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ช จดหมายเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมหารือ เวทีพัฒนาโจทย์และจัดทำ กรอบการวิจัยปีงบประมาณ 2565	261
ภาคผนวก ซ คำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานจัดเก็บข้อมูล มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดสมุทรปราการ	263
ภาคผนวก ฉ เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัย	265
ภาคผนวก ชู แบบสรุปปิดโครงการ	266
ภาคผนวก ฎ ประวัติผู้วิจัย	273

ช
สารบัญรูป

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบการวิจัย	4
ภาพที่ 2 วิธีการศึกษา	26
ภาพที่ 3 ข้อความทางเพจที่แสดงถึงสถานการณ์การทำงาน	38
ภาพที่ 4 แสดงแนวคิดการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	41
ภาพที่ 5 สรุปแนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่	51
ภาพที่ 6 การประชุมออนไลน์หรือแนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	63
ภาพที่ 7 Mindmap ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	64
ภาพที่ 8 แผนผังสถานที่จัดงาน (Floor Plan) วัดจรเข้ใหญ่	65
ภาพที่ 9 การประชุมหรือแนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ครั้งที่ 2/2564	68
ภาพที่ 10 แมสคอต (Mascot)	68
ภาพที่ 11 พื้นที่จัดแสดงและเวที	73
ภาพที่ 12 การตกแต่งซุ้มทางเข้า	73
ภาพที่ 13 จุดถ่ายรูป	74
ภาพที่ 14 รูปแบบนิทรรศการ	74
ภาพที่ 15 รูปแบบเวทีและที่นั่ง	75
ภาพที่ 16 การอบรมเชิงปฏิบัติการ หัวข้อ การพัฒนาศิลปะการแสดงพื้นบ้านและช่องทางทางการตลาดออนไลน์	77
ภาพที่ 17 การประชุมหรือเพื่อสร้างสรรค์การแสดงพื้นบ้านร่วมกันระหว่างคณะหม่อมทำขวัญนาคแม่ขวัญเรือนลูกปรากรกับคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ	78
ภาพที่ 18 การพัฒนาช่องทางการสื่อสารตลาดผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้าน	79
ภาพที่ 19 การประยุกต์ใช้ทักษะโดยการไลฟ์สดผ่านเพจของตนเอง	80
ภาพที่ 20 พิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่	81
ภาพที่ 21 การสนับสนุนงบประมาณวิจัย	82
ภาพที่ 22 แบนเนอร์ประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่	84
ภาพที่ 23 สำนักพิมพ์นิวส์รีพอร์ตทูเดย์ โพสต์เผยแพร่ข่าวพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่	85

สารบัญรูป (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 24 เพจทูเดย์ ออนไลน์ โพสต์เผยแพร่ข่าวพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่	85
ภาพที่ 25 เพจ TCNN Network โพสต์เผยแพร่ข่าวพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่	86
ภาพที่ 26 เพจ TCNN Network ได้ดำเนินการแชร์ลงในเพจกลุ่มต่าง ๆ	86
ภาพที่ 27 เพจสารคดี เวิลด์วีวี สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา เผยแพร่คลิปข่าวพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่	87
ภาพที่ 28 นักศึกษากลุ่มวิชาชีพโทรทัศน์และศิลปะการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ ดำเนินการเผยแพร่ภาพและข้อความประชาสัมพันธ์พิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ทางเพจเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่	92
ภาพที่ 29 หลังจากโพสต์เผยแพร่ข่าวการจัดงานเทศกาลทางเพจฯ มีผู้เข้ามาแสดงความคิดเห็น ชื่นชม และมีความสนใจชมงานเทศกาลฯ	93
ภาพที่ 30 นักศึกษากลุ่มวิชาชีพโทรทัศน์และศิลปะการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ ทำหน้าที่ติดตั้งป้ายไว้นิลชื่องาน ปรีณรายชื่อผู้ลงนามใส่ป้ายสามเหลี่ยม เวียนเพิ่ม MOU ต้อนรับลงทะเบียนสื่อมวลชนและผู้เข้าร่วมงาน ถ่ายภาพนิ่ง ถ่ายคลิปวิดีโอ เชิญของที่ระลึก ประสานงานห้องพักรักนักแสดง และปล่อยคิวการแสดง	94
ภาพที่ 31 หัวหน้าคณะกลองยาวบุญญิตศิลป์ ได้แสดงความชื่นชมการจัดงานฯ มาทางไลน์ ส่วนตัวของผู้วิจัย	94
ภาพที่ 32 การตอบคำถามให้กับผู้สนใจเข้าร่วมชมงานเทศกาลฯ ทางเพจเฟซบุ๊ก	95
ภาพที่ 33 การไลฟ์สดทางเพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ เพจวัดจรเข้ใหญ่ และเพจสุขไม่จางที่บางเสาธง	117
ภาพที่ 34 กลุ่มผู้ชมในสถานที่จริง	118
ภาพที่ 35 จำนวนผู้เข้าร่วมชมงาน (Participant) ออนไลน์	119

สารบัญรูป (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 36 กราฟแสดงจำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 18 ก.พ. 65 จำแนกตามจังหวัด	120
ภาพที่ 37 กราฟแสดงจำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 18 ก.พ. 65 จำแนกอายุ	120
ภาพที่ 38 กราฟแสดงจำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 19 ก.พ. 65 จำแนกตามจังหวัด	121
ภาพที่ 39 กราฟแสดงจำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 19 ก.พ. 65 จำแนกอายุ	121
ภาพที่ 40 กราฟแสดงจำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 20 ก.พ. 65 จำแนกตามจังหวัด	122
ภาพที่ 41 กราฟแสดงจำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 20 ก.พ. 65 จำแนกอายุ	122
ภาพที่ 42 ใบลงทะเบียนผู้เข้าร่วมงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ วันที่ 18 ก.พ. 65	123
ภาพที่ 43 ผู้เข้าร่วมชมการแสดงศิลปะการตะตะกร้อลอดห่วง	123
ภาพที่ 44 เพจสารคดีศิลปินวิถี สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา เผยแพร่พิธีเปิดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	124
ภาพที่ 45 การแสดงความคิดเห็นจากเฟซบุ๊กเพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ	125
ภาพที่ 46 เกิดการรับจ้างงานการแสดงระหว่างดนตรีไทยบ้านศรีเกตุและการแสดงโขนสดเด็กคณะครูวิภิมพลีมาผสมผสานเข้าด้วยกัน	132
ภาพที่ 47 แสดงเปรียบเทียบสภาวะการจ้างงานก่อนและหลังการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	133
ภาพที่ 48 การประชุมคืนข้อมูลสู่ชุมชนและการถอดบทเรียน	134
ภาพที่ 49 ผู้อำนวยการ รร.วัดจรเข้ใหญ่ ต้อนรับครูนาฏศิลป์คนใหม่	135
ภาพที่ 50 การประชุมติดตามความก้าวหน้าของผู้ทรงคุณวุฒิ รอบปิดโครงการวิจัย	135
ภาพที่ 51 การพัฒนาต่อยอดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่	136
ภาพที่ 52 คลินิกให้คำปรึกษาด้าน SROI	138
ภาพที่ 53 แนวทางการสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศิระจรเข้ใหญ่ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 11 แนวทาง	145
ภาพที่ 54 แสดงแนวคิดเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	146
ภาพที่ 55 การประเมินผลกระทบทางสังคม (SROI) โดยโครงการวิจัยมีผลลัพธ์ทางสังคม 5 ประเด็น	159
ภาพที่ 56 ขั้นตอนการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	172
ภาพที่ 58 การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดง	195

๗
สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	5
ตารางที่ 2 ระยะเวลาและแผนการดำเนินงานในการวิจัย	34
ตารางที่ 3 สรุปสถานการณ์ที่ได้รับผลกระทบในปัจจุบัน	39
ตารางที่ 4 สรุปสถานการณ์การจ้างงานการแสดงช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ	40
ตารางที่ 5 แสดงการลงพื้นที่นำเสนองานวิจัย การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ เพื่อพัฒนาภาคีความร่วมมือ (MOU)	52
ตารางที่ 6 แสดงการลงพื้นที่ประสานงานกับภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อการจัดงานเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน	56
ตารางที่ 7 แผนปฏิบัติงาน “งานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่”	89
ตารางที่ 8 การเตรียมความพร้อมสถานที่และอื่น ๆ เพื่อจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดง พื้นบ้าน ณ วัดจรเข้ใหญ่ และ รร.วัดจรเข้ใหญ่	95
ตารางที่ 9 จดหมายอนุญาตการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน และสถานที่จัดงาน เทศกาลฯ	103
ตารางที่ 10 การเตรียมความพร้อมวันงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ 18 ก.พ. 65 ช่วง 12.00 – 16.00 น. โดยทุกอย่างต้องพร้อมก่อนเวลาเริ่มงาน อย่างน้อย 1 ชั่วโมง โดยงานเริ่มในช่วงเวลา 17.00 น. เป็นต้นไป	104
ตารางที่ 11 ลำดับช่วงพิธีการและการแสดงในงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	108
ตารางที่ 12 คลิปวิดีโอองค์ความรู้มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะกรรมการแสดง	115
ตารางที่ 13 แสดงผลการคำนวณผลตอบแทนจากการลงทุน (ต่อปี)	138
ตารางที่ 14 แผนที่ผลลัพธ์ (Outcome Mapping)	140
ตารางที่ 15 แสดงการคำนวณมูลค่าปัจจุบันสุทธิ	141
ตารางที่ 16 สรุปสถานการณ์การจ้างงานการแสดงช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ	143
ตารางที่ 17 ผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ โรคโควิด-19	144

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 18 ผลการวิจัยตามแนวทาง 11 แนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด.ศีระจรไขใหญ่	152
ตารางที่ 19 สรุปผลการดำเนินงานวิจัย	161
ตารางที่ 20 รายการแสดงในงานนมัสการองค์พระสมุทรเจดีย์ประจำปี 2564 และ 2565	171
ตารางที่ 21 แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลผลตอบแทนของการลงทุน (ROI) คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี	177
ตารางที่ 22 แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลผลตอบแทนของการลงทุน (ROI) คณะกลองยาวบุญญัตติศิลป์	178
ตารางที่ 23 แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลผลตอบแทนของการลงทุน (ROI) คณะหม่อทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปราการ	179
ตารางที่ 24 แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลผลตอบแทนของการลงทุน (ROI) คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ	180
ตารางที่ 25 ขอบเขต	181
ตารางที่ 26 ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Identify stakeholder)	182
ตารางที่ 27 การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	183
ตารางที่ 28 ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง	185
ตารางที่ 29 ตัวชี้วัด และค่า financial proxy	187
ตารางที่ 30 กรณีสถาน	188
ตารางที่ 31 คำนวน SROI	190
ตารางที่ 32 ผลลัพธ์และตัวชี้วัดทางสังคมที่ไม่ได้ทำการประเมิน (เนื่องด้วย ผลลัพธ์ทางสังคม ทั้ง 4 ประเด็น จัดเป็นปัจจัยนำเข้า)	191
ตารางที่ 33 การถ่วงน้ำหนัก	192

บทที่ 1

บทนำ

สัญญาเลขที่	A13F640094
ชื่อโครงการ	การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ Creation of folk performing arts festival by community participation to improve the local economy of Bang Saotong District, Samutprakarn
หัวหน้าโครงการ	อาจารย์ใจบุญ แยมยิ้ม
หน่วยงานต้นสังกัด	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ระยะเวลาดำเนินการ	วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2564 ถึง วันที่ 15 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2565
งบประมาณดำเนินการ	360,000 บาท

1.1 บทนำ

1.1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงการ

สืบเนื่องมาจากงานวิจัย เรื่อง “การจัดการแสดงโขนสดเด็กคณะครูวิจิตรศิลป์แบบมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อการพัฒนาศิลปะการแสดงเชิงพาณิชย์” ภายใต้โครงการวิจัย “การพัฒนาทุนทางวัฒนธรรมสองฝั่งคลอง พื้นที่อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ” จากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้รับทุนพัฒนาโครงการวิจัย (Project development grant) ภายใต้ชุดโครงการ “มหาวิทยาลัยกับการขับเคลื่อนศิลปะและวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่” ครั้งที่ 3 จาก สกสว. หรือ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม โดยมุ่งเน้นการสานพลังภาคีเครือข่ายต่าง ๆ จากทั้งภาครัฐบาล ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เป็นการสร้างพลวัตของชุมชนโดยการนำทุนทางวัฒนธรรมของอำเภอบางเสาธงมาขับเคลื่อนภายใต้แนวคิด “สานพลัง สร้างคุณค่า พัฒนาชุมชน” โดยผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจ คือ ควรมีการศึกษาวิจัยต่อยอดในเชิงลึกเฉพาะด้านการตลาดสำหรับงานด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้านเชิงพาณิชย์ เนื่องด้วย ศิลปินพื้นบ้านส่วนใหญ่มีองค์ความรู้ด้านศิลปะการแสดงซึ่งเป็นศาสตร์ที่ตนเองอนุรักษ์และสืบสานมาโดยตลอด สิ่งหนึ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้คือการดำเนินกิจการของคณะในเชิงพาณิชย์ โดยส่วนใหญ่จะขาดองค์ความรู้เรื่องการสื่อสารการตลาด และไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับเทคโนโลยีที่เข้าสู่โลกสังคมออนไลน์ จากข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้น นำมาสู่การศึกษาวิจัย เรื่อง การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการภายใต้โครงการวิจัย “การขับเคลื่อนทุนทางวัฒนธรรมสองฝั่งคลองสู่การพัฒนาผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ”

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาต่อยอดงานวิจัยกลุ่มเป้าหมายเดิม คือ คณะโขนสดเด็กครูวิจิตรศิลป์ และศึกษาเพิ่มเติมกลุ่มเป้าหมายใหม่ อันเป็นผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านในเขตพื้นที่ ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ที่รับงานแสดงอยู่ในปัจจุบัน จำนวน 3 ราย ได้แก่ คณะหม่อมทำขวัญนาควัญเรือนลูกปรากร คณะดนตรีไทย

บ้านศรีเกตุ และคณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ จากการศึกษาปัญหาและความต้องการเบื้องต้นของผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดงของตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่ พอจะสรุปได้ว่า ผู้ประกอบการวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดง มีความต้องการให้ช่วยทำการตลาด รวมถึงในปัจจุบันผู้ชมนิยมชมทางไลฟ์สด ผู้ชมไม่อาจมาชมการแสดงในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้ โดยในปี พ.ศ. 2564 ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 ราย ต้องพบเจอกับช่วงย่ำแย่จากการแพร่ระบาดของโควิด-19 อีกรอบ ทำให้หลายพื้นที่ไม่สามารถทำการแสดงได้ตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทางเจ้าภาพต้องแจ้งเลื่อนและยกเลิกการจัดงานออกไปแบบไม่มีกำหนด กว่าจะกลับมาพื้นตัวก็ไม่ว่าเมื่อไหร่ การแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 ทำให้หลายคนเริ่มมีการพูดถึงกันมากเกี่ยวกับวิถีชีวิตปกติใหม่ หรือ New Normal ความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพราะวิกฤตโควิด-19 อาจยังไม่จบลงง่าย ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้เราอาจจะได้เห็นพฤติกรรมผู้บริโภคหรือภูมิทัศน์ทางธุรกิจ รวมไปถึง New Normal ในมิติต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นบ้างหลังวิกฤตโควิด-19 ผ่านพ้นไป วิถีชีวิตปกติใหม่ในมิติของการจัดงานแสดงสินค้า งานอีเว้นท์ต่าง ๆ ที่จะเคลื่อนย้ายไปอยู่บนออนไลน์ ด้วยเหตุผลที่ว่า การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ในพื้นที่แออัดคนพลุกพล่าน ทำให้ผู้จัดงานอีเว้นท์ต่าง ๆ ต้องยกเลิกการจัดงาน สร้างความเสียหายอย่างมหาศาล ทางเลือกหนึ่งคือ การไลฟ์สดริมน (Live Streaming) เป็นการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ที่สามารถบันทึกและถ่ายทอดออกอากาศพร้อมกันแบบเรียลไทม์ ปัจจุบันการไลฟ์สดริมนมีสัดส่วนเป็นจำนวนมากถึงกว่าสองในสามของปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตทั้งหมด (The Momentum, 2563) งานเทศกาล (Festival) เน้นความบันเทิงหรือการเฉลิมฉลองเป็นหลัก งานวิจัยบางชิ้นกล่าวว่าความเป็นเทศกาลมีความเป็นชุมชน (community) แฝงอยู่อย่างชัดเจน และมีจุดมุ่งหมายให้มีผู้เข้าร่วมมากที่สุด โดยเน้นมอบประสบการณ์ที่คนเหล่านี้จะไม่ได้พบในชีวิตประจำวัน และมักสร้างผลทางบวกในด้านเศรษฐกิจ งานเทศกาลส่ง “ผลทางบวก” แก่ชุมชน มีทั้งแบบจับต้องได้ วัตถุประสงค์ และแบบจับต้องไม่ได้ (กรณีศ รัตนามัทธนะ, 2561)

ในสถานการณ์ปัจจุบัน การแสดงพื้นบ้านหลายอย่างกำลังเลือนหายไป ด้วยกระแสโลกาภิวัตน์ที่ถาโถมเข้ามาอย่างรวดเร็ว จนน่าเป็นห่วงว่า สถานภาพของการแสดงพื้นบ้านของไทยจะเป็นอย่างไรในอนาคตข้างหน้า หากไม่ปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยจะมีโอกาสสูญสิ้นไปหรือไม่ แม้ว่าการแสดงพื้นบ้านนั้นมีมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ใช้ต้อนรับนักท่องเที่ยว ใช้แสดงในงานเทศกาลและประเพณี หรือสามารถใช้เป็นกิจกรรมบันเทิงและสันทนาการที่สร้างรายได้ให้ชาวบ้าน แต่ในอีกด้านหนึ่งที่สำคัญผู้ประกอบการวัฒนธรรมด้านการแสดงพื้นบ้านก็ต้องการรายได้จากการจ้างงาน รวมถึงการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้ผู้คนรู้จักการแสดงจากคณะของตนเอง

ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาวิจัยถึงสภาพปัญหาของผู้ประกอบการวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดงของตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่ ศึกษาแนวทางและลักษณะการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่ แบบพบปะต่อหน้าบนพื้นที่จริง (On ground) และผสมผสานกับแบบการไลฟ์สดริมน (Live streaming) จากนั้นดำเนินการสร้างสรรค์เทศกาลฯ และประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมจากการลงทุน (ROI/SROI) โดยดำเนินการภายใต้แนวคิดการมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีผู้มีส่วนร่วมหลายฝ่ายได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลร่วมกัน วางแผน สร้างความเข้าใจ และดำเนินการร่วมกันนำไปสู่การสื่อสารภาพลักษณ์ที่ดีให้กับผู้ประกอบการวัฒนธรรมด้านการแสดงและชุมชนตามแนวคิดการสื่อสารที่ใช้เป็นกรอบหลักในการศึกษา

โดยผู้วิจัยทำหน้าที่เป็น “ผู้อำนวยความสะดวก” ในการจัดเทศกาล นำความรู้ด้านศิลปะการแสดง การจัดการทางวัฒนธรรม และการตลาด ไปช่วยพัฒนาผู้ประกอบการวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดงและชุมชนให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจฐานราก นอกจากนี้ช่วยเหลือผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านโดยตรงแล้ว ยังเป็นการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียน เด็ก เยาวชน ศิลปินพื้นบ้าน หรือนักแสดงหน้าใหม่ ได้พัฒนาความสามารถด้านศิลปะการแสดง ร่วมกันสร้างผลงาน ได้มีเวทีแสดง เพิ่มพื้นที่ทางศิลปะ ตลอดจนเป็นการรักษาเอกลักษณ์ของชุมชน สืบทอดภูมิปัญญาบรรพบุรุษ รวมทั้งช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของชุมชนให้คึกคัก โดยเทศกาลนี้จะเป็นม่านสะท้อนวิถีชีวิตและความเชื่อของคนในท้องถิ่น เป็นกิจกรรมที่สามารถสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มคน และชุมชนตำบลศิระชะจรเข้าใหญ่ได้เป็นอย่างดี

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศิระชะจรเข้าใหญ่
2. เพื่อศึกษาแนวทางและสร้างสรรค์การจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบลศิระชะจรเข้าใหญ่
3. เพื่อประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมจากการลงทุน (ROI/SROI)

1.3 กรอบแนวคิด

1.3.1 ขอบเขตการดำเนินงาน

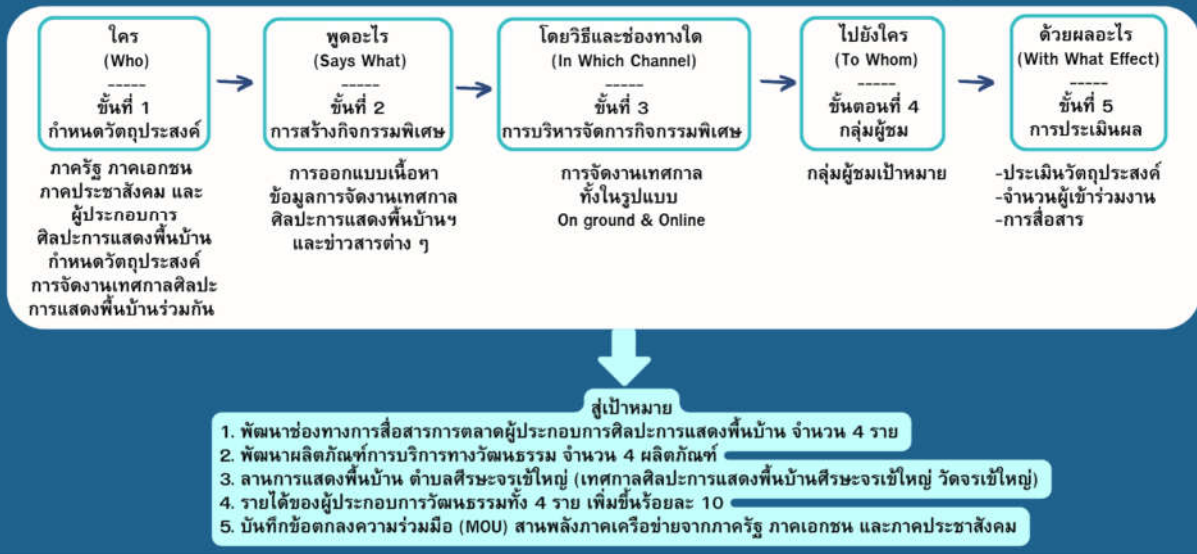
กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านในตำบลศิระชะจรเข้าใหญ่ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 4 ราย ได้แก่ คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ คณะกลองยาว บัญญัติศิลป์ และคณะหมอลำขวัญนาควัฒนเรือนลูกปรากร

พื้นที่ดำเนินการ คือ ตำบลศิระชะจรเข้าใหญ่ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ

1.3.2 กรอบการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำแนวคิดแบบจำลองการสื่อสาร (The Lasswell Model) ของ Lasswell (1948) มาเป็นแนวทางการพัฒนารอบวิจัยหลัก ในการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระชะจรเข้าใหญ่ ตามแนวทาง 5 ขั้นตอน คือ ใคร * พูดอะไร * โดยช่องทางใด * ไปยังใคร * ด้วยผลอะไร จากนั้นนำแนวคิดการบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ (Organizer Management) ของเกรียงไกร กาญจนะโกคิน (2555) ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 กำหนดวัตถุประสงค์ ขั้นตอนที่ 2 การสร้างกิจกรรมพิเศษ ให้เกิดขึ้นจริง ขั้นตอนที่ 3 คือ การบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ และขั้นตอนที่ 4 คือ การประเมินผล โดยผู้วิจัยได้นำประเด็นเรื่องกำหนดกลุ่มเป้าหมายผู้เข้าร่วมงาน นำมาเป็นขั้นตอนใหม่ คือ การกำหนดกลุ่มผู้ชมเป้าหมาย รวมเป็น 5 ขั้นตอน โดยนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับแนวคิดแบบจำลองการสื่อสารของลาสเวลล์ โดยสามารถเขียนกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ตามแผนภาพ ดังต่อไปนี้

กรอบการวิจัย : การสร้างสรรค์งานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด.ศิริระจรเข้ใหญ่
 ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดแบบจำลองการสื่อสาร (The Lasswell Model) ของ Lasswell (1948) ร่วมกับ
 แนวคิดการบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ (Organizer Management) ของเกรียงไกร กาญจนะโกกิน (2555)

ภาพที่ 1 กรอบการวิจัย

ใคร (Who)-----ขั้นที่ 1 กำหนดวัตถุประสงค์ ภาครัฐ ภาคเอกชนภาคประชาสังคม และ ผู้ประกอบการ
 ศิลปะการแสดงพื้นบ้านกำหนดวัตถุประสงค์การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านร่วมกัน

พูดอะไร (Says What)-----ขั้นที่ 2 การสร้างกิจกรรมพิเศษ การออกแบบเนื้อหาข้อมูลการจัดงาน
 เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ และข่าวสารต่าง ๆ

โดยวิธีและช่องทางใด (In Which Channel)-----ขั้นที่ 3 การบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ
 การจัดงานเทศกาลทั้งในรูปแบบ On ground & Online

ไปยังใคร (To Whom)-----ขั้นตอนที่ 4 กลุ่มผู้ชม กลุ่มผู้ชมเป้าหมาย

ด้วยผลอะไร (With What Effect)-----ขั้นที่ 5 การประเมินผล -ประเมินวัตถุประสงค์ -จำนวน
 ผู้เข้าร่วมงาน -การสื่อสาร

สู่เป้าหมาย

- พัฒนาช่องทางการสื่อสารการตลาดผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 4 ราย
- พัฒนาผลิตภัณฑ์การบริการทางวัฒนธรรม จำนวน 4 ผลิตภัณฑ์
- ลานการแสดงพื้นบ้าน ตำบลศิริระจรเข้ใหญ่ (เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านศิริระจรเข้ใหญ่ วัดจรเข้ใหญ่)
- รายได้ของผู้ประกอบการวัฒนธรรมทั้ง 4 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 10
- บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) สานพลังภาคเครือข่ายจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

1.4 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ตารางที่ 1 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ผลผลิต (Output)	ผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น (Outcome)
<ul style="list-style-type: none"> - ได้กรอบของปัญหา และแนวทางการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศิระจรเข้ใหญ่เบื้องต้น - เกิดการพัฒนากลไกความร่วมมือ (MOU) และแผนความร่วมมือกับภาคีหลักในการจัดการทุนวัฒนธรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจ ชุมชนและสำนึกท้องถิ่น 	นักวิจัยตระหนักถึงปัญหา สภาพการณ์จ้างงาน การแสดงในปัจจุบัน และรูปแบบการทำตลาด โดยการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน
ได้ชิ้นงานรูปแบบการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านเบื้องต้น ในส่วนที่เกี่ยวข้องต่างๆ อาทิ กำหนดการ การจัดการพื้นที่แสดง การประชาสัมพันธ์ เป็นต้น	นักศึกษาได้ประยุกต์ใช้ความรู้จากในห้องเรียนสู่ การปฏิบัติงานในพื้นที่จริง ที่ต้องทำงานด้วยหัวใจ รอบคอบ ระมัดระวังทุกการกระทำ ทุกการออกแบบ และผลิตชิ้นงาน เพราะต้องนำไปใช้ได้จริงและ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
กลุ่มผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 4 คณะ เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในการทำตลาดออนไลน์มากขึ้น นำไปสู่การพัฒนาช่องทางตลาดทางสื่อออนไลน์ รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์	กลุ่มผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 4 คณะ นำเทคนิคที่ได้จากการอบรมไปปฏิบัติใช้จริง
เยาวชนสามารถแสดงผลงานการแสดงพื้นบ้านได้ตาม ความถนัดและความชอบของตนเอง	<ul style="list-style-type: none"> - เยาวชนเกิดทักษะในการแสดงพื้นบ้าน - ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ได้รับการสืบทอดจากเยาวชนรุ่นใหม่
<ul style="list-style-type: none"> - เกิดเทศกาลเป็นการเปิดพื้นที่ให้กลุ่มผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 4 คณะ ได้แสดงผลงาน - กลุ่มสื่อมวลชน นักท่องเที่ยว ผู้ชม และว่าที่ผู้ว่าจ้าง การแสดง รับรู้และรู้จักผู้ประกอบการวัฒนธรรมศิลปะการแสดงทั้ง 4 คณะ เกิดประสบการณ์จากการรับชมการแสดงโดยตรง และจากการพูดคุยกับศิลปินพื้นบ้านแบบตัวต่อตัว จากการรับชมทั้งแบบออฟไลน์ และออนไลน์ 	เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อศิลปินพื้นบ้านผู้สืบสาน การแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ
ผลประโยชน์ความพึงพอใจในการจัดเทศกาล	นำผลการประเมินเสนอต่อที่ ประชุมคืนข้อมูลสู่ชุมชนและถอดบทเรียน
ผลประโยชน์การตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน (SROI) ในการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน	นำผลการประเมินเสนอต่อที่ ประชุมการจัดกิจกรรมคืนข้อมูลสู่ชุมชนและถอดบทเรียน

ผลผลิต (Output)	ผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้น (Outcome)
ผลสรุปการคืนข้อมูลสู่ชุมชนและถอดบทเรียน	ได้แนวปฏิบัติการจัดงานเทศกาลพื้นบ้านฯ
เล่มรายงานวิจัยเสนอต่อผู้ให้ทุน	เป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการด้าน ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน

บทที่ 2

ทบทวนบริบทข้อมูล ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดศิลปะการแสดงพื้นบ้าน (Folk Performing Arts)
- 2.2 แนวคิดศิลปะการแสดงสด (Performance Art)
- 2.3 ทฤษฎีการสื่อสารของลาสเวลล์ (Lasswell)
- 2.4 แนวคิดผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม (Cultural Entrepreneur)
- 2.5 แนวคิดนาฏกรรมเพื่อส่งเสริมการตลาดเชิงกิจกรรม (Event Marketing And Dance Production)
- 2.6 แนวคิดการตลาดออนไลน์ (Online Marketing)
- 2.7 แนวคิดการบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ (Organizer Management)
- 2.8 แนวคิดการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR)
- 2.9 แนวคิดการประเมินผลตอบแทนทางสังคม (Social Return on Investment : SROI)
- 2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน (Folk Performing Arts)

ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน (Folk Performing Arts) มีความสำคัญในฐานะเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สะท้อนวิถีคิด ความเชื่อ อุดมการณ์ และอัตลักษณ์ของกลุ่มคน ซึ่งอาศัยการแสดงออกทั้งในด้านลีลาท่าทางการเคลื่อนไหว การพูด การร้อง การเต้น การบรรเลง การขับกล่อม และการละเล่นต่าง ๆ ซึ่งปรากฏอยู่ในประเพณี พิธีกรรม และเทศกาลของท้องถิ่น การแสดงเหล่านี้มีทั้งความงดงามและมีความหมายทางวัฒนธรรม เพราะใช้สื่อสารให้สมาชิกในชุมชนมีส่วนร่วมเดียวกัน และสื่อสารกับบุคคลภายนอกให้รู้ว่าวัฒนธรรมของกลุ่มแตกต่างจากวัฒนธรรมอื่นอย่างไร

Frank J. Korom (2013) อธิบายว่าในยุคโลกาภิวัตน์และวัฒนธรรมข้ามพรมแดนภายใต้ระบบทุนนิยมโลกปัจจุบัน ศิลปะการแสดงในท้องถิ่นต่าง ๆ กลายเป็นสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมที่ถูกนำไปใช้เพื่อสร้างอัตลักษณ์ เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ และเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต ศิลปะการแสดงพื้นบ้านจึงเป็นทั้งงานสร้างสรรค์ทางสุนทรียะและงานทางการเมืองที่ใช้ต่อยอดอัตลักษณ์ของกลุ่มคน เราจำเป็นต้องทำความเข้าใจความซับซ้อนของการแสดงพื้นบ้านที่คนท้องถิ่นใช้เป็นเครื่องมือในการไกล่เกลี่ยต่อรองกับคนกลุ่มต่าง ๆ

ในการศึกษาทางมานุษยวิทยา การแสดงพื้นบ้านคือปรากฏการณ์ทางสังคมและวัฒนธรรมที่น่าสนใจ Victor Turner (1987, 1988) เคยกล่าวว่า การแสดงคือภาพสะท้อนของ “ชีวิตทางสังคม” ซึ่งบุคคลจะใช้การแสดงเป็นสื่อในการวิพากษ์วิจารณ์หรือต่อยอดกฎระเบียบของสังคม การแสดงพื้นบ้านยังมีการปรับตัวไปตาม

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เราจำเป็นต้องทำความเข้าใจพลวัตทางสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏอยู่ในการแสดงพื้นบ้าน คนท้องถิ่นอาจใช้การแสดงพื้นบ้านภายใต้บริบทที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น จากเดิมที่เคยแสดงในพิธีกรรมทางศาสนา อาจเปลี่ยนไปสู่การแสดงเพื่อการท่องเที่ยวและการส่งเสริมอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม

ผู้วิจัยนำแนวคิดที่ว่า การแสดงพื้นบ้านมีการปรับตัวไปตามการเปลี่ยนแปลงของสังคม เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านเพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมการแสดงพื้นบ้านให้เกิดการรับรู้ในวงกว้าง

2.2 แนวคิดศิลปะการแสดงสด (Performance Art)

ศิลปะการแสดงสด (Performance Art) หมายถึง การทำงานสดต่อหน้าผู้ชม (Ying-chama,2552) เริ่มต้นเมื่อปลายคริสต์ทศวรรษ 1960 โดยศิลปินในยุคแรกนั้นจัดแสดงในห้องแสดงผลงานศิลปะ (Gallery) หรือตามพื้นที่สาธารณะ ซึ่งความยาวของการแสดงในยุคนั้นมีตั้งแต่การแสดงสั้น ๆ เพียงไม่กี่นาทีจนถึงมีการแสดงความยาวเป็นวัน โดยการแสดงดังกล่าวนั้นเป็นการแสดงสดที่มีการแสดงเพียงแค่ครั้งเดียว ต่อมาการแสดงในยุคที่สองเริ่มมีบทบาทในช่วงปลายคริสต์ทศวรรษ 1970 โดย การแสดงต่าง ๆ นั้น เริ่มแพร่กระจายไปจัดตามโรงละคร (Theatre) และไนต์คลับ (Night club) ในยุคนี้จะเป็นการแสดงในรูปแบบของดนตรีหรือตลกเดี่ยว ซึ่งบางการแสดงนั้นจะอยู่ในรูปแบบของวิดีโอหรือภาพยนตร์ จากนั้นในคริสต์ทศวรรษ 1980 เกิดการแสดงในลักษณะผสมผสานข้ามสาขาทางด้านศิลปะการแสดง เช่น ดนตรีและละครเวที กบงานทางด้านทัศนศิลป์ เช่น จิตรกรรมและประติมากรรม เป็นต้น (Designer.co.th, 2009)

ในการจัดงานหรือการผลิตการแสดงสดนั้นจำเป็นต้องประกอบไปด้วยการร่วมมือจากบุคคลหลากหลายกลุ่ม เช่น ผู้จำหน่ายบัตรเข้าชม ผู้จัดการหรือผู้สนับสนุนงาน เจ้าของสถานที่จัดงาน เป็นต้น โดยผู้จำหน่ายบัตรเข้าชมจะมีระบบการทำงานและการจัดการไปร่วมกับศิลปินผู้แสดงและค่ายเพลง ซึ่งผู้จำหน่ายบัตรนั้นมีหน้าที่ทำการโฆษณา งาน ส่งข่าวประชาสัมพันธ์ไปยังสำนักข่าวต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อวิทยุหรือโทรทัศน์ นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ผลิตและสร้างสรรค์ป้ายโฆษณา (Billboard) อีกด้วย ในขณะที่ผู้จัดการงานหรือผู้สนับสนุนนั้นมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดงาน การจัดจ้างผู้จำหน่ายบัตรเข้าชมรวมถึงการรับผิดชอบต่อทางการเงิน อีกทั้งยังมีหน้าที่รับผิดชอบในการประชาสัมพันธ์การแสดงไปยังช่องทางต่าง ๆ เช่น รายการโทรทัศน์และวิทยุ รวมไปถึงจัดงานแถลงข่าวเกี่ยวกับการแสดง ส่วนทางด้านเจ้าของสถานที่จัดงานนั้นมีหน้าที่ให้เข้าสถานที่สำหรับการจัดการแสดงรวมถึงให้การรักษาความปลอดภัย จัดเตรียมพื้นที่สำหรับจำหน่ายสินค้าที่เกี่ยวข้องและพื้นที่ควบคุมเวที แสง สี และเสียง เป็นต้น (SanchoGold, 2012)

ในการสร้างสรรค์งานแสดงสด ไม่ว่าจะเป็นการแสดงละครเวที การแสดงคอนเสิร์ต หรือแม้กระทั่งการจัดงานเทศกาลดนตรีนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องทางด้านต่าง ๆ ในการสร้างสรรค์งานแสดง เพื่อให้รูปแบบของงานการแสดงนั้นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดย Aristotle ได้กำหนดหลัก 3 ประการ ในการคำนึงถึงการสร้างสรรค์การแสดงให้มีความสอดคล้องกันดังต่อไปนี้ (Lucas, 1968)

1) The Unity of Action คือ การแสดงนั้นจำเป็นที่จะต้องมีความสอดคล้องทางด้านเค้าโครงของเครื่อง (Plot) หรือมีแก่นสาร (Theme) หรือลักษณะการกระทำ (Action) ไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อที่จะสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้ไปในทิศทางเดียวกัน

2) The Unity of Time คือ ระยะเวลาของการแสดงนั้นควรจำกัดระยะเวลาให้มีความเหมาะสมกับการแสดง เช่น การแสดงละครเวทีนั้นควรมีระยะเวลาจำกัดให้อยู่ภายใน 2-3 ชั่วโมงเป็นต้น

3) The Unity of Place คือ สถานที่ของการแสดงนั้นควรที่จะจัดแสดงอยู่ภายในพื้นที่เดียวกัน

ผู้วิจัยได้นำแนวทางการสร้างสรรค์การจัดงานเทศกาลโดยกำหนดหลัก 3 ประการ คือ The Unity of Action มากำหนดธีมงาน (Theme) และ The Unity of Time ในการกำหนดระยะเวลาการแสดง และ The Unity of Place ในการกำหนดสถานที่จัดแสดง

2.3 ทฤษฎีการสื่อสารของลาสเวลล์ (Lesswell)

ลาสเวลล์เป็นนักรัฐศาสตร์ชาวอเมริกันที่ได้ทำการวิจัยในเรื่องการสื่อสารมวลชนไว้ในปี ค.ศ.1948 และได้คิดสูตรการสื่อสารที่ถึงพร้อมด้วยกระบวนการสื่อสารที่สอดคล้องกัน โดยในการสื่อสารนั้นจะต้องตอบคำถามต่อไปนี้ให้ได้คือ

ใคร * พูดอะไร * โดยช่องทางใด * ไปยังใคร * ด้วยผลอะไร

สูตรการสื่อสารของลาสเวลล์เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับใช้กัน ทั่วไปโดยสามารถนำมาเขียนเป็นรูปแบบจำลองและเปรียบเทียบกับองค์ประกอบของการสื่อสาร ได้ดังนี้

1. **ใคร (Who)** เป็นผู้ส่งหรือผู้ทำการสื่อสาร เช่น ในการอ่านข่าว ผู้อ่านข่าวเป็นผู้ส่งข่าวสารไปยังผู้ฟังที่บ้าน ในสถานการณ์ในห้องเรียนธรรมดาก็เช่นเดียวกัน ย่อมเป็นการพูดระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือการที่ผู้เรียนกลายเป็นผู้ส่งโดยมีการตอบสนองกลับไปยังผู้สอน แต่ถ้าเป็นการสอนโดยใช้ภาพยนตร์หรือโทรทัศน์ ตัวผู้ส่งก็คือภาพยนตร์หรือโทรทัศน์นั้น

2. **พูดอะไร ด้วยวัตถุประสงค์อะไร (Says What, With What Purpose)** เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาข่าวสารที่ส่งไป ผู้ส่งจะส่งเนื้อหาอะไร โดยอาจเป็นข่าวสารธรรมดาเพื่อให้ผู้รับทราบความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละวัน หรืออาจเป็นการให้ความรู้โดยที่ผู้สอนจะต้องทราบว่า จะสอนเรื่องอะไร ทำไมจึงจะสอนเรื่องนั้น สอนเพื่อวัตถุประสงค์อะไร และคาดว่าจะได้รับการตอบสนองจากผู้เรียนอย่างไรบ้าง

3. โดยใช้วิธีการและช่องทางใด (By What Means, In What Channel) ผู้ส่งทำการส่งข่าวสาร โดยการพูด การแสดงกิริยาท่าทาง ใช้ภาพ ฯลฯ หรืออาจจะใช้อุปกรณ์ระบบไฟฟ้า เช่น ไมโครโฟน หรือเครื่องฉายภาพยนตร์ เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาข่าวสารให้ผู้รับรับได้โดยสะดวก ถ้าเป็นในการเรียนการสอน ผู้สอนอาจจะสอนโดยการบรรยายหรือใช้สื่อการสอนต่าง ๆ เพื่อช่วยในการส่งเนื้อหาบทเรียนไปให้ผู้เรียนรับและเข้าใจได้อย่างถูกต้อง ทำให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น

4. ส่งไปยังใคร ในสถานการณ์อะไร (To Whom , In What Situation) ผู้ส่งจะส่งข่าวสารไปยังผู้รับเป็นใครบ้าง เนื่องในโอกาสอะไร เช่น การอ่านข่าวเพื่อให้ผู้ฟังทางบ้านทราบข่าวสารประจำวัน หรือแสดงการทำกับข้าวให้กลุ่มแม่บ้านชม ผู้ส่งย่อมต้องทราบว่าผู้รับเป็นกลุ่มใดบ้างเพื่อสามารถเลือกสรรเนื้อหาและวิธีการส่งให้เหมาะสมกับผู้รับ ในการเรียนการสอนก็เช่นเดียวกัน การสอนผู้เรียนอายุ 8 ปี กับอายุ 15 ปี ต้องมีวิธีการสอนและการใช้สื่อการสอนที่ต่างกัน ผู้สอนต้องทราบถึงระดับสติปัญญา ความสามารถและภูมิหลังของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพของการเรียน เช่น มีสื่อการสอนอะไรที่จะนำมาใช้สอนได้บ้าง สภาพห้องเรียนที่จะสอนเป็นอย่างไร เป็นต้น

5. ได้ผลอย่างไรในปัจจุบันและอนาคต (With What Effect, Immediate and Long Term) การส่งข่าวสารนั้นเพื่อให้ผู้รับฟังผ่านไปเฉย ๆ หรือจดจำด้วยซึ่งต้องอาศัยเทคนิควิธีการที่แตกต่างกัน และเช่นเดียวกันกับในการเรียนการสอนที่จะได้ผลนั้นผู้สอนจะต้องตระหนักอยู่เสมอว่าเมื่อสอนแล้วผู้เรียนจะได้รับความรู้มากน้อยเท่าใด และสามารถจดจำความรู้ที่ได้รับนั้นได้นานเพียงใด โดยที่ผู้เรียนอาจได้รับความรู้เพียงบางส่วนหรืออาจจะไม่เข้าใจเลยก็ได้ การวัดผลของการถ่ายทอดความรู้นั้นอาจทำได้ยาก เพราะบางครั้งผู้เรียนอาจจะไม่แสดงการตอบสนองออกมา และบางครั้งการตอบสนองนั้นก็อาจจะวัดผลไม่ได้เช่นกัน (ศูนย์สื่อสารนานาชาติแห่งจุฬาฯ, 2565)

ผู้วิจัยได้นำสูตรการสื่อสารของลาสเวลล์มาเป็นแนวทางการพัฒนากรอบวิจัยหลักในการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ตามแนวทาง คือ ใคร * พูดอะไร * โดยช่องทางใด * ไปยังใคร * ด้วยผลอะไร

2.4 แนวคิดผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม (Cultural Entrepreneur)

หน่วยบริหารและจัดการทุนวิจัยด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) (2564 : 6) ได้กล่าวไว้ในประกาศรับข้อเสนอโครงการวิจัย ให้ความหมายของคำว่า ผู้ประกอบการวัฒนธรรม (Cultural Entrepreneur) จากการสืบค้นข้อมูลด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมในเว็บไซต์ของต่างประเทศ พบว่าพัฒนาการในกระแสโลกของ อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (Creative Industries หรือ บางประเทศเรียกว่า Cultural Industries) ก่อให้เกิดหน่วยย่อยที่เรียกว่า Cultural Enterprises อาจแปลได้ว่า “วิสาหกิจวัฒนธรรม” ด้วยแนวคิดในการประสานศิลปะและวัฒนธรรมกับการตลาด เพื่อส่งเสริมให้เกิดกิจการที่ศิลปินช่างฝีมือ รวมถึงกิจกรรมทางวัฒนธรรมทั้งที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ สามารถสร้างรายได้ สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจโดยมีตลาดรองรับ และยังคงคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมไว้ได้

แนวคิดข้างต้นก่อให้เกิด “ผู้ประกอบการวัฒนธรรม” (Cultural Entrepreneur) ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงหรือสร้างนวัตกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรมที่บริหารจัดการองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง อาทิ บุคลากรทางศิลปะ (ศิลปิน ช่างฝีมือ ฯ) ผลผลิตทางศิลปะและวัฒนธรรม การเงิน การตลาด การเปลี่ยนแปลงเชิงสังคม (ค่านิยม ความเชื่อ เช่น ผ้าทอมือราคาไม่สูงนัก แต่แลกมาด้วยเวลาที่ใช้ในการทอ นักร้องชั่วคราว หรือ ค่าตัวนักแสดงไม่ถ้อยเทากับทักษะที่ฝึกฝนมาแรมปีกับการฝึกซ้อมหลายสิบชั่วโมง) เพื่อให้เกิดการสร้างรายได้จากกิจกรรมทางศิลปะและวัฒนธรรมนั้น ๆ

ผู้วิจัยได้นำแนวคิด “ผู้ประกอบการวัฒนธรรม” (Cultural Entrepreneur) ด้วยการบริหารจัดการองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง อาทิ บุคลากร การตลาด การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ช่องทางการจัดจำหน่าย เป็นต้น มาใช้ในการวิจัยการจัดงานเทศกาลศิลปการแสดงพื้นบ้านฯ

2.5 แนวคิดนาฏกรรมเพื่อส่งเสริมการตลาดเชิงกิจกรรม (Event Marketing And Dance Production)

พีรพงศ์ เสนไสย (2562 : 77) ได้กล่าวไว้ในหนังสือ นาฏยพณิชยศาสตร์ ความว่า สภาพการณ์ปัจจุบันที่มณฑลการตลาด และฝ่ายสื่อสารองค์กร ต่างต้องรับมือกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภค ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตลอดเวลา ต่างต้องเรียนรู้ และปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นผลิตภัณฑ์ หรือบริการใดก็ตาม สิ่งสำคัญที่สุด คือ จะทำอย่างไรให้ลูกค้าได้มีโอกาสรับรู้ข้อมูล ทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ และมั่นใจในคุณสมบัติของสินค้าและบริการ

การจัดกิจกรรมทางการตลาด (Event Marketing) เป็นการสื่อสารการตลาดผ่านกิจกรรม นับว่าเป็นภารกิจที่ทำทลายความสามารถของผู้ประกอบการเครื่องแต่งกายนาฏศิลป์ ในการดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย และเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่ขาดไม่ได้สำหรับองค์กร เพราะนอกจากจะเป็นการประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการแล้ว ยังเป็นการกระตุ้นยอดขาย อีกทั้งยังสามารถใช้สร้างกระแสให้เกิดการกล่าวขานถึงกิจกรรมที่จัดขึ้น ในช่วงเวลาที่กำหนดได้

การจัดกิจกรรมทางการตลาด เป็นที่นิยมในการใช้สร้างกระแส ให้ผลิตภัณฑ์ หรือกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อ ดึงดูดลูกค้าเป้าหมายให้มาเจอกับสินค้า เครื่องมือทางการตลาดในรูปแบบกิจกรรม ที่แต่ละผลิตภัณฑ์ จะคิดขึ้นมา ได้รับการกล่าวขานถึง กับทั้งกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย สื่อมวลชน และสาธารณชน สามารถทำได้ ทั้งเป็นกิจกรรมภายในองค์กร กิจกรรมส่งเสริมการขายเพื่อแนะนำสินค้า เพื่อต่อยอดความสัมพันธ์กับลูกค้า การออกร้าน เพื่อการประชาสัมพันธ์ การบอกกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงของกิจการด้วยการจัดประกวด การจัดการแข่งขัน การจัดงานฉลองความสำเร็จ หรือครบรอบต่าง ๆ การทำแวลลี การจัดงานสัมมนา ฯลฯ ไม่ว่าจะกิจกรรมนี้จะถูกจัดขึ้นด้วยเหตุใด ก็ตาม ล้วนเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำเพื่อเข้าถึงผู้บริโภค กลุ่มเป้าหมายได้ โดยตรง ภาพลักษณ์องค์กรจะถูกถ่ายทอดผ่านรูปแบบของการจัดงาน การตกแต่งสถานที่ รวมไปถึงบรรยากาศ ของงานที่สร้างขึ้น มา กิจกรรมในรูปแบบการตลาดเชิงกิจกรรมจึงเป็นเครื่องมือทางการตลาดที่เป็นจุด เด่นหลักในยุคปัจจุบัน ทำให้กลุ่มลูกค้าเป้าหมายได้มีโอกาสสัมผัสกับสินค้าอย่างใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น

การทำการตลาดเชิงกิจกรรมนับว่าเป็นภารกิจที่ทำท้าทายความสามารถของนักการตลาด ในการดึงดูด ความสนใจของกลุ่มเป้าหมาย ดังจะเห็นได้ว่ากิจกรรมทางการตลาดใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้น สามารถสร้างความสนใจ ให้กับผู้บริโภคและแวดวงโฆษณาเป็นระยะ ๆ ทำให้เกิดกระแสของการแข่งขันการจัดกิจกรรมพิเศษ เพื่อฉีกแนว ออกจากการจัดกิจกรรมแบบเดิม ๆ หรือบางครั้งก็ถึงกลยุทธ์แบบเก่า ๆ แต่ได้ผล อาทิ งานบุญประเพณี วันสำคัญต่าง ๆ งานเปิดตลาด งานวัดหรืองานประจำปี หรือการออกรับในแหล่งชุมชน แต่ในความเป็นจริงนั้น การจัดกิจกรรมทางการตลาดที่ดีนั้น ไม่เพียงอาศัยแค่งบประมาณ หากแต่ต้องมีการใช้ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) ที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ และบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางเอาไว้ เพื่อจะให้ได้มาซึ่งจำนวน ผู้บริโภคสินค้าที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งการดึงดูดผู้บริโภคให้เข้ามามีส่วนร่วม ในกิจกรรมทางการตลาดเพื่อสร้าง ความรู้จัก หรือประทับใจในตราสินค้ามากยิ่งขึ้น

รูปแบบการจัด Events

อีเวนต์นั้นครอบคลุมตั้งแต่งานขนาดเล็ก รอบสื่อมวลชน จนถึงงานใหญ่ที่มีผู้เข้าร่วมงานเป็นพัน เป็นหมื่นคน อย่างการเลี้ยงฉลองแจกรางวัล งานแสดงสินค้า หรืองานที่มีการถ่ายทอดสดไปทั่วโลก อย่างการแจกรางวัลออสการ์ และฟุตบอลโลก เป็นต้น รูปแบบการจัด Events มีได้หลากหลายมากเท่าที่ผู้จัดจะคิดได้ บางงานใหญ่ บางงานจัดเป็นงานเฉพาะกลุ่ม บางงานสามารถจัดได้บ่อย ๆ บางงานเหมาะสำหรับจัดปีละครั้ง ในที่นี้ ขอแนะนำเฉพาะรูปแบบ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้ อาทิ

- การแสดง
- แจกจ่ายเซ็นในงานหนังสือ
- การจัดงานออนไลน์ (Virtual Event)
- การแสดงข้างถนน
- งานนิทรรศการ
- งานเปิดตัวสินค้า
- งานเปิดร้าน

- การจัดเลี้ยง งานรื่นเริงต่าง ๆ
- งานเลี้ยงขอบคุณลูกค้า
- งานเลี้ยงบริษัท
- งานการกุศล
- เดินแฟชั่นโชว์
- งานแสดงสินค้า
- งานสินค้าราคาถูก
- งานสัมมนาบริษัท

การใช้การตลาดเชิงกิจกรรมเพื่อเจาะกลุ่มลูกค้าในวันจะแพร่หลาย แต่ปัญหาที่จะต้องพิจารณาและวางแผนอย่างรอบคอบ คือการสร้างการตลาดเชิงกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าและสามารถเผยแพร่ข่าวสารแก่คนส่วนใหญ่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การทำกิจกรรมอาจจัดขึ้นเพื่อสร้างการรับรู้เกี่ยวกับ “ตราสินค้า” (Brand Awareness) เพียงอย่างเดียวหรือเพื่อส่งเสริมการขายไปพร้อมกันก็ได้ ที่สำคัญคือต้องเตรียมพนักงานผู้รับผิดชอบไปให้พร้อมและพอเพียง การตลาดเชิงกิจกรรมที่ดีจะต้องมีการประสานงานกันระหว่างฝ่ายการตลาด และฝ่ายประชาสัมพันธ์ต้องวางขั้นตอนและกระบวนการของกิจกรรมก่อนงาน ระหว่างงาน และภายหลังงานเพื่อสร้างความพึงพอใจและสร้างความจดจำในตราสินค้าต่อผู้บริโภคอย่างยั่งยืน และในขณะเดียวกันต้องบรรลุเป้าหมายของการจัดงานที่วางไว้ตอนต้นจึงจะถือได้ว่าเป็นการทำการตลาดเชิงกิจกรรมอย่างเหมาะสม

ผู้วิจัยได้ใช้การตลาดเชิงกิจกรรม ในรูปแบบการจัด Events คือการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงที่บ้านฯ

2.6 แนวคิดการตลาดออนไลน์ (Online Marketing)

ในสังคมที่โลกออนไลน์กำลังเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิตของคนรุ่นใหม่ เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าสื่อออนไลน์ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อเราในทุกขณะ ตั้งแต่ตื่นเช้าจนกระทั่งเข้านอน อีกทั้งความรวดเร็วและความสะดวกสบายของโลกออนไลน์ยังถูกนำมาใช้ประโยชน์กับกลุ่มคนทุกสาขาอาชีพ โดยเฉพาะการตลาดออนไลน์ (Online Marketing) ที่กำลังเป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย เพราะสามารถทำให้ผู้อื่นรู้จักเราหรือสินค้าของเราได้อย่างกว้างขวาง

การตลาดออนไลน์ (Online Marketing) คือ การทำการตลาดในสื่อออนไลน์ เช่น โฆษณา Facebook, โฆษณา Google, โฆษณา Youtube, โฆษณา Instagram มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อทำให้สินค้าของเราเป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น โดยใช้วิธีต่าง ๆ ในการโฆษณาเว็บไซต์ หรือโฆษณาขายสินค้าที่จะนำสินค้าของเราไปเผยแพร่ตามสื่อออนไลน์ เพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้และเกิดความสนใจ จนกระทั่งเข้ามาใช้บริการหรือซื้อสินค้าของเราในที่สุด โดยการตลาดออนไลน์ (Online Marketing) สามารถทำได้หลายช่องทาง ดังนี้

1. Search Engine Marketing คือ การตลาดบน Search Engine เป็นการทำให้สินค้าของเราติดอันดับการค้นหาในลำดับแรก ๆ ซึ่งจะทำให้เราถูกค้นพบได้ง่ายและถูกคลิกได้บ่อยกว่าเว็บไซต์ที่ อยู่ด้านล่าง หรืออยู่ในหน้าถัดไป แบ่งออกเป็น SEO (การทำเว็บไซต์ของเราให้ติดอันดับของ Google) กับ PPC (การซื้อ Ads บน Google)

2. Email Marketing คือ การตลาดที่ทำผ่านอีเมล เพื่อส่งข่าวสาร โปรโมชันต่าง ๆ ถึงลูกค้าที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย เป็นการตลาดที่ต้นทุนต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับการตลาดในรูปแบบอื่น ๆ อีกทั้งยังเป็นการทำการตลาดที่ตรงกลุ่ม และสามารถเข้าถึงผู้รับภายในเวลาอันรวดเร็ว

3. Social Marketing คือ การตลาดที่ทำผ่าน Social Network ต่าง ๆ เช่น Facebook, Twitter, Instagram, Pinterest ฯลฯ ซึ่ง Social Marketing กำลังได้รับความนิยมอย่างมาก เพราะมีสถิติการใช้งานสูงกว่าแหล่งออนไลน์ประเภทอื่น

ปัจจุบัน เมื่อมี Event ที่ไหน นักการตลาดเจ้าของแบรนด์ต่าง ๆ ก็มักจะเริ่มให้ความสำคัญกับการเผยแพร่ผ่าน Social media ด้วย ผู้เขียนรวบรวมเอาขั้นตอนการทำงานจากประสบการณ์ ผ่าคว้าว่าทำอย่างไรที่เราจะเตรียม Twitter, Facebook, EventBrite อย่งไรให้ประสบความสำเร็จ

Social media เป็นหนึ่งในเครื่องมือที่สร้างความสำเร็จของ Event ได้ดี ไม่ว่าจะใช้การดึงคนเข้างาน หรือรายงานความเคลื่อนไหวในงาน หรือแม้แต่ตอบคำถามคนจากทั้งภายในและภายนอกงาน ตัวอย่างที่เห็นชัด ๆ สำหรับคนทั่วไป ลองนึกภาพการรายงานความเคลื่อนไหวของรายการ The Voice ดูครับ จะมีข้อความจาก Twitter จากทางบ้านมาโชว์บนจอทีวี และยังมีกรนำเอาคำถามจากคนทางบ้านมาถามผู้เข้าประกวดด้วย

ขั้นตอนที่ 1: สร้างกระแสก่อนงานเริ่ม

เราไม่ต้องรอให้งานเริ่มจริง ๆ ก่อนแล้วค่อยสร้างกระแส ประเดิมกันด้วยการสร้างหน้าลงทะเบียนก่อนเลย อาจจะมีเริ่มด้วย Facebook Event, EventBrite, Upcoming.org ฯลฯ อันนี้แล้วแต่ด้วยว่างานของคุณเป็นงานแบบเปิดให้คนทั่วไปเข้าชมได้หรือเปล่า

ขั้นตอนที่ 2: Sharing BUZZ

พยายามบอกให้คนที่มาร่วมงานของคุณทุกคนแชร์รายละเอียดด้วยการให้ข้อเสนอแนะ ๆ หน่อย ๆ อาจจะมีบอกว่าใครที่แชร์ Event ของคุณแล้ว capture หน้าจอเก็บไว้เอามาลุ้นรับรางวัลพิเศษทำงานในหน้าเว็บไซต์ของคุณเองก็ควรจะมีพวก Social sharing ให้คนได้ช่วยแชร์ง่าย ๆ หน่อย

ขั้นตอนที่ 3 ตั้ง Official Hashtag

อันนี้เห็นในเมืองไทยทำกันค่อนข้างบ่อย เช่น ถ้าไปงาน ๆ นี้จะต้องใช้ Twitter Hashtag ร่วมกันสักตัวอย่างวันก่อน thumbsup จัดงาน Digital Matters ก็ใช้ hashtag #dmatters แต่หลัง ๆ นี้แบรนด์ต่าง ๆ มักจะใช้กันเยอะมาก รายงานงานบางที่ดูเหมือนสแปมไปเลยก็ได้? อันนี้ผู้จัดงานก็ต้องระวังหน่อยนะครับ ไม่งั้นบางที่แทนที่จะได้รับความสนใจจากคนทั่วไป จะกลายเป็นได้รับความรำคาญแทน

ขั้นตอนที่ 4: ขอความเห็นจากคนร่วมงาน

ขอความเห็นจากคนร่วมงาน (ก่อนที่จะเริ่มงานจริง) ก็ไม่เลวนะครับ ยกตัวอย่างงาน SXSW ที่อเมริกา มักจะถามคนที่สนใจเข้าร่วมงานว่าปีนี้อะไรให้มีอะไร ไม่อยากให้มีอะไรในงาน วิธีการก็ง่าย ๆ ครับ เพียงแค่จัดทำ Poll จะใช้ PollDaddy หรือพวก TwtPoll ก่อนงานเริ่มก็ได้

ขั้นตอนที่ 5: สร้างกระแสแนวข่าวลือ

ในปี 2009 มีการปล่อยข่าวลือกันบน Twitter ว่านักแสดงตลกชื่อดัง Dave Chappell จะเปิดการแสดง secret midnight show ที่ Portland's Pioneer Square แต่ไม่มีใครยืนยันได้ว่าเป็นจริงหรือหลอก แต่งานนี้ก็มีคนไปร่วมงานกว่า 5,000 คน แต่เวลาผ่านไปจนตีหนึ่งก็ไม่มีใครออกมา จนกระทั่งจู่ ๆ Dave Chappell ก็เดินออกมาจากหลังเวทีแล้วเซอร์ไพรส์แฟน ๆ ด้วยการแสดงจริง ๆ ขั้นตอนนี้ผมอ่านจากที่ฝรั่งเขา เขียนแล้วก็เข้าใจว่าเมืองนอกทำแล้วได้ผล แต่บ้านเราไม่แน่ใจนะครับ

ขั้นตอนที่ 6: จัดทำ Twitter wall ในงาน

ในงานจะต้องมีเปิดให้ถามตอบ เราก็ไม่ต้องถามตอบด้วยไมโครโฟนแบบปกติก็ได้ แต่เราอาจถามคนทางบ้านที่อยากตั้งคำถามกับคนในงานด้วยก็ได้ นอกจากนั้นก็ทำเป็น Twitter wall ให้คนในงานดูกันเก้ ๆ แต่ผมแนะนำเลยครับว่าจะต้องมีทีมงาน Moderation คอยอ่านนิดนึง ไม่งั้นในงานคนที่เป็นพิธีกรอาจจะไม่มีจังหวะได้อ่าน Twitter wall ก็ได้ และคำถามที่เข้ามาอาจจะไม่สอดคล้องกับ flow ในงานก็ได้

ขั้นตอนที่ 7: เปิดให้คนแชร์รูปกันได้ง่าย ๆ

คุณควรจะมี Photo page ของคุณสักที่ไว้แชร์รูปภาพกัน เช่น Flickr Page, Facebook Album ไว้ให้คนที่อยู่ในงานสามารถไปเอารูปมาแชร์ได้ทั้งขณะที่อยู่ในงาน หรือหลังงาน ทางทีมงาน Moderation ก็ควรจะต้องมีทีมคอยแชร์ภาพออกมาให้คนเห็นกันตลอดงาน คนก็จะแชร์กันมากขึ้น

ขั้นตอนที่ 8: แชร์ Location

อีก Social media ที่คนไทยชอบใช้ก็คือ Foursquare คุณอาจจะเปิดให้คน Check-in แล้วลุ้นรับรางวัลบนเวทีในงานหรือให้ส่วนลดสินค้าและบริการของคุณก็ได้

ขั้นตอนที่ 9: Broadcast event ของคุณให้คนทั่วโลกเข้าชมได้

คุณอาจจะถ่ายทอดสดด้วย Live Streaming หรือจะอัดเสียง อัดวิดีโอไว้สำหรับคนที่มาร่วมงานไม่ได้ ซึ่งตรงนี้จะลดค่าใช้จ่ายได้หลายอย่าง อาทิ ค่าสถานที่ที่จำกัดคนเข้างาน ค่าโรงแรมของแขกที่มาพูดเราใช้เครื่องมือได้หลายตัว เช่น UStream, Facebook, YouTube channel จะทำมันทั้งงานหรือบางส่วนก็ได้ ส่วนตัวผมเองเคยเชิญแขกรับเชิญมาพูดผ่านทาง Skype มาให้คนใน Event ฟัง แล้วแชร์ผ่านทาง YouTube บอกได้เลยว่าเวิร์คมาก แต่ต้องลงทุนเรื่องระบบเสียงนิดนึงนะครับ ไม่งั้นเดี๋ยวคุณภาพของภาพและเสียงจะออกมาไม่ดี

ขั้นตอนที่ 10: เอา QR Code มาเล่นเกม หรือกระตุ้นให้คนเดินทั่วทุกบูธใน Event

อีกวิธีหนึ่งที่เราเอา QR Code มาใช้ประโยชน์ได้ จะเล่นสนุก ๆ หรือต้องการกระตุ้นให้คนทำอะไรตามที่เราต้องการก็ได้ เช่น ใครที่มาแวะที่บูธของเรา อาจจะสแกน QR ไปลุ้นรางวัล หรือถ้าเข้าไปในงานแล้วกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานแวะเยี่ยมชมบูธทุกบูธในงานแล้วได้ของที่ระลึก เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 11: เอา Twitter Wall เผยแพร่ให้คนทั่วไปได้ชม

วิธีนี้ง่าย เพียงเอา Storify เก็บ Tweets เก็บวิดีโอและรูปทั้งหมดไปแชร์ในเว็บไซต์และ Social media ของคุณ แค่นี้ก็เอาจำนวนผู้ชมมารายงานยอดให้ที่บริษัทได้แล้ว

ขั้นตอนที่ 12: แชร์ Presentations ของคุณด้วย

อันนี้เป็นธรรมเนียมว่าถ้าแชร์สไลด์ได้ก็อย่าลืมเอาลง Slideshare กันด้วยเพื่อให้คนทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ และมันจะช่วยให้งานต่อไปของคุณมีคนมาร่วมมากขึ้นก็เป็นได้

อีกอย่างหนึ่งที่เราอยากจะทำคือ เบื้องหลังการทำงานที่สำคัญมาก ๆ การสร้างกระแสของงาน Event จะไม่ค่อยมีประสิทธิภาพหากขาดการ Moderation หรือการควบคุมบทสนทนาให้เป็นไปในทางที่เราต้องการ อันนี้ผมเจอมากับตัวเอง คือบอกกับคนในงานว่า Official hashtag เป็นอะไร แล้วก็ช่วยกัน tweet ช่วยกันแชร์ทาง Social media ออกไป แต่คนที่อยู่ทางบ้านดูแล้วรู้สึกว่ามันเยอะเกินไป หรือไม่ก็ดูแล้วไม่เข้าใจว่าในงานมีลำดับงานอย่างไร อันนี้ผมแนะนำว่า เราไม่ควรมุ่งหวังอะไรกับ Hashtag มากเกินไปนัก และไม่ควรมุ่งเน้น KPI กันเป็น impression ที่เกิดขึ้น แต่ควรนับว่าคนที่ติดตามอยู่ทาง Social media ของเรานั้นเข้าใจหรือไม่ว่าเรานำเสนออะไร แค่นั้นก็เพียงพอ

การทำตลาดประเภทนี้ถึงจะใหม่ แต่ก็ต้องอาศัยวิธีการทำตลาดแบบเดิมอยู่ คือ ต้องวิเคราะห์หาข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายของคุณ หาและเลือกใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสม ทั้งนี้ต้องวิเคราะห์ความสำเร็จในการทำตลาดออนไลน์ด้วย เพื่อต่อยอดหรือปรับเปลี่ยนทิศทางการทำตลาดของคุณในอนาคต แต่ความสะดวกรวดของการตลาดออนไลน์ คือมีเครื่องมือออนไลน์พร้อมใช้วิเคราะห์ให้คุณได้อัตโนมัติ

ผู้วิจัยได้นำเทคนิคการจัดงานอีเวนต์ (Event) ผสมผสานกับการเผยแพร่ผ่าน Social media

2.7 แนวคิดการบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ (Organizer Management)

เกรียงไกร กาญจนะโกคิน (2555) นักบริหารกิจกรรมพิเศษ ได้แบ่ง การสร้างสรรค์กิจกรรมพิเศษเป็น 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดวัตถุประสงค์ หรือ Objective กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมพิเศษ Objective หมายถึง การกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดงานที่ชัดเจนและตรงเป้าหมายที่สุด เพื่อเป็นตัวกำหนดทิศทางในการทำงาน ว่าอีเวนต์จัดขึ้นเพื่อต้องการอะไร ต้องการเพิ่มยอดขายก็เปอร์เซ็นต์ อยากรู้แบรนด์ Awareness สายสัมพันธ์กับลูกค้าที่ดี หรือต้องการ Brand Experience โดย Objective ขึ้นอยู่กับอีเวนต์แต่ละรูปแบบ เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด โดยการจัดกิจกรรมพิเศษจะต้องมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อเป็นตัวชี้วัด (KPI) ในการวัดผลต่อไป ในการกำหนดวัตถุประสงค์นั้นต้องระบุ (วราภรณ์ ฉัตรชาติ, 2556)

1.1 ช่วงเวลาในการจัดงาน โดยพิจารณาจากแผนการสื่อสารการตลาด และวิถีชีวิตหรือ Lifestyle ของกลุ่มเป้าหมาย

1.2 จำนวนผู้เข้าร่วมงาน เพื่อเป็นเป้าหมายในการทำงาน

1.3 งบประมาณ

1.4 สิ่งที่ต้องการจะสื่อสารในงานกิจกรรมพิเศษ

1.5 การรายงานข่าวในสื่อมวลชน หรือ Media Coverage โดยต้องกำหนดมูลค่าสื่อที่ได้ผ่านสื่อมวลชนในรูปแบบการประชาสัมพันธ์

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างกิจกรรมพิเศษให้เกิดขึ้นจริง

การสร้างกิจกรรมพิเศษให้เกิดขึ้นจริงหมายถึงขั้นตอนของการคิดสร้างสรรค์งานภายใต้กรอบของกลยุทธ์การสื่อสาร ขั้นตอนนี้เป็นการผสมผสานจินตนาการเข้ากับศาสตร์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการสื่อสารการตลาด ความรู้ด้านการออกแบบ ศิลปะการแสดง ดนตรี เป็นต้น โดยต้องออกแบบกิจกรรมพิเศษว่าจะสื่อสารในรูปแบบใดจึงจะเหมาะกับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งทั้งหมดนี้จะต้องตอบโจทย์ที่กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 1

ขั้นตอนที่ 3 คือ การบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ

การบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ หมายถึง การควบคุมและดูแลการผลิตทั้งหมด ให้เป็นไปตามแผนงานที่วางเอาไว้อย่างละเอียด เป็นขั้นตอนการทำให้กิจกรรมพิเศษเกิดขึ้นจริงโดยเฉพาะอีเวนต์ที่มีผู้เข้าร่วมงานเป็นจำนวนมาก สถานที่การบริหารจัดการงานอีเวนต์จะมีความยุ่งยากและซับซ้อนมากขึ้น เพราะมีหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารมากขึ้น อาทิ ตำรวจ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ส่วนรักษาความปลอดภัย ส่วนดูแลเรื่องอาหารและเครื่องดื่มส่วนการตกแต่งสถานที่ หรือส่วนงานบนเวที ไม่ว่าจะเป็นพิธีกร นักแสดง งานฮาร์ดแวร์ต่าง ๆ ของการแสดง การบริหารงานสามารถมองเห็นปัญหาที่จะเกิดขึ้นจริง ในการบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษนั้น ให้ทำ Master Plan และ Script Rundown เพื่อกำหนดองค์ประกอบในการทำกิจกรรมพิเศษให้สมบูรณ์ ทั้งงานด้านเทคนิค เช่น ระบบแสง เสียง เอฟเฟกต์ต่าง ๆ และต้องมีการประชุมทีมงานเพื่อให้ทุกฝ่ายมีความเข้าใจตรงกันและเตรียมความพร้อมให้ดีที่สุด เพื่อลดปัญหาหน้างานที่อาจจะเกิดจากสิ่งที่ไม่คาดการณ์ได้

ขั้นตอนที่ 4 คือ การประเมินผล

การประเมินผล หมายถึง การติดตาม และประเมินในทุกขั้นตอน เพื่อนำผลที่ได้มาเป็นข้อมูลในการวัดผลสำเร็จของกิจกรรมและเพื่อนำไปปรับใช้ในการจัดกิจกรรมพิเศษครั้งต่อไป และยังวัดว่าสิ่งที่ทำมาตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่มากนักน้อยเพียงใด และทำให้ได้เรียนรู้ถึงสิ่งที่ทำว่ามีผลต่อผู้เข้าร่วมงานมากน้อยเพียงใด ทำให้รู้ว่าเขานั้นชอบอะไร ไม่ชอบอะไร รู้ว่าการสื่อสารกับผู้ร่วมงานเป็นไปได้อย่างไรดีบ้างน้อยเพียงใด โดยจะนำผลจากการประเมินผลนี้ไปพัฒนารูปแบบอีเวนต์ทั้งในรูปแบบที่เคยทำแล้วหรือพัฒนาไปสู่การสร้างสรรค์อีเวนต์อื่น ๆ ต่อไป ซึ่งสามารถทำได้ 5 มิติ นั่นคือ

4.1 ประเมินจากวัตถุประสงค์ว่า กิจกรรมพิเศษนั้น สำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

4.2 ผู้เข้าร่วมงาน (Participant) ว่าเป็นไปตามที่คาดหวังในเชิงปริมาณ (จำนวน) และคุณภาพ (คุณสมบัติ) หรือไม่

4.3 ผู้เข้าชมงาน (Viewer) คือบุคคลที่อาจจะไม่ได้รับเชิญโดยตรง แต่ได้รับข้อมูลข่าวสารว่ามีกิจกรรมเกิดขึ้นจึงมาร่วมชมงาน

4.4 การรายงานข่าวในสื่อมวลชน (Media Coverage) โดยนำข่าวของกิจกรรมพิเศษที่เผยแพร่ผ่านสื่อต่าง ๆ มาคิดคำนวณมูลค่าทางการประชาสัมพันธ์ (PR Value)

4.5 การสื่อสาร (Communication) ซึ่งเป็นการประเมินผลว่ากิจกรรมพิเศษสามารถสื่อสาร ข้อความหลักขององค์กรหรือแบรนด์ได้ถูกต้องมากน้อยเพียงใด โดยการประเมินผลด้านการสื่อสารนี้สามารถประเมินได้ใน 4 มิติ นั่นคือ

- ความชอบ (Liking) คือ กิจกรรมพิเศษสามารถสร้างความชื่นชอบในตัวองค์กรหรือแบรนด์ได้มากน้อยเพียงใด

- ความโดดเด่น (Outstanding) คือ กิจกรรมพิเศษมีความน่าสนใจ น่าประทับใจ หรือน่าจดจำเพียงใด

- ความเข้าใจ (Understanding) คือ กิจกรรมพิเศษสามารถทำให้ผู้เข้าร่วมงานได้รับรู้ เข้าใจสิ่งที่องค์กรหรือแบรนด์ต้องการสื่อสารมากน้อยเพียงใด

- การโน้มน้าวใจ (Persuading) คือ กิจกรรมพิเศษสามารถโน้มน้าวใจผู้เข้าร่วมงานได้มากน้อยเพียงใด การประเมินผลกิจกรรมพิเศษจะทำให้ผู้จัดได้เรียนรู้ถึงงานของตนเอง และสามารถนำผลการประเมินไปพัฒนาการทำงาน รวมถึงสร้างสรรค์รูปแบบกิจกรรม พิเศษใหม่ ๆ หรือการสื่อสารอื่น ๆ ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดการบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ (Organizer Management) ร่วมกับสูตรการสื่อสารของลาสเวลล์ เพื่อสร้างกรอบการวิจัยการสร้างสรรค์งานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 กำหนดวัตถุประสงค์ ขั้นตอนที่ 2 การสร้างกิจกรรมพิเศษให้เกิดขึ้นจริง ขั้นตอนที่ 3 คือ การบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ และขั้นตอนที่ 4 คือ การประเมินผล

2.8 แนวคิดการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR)

Koch & Kralik (2006) ได้ให้ความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ว่าเป็นกระบวนการ ซึ่งตัวเรา นักวิจัย และผู้มีส่วนร่วม ร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบในวงรอบเพื่อการสำรวจความวิตกกังวล การเรียกร้องหรือปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อหรือทำลายชีวิตของผู้คน ความร่วมมือกันทำงานจะสะท้อนถึงวิธีการเปลี่ยนสถานการณ์หรือการสร้างความสามารถ โดยที่ Phuangsomjit (2014) ให้ความหมายว่าเป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาชุมชน โดยเน้นการวิเคราะห์ปัญหา ศึกษาแนวทางการแก้ปัญหา ปฏิบัติตามแผน และติดตามประเมินผล โดยเน้นคนเป็นศูนย์กลาง และมุ่งสร้างพลังอำนาจให้กับประชาชน โดยทุกขั้นตอนมีสมาชิกของชุมชนเข้าร่วมด้วย

กระบวนการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) เป็นกระบวนการที่ใช้ในการผลิต การกระจายความรู้ รวมทั้งเป้าหมายของการปรับปรุงขีดความสามารถและการปฏิบัติ ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในทางปฏิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพความเป็นจริงทางสังคม ผ่านทางนักวิจัย กลุ่มผู้มีส่วนร่วม และกลุ่มผู้ที่ได้รับผลกระทบ มีส่วนร่วมถึงประเด็นปัญหาตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการ การวิเคราะห์และการประยุกต์ใช้ผลของการวิจัย การเจริญเติบโตและการพัฒนาของผู้มีส่วนร่วมเป็นส่วนสำคัญในการออกแบบ ผลลัพธ์ที่ต้องการ เพื่อความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงการจัดตั้งรวมกลุ่มหรือองค์กร (Loewenson, 2014)

สัญญา ยีอราน และ ศิวีไลซ์ วนรัตน์วิจิตร (2561ก : 291-294) กล่าวว่า สำหรับกระบวนการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมมีหลากหลายรูปแบบตามแนวคิดของนักวิจัย เป็นขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยที่มีลักษณะเป็นเกลียวเวียนหรือวงจรต่อเนื่องกันไป (spiral of steps) ประกอบด้วยกิจกรรมการวิจัยที่สำคัญ 5 ขั้นตอน ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยทั้ง 5 ขั้นตอนหลัก ประกอบด้วย

1. การจัดการประสบการณ์อย่างเป็นระบบ (Systematizing experience) โดยอาศัยการจัดการ และการประเมินประสบการณ์อย่างมีส่วนร่วม เป็นข้อเสนอของระเบียบวิธีการที่จะทำให้เป็นไปได้ ด้วยการทบทวนแนวปฏิบัติและแบ่งปันข้อมูลร่วมกัน ประกอบด้วยผู้ที่มีประสบการณ์ตรงอย่างเหมาะสม เป็นวิธีการใหม่ในการเรียนรู้ ข้อเสนอแนะสำหรับข้อเสนอใหม่และในวาระการประชุม สร้างองค์ความรู้แบบใหม่ผ่านการสะท้อนและด้านวิชาการและการปฏิบัติจริงรวมกัน ด้วยการทบทวนเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่ผ่านมาและมีความเกี่ยวข้อง กับประเด็นปัญหา การจัดการประสบการณ์อย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยการทำงานโดยการรวบรวมทั้งเอกสาร ข้อมูลเพื่อเริ่มต้นการจดจำ และการแพร่กระจายความคิดริเริ่มของการแข่งขันความต้านทาน การสร้างและประสบการณ์ของรูปแบบใหม่ของการอยู่ร่วมกัน และการพัฒนาที่ทำโดยกลุ่มและการเคลื่อนไหว การดำเนินงานในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และระดับโลก และการสร้างความรู้ภาพรวม เริ่มต้นจากการกระทำ/ประสบการณ์ ที่ได้รับมาซึ่งเป็นไปได้ เพื่อเปิดช่องว่างสำหรับการเปรียบเทียบ การสะท้อนและการอธิบายรายละเอียดของรูปแบบ ความรู้ใหม่ ๆ และระเบียบวิธีการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งทุกคนมีการใช้เพื่อปรับปรุงกระบวนการเปลี่ยนแปลง ทางสังคมสำหรับสภาพแวดล้อมที่เท่าเทียมและเป็นธรรม

2. การวิเคราะห์โดยการมีส่วนร่วม และการจัดการแก้ปัญหา (Collectively analyzing and problematizing) การจัดการวิเคราะห์อย่างมีส่วนร่วมของความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบ ปัญหาหรือสาเหตุ และทฤษฎี ด้วยการกำหนดแนวทางปฏิบัติการไว้ก่อนล่วงหน้า โดยอาศัยการคาดคะเนแนวโน้มของผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นจากข้อมูลการจัดการประสบการณ์อย่างเป็นระบบ

3. การสะท้อนกลับและการเลือกปฏิบัติ (Reflecting on and choosing action) พิจารณาทางเลือกของปฏิบัติการและการระบุปฏิบัติการนั้น เป็นการให้ข้อมูลถึงผลการวิเคราะห์และแนวทางการจัดการแก้ปัญหาที่เหมาะสม เพื่อดำเนินการตามกลยุทธ์หรือกลวิธี ผ่านแผนงานและโครงการในการดำเนินกิจกรรมที่

วางไว้ โดย ต้องมีความยืดหยุ่นตามบริบทของชุมชน การสะท้อนกลับอาศัยกระบวนการกลุ่มในลักษณะ การวิพากษ์วิจารณ์ หรือประเมินแนวทางการปฏิบัติไว้ล่วงหน้าตามความเหมาะสม

4. การดำเนินการและการประเมินผลการปฏิบัติการ (Taking and evaluating action) เป็นการ ปฏิบัติตามแนวทางที่ได้เลือกไว้ และดำเนินการตามลำดับขั้นตอนสู่การเปลี่ยนแปลง และสิ่งสำคัญที่ต้องทำคือ การสังเกตการณ์ และการสะท้อนในตอนท้ายของแต่ละรอบและเชื่อมโยงข้อสรุปใด ๆ กับปัญหาหรือคำถาม ที่ตั้งไว้ จากนั้นสามารถพิจารณาผลของการดำเนินงานรอบอื่นต่อไป เพื่อให้มีเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้นและพัฒนา กลยุทธ์ต่อไป ปรับแต่งหรือพัฒนาคำถามใหม่ สรุปโครงการวิจัยนี้บางส่วนหรือทั้งหมด

5. การเรียนรู้อย่างเป็นระบบ (Systematizing learning) เรียนรู้จากกระบวนการจัดการ การตรวจสอบ การแบ่งปันความรู้ใหม่ เขียนสรุปรายงาน และหาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับข้อสรุป หรือเรื่องราว จากชุมชน ก่อนแจกจ่าย การสร้างดีวีดีหรือวิดีโอ และการนำเสนอเอกสารร่างไปยังชุมชนก่อนที่จะจบและ แจกจ่าย นอกจากนี้ ยังสามารถใช้บทละคร เพลง บทกวี บทละครและผลงานศิลปะเพื่อแบ่งปันสิ่งที่ได้พบ ขึ้นอยู่กับบริบท อาจต้องมีการตีความประกอบบางอย่างเพื่อให้ผู้ชมได้รับรู้ จัดการประชุมอย่างน้อยหนึ่งครั้ง สำหรับผู้มีส่วนร่วมทั้งจากองค์กรและชุมชนเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ผ่านทาง บทสรุปหรือแผนภาพที่เปิดกว้างเพื่อชี้แจงและปรับปรุงต่อไป

วิธีการและเครื่องมือ

การสนทนากลุ่ม การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม การบันทึกข้อมูล การสัมภาษณ์ การบันทึกประจำวัน บันทึกส่วนบุคคล แบบสอบถาม และการสำรวจเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการสร้างข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย เชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Gillis & Jackson, 2002; McNiff & Whitehead, 2011) สัญญา ยีอราน และ ศิวีไลซ์ วรรณรัตน์วิจิตร (2561ข : 291-294) แนะนำว่าควรใช้วิธีการที่ได้รับเลือกอย่างน้อยสามวิธีเพื่อหา ข้อจำกัดของแต่ละบุคคล เพื่อให้มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสามเส้า และการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ได้แก่ การสนทนากลุ่ม การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์

การสนทนากลุ่ม (Focus groups) ได้รับการพิจารณาว่าเป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นปรากฏการณ์ ทางสังคม และเป็นรูปแบบของการสัมภาษณ์กลุ่มที่ใช้ประโยชน์จากการสื่อสารระหว่างผู้เข้าร่วมการวิจัย เพื่อที่จะสร้างข้อมูลขึ้นมา (Kitzinger, 1995) การสนทนากลุ่มประกอบด้วยบุคคลตั้งแต่ 7 ถึง 12 คน ที่มี ลักษณะเฉพาะของการแบ่งปันข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจุดเน้นของการศึกษา (Marshall & Rossman, 2006) จำนวนกลุ่มเล็ก ๆ ในการสนทนากลุ่ม ช่วยให้สภาพแวดล้อมในการสื่อสารที่ดีในกลุ่มผู้เข้าร่วมทั้งหมด ทำให้ สามารถได้ข้อมูลที่มีศักยภาพสำหรับใช้เป็นประโยชน์ได้ ในช่วงการสนทนากลุ่ม นักวิจัยสร้างสภาพแวดล้อมที่ สนับสนุนการอภิปรายและมุมมองที่แตกต่างกัน (Marshall & Rossman, 2016) ในความคิดเห็นของการวิจัย เชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมผู้เข้าร่วมทุกคนจะได้รับการยอมรับและมีคุณค่าเนื่องจากผู้เข้าร่วมทุกคนมีโอกาส สื่อสารกัน

การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (Participant observation) เป็นวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพแบบใหม่ในการ สืบสวน และเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่หลากหลาย ซึ่งใช้โดยทั่วไปในการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (Marshall &

Rossman, 2016) ช่วยให้นักวิจัยสามารถเข้าถึงหัวข้อวิจัยได้อย่างเสรีในสถานการณ์ทางสังคมและทำให้สนใจบริบทของสภาพแวดล้อมทางสังคมในหน้าที่ของแต่ละบุคคลโดยการบันทึกพฤติกรรมของมนุษย์เชิงอัตวิสัยและเชิงจิตวิสัย (Gillis & Jackson, 2002) นักวิจัยกลายเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการที่ได้รับการสังเกตและฝังลึกอยู่ในการจัดการ การได้ยิน การมองเห็น และประสบกับความเป็นจริงของสถานการณ์ทางสังคมร่วมกับผู้เข้าร่วม (Marshall & Rossman, 2016) ดังนั้น นักวิจัยในฐานะผู้ร่วมสังเกตการณ์จึงไม่เพียงแต่สังเกตกิจกรรมผู้เข้าร่วม และด้านกายภาพของสถานการณ์เท่านั้น แต่ยังมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เหมาะสมกับสถานการณ์ทางสังคมนั้น การสังเกตอย่างมีส่วนร่วมต้องมีการบันทึกอย่างเป็นระบบ และบันทึกเหตุการณ์พฤติกรรมและอัตวิสัยต่าง ๆ ในการจัดสังคมโดยการใช้นิทรรศการรายละเอียดและมีความครอบคลุม

การสัมภาษณ์ (Interviews) เป็นวิธีการที่ใช้ในการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม ซึ่งช่วยให้ผู้เข้าร่วมสามารถอธิบายสถานการณ์ของพวกเขาได้ (Stringer, 2007) ตามที่ Reinhartz (1992) ได้กล่าวไว้ว่า “การสัมภาษณ์สนับสนุนนักวิจัยให้เข้าถึงแนวคิด ความคิดและความทรงจำของบุคคลในคำพูดของตัวเองมากกว่าคำพูดของนักวิจัย” นักวิจัยสำรวจหัวข้อทั่วไปบางส่วน เพื่อช่วยในการเปิดเผยมุมมองของผู้เข้าร่วม แต่แสดงให้เห็นถึงความเคารพต่อกรอบของผู้เข้าร่วมและโครงสร้างการตอบสนอง (Marshall & Rossman, 2006) ทำที่สุดการสัมภาษณ์คือ “ปฏิสัมพันธ์ของการสนทนาแบบเผชิญหน้าต่อหน้า” ที่นักวิจัยพยายามที่จะล้วงเอาข้อมูลจากผู้ถูกสัมภาษณ์ โดยปกติมักจะผ่านการซักถามโดยตรง (Gillis & Jackson, 2002) ทั้งผู้วิจัยและผู้เข้าร่วมแบ่งปัน และเรียนรู้ตลอดกระบวนการสัมภาษณ์ในลักษณะการแลกเปลี่ยนกัน รวมทั้งข้อมูลการวิเคราะห์ เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เข้าร่วมจะได้รับโอกาสสูงสุดในการนำเสนอเหตุการณ์และปรากฏการณ์ในทัศนะของพวกเขาและดำเนินตามเอกสารที่บันทึกเรื่องราวของพวกเขาที่ได้เลือกไว้ (Stringer, 2007)

ผู้วิจัยใช้กระบวนการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมกับชุมชนในการจัดงานเทศกาลฯ ด้วยเครื่องมือเก็บข้อมูล อาทิ การสนทนากลุ่ม (Focus groups) การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (Participant observation) การสัมภาษณ์ (Interviews) อย่างเป็นระบบ

2.9 แนวคิดการประเมินผลตอบแทนทางสังคม (Social Return on Investment : SROI)

ผลตอบแทนทางสังคม เรื่องน่าสนใจสู่องค์กรยั่งยืน

การประเมินผลตอบแทนทางสังคมเป็นการนำผลลัพธ์ด้านสังคม (Social Impact) ในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลกระทบจากการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการที่ได้จากการลงทุน มาคำนวณหามูลค่าที่เป็นตัวเงินแล้วเปรียบเทียบกับมูลค่าทางการเงินของเงินทุนที่กิจการหรือองค์กรลงทุนในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการ เพื่อดูผลกระทบว่ากิจการสร้างผลลัพธ์ต่อสังคมคิดเป็นมูลค่าเท่าไรต่อเงินที่ลงทุนไป 1 บาท ตัวอย่างเช่น สัดส่วน 1:5 หมายความว่า การลงทุนในโครงการทุก ๆ 1 บาทจะสร้างมูลค่าให้กับสังคม 5 บาท

การประเมินผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุนจึงเป็นเครื่องมือที่นิยมในการประเมินค่าเพื่อวางแผนโครงการในอนาคตหรือทบทวนโครงการในอดีต SROI มีจุดเด่นคือการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระหว่างกระบวนการวิเคราะห์ที่มีความเกี่ยวข้องกันในหลายขั้นตอน เช่น การตัดสินใจเลือกผลลัพธ์

(Outcomes) การสร้างแผนที่ผลลัพธ์ (Outcome Mapping) การเลือกมูลค่าตัวแทนทางการเงิน (Financial Proxies) และสัดส่วนความเป็นเจ้าของผลงาน (Attribution Proportion)

การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือในการวิเคราะห์มากขึ้น ทั้งนี้การเข้าใจในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงและการตีมูลค่าจากสิ่งที่เกิดขึ้นไม่มีการอ้างผลประโยชน์เกินความเป็นจริง มีความโปร่งใส ก็จะเพิ่มความน่าเชื่อถือ และความถูกต้องของผลการวิเคราะห์มากขึ้นด้วย

SROI คือตัวแทนมูลค่าทางการเงิน เนื่องจากเงินเป็นหน่วยวัดที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในการแสดงมูลค่า ขณะที่การทำแผนธุรกิจควรมีข้อมูลมากกว่าการประมาณทางการเงิน ซึ่ง SROI มีมากกว่านั้น

การวิเคราะห์ SROI นั้นมีหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาวิธีการดำเนินการของทั้งองค์กร การดำเนินงานที่เฉพาะเจาะจง การดำเนินการของภาพใหญ่ภายนอกองค์กร

การดำเนินการวิเคราะห์ SROI เกี่ยวข้องกับ 6 ขั้นตอน ได้แก่

1. การกำหนดขอบเขตและการระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักของโครงการ สิ่งสำคัญคือการกำหนดขอบเขตให้ได้อย่างชัดเจน

2. การรวบรวมผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง ที่จะใช้คำนวณผลกระทบที่เกิดขึ้นหรือทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเงินลงทุน ผลผลิตของโครงการ และผลลัพธ์ของโครงการที่เกิดขึ้น

3. การตรวจสอบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นและประมาณการเป็นมูลค่า ในขั้นตอนนี้เกี่ยวข้องกับการจัดหาเอกสารเพื่อแสดงให้เห็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น

4. การสร้างผลกระทบ การรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลลัพธ์ และการแปลงเป็นมูลค่าทางการเงินกับผลลัพธ์นั้น ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นหรือเกิดจากปัจจัยอื่นๆ จะถูกตัดออกจากการพิจารณา

5. การคำนวณผลตอบแทนทางสังคม ขั้นตอนนี้เกี่ยวข้องโดยรวมผลลัพธ์ทั้งที่เป็นด้านบวก ด้านลบ และเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นกับการลงทุน รวมทั้งวัดความอ่อนไหวของผลลัพธ์ที่ได้

6. การรายงานการใช้ และการนำไปใช้ เรื่องนี้มักถูกละเลยขั้นตอนสุดท้ายที่สำคัญนี้เกี่ยวข้องกับการนำเสนอผลการศึกษาที่จัดทำกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและการตอบสนอง กระบวนการนำผลลัพธ์และการตรวจสอบรายงาน

ในปัจจุบันการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของธุรกิจส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อม แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนั้น เป็นสิ่งไกลตัวไม่สามารถจับต้องให้เป็นรูปตัวเงินได้ ซึ่งโดยส่วนใหญ่เราจะให้ความสำคัญกับตัวเงินที่สามารถจับต้องได้และมีมูลค่าทางการตลาดจนอาจละเลยที่จะให้ความสำคัญกับมูลค่าที่จับต้องไม่ได้

การใช้ SROI จึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะแนะนำทางเลือกให้ผู้บริหารที่ต้องเผชิญกับการตัดสินใจในการจัดสรรทรัพยากร ทั้งระยะเวลาและเงินลงทุนขององค์กร สำหรับการสร้างคุณค่าให้กับสังคมตามเป้าหมายได้เป็นอย่างดี และยังทำให้ตอบตัวเอง ตอบคนอื่น และบอกให้ทุกคนรู้ว่า “เราได้ทำดี ตอบแทนสังคม

ไปแล้วอย่างเห็นผลที่จับต้องได้ วัดได้ และน่าเชื่อถือ” และจะสามารถประยุกต์เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินธุรกิจและการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับสังคม สิ่งแวดล้อมได้ (ไวฑูรย์ โภคาชัยพัฒน์, 2561 : ออนไลน์)

ผู้วิจัยได้นำวิธีการการประเมินผลตอบแทนทางสังคม (Social Impact) เพื่อเป็นการประเมินผลลัพธ์ด้านสังคมจากการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

2.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในกิจกรรมพิเศษ

ธนาวุฒิ โรจนโรวรรณ (2553) ศึกษาเรื่อง การใช้ความคิดสร้างสรรค์ในงานประชาสัมพันธ์ของบริษัทรับจัดทำกิจกรรมพิเศษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขั้นตอน รวมถึงกลยุทธ์ และขั้นตอนในการใช้ความคิดสร้างสรรค์สำหรับการจัดกิจกรรมพิเศษของบริษัทที่รับจัดทำกิจกรรมพิเศษทั้งภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์กับกลุ่มนักสร้างสรรค์กิจกรรมพิเศษของบริษัทที่รับจัดทำกิจกรรมพิเศษทั้งภายในและภายนอกประเทศ จำนวน 12 คน พบว่า หากมีความเข้าใจในความหมายและความสัมพันธ์ของการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในกิจกรรมพิเศษนั้น จะทำให้การจัดกิจกรรมพิเศษดังกล่าวนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยขั้นตอนในการใช้ความคิดสร้างสรรค์นั้นมีกระบวนการทั้งหมด 6 ขั้นตอน ได้แก่ การทำความเข้าใจของความหมายและความสัมพันธ์ของความคิดสร้างสรรค์ การให้ความสำคัญต่อเป้าหมายของความคิดสร้างสรรค์ การวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างทางความคิด ขั้นตอนในการประสานงานกับทีมงานเพื่อวางแผนกลยุทธ์ ขั้นตอนการใช้และการพัฒนาในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ และขั้นตอนในการตรวจสอบผลของการใช้ความคิดสร้างสรรค์จากเป้าหมาย

วราภรณ์ ฉัตรชาติ (2556) ศึกษาเรื่อง กิจกรรมพิเศษเพื่อการสื่อสารแบรนด์ขององค์กรธุรกิจในประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมาย รูปแบบ กระบวนการ แนวทาง และความสัมพันธ์ของความคิดสร้างสรรค์ต่อการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อการสื่อสารแบรนด์ในประเทศไทย ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการสังเกตการณ์กิจกรรมพิเศษที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานภาคเอกชนและองค์กรธุรกิจจำนวน 11 กิจกรรม พบว่า กิจกรรมพิเศษเพื่อการสื่อสารแบรนด์ คือ การสื่อสารสองทางในรูปแบบพิเศษที่ต้องการเน้นประสบการณ์ร่วมกับกลุ่มเป้าหมาย โดยรูปแบบของกิจกรรมพิเศษที่พบสามารถจำแนกได้ คือ งานเปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ งานเปิดตัวผลิตภัณฑ์กับสื่อมวลชน งานเลี้ยงขอบคุณ กิจกรรมงานเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม กิจกรรมงานกับสื่อมวลชน งานประชุมสัมมนาตัวแทนจำหน่าย งานแสดงดนตรีหรือคอนเสิร์ต งานนิทรรศการ งานประชุมสัมมนาภายในองค์กร และงานเดินสายให้ข้อมูลข่าวสารซึ่งกระบวนการจัดกิจกรรมพิเศษนั้น จำเป็นที่จะต้องเริ่มจากการวิจัยหาข้อมูล โดยมีการวางแผนอย่างละเอียดมีการปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้และมีการประเมินผล นอกจากนี้ในการบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษนั้นความคิดสร้างสรรค์ถือได้ว่าเป็นกุญแจที่สำคัญในช่วงพัฒนาแผนการดำเนินงาน โดยความคิดสร้างสรรค์ที่ดีนั้นจะต้องสะท้อนกลับไปยังกลยุทธ์ทางการตลาดและอัตลักษณ์ของทางองค์กร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการจัดเทศกาลและงานอีเวนต์

ดารามาส มณฑลวิทย์ (2549) ศึกษาเรื่อง การใช้เทศกาลดนตรีพิทยาในฐานะกิจกรรมเชิงกลยุทธ์ เพื่อการสร้างภาพลักษณ์เมืองพัทยาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างภาพลักษณ์เมืองพัทยา การดำเนินงานและกลยุทธ์ประชาสัมพันธ์โครงการเทศกาลดนตรีพิทยา การเปิดรับข่าวสาร การรับรู้ข่าวสาร ทิศนคติที่มีต่อโครงการ และภาพลักษณ์ของเมืองพัทยาในสายตาของประชาชน ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้วิธีการศึกษาจากแผนงาน เอกสาร และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและการดำเนินงานประชาสัมพันธ์โครงการ และเป็นวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร อายุตั้งแต่ 18-50 ปี จำนวน 400 คน พบว่า การสร้างภาพลักษณ์เมืองพัทยาโดยใช้เทศกาลดนตรีเป็นกิจกรรมเชิงกลยุทธ์สามารถแบ่งได้ คือ ภาพลักษณ์เมืองที่มีเสียงเพลงที่ไร้พรมแดน ภาพลักษณ์เมืองแห่งการท่องเที่ยวในรูปแบบครอบครัว ภาพลักษณ์เมืองที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว และเป็นภาพลักษณ์เมืองท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัย นอกจากนี้ยังมีการศึกษาทางด้านกลยุทธ์ของการประชาสัมพันธ์ โดยพบว่ามีการใช้สื่อในการประชาสัมพันธ์แบบผสมผสาน อีกทั้งยังมีการกำหนดสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีการใช้บุคคลที่มีชื่อเสียงโดยการใช้สื่อเพื่อสร้างกระแส และนอกจากนี้ยังมีการใช้สื่อของหน่วยงานพันธมิตรต่าง ๆ อีกทั้งยังมีการใช้สื่อสมัยใหม่โดยการสร้างการจดจำของโครงการเทศกาลดนตรีพิทยา ซึ่งมีการสำรวจกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการเทศกาลดนตรีพิทยาจากสื่อประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ โดยมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนอยู่ในระดับกลาง และจากสื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจอยู่ในระดับต่ำ

จิตราภรณ์ จรัสรัมย์ (2561) ขั้นตอนการจัดงานอีเวนต์ กรณีศึกษา งาน ICONSIAM Grand Opening จัดโดย บริษัท อินเด็กซ์ ครีเอทีฟ วิลเลจ จำกัด (มหาชน) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาขั้นตอนการจัดงาน ICONSIAM Grand Opening จัดโดย บริษัท อินเด็กซ์ ครีเอทีฟ วิลเลจ จำกัด (มหาชน) และเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้การดำเนินงานในกิจกรรมพิเศษประสบผลสำเร็จ โดยงานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) จากนักวิชาชีพด้านการจัดกิจกรรมพิเศษในบริษัทบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ จำนวน 5 คน และการสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วมของผู้วิจัยในบริษัทบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษหนึ่งแห่ง ข้อมูลทั้งสองส่วนเป็นการใช้หลากหลายวิธีและหลายมุมมองในการวิจัย เพื่อตอบคำถามวิจัยทั้ง 2 ข้อ ดังนี้ 1) ขั้นตอนการดำเนินงานการจัดกิจกรรมพิเศษ มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมพิเศษ ขั้นตอนการบริหารจัดการ และขั้นตอนการประเมินผล โดยการทำงานทุกขั้นตอนต้องมีความคิดสร้างสรรค์ เพราะเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการกิจกรรมพิเศษ แต่ความคิดสร้างสรรค์ที่ดีจะต้องสะท้อนอัตลักษณ์และกลยุทธ์ขององค์กรด้วย 2) ปัจจัยที่ส่งผลให้การดำเนินงานในการจัดกิจกรรมพิเศษประสบความสำเร็จในแต่ละขั้นตอน มีทั้งสิ้น 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่ สร้างอีเวนต์ให้เป็นคอนเทนต์ที่คนอยากแชร์ การเข้าใจความต้องการของผู้บริโภค และการเรียนรู้เรื่องเทคโนโลยีและดิจิทัล โดยการสร้างอีเวนต์ที่ตรงตาม

ความต้องการของผู้บริโภค โดยการทำความเข้าใจความต้องการของผู้บริโภค และนำมาสร้างเป็นคอนเทนต์ให้
ผู้บริโภคเข้าใจและเข้าถึงอีเวนท์ให้ได้มากที่สุด เพื่อหวังถึงการพูดถึง มีการแชร์ผ่านโซเชียลมีเดีย นอกจากนี้
ยังต้องเรียนรู้เรื่องเทคโนโลยีและดิจิทัล ที่มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อนำมาพัฒนาให้อีเวนท์
ไม่ล้าสมัยและก้าวล้ำคู่แข่งอยู่เสมอ

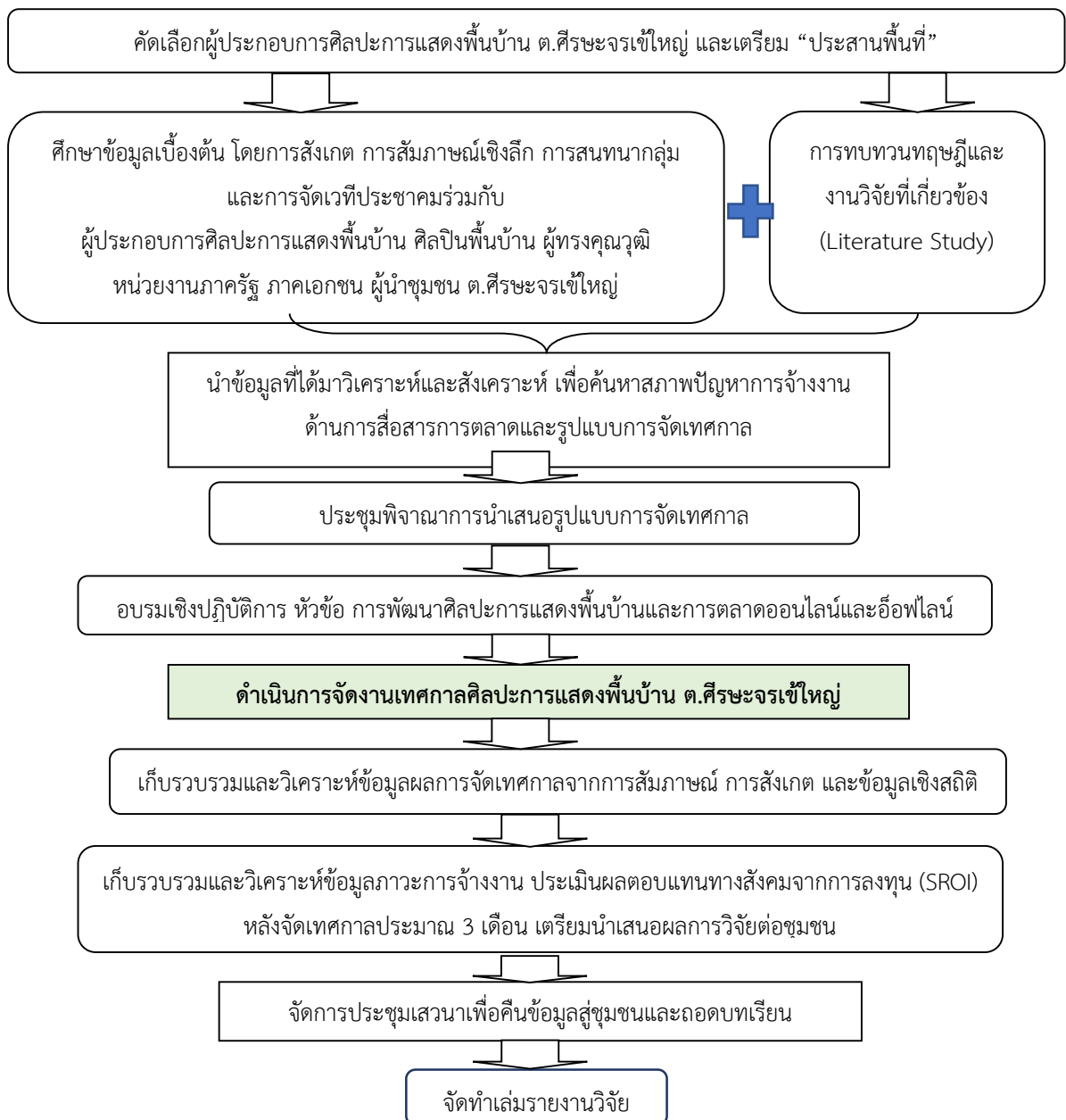
ภัตติมา สืบสายสิงห์ (2560) ศึกษาเรื่อง การสร้างสรรค์รูปแบบนวัตกรรมการสื่อสารแนวคิดธุรกิจ
ประเภทเทศกาลดนตรีในประเทศไทย: เป๊ปซี่ พรีเซ็นท์เอสทูโอ สงกรานต์มิวสิคเฟสติวัล 2016 โดยมี
วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประยุกต์แนวคิดเทศกาลดนตรีตะวันตกสำหรับการสร้างสรรค์ธุรกิจงานเทศกาล
ดนตรีสากลในประเทศไทย รวมถึงรูปแบบการสื่อสารแนวคิดธุรกิจงานเทศกาลดนตรี Pepsi S2O ที่สามารถ
ส่งผลต่อผู้ประกอบการและผู้สนับสนุนวิธีการศึกษาเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งมุ่งศึกษางานเทศกาลดนตรีเป๊ปซี่
พรีเซ็นท์เอสทูโอสงกรานต์มิวสิคเฟสติวัล 2016 โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ศึกษาจากเอกสาร,
วิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพ และสัมภาษณ์เชิงลึกกับบุคคลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องผลวิจัยพบว่า ทางผู้จัดงานเทศกาล
ดนตรีได้มีการเปิดรับและยอมรับนวัตกรรม คือ งานเทศกาลดนตรีและแนวดนตรีอิเล็กทรอนิกส์แดนซ์มิวสิค
(EDM) จากวัฒนธรรมตะวันตก อีกทั้งยังมีการประยุกต์ให้เข้ากับบริบทสังคมไทยผ่านประเพณีสงกรานต์โดยมี
การใช้น้ำมาเป็นตัวกลางในการสื่อสารผ่านการจัดงานเทศกาลดนตรีเป๊ปซี่ พรีเซ็นท์เอสทูโอ สงกรานต์มิวสิค
เฟสติวัล ซึ่งนับเป็นการส่งต่อและแพร่กระจายนวัตกรรมไปยังสมาชิกในสังคม ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าเป็น
กระบวนการสร้างสรรค์รูปแบบนวัตกรรมการสื่อสารเครือข่ายงานเทศกาลดนตรี โดยอิงอาศัยจากแนวดนตรี
EDM ผสมกับงานเทศกาลดนตรีและแนวคิดเชิงประชาสัมพันธ์นั้นเป็นกระบวนการ 3AC โดยย่อมาจากการ
การเปิดรับ (Adopt), การยอมรับ (Accept), การประยุกต์ (Apply), และการสร้าง (Create)

จากผลสรุปงานวิจัย ผู้วิจัยพบว่าขั้นตอนการดำเนินงานการจัดกิจกรรมพิเศษ มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน
ได้แก่ ขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมพิเศษ ขั้นตอนการบริหารจัดการ และขั้นตอน
การประเมินผล ซึ่งเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) ได้รับการอนุมัติรับรองจริยธรรมวิจัย จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (เลขที่รับรอง อ.1103/2564)

3.1 วิธีการศึกษา

ภาพที่ 2 วิธีการศึกษา

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

1. กลุ่มผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านในตำบลศิระจรเข้ใหญ่ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 4 ราย

2. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 ราย

3. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 ราย

4. ศิลปินพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ จำนวน 1 ราย

5. ภาคประชาสังคม จำนวน 2 ราย

6. ภาครัฐ จำนวน 9 หน่วยงาน

7. ภาคเอกชน จำนวน 2 บริษัท

8. พระสงฆ์ จำนวน 1 รูป

9. คณะกรรมการวัด จำนวน 2 คน

10. ผู้เชี่ยวชาญงาน จำนวน 3 คน

11. ร้านค้า จำนวน 1 ร้าน

12. ผู้จัดการร้านค้า จำนวน 1 คน

13. นักศึกษากลุ่มวิชาชีพอัฒนาศิลปะและศิลปการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (บูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน) จำนวน 13 คน

กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 4 ราย

ผู้วิจัยคัดเลือกผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดง

1. นายวิก ฉิมพลี หัวหน้าคณะโขนสดเด็กครุวิกรมฉิมพลี

2. นางขวัญเรือน เกตุขวง หัวหน้าคณะหมอทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากร

3. นายขนิษฐ ศรีเกตุ หัวหน้าคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

4. นายกฤตฤณ ช่างทองคำ หัวหน้าคณะกลองยาวบัญญัติศิลป์

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 ราย ได้แก่

1. นายมานพ มีจำรัส ศิลปินรางวัลศิลปาธร สาขาศิลปะการแสดง ประจำปี 2548 โดยกระทรวงวัฒนธรรม ผู้อำนวยการสวนศิลป์บ้านดิน จังหวัดราชบุรี และผู้ริเริ่มสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะและการแสดงเจ็ดเสมียน จังหวัดราชบุรี

2. นายนิมิตร พิพิธกุล ศิลปินรางวัลศิลปาธร สาขาศิลปะการแสดง ประจำปี 2550 โดยกระทรวงวัฒนธรรม ประธานมูลนิธิหุ่นสายเสมา ศิลปะเพื่อสังคม ผู้จัดงานเทศกาลหุ่นโลก กรุงเทพฯ 2014

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 ราย

นายเวลา อมตะธรรมชาติ ผู้อำนวยการเทศกาลศิลปะ Low Fat Arts Fes และ ผู้ก่อตั้งเครือข่ายประยูรเพื่อศิลปะ

ศิลปินพื้นบ้าน จำนวน 1 ราย

นายสามารถ กล้าจริง ดนตรีท้องถิ่นกลองยาว (ยุบวง)

ภาคประชาสังคม จำนวน 2 ราย ได้แก่

1. นางอารีย์ วิฑยารมภ์ ผู้นำชุมชน (ข้าราชการบำนาญ ครูชำนาญการพิเศษ) ต.ศิระชะจรเข้ใหญ่
2. นายชาติชาย กลิ่นไสภณ ประธานสภาตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่ ต.ศิระชะจรเข้ใหญ่

ภาครัฐ จำนวน 9 หน่วยงาน ได้แก่

1. นางสุมลทา เจริญศิลป์ วัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ สนง.จังหวัดสมุทรปราการ
2. ดร.วิชัย จันทร์จรรย์ ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
3. นางรัชนิกร ชำนาญ ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอบางเสาธง
4. นายณัฐิต จตุพรจิรฤต ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่
5. นางสาวศศิมาภรณ์ บุญอุปลัมภ์กุล รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่
6. นางฉันทยาภรณ์ ผูกเพทาย ครูโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่
7. นายอดุลย์ แก้วโบราณ นายกองค้การบริหารส่วนตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่
8. นายลือชา เสถียรวิโรภาพ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่
9. นางรัตนาภรณ์ ทรงกลด ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา อบต.ศิระชะจรเข้ใหญ่

ภาคเอกชน จำนวน 2 บริษัท ได้แก่

1. คุณนิธิพงษ์ นงศ์นาค ผู้จัดการทั่วไป บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
2. คุณสุรชัย เพชรพงษ์ ผู้จัดการทั่วไปฝ่ายบริหารงานทั่วไป บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด
3. นางสาวธรราทิพย์ ไชยสมคุณ ผู้จัดการส่วนอาคารสถานที่และระบบการจัดการ บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด
4. นางสาวพัสพร แสงสว่าง จนท.สิ่งแวดล้อมและชุมชนสัมพันธ์บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด

พระสงฆ์ จำนวน 1 รูป

พระคณกฤช (สเมธโส) สวัด์ดีนะที วัดจรเข้ใหญ่

คณะกรรมการวัด จำนวน 2 คน ได้แก่

1. นายสามารถ กล้าจริง
2. นางฉันทยาภรณ์ ผูกเพทาย

ผู้เี่ยวชมงาน จำนวน 3 คน ได้แก่

1. นายภัทรอริย์รัช สุนทรประเสริฐ
2. นายชาติชาย ชัยกฤต
3. นางสาวอารีย์ บุญช่วยรักษา

ร้านค้า จำนวน 1 ร้าน

นางกำไล ฉิมพลี

ผู้จัดการร้านค้า จำนวน 1 คน

นายสามารถ กล้าจริง

บูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน จำนวน 13 คน

นักศึกษาในกลุ่มวิชาชีพโทรทัศน์และศิลปะการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา CA 3483 การจัดการและผลิตงานแสดง กลุ่มวิชาชีพโทรทัศน์และศิลปะการแสดง
คณะนิเทศศาสตร์ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ได้แก่

1. นายณฤฤทธิ์ ราชแสง
2. นายสุชาครีย์ สิ้นตระกูล
3. นายไทยคม สุขตลอดชีพ
4. นายวิริยะพันธ์ วงศ์อินทร์
5. น.ส.ภิญญาพัชร วัฒนปรียาพงศ์
6. นายธนพิพัฒน์ สุขมีทรัพย์
7. นายคมกฤษณ์ สอนลือ
8. น.ส.ภุริศรา เจตนาภา
9. น.ส.นลินทิพย์ ยมรัตน์
10. น.ส.ปิยธิดา สามารถ
11. น.ส.สุทธิกานต์ อรุณทัต
12. น.ส.ธัญชนก ศรีสมบัติ
13. นายหาญณรงค์ คุณสินศรีณย์

จัดเวทีประชาคม และเวทีคืนข้อมูลสู่ชุมชนและถอดบทเรียน จำนวน 17 คน ได้แก่

1. ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ
2. วัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
3. ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริม ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สนง.วัฒนธรรม จ.สมุทรปราการ
4. ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
5. ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอบางเสาธง
6. ประธานสภาตำบลศิระจรเข้ใหญ่
7. ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่
8. รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่
9. ครูโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่
10. เจ้าหน้าที่ บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)

11. เจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อมและชุมชนสัมพันธ์ บมจ.ไทยยามาฮา มอเตอร์
12. หัวหน้าคณะโชนสตรูวิกิมพลี
13. ทีมงานคณะโชนสตรูวิกิมพลี
14. ทีมงานคณะโชนสตรูวิกิมพลี
15. หัวหน้าคณะหม่อมทำขวัญนาคลูกปรกาการ
16. หัวหน้าคณะกลองยาวบัญญัติศิลป์
17. หัวหน้าคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

- การรวบรวมข้อมูลเอกสาร (Documentary Search) และรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- การสังเกต (Observation) แบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม
- การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)
- การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)
- การจัดเวทีประชาคม (Civil Society Forum or People Forum)
- การคืนข้อมูลสู่ชุมชนและการถอดบทเรียน (Lesson Learned)

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) รวมทั้งการใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการกำหนดแก่นสารจากการตีความ (Thematic Analysis) โดยคณะผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การจัดเวที การจัดเวทีประชาคม การจัดเวทีคืนข้อมูล การถอดบทเรียน และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม นำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลสนับสนุนในประเด็นต่าง ๆ โดยผู้วิจัยเป็นผู้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการจำแนกข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บรวบรวมมาได้มาพิจารณาเชื่อมโยงประเด็นในการวิจัยเทคนิควิธีการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล จากประเด็นการศึกษาผู้วิจัยจะใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบคุณภาพ (Qualitative Methodology) เป็นวิธีการหลักในการเก็บข้อมูลได้แก่

- การใช้แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Non – Structured Interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่มีส่วนหนึ่งที่กำหนดประเด็นปลายเปิดไว้ และเป็นการสัมภาษณ์ที่มีกรอบคำถามแต่ไม่มีการกำหนดคำตอบไว้แน่นอนตายตัว คำถามที่ใช่และลำดับคำถามสามารถเปลี่ยนแปลงและยืดหยุ่นได้

- การใช้เทคนิคการสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participation Observation) โดยใช้เทคนิคการสังเกตโดยตรงแบบไม่มีส่วนร่วมเพื่อเก็บข้อมูล และการพูดคุยสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ

- การใช้เทคนิคการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participation Action Research)

การตรวจสอบข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) เพื่อความครบถ้วนครอบคลุมในเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย สามารถตอบปัญหาการวิจัยได้ชัดเจน โดยผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบข้อมูลทุกครั้ง ที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีวิธีการตรวจสอบข้อมูลดังนี้

1. การตรวจสอบสามเส้าด้านข้อมูล (Data Triangulation) โดยตรวจสอบแหล่งข้อมูลที่ได้อันประกอบด้วย แหล่งเวลา แหล่งสถานที่ แหล่งบุคคล และแหล่งข้อมูลที่ได้มาจากจุดต่าง ๆ เป็นข้อมูลที่เหมือนกันหรือไม่ ถ้าหากว่าข้อมูลที่ได้มาเหมือนกันหรือซ้ำ ๆ กัน ผู้วิจัยถือว่าข้อมูลนั้นเชื่อถือได้เป็นข้อมูลจริงแล้ว จึงจะบันทึกข้อมูลไว้

2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการกำหนดแก่นสารจากการตีความ (Thematic Analysis) โดยนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การจัดเวทีประชาคม การจัดเวทีคืนข้อมูล การถอดบทเรียน และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม

การนำเสนอข้อมูล

หลังจากที่ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว การนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ด้วยวิธีการเขียนบรรยายเชิงพรรณนาวิเคราะห์ อธิบายถึงปรากฏการณ์จากสิ่งที่ศึกษา ทั้งในส่วนข้อมูลเบื้องต้น และเชิงลึก เขียนและเรียบเรียงโดยที่เน้นความถูกต้องรัดกุม ชัดเจน มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกันและมีภาพประกอบบางช่วงบางตอน การนำเสนอข้อมูลการวิจัยใช้แนวทางการนำเสนอข้อมูลผสานกัน 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 Exploratory: เป็นการนำเสนอสิ่งที่พบเห็นจากการสำรวจตรวจค้น เป็นการนำเสนอภาพเบื้องต้นจากการสำรวจ อาจจะไม่ครบถ้วน ละเอียดลออกทุกแง่มุมแต่ช่วยให้เห็นภาพหรือเข้าใจเรื่องราวที่มีคนศึกษาวิจัยไม่มากนัก

ส่วนที่ 2 Descriptive : เป็นการนำเสนอแบบพรรณนาหรือสาธยายสิ่งที่ศึกษาวิจัยมาโดยให้รายละเอียดที่ลึกและกว้าง

ส่วนที่ 3 Explanatory: นำเสนอคำอธิบายให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของสิ่งต่างๆ ในปรากฏการณ์ที่ไปศึกษา แสดงให้เห็นภาพความสัมพันธ์ของข้อมูล (ปิ่นวดี ศรีสุพรรณ, ม.ป.ป. : ออนไลน์)

3.5 ขั้นตอนการดำเนินโครงการวิจัย

ขั้นที่ 1 ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศรีษะจรเข้มใหญ่ การดำเนินงานวิจัยมีดังนี้

1.1 ข้อมูลที่ได้จากเอกสารข้อมูล การสัมภาษณ์เชิงลึก (Interview) กับผู้ประกอบการศิลปะการแสดง พื้นบ้านของตำบลศิระจรเข้ใหญ่ ได้แก่ โขนสดคณะครูวิกรมพลี หมอทำขวัญนาคแม่ขวัญเรือนลูกปรากร ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ กลองยาวคณะบุญดีศิลป์ เกี่ยวกับสภาพปัญหาสถานการณ์การจ้างงานในปัจจุบัน รวมถึงการทำการตลาดที่มีอิทธิพลกับการแข่งขันทางธุรกิจบันเทิง

โดยผู้วิจัยเริ่มจากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นด้วยระเบียบวิธีวิจัย ได้แก่ ศึกษาข้อมูลเชิงเอกสาร (Documentary Research) การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์เชิงลึกทางโทรศัพท์กับกลุ่มเป้าหมาย ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากแบบสำรวจรายการทุนทางวัฒนธรรม ที่รวบรวม รายการมรดกทางวัฒนธรรมอำเภอบางเสาธง (ตำบลศิระจรเข้ใหญ่ ตำบลศิระจรเข้ใหญ่ ตำบลบางเสาธง) จำนวนทั้งสิ้น 44 รายการ จำแนกเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องได้ (tangible) 20 รายการ และมรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (intangible) จำนวน 24 รายการ แล้วใช้วิธีการเลือกตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ที่เป็นผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดงที่ยังรับงาน อยู่ในปัจจุบันและมีสถานที่ตั้งขององค์กรศิลปะการแสดงอยู่ในตำบลศิระจรเข้ใหญ่ จำนวน 4 ราย ประกอบด้วยผู้ประกอบการเดิม จำนวน 1 ราย และผู้ประกอบการรายใหม่ จำนวน 3 ราย ได้แก่

- คณะโขนสดเด็กครูวิกรมพลี (นายวิกรม พลี) ผู้ประกอบการรายเดิม
- คณะหมอทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากร (นางขวัญเรือน เกตุขวง) ผู้ประกอบการรายใหม่
- คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ (นายชินรัฐ ศรีเกตุ) ผู้ประกอบการรายใหม่
- คณะกลองยาวบุญดีศิลป์ (นายกฤตฤณ ช้างทองคำ) ผู้ประกอบการรายใหม่

1.2 การจัดเวทีระดมความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) เพื่อศึกษาบริบท พื้นที่ชุมชนและความต้องการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่ม โดยวิธีสุ่มตามเกณฑ์ (Criterion Sampling) โดยผู้วิจัยได้กำหนดกำหนดตามเกณฑ์วัตถุประสงค์ที่ศึกษา (จุมพล หนิมพานิช, 2550) เพื่อใช้ในการระดมความคิดเห็น

1.3 การวิเคราะห์และการจัดการแก้ปัญหาแบบมีส่วนร่วม โดยมีกลไกหลักในการจัดเวทีชุมชน ที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) หลักในชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ โดยจัดเวทีประชาคม ประกอบไปด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม กลุ่มผู้ประกอบการวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดง เพื่อวิเคราะห์ สภาพการณ์การจ้างงานการแสดงในปัจจุบัน

ขั้นที่ 2 ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือ เพื่อศึกษาแนวทางและสร้างสรรค์การจัดเทศกาลศิลปะการแสดง พื้นบ้านของชาวตำบลศิระจรเข้ใหญ่ โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research) โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ข้อมูลที่ได้จากเอกสารข้อมูล การสัมภาษณ์เชิงลึก (Interview) กับผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการจัดเทศกาลศิลปะการแสดง ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศิระจรเข้ใหญ่ ได้แก่ คณะครูโขนสดเด็กครูวิกรมพลี คณะหมอทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากร คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ คณะกลองยาวบุญดีศิลป์

2.2 ระดมความคิดวางแนวทางรูปแบบและการวางแผนการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านร่วมกับหน่วยงานภาคีต่าง ๆ ตามข้อ 2.1

2.3 วิเคราะห์ความต้องการของกลุ่มผู้ประกอบการวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดง และกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สำหรับการจัดแสดงในพื้นที่จริง หรือเสมือนจริง (ออนไลน์)

2.4 ผู้วิจัยและนักศึกษากลุ่มวิชาชีพ โทรทัศน์และศิลปะการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ออกแบบรูปแบบการจัดงานเทศกาลร่วมกับผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านและชุมชน

2.5 จัดประชุมสนทนากลุ่ม เพื่อนำเสนอรูปแบบการจัดงานเทศกาล จากนั้นผู้วิจัยนำไปปรับ แก้ไขร่วมกับนักศึกษา จนได้รูปแบบแผนงานการจัดเทศกาลที่สมบูรณ์

2.6 แต่ละฝ่ายดำเนินการในส่วนต่าง ๆ ตามความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายจากที่ประชุม อาทิ ผลิตชิ้นงาน ประสานงาน จัดสถานที่ และอื่น ๆ เพื่อจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ดำเนินการโดยภาคีเครือข่ายจากภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประมง ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านและชุมชน ตำบลศิระจรเข้ใหญ่ ผู้วิจัย และนักศึกษากลุ่มวิชาชีพ โทรทัศน์และศิลปะการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (การบูรณาการกับการเรียนการสอนรายวิชา CA 3483 การจัดการและผลิตงานแสดง กลุ่มวิชาชีพโทรทัศน์และศิลปะการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564)

2.7 จัดทำแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับผู้เข้าร่วมเที่ยวชมงาน เกี่ยวกับความพึงพอใจจากการเข้าร่วมเทศกาล โอกาสในการจ้างงาน และข้อเสนอ จากนั้นเก็บรวบรวม ประมวลผล วิเคราะห์ และสรุปผลข้อมูล

2.8 ภายหลังจากการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ประมาณ 3 เดือน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลภาวะการจ้างงานโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ประกอบการวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดง ทั้ง 4 ราย สรุปผล

2.9 จัดเวทีคืนข้อมูลสู่ชุมชนและการถอดบทเรียนและคืนข้อมูลแก่ชุมชนท้องถิ่น เพื่อนำเสนอการสรุปผลการจัดเทศกาลศิลปะการแสดง รวมถึงผลสืบเนื่องจากการจัดเทศกาลที่ส่งผลต่อภาวะการจ้างงานการแสดง

ขั้นที่ 3 ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 คือ เพื่อประเมินผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน (SROI) โดยใช้แบบฟอร์มแผนที่ผลลัพธ์ของโครงการ จัดเวทีคืนข้อมูลสู่ชุมชนและกิจกรรมถอดบทเรียน (Lesson Learned) โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 จัดทำแบบฟอร์มแผนที่ผลลัพธ์ของโครงการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์และการระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักของการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน

3.2 รวบรวมผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง

3.3 การตรวจสอบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นและประมาณการเป็นมูลค่า

3.4 วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงที่เชื่อมโยงกิจกรรม ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ ใส่มูลค่าที่เป็นตัวเลขทางการเงิน เลือกเฉพาะรายการที่เป็นสาระสำคัญต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หักลบผลลัพธ์ที่เกินจริง

3.5 การคำนวณผลตอบแทนทางสังคม (โดยการคำนวณหาอัตราส่วนผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการลงทุนในงบประมาณ โครงการฯ ทุก 1 บาทที่ใช้ไป) และประเมินผลการนำไปใช้

3.6 นำเสนอผลการตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน (SROI) จากการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงและ คืบข้อมูลแก่ชุมชนท้องถิ่น ในเวทีคืบข้อมูลสู่ชุมชนและการถอดบทเรียน

ตารางที่ 2 ระยะเวลาและแผนการดำเนินงานในการวิจัย

ระยะเวลา/ แผนการดำเนินงาน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	ผลผลิต ที่คาดว่าจะได้รับ
	พ.ค. 64	มิ.ย. 64	ก.ค. 64	ส.ค. 64	ก.ย. 64	ต.ค. 64	พ.ย. 64	ธ.ค. 64	ม.ค. 65	ก.พ. 65	มี.ค. 65	เม.ย. 65	พ.ค. 65	มิ.ย. 65	ก.ค. 65	
1 ประสานงานพื้นที่ คัดเลือก และเก็บข้อมูล ผู้ประกอบการ	✓	✓														ทราบปัญหาและ ความต้องการ เบื้องต้น
2 สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ			✓													ได้หลักการจัดงาน เทศกาล
3 จัดเวทีประชาคม (การมีส่วนร่วมของชุมชน)				✓												ได้กรอบของปัญหา และแนวทางการจัด เทศกาล ศิลปะการแสดง พื้นบ้านตำบลศิระษะ จรเข้ใหญ่เบื้องต้น
4 ศึกษาปัญหาและรูปแบบ การจัดเทศกาล				✓												ได้ผลสรุปปัญหาและ รูปแบบ
5 วิเคราะห์ข้อมูล				✓												ได้ข้อมูลสรุปแนว ทางการจัดเทศกาล
6 วางแผน และเตรียมความพร้อม จัดเทศกาลร่วมกับ ชุมชน (บูรณาการกับการ เรียนการสอน)					✓	✓	✓	✓								ได้รูปแบบการจัด เทศกาล ศิลปะการแสดง พื้นบ้าน
7 อบรมเสริมศักยภาพ การพัฒนาช่องทาง การตลาดออนไลน์และ ผลิตภัณฑ์						✓	✓									ช่องทางตลาด ทางสื่อออนไลน์ จำนวน 4 ผู้ประกอบการ
8 ถ่ายทำบันทึกคลิปวิดีโอ องค์ความรู้และเผยแพร่						✓	✓	✓								คลิปวิดีโอจำนวน 4 คลิป
9 จัดงานเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน									✓	✓						เกิดเทศกาล ศิลปะการแสดง พื้นบ้าน
10 เก็บข้อมูลหลังการจัดงาน เทศกาล										✓	✓					ผลประเมินความพึง พอใจในการจัด เทศกาลและจำนวน การจ้างงาน

ระยะเวลา/ แผนการดำเนินงาน		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	ผลผลิต ที่คาดว่าจะได้รับ
		พ.ค. 64	มิ.ย. 64	ก.ค. 64	ส.ค. 64	ก.ย. 64	ต.ค. 64	พ.ย. 64	ธ.ค. 64	ม.ค. 65	ก.พ. 65	มี.ค. 65	เม.ย. 65	พ.ค. 65	มิ.ย. 65	ก.ค. 65	
11	วิเคราะห์ ประมวลผล สรุปข้อมูลและประเมินผล												✓	✓			ผลสรุปข้อมูลและ ประเมินผล (SROI)
12	นำเสนอข้อมูลและคืน ข้อมูลสู่ชุมชน (การมีส่วนร่วมของชุมชน)														✓		ผลสรุปการคืนข้อมูล สู่ชุมชนและถอด บทเรียน
13	เขียนรายงาน ความก้าวหน้าและจัดทำ รูปเล่ม					✓					✓					✓	เล่มรายงานวิจัยเสนอ ต่อผู้ให้ทุน

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศิระจรเข้ใหญ่ 2. ศึกษาแนวทางและสร้างสรรค์การจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบลศิระจรเข้ใหญ่ และ 3. เพื่อประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมจากการลงทุน (ROI/SROI) โดยมีวิธีการดำเนินการศึกษา เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม มีการสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม การจัดเวทีประชาคม การถอดบทเรียนและการคืนข้อมูลสู่ชุมชน

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์งานวิจัย ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศิระจรเข้ใหญ่

4.1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศิระจรเข้ใหญ่

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คนะ ได้แก่ คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี คณะหมอทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากฏ คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุดุ และคณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ เกี่ยวกับสถานการณ์การจ้างงาน ผลการวิจัย พบว่า

“โขนสดเด็กครุวิก” ได้รับการประกาศขึ้นทะเบียนเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดสมุทรปราการ เป็นรายการมรดกวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ด้านศิลปะการแสดง เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2561 โขนสดเด็กคณะครุวิกรมพลี ตั้งอยู่ตำบลศิระจรเข้ใหญ่ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ รับงานการแสดงโขนสดเด็กมาตั้งแต่ปี 2546 จนถึงปัจจุบัน ปี 2563 โดยมีครุวิกรมพลีเป็นหัวหน้าคณะมีความชำนาญเป็นศิลปินพื้นบ้านการแสดงโขนสด มีประสบการณ์ 20 กว่าปี ได้รับการถ่ายทอดภูมิปัญญาจากนายบุญชู ชลประทีป ซึ่งเป็นครูโขนสดชื่อดังของเมืองไทย โดยในปี 2562 ได้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกหัดโขนสดเด็กโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ ด้วยการสานพลังจากภาคภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน ฝึกหัดเด็กอายุ 4-12 ปี ของโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ เพื่อให้เด็กรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และยังเป็นการป้องกันยาเสพติดให้โทษ ทั้งได้นำไปแสดงตามงานต่าง ๆ ทำให้เด็กมีรายได้ระหว่างเรียน จนได้รับยกย่องว่าเป็นผู้มีความสามารถพิเศษด้านการฝึกหัดโขนสดของตำบลศิระจรเข้ใหญ่และเป็นบุคคลที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นของโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ ปัจจุบันโขนสดเด็กคณะครุวิกรมพลีได้รับการพัฒนาการจัดการจัดการศิลปะการแสดงเชิงพาณิชย์ ก่อให้เกิดการบริหารจัดการภายในองค์กรที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งผลต่อประสิทธิผลทั้งในเชิงคุณค่าต่อชุมชนและมูลค่าทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น ช่วง 4-5 เดือนที่แล้ว (มิ.ย. - พ.ย. 63) กำลังดำเนินไปด้วยดี มีเจ้าภาพจ้างงานแสดงมาประมาณเดือนละ 2 งาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 40,000 บ. แต่ก็ต้องหยุดชะงักเนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

“โควิดมาระบาดอีก เจ้าภาพก็ยกเลิกงานหมด ตอนนั้นก็แยกันเลย ไม่มีรายได้ ต้องอาศัยรายได้จากแม่กำไลขายน้ำหน้าโรงเรียน” (วิก ฉิมพลี, สนทนาทางโทรศัพท์, 16 มกราคม 2564)

ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุเคยได้รับรางวัลศิลปินดีเด่นด้านศิลปะการแสดงปีพาทย์มอญของจังหวัดสมุทรปราการประจำปี 2551 ก่อตั้งมาได้ 3 รุ่น เป็นระยะเวลากว่า 72 ปี โดยมีนายแท่ง ศรีเกตุ ผู้เป็นบิดาของนายเสริม (ปู) ศรีเกตุ เป็นผู้เริ่มก่อตั้งวงปีพาทย์ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ต่อมา นายเสริม ศรีเกตุ ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ทางด้านดนตรีไทยให้กับบุตรหลานและศิษย์ ได้เสียชีวิตเมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2552 นายชินชัฐ ศรีเกตุ บุตรคนที่ 9 ได้เข้ามาดูแลวงปีพาทย์และยังสานต่อเจตนารมณ์ของบิดาจนถึงปัจจุบัน ปี 2564

“ปัญหาที่ผ่านมา ธุรกิจดนตรีไทยมีคู่แข่งเยอะหลายคนะ มีการตัดราคากันเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ บางทีรับค่าจ้างต่ำมากก็แบกรับค่าใช้จ่ายไม่ไหว ส่งผลกระทบต่อการสร้างมาตรฐานคณะดนตรีไทย อีกอย่างที่แย่มากช่วงนี้ โควิดกลับมาระบาดอีกครั้ง โดนยกเลิกงานเกือบหมด งานฟรีงานช่วยผมก็ไปนะ แต่แบบนี้ไม่ดีเลย”

(ชินชัฐ ศรีเกตุ, สนทนาทางโทรศัพท์, 16 มกราคม 2564)

สถานการณ์การจ้างงานก่อนเกิดสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19

“โดยปกติจะมีการจ้างงาน 4 งาน ต่อ 1 เดือน รายได้เฉลี่ยประมาณเดือนละ 80,000 บ. ส่วนใหญ่จะเป็นงานแสดงในช่วงวันเสาร์และอาทิตย์ เป็นงานจอง ส่วนงานจรก็จะมีบ้างเป็นครั้งคราว แสดงในงานศพเป็นส่วนใหญ่และงานบวช แพ็กเกจการแสดงดนตรีไทย แบ่งออกเป็น 3 ชุด ได้แก่ ชุดเล็ก (ห้องมอญวงใหญ่ 3 โค้ง) ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ 12,000 บ. นอกพื้นที่ 15,000 บ. ชุดกลาง (ห้องมอญวงใหญ่ 5 โค้ง) ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ 20,000 บ. นอกพื้นที่ 25,000 บ. ชุดใหญ่ (ห้องมอญวงใหญ่ 9 โค้ง) ในเขตจังหวัดสมุทรปราการ 30,000 บ. นอกพื้นที่ 35,000 บ. รูปแบบการแสดงดนตรีไทย งานบวชจะทั้งแบบไทย และแบบประยุกต์ สไตส์คอนเสิร์ต มีวงดนตรี มีรถแห่ สมาชิกภายในคณะจะมีจำนวน 10 คน ถ้ามีการจ้างชุดใหญ่จะต้องหามาเสริมจากคณะอื่น

(ชินชัฐ ศรีเกตุ, สนทนาทางโทรศัพท์, 30 มกราคม 2564)

กลองยาวคณะบุญปฏิบัติศิลป์ นำโดยนายประหยัด กลิ่นพวงเป็นประธานคณะ มีหลานเป็นผู้สืบทอดรับงานการแสดงกลองยาวมาเป็นระยะเวลากว่า 10 ปี เอกลักษณะคือมีเพลงพื้นบ้านจำนวนมากกว่า 20 บทเพลง และมีเพลงที่รวบรวมมาจากหลายหลายแห่ง ส่วนใหญ่ออกแสดงในงานแต่งงาน งานบวชชานาค หรืองานประเพณี อาทิ งานหล่อเทียนพรรษาและแห่เทียนพรรษา เป็นต้น สร้างความครึกครื้นต่อผู้ที่มาเข้าร่วมในงาน ประหยัด กลิ่นพวง และกฤตฤณ ช่างทองคำ ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับภาวะการจ้างงานและการจัดการคณะ ความว่า

“การแสดงกลองยาว 1 งานจะใช้ผู้แสดงประมาณ 12 คน ได้แก่ ฉิ่ง ฉาบ กระจับ โหม่ง กลอง 7 ลูก ฉาบเล็ก เมื่อ โดยเฉลี่ย 1 เดือน มีผู้ว่าจ้างประมาณ 2 – 3 งาน ค่าจ้างโดยเฉลี่ยต่อ 1 งานประมาณ 3,500 บาท ถ้าเอารถไปเองจะคิดค่าจ้างที่ 4,000 บ.

โดยเมื่อได้รับค่าจ้างจะเอามาแบ่งเฉลี่ยเท่ากันทุกคนโดยไม่มีหัวหน้าไม่มีลูกน้อง
ดำเนินการในลักษณะของการมาสนุกสนานร่วมกันรวมพลคนชอบเสียงกลองยาว”
(ประหยัด กลิ่นพวง, สนทนาทางโทรศัพท์, 16 มกราคม 2564)

“แต่ก็มีปัญหาคือ เสื้อผ้าเก่าไม่สวยงาม สวมใส่ไม่เหมือนกัน ขาดความเป็นอันหนึ่ง
อันเดียวกัน ขาดแคลนงบประมาณ และไม่ค่อยได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจาก
ภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง” (กฤตฤณ ช้างทองคำ, สนทนาทางโทรศัพท์, 16 มกราคม 2564)

สถานการณ์การจ้างงานก่อนเกิดสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19

“เฉลี่ย 1 เดือน มีงานแสดงทุกอาทิตย์ ก็ประมาณ 4 งานต่อเดือน รายได้โดยเฉลี่ย
ประมาณเดือนละ 14,000 บ.”

(กฤตฤณ ช้างทองคำ, สนทนาทางโทรศัพท์, 30 มกราคม 2564)

หมอขวัญเรือน ลูกปรากร ได้รับถ่ายทอดความรู้พิธีทำขวัญนาคเมื่อ พ.ศ. 2529 จากอาจารย์ขาบ เนตรสุวรรณ
และมาศึกษาเพิ่มเติมกับหมอประสิทธิ์ ลูกคลองตันไทร และหมอสุรพงษ์ เสียงทอง และรับจ้างแสดงในงาน
ทำขวัญนาค ขวัญเทพ ขวัญโกนจุก และขวัญภูฐาน การทำขวัญนาคเป็นภูมิปัญญาเพลงพื้นบ้านมาผนวกกับศิลปะ
การแห่ขั้วร้องบททำขวัญนาค ผสมผสานกับเทคนิคที่หลากหลายอันเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง จึงทำให้
บททำขวัญนาคที่น่าเสนอลูกออกมาเสียงที่ไพเราะ ฟังแล้วเกิดความซาบซึ้งใจ ทำให้ผู้ฟังโดยเฉพาะนาคได้รับ
ความรู้เกี่ยวกับพิธีกรรมการทำขวัญนาค และเกิดความเข้าใจในเนื้อหาของบททำขวัญนาคที่มีหลักธรรม
สอดแทรก สถานการณ์การรับงานทำขวัญนาคปัจจุบัน

ขวัญเรือน เกตุขวง ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานการณ์การจ้างงานช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ความว่า

“โดยส่วนใหญ่จะรับค่าจ้างหมอขวัญ 2 คน ที่งบประมาณคู่ละ 8,000 บาท หรือ 3 คน
งบประมาณ 12,000 บาท แต่ช่วงนี้แย่มาก ๆ มีโควิดระบาดเจ้าภาพยกเลิกงานหมดเลย
จะกลับมาดีหน่อย ระบาดอีกครั้งยังแย่มาก อยากรู้ช่วยทำการตลาด การโฆษณา
การประชาสัมพันธ์ให้หน่อย แฟนคลับแม่อายากชม แต่แม่ก็ทำไลฟ์สดไม่เป็น”
(ขวัญเรือน เกตุขวง, สนทนาทางโทรศัพท์, 16 มกราคม 2564)

สถานการณ์การจ้างงานก่อนเกิดสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19

“การจ้างงานเฉลี่ยแล้วต่อ 1 เดือน มีงานประมาณ 3 - 4 งาน รายได้เฉลี่ยประมาณ
เดือนละ 32,000” (ขวัญเรือน เกตุขวง, สนทนาทางโทรศัพท์, 30 มกราคม 2564)

ภาพที่ 3 ข้อความทางเพจที่แสดงถึงสถานการณ์การจ้างงาน

ตารางที่ 3 สรุปสถานการณ์ที่ได้รับผลกระทบในปัจจุบัน

ผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม	สถานการณ์ที่ได้รับผลกระทบในปัจจุบัน
คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี	หลังจากสถานการณ์โควิด-19 รอบแรกเริ่มคลี่คลาย มีเจ้าภาพจ้างงานแสดงมาประมาณเดือนละ 2 งาน แต่ขณะนี้สถานการณ์โควิด-19 กลับมาอีกครั้ง เจ้าภาพยกเลิกงาน ไม่มีรายได้
คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ	ธุรกิจดนตรีไทยมีคู่แข่งมาก มีการตัดราคากัน หากรับค่าจ้างต่ำมากก็แบกรับค่าใช้จ่ายไม่ไหว ส่งผลกระทบต่อการสร้างมาตรฐานคณะดนตรีไทย ประกอบกับโควิดกลับมาระบาดอีกครั้ง จึงโดนยกเลิกงานเกือบหมด
คณะกลองยาวบุญฤทธิศิลป์	เฉลี่ย 1 เดือน มีผู้ว่าจ้างประมาณ 2-3 งาน ค่าจ้างโดยเฉลี่ยต่อ 1 งาน ประมาณ 3,500 บาท หากนักรถไปเองจะคิดค่าจ้างที่ 4,000 บาท โดยเมื่อได้รับค่าจ้างจะเอามาแบ่งเฉลี่ยเท่ากันทุกคน ปัญหาคือเสื้อผ้าเก่าไม่สวยงาม สวมใส่ไม่เหมือนกัน ขาดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ขาดแคลนงบประมาณ และไม่ค่อยได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
คณะหมอลำขวัญนาคน ขวัญเรือนลูกปรกาการ	ค่าจ้างหมอลำขวัญ 2 คน งบประมาณคู่ละ 8,000 บาท หรือ 3 คน งบประมาณ 12,000 บาท แต่ช่วงโควิดระบาด เจ้าภาพยกเลิกงานหมด ยังขาดการทำการตลาด และประชาสัมพันธ์

สรุปได้ว่า ปัญหาหลัก คือ สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ทำให้หลายพื้นที่ไม่สามารถทำการแสดงได้ เจ้าภาพแจ้งเลื่อนหรือยกเลิกการจัดงานแบบไม่มีกำหนด ปัญหารอง คือ ขาดการสื่อสารการตลาด ความนิยมชมการแสดงพื้นบ้านที่ลดลง คนหันไปเสพสื่อใหม่ และเน้นการชมออนไลน์เพิ่มขึ้น และไม่ค่อยได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาคส่วนต่าง ๆ ตลอดจนการตัดราคาของคู่แข่ง

สถานการณ์การจ้างงานการแสดงช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 โดยเฉลี่ย 4 งาน ต่อเดือน รายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 4 สรุปสถานการณ์การจ้างงานการแสดงช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของผู้ประกอบการ ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ

รายชื่อผู้ประกอบการ ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน	การจ้างงาน ต่อ 1 เดือน	รายได้โดยเฉลี่ย ต่อเดือน	จำนวนสมาชิก ภายในคณะต่อ การแสดง 1 งาน
โขนสดเด็กคณะครูวิภิมพลี	2 งาน	40,000 บ.	20 – 22 คน
ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ	4 งาน	80,000 บ.	10 - 15 คน
กลองยาวคณะบุญดีศิลป์	4 งาน	14,000 บ.	12 – 15 คน
หมอทำขวัญนาค หมอขวัญเรือน ลูกปรากร	4 งาน	32,000 บ.	2 - 3 คน

เมื่อมีการแพร่ระบาดของโควิด-19 อีกรอบที่ระบาดหนักและรุนแรง ทำให้หลายพื้นที่ไม่สามารถทำการแสดงได้ตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทางเจ้าภาพต้องแจ้งเลื่อนและยกเลิกการจัดงานออกไปแบบไม่มีกำหนด ผู้ประกอบการวัฒนธรรมด้านการแสดงส่วนใหญ่ มีความต้องการให้ช่วยทำการตลาด เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ รวมถึงในปัจจุบันผู้ชมนิยมการชมทางไลฟ์สด ผู้ชมไม่อาจมาชมการแสดงในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในวิกฤติจึงเป็นโอกาสในการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ โดยผสมผสานรูปแบบ การถ่ายทอดสดออนไลน์ (Live Steaming) และในสถานที่จริง (On ground)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2. ศึกษาแนวทางและสร้างสรรค์การจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบล ศิระจรเข้ใหญ่

4.2 ผลการศึกษาแนวทางและสร้างสรรค์การจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบล ศิระจรเข้ใหญ่

จากผลการศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศิระจรเข้ใหญ่ใน วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ที่ผู้ชมต้องการรับชมการแสดงพื้นบ้านโดยสามารถรับชมที่บ้านโดยไม่ต้องออกไปเผชิญกับโรคโควิดในสถานการณ์แพร่ระบาดของโควิด-19 และผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านมีความต้องการให้เกิดการเผยแพร่ผลงานการแสดงเพื่อสร้างการรับรู้และพัฒนาเป็นช่องทางการตลาดออนไลน์ โดยไม่อาจรอให้สถานการณ์โควิด-19 หายไปแล้วจึงค่อยทำ ดังนั้น หากสิ่งใดที่สามารถทำได้ ก็ขอให้ดำเนินการได้เลย ตลอดจนมีภาคส่วนต่าง ๆ และนักวิจัย เข้ามาช่วยดำเนินการสนับสนุนยิ่งเป็นสิ่งดี จะเป็นการช่วยให้ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต.ศิระจรเข้ใหญ่ สามารถเกิดการจ้างงานได้โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิจัยในลำดับต่อไป เพื่อศึกษาแนวทางและสร้างสรรค์การจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบลศิระจรเข้ใหญ่ โดยดำเนินการตามกรอบวิจัยที่ได้สร้างขึ้น ได้แก่

ใคร (Who)-----ขั้นที่ 1 กำหนดวัตถุประสงค์ ภาครัฐ ภาคเอกชนภาคประชาสังคม และผู้ประกอบการ ศิลปะการแสดงพื้นบ้านกำหนดวัตถุประสงค์การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านร่วมกัน

พูดอะไร (Says What)-----ขั้นที่ 2 การสร้างกิจกรรมพิเศษ การออกแบบเนื้อหาข้อมูลการจัดงาน เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ และข่าวสารต่าง ๆ

โดยวิธีและช่องทางใด (In Which Channel)-----ขั้นที่ 3 การบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ การจัดงานเทศกาลทั้งในรูปแบบ On ground & Online

ไปยังใคร (To Whom)-----ขั้นตอนที่ 4 กลุ่มผู้ชม กลุ่มผู้ชมเป้าหมาย

ด้วยผลอะไร (With What Effect)-----ขั้นที่ 5 การประเมินผล -ประเมินวัตถุประสงค์ -จำนวนผู้เข้าร่วมงาน -การสื่อสาร

โดยผลการดำเนินการวิจัย พบว่า

ขั้นที่ 1 กำหนดวัตถุประสงค์ - โดยใคร (Who)

ผู้วิจัยได้กำหนดแนวคิด มองศิลปะการแสดงพื้นบ้านเป็น “Niche Market” หรือการตลาดเฉพาะกลุ่ม ซึ่งเป็นการขายสินค้าให้กับคนเฉพาะกลุ่ม การจัดงานเทศกาลผ่านช่องทาง “Platform” ทั้งในโลกจริง (On ground) และโลกเสมือนจริง (Online) เพื่อเชื่อมและสื่อสารกับผู้ชมกลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุและกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการและปริมณฑลที่ชื่นชอบศิลปะการแสดงพื้นบ้าน โดยออกแบบเพื่อรักษาและนำเสนออัตลักษณ์ “Identity” ของศิลปะการแสดงพื้นบ้าน “Product” และขับเคลื่อนให้ชุมชน ผู้ชม หัวหน้าคณะและคนในคณะเกิดความภาคภูมิใจ “Selfesteem” ในสิ่งที่ เป็น ให้ปรากฏ ให้เห็นสู่สายตา โดยมีรายละเอียดดังภาพต่อไปนี้

ในปัจจุบันคนนิยมชมการแสดงพื้นบ้านน้อยลง คนหันไปชมสื่อใหม่ และเน้นชมออนไลน์ การว่าจ้างการแสดงเป็นเพียงกลุ่มคนในยุคเก่าและบรรดาถูก ๆ ยังผลให้เกิดการว่าจ้างการแสดงน้อยลง การสร้างสรรค์การแสดงพื้นบ้านในครั้งนี้ จึงไม่ใช่เรื่องง่าย ดังนั้น **ในมุมมองของนักสร้างสรรค์งานเทศกาลจึงใช้แนวขยายแบบนักการตลาด** มองศิลปะการแสดงพื้นบ้านเป็น **“Niche Market” หรือการตลาดเฉพาะกลุ่ม** ซึ่งเป็นการขายสินค้าให้กับคนเฉพาะกลุ่ม การจัดงานเทศกาลจึงจำเป็นต้อง**สร้างช่องทาง “Platform” ในโลกจริงและโลกเสมือนจริง เพื่อเชื่อมและสื่อสารกับผู้ชมกลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุและกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการและปริมณฑล** ในฐานะที่ว่าผู้ว่าจ้างการแสดง โดยเน้นการ “ร่วมสร้าง” “ร่วมคิด” และ “ร่วมทดลอง” ระหว่างต้นทุนเดิม (การแสดงพื้นบ้าน) กับการสร้างงานเทศกาลที่เชื่อมโยงสู่ช่องทางใหม่ แบบที่เรียกว่า **การทำ “Festival Design”** ทำไมจึงใช้คำว่า “Design” เพราะ เรากำลังออกแบบเพื่อรักษาและนำเสนออัตลักษณ์ “Identity” ของศิลปะการแสดงพื้นบ้าน “Product” และขับเคลื่อนให้ชุมชน ผู้ชม หัวหน้าคณะและคนในคณะเกิดความภาคภูมิใจ **“Selfesteem”** ในสิ่งที่ เป็น ให้ปรากฏ ให้เห็นสู่สายตา การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จึงเป็นงานเทศกาล “Festival” ต่างจาก “Event” คือ **การจัดการภาพรวม โดยไม่จัดสร้าง ปรับแต่ไม่เปลี่ยน เคารพตัวตนคนสร้างงาน ทำให้ศิลปินฉายศักยภาพ แต่ไม่ใช่การจ้างศิลปินให้มาทำภาพที่อยากเห็น**

ภาพที่ 4 แสดงแนวคิดการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

งานวิจัยนี้ มีเป้าหมายสำคัญคือ

1. เกิดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านคีรีชะจรเข้ใหญ่ (ลานการแสดงพื้นบ้าน)
2. เกิดการจ้างงานรายได้ของผู้ประกอบการวัฒนธรรมทั้ง 4 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 10
3. พัฒนาศิลปะการแสดงพื้นบ้านและช่องทางการสื่อสารตลาดผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม
ด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 4 ราย ได้แก่ โขนสดเด็กคณะครูวิภิมพลี หมอทำขวัญนาคขวัญเรือน
ทีมงานลูกปรากร ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ และวงกลองยาวคณะปัญญาธิศิลป์
4. บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) สานพลังภาคเครือข่ายจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม
5. ผู้ชมงานได้รับประสบการณ์ เกิดการบอกต่อ สร้างกระแส แชนร์ ภาพลักษณ์เชิงบวก กระตุ้นยอดขาย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการโครงการวิจัย เรื่อง การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ได้ผลการดำเนินการวิจัยพบว่า

1. ผู้วิจัยได้โทรศัพท์สัมภาษณ์เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Performance) ได้แก่ ผู้นำชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม เพื่อศึกษาถึงแนวทางการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลคีรีชะจรเข้ใหญ่เบื้องต้น ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

อารีย์ วิทยาธมภ์ อธิบายถึง ปัญหาและแนวทางการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ความว่า

“ครูเคยได้ไปดูการแสดงที่บาหลี่ สิบสองปันนา หรือที่ภูฎาน จริง ๆ แล้วเราไม่ได้อยากดู แต่เขาจัดให้เราต้องดู เราถูกยัดเยียดให้ดู มีทั้งการแสดงที่แต่งชุดเต็ม แต่ต้องเสียเงินเข้าชม หรือแต่งชุดแบบพื้นถิ่นแต่ก็รวมในแพคเกจการท่องเที่ยว อาจเกิดจากนโยบายภาครัฐ ทำให้ภาพเหล่านี้ถึงไม่เกิดขึ้นที่บ้านเรา ชุมชนของเราบ้าง ภาคส่วนองค์กรต้องจับมือกันเพื่อให้เกิดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นวัฒนธรรมเชิงท่องเที่ยว

หากสามารถจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต.คีรีชะจรเข้ใหญ่ ให้เกิดขึ้นได้จริง จะเป็นการช่วยจุดระเบิดจากภาคชุมชนได้เป็นอย่างดี และเป็นการช่วยเหลือผู้ประกอบการศิลปะการแสดงของท้องถิ่นเรา ที่เขาอัดอั้นใจมาจากสถานการณ์แพร่ระบาดของโควิด-19 ที่งานแสดงหดหาย จึงต้องมีองค์กรหลายภาคส่วนช่วยกัน

ม.หัวเฉียวเข้ามาถูกทาง เข้ามาเนียน ๆ นักวิจัยเข้ามาเหมือนญาติ จึงได้รับความไว้วางใจ งานวิจัยที่ลงมาที่ชุมชนสำคัญมาก ถูกที่ ถูกเวลา เราไม่ต้องทำอะไรเยอะ เพราะว่าเขาทำอยู่แล้ว เขาเชี่ยวชาญ โขนสดนี้มีประวัติยาวนานมากกว่า

50 ปี ครูวิกทำการแสดงมานานน หมอทำขวัญนาคแม่ขวัญเรือนี่ระดับประเทศ
ไปทั่วประเทศ กลองยาวในชุมชนมีหลายคณะ ครูสามารถเคยทำการแสดงกลองยาว
100 ลูก ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุก็มีชื่อเสียงมาก ทุกคณะเป็นคนในชุมชนเรา

อาจารย์เข้ามาเป็นผู้จัดการ ดีแล้ว แต่จะจัดการอย่างไร จะทำให้มีคนมาดู
มาจับจ่ายในงานอย่างไร อันนี้เป็นหน้าที่ของนักวิจัย ผู้ประกอบการการแสดงและ
คนในชุมชน ได้เงินและได้ความสุข ที่ได้ต้อนรับแขกทั้งในท้องถิ่นและต่างถิ่น
เปรียบเสมือนต้อนรับญาติ การขายเป็นผลพลอยได้

แนวความคิดจัดงานเทศกาลง่ายมาก “พุดง่าย ทำง่าย ไม่ต้องลีลาเยอะ”
เป็นการทำงานใหญ่ที่ไม่ต้องซับซ้อน

การแสดงในงานประเพณีหรืองานประจำปีของวัด ผู้นำชุมชนจะเป็นคนคิดหา
การแสดงเป็นคนจ่ายเงินจ้าง จ้างมาเป็นแสน ๆ ส่วนชาวบ้านไม่ใช่คนจ่ายเงิน เขาก็มี
สิทธิ์ที่จะดูหรือไม่ดูก็ได้ คน जर เช็ใหญ่ ถ้าเขาไม่ชอบ เขาก็ไม่ดู เคยมีครั้งนึง ชาวบ้าน
เขาไม่ชอบ เขาลุกเลย คนจัดงานต้องขึ้นเวทีพูดไมค์ว่า ทำไมไม่ดู จ้างมาตั้งแพง
ชาวบ้านเนีย ถ้าเขาชอบ ฝนตกเขาก็นั่งกางร่มดู ความพึงพอใจสำคัญมาก ถ้าการ
แสดงนั้นกระแทกในใจเขา หรือลูกหลานเขาได้แสดง เขายังเต็มใจดู อย่างการแสดงที่
เป็นวงนั้นวงนี้ ศิลปินนักร้อง ไม่ใช่ลูกหลานเขา แต่คนจ่ายเงินเขาชอบ คนดูฟรี
เขาจะลุกหรือจะนั่งก็ได้”

(อารีย์ วิทยารมภ์. 25 มิถุนายน 2564 : สัมภาษณ์)

สามารถ กล่าวจริง อธิบายถึง ปัญหาและแนวทางการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ความว่า

ช่วงปีที่แล้วที่โควิดระบาด การแสดงต่าง ๆ ในงานประจำปี 2563 ของวัด
जर เช็ใหญ่ก็ต้องงดแสดงหมด กล่าวว่าการจัดงานเทศกาลจะจัดไม่ได้ แต่ถ้าจัดแบบ
ออนไลน์ก็ยังสามารถทำได้ หรือถ้าโควิดพอจะเบาบางลง ภาครัฐผ่อนปรนมาตรการให้
สามารถจัดการแสดงได้ ก็ทำได้ ปกติเมื่อวัดจัดงานประจำปี คน जर เช็ใหญ่ก็จะมาดูกันเยอะ
ถ้าจะมีงานเทศกาลศิลปะการแสดงมาจัดในงานประจำปีก็ดี อาจจะมีนิทรรศการ
มีการแสดง

ผมเคยนำการแสดงกลองยาว 60 ใบ มีนักเรียนรำหน้ากลองยาวกว่า 200 คน
ใช้เวลาช่วงเช้า เที่ยงและเย็นในการซ้อม ผมคิดเพลงกลองยาวขึ้นเอง ช่วงที่ผมสอน
กลองยาวอยู่โรงเรียนวัด जर เช็ใหญ่ ตอนแรกจะเป็นวงกลองยาวผู้ชายล้วน แต่มี
ปัญหาเรื่องชอบกินเหล้า ผมไม่ค่อยชอบ ตอนหลังผมก็เลยมาทำวงผู้หญิงหมดเลย
และก็น่ารักดี ส่วนนักเรียนชายให้เล่นดนตรีวงโหม่ง กรับ ฉิ่ง เป็นต้น

การสอนจะเริ่มสอนตั้งแต่ ม.1 เพื่อทดแทน ม.3 ที่จบออกไป เทคนิคการสอน การตีกลองต้องให้ตีพร้อมกันทั้งวง จะมีคนที่ตีเก่งสุด เก่งรองลงมา ฝึกการร้อง คำร้อง มีส่วนที่ผมคิดคำร้องขึ้นเอง เพราะที่ใช้กันมานานเกินไป เช่น มาละเหวย เอ้ย มาละวา ก็จะเพิ่มคำต่อท้ายลงไป

พอเริ่มมีวงกลองยาว พอคนรู้จักก็เริ่มมีการจ้างให้ไปแสดง พอได้ค่าจ้างมาผมก็ ให้นักเรียนหมด แรก ๆ ก็ให้คนละ 300 บาท หลัง ๆ พอกลองยาวเริ่มพัง ก็เลยตัด ค่าตัวส่วนหนึ่งเอาไว้สำหรับซ่อมบำรุงหรือซื้อใหม่ โดยให้ค่าตัวคนละ 200 บาท ส่วน 100 บาท เอาไว้บำรุงรักษากลองยาว

(สามารถ กล่าวจริง. 11 กรกฎาคม 2564 : สัมภาษณ์)

มานพ มีจำรัส อธิบายถึง ปัญหาและแนวทางการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ความว่า

“ทำให้อยู่ในการดำรงชีวิตของเขาเลย ต้องพัฒนาธรรมชาติของเขา เพื่อให้ เขาเห็นความจำเป็นของศิลปะ เขามีกลุ่มคนที่รักศิลปะแค่ไหน เช่น กลองยาวของคน ในชุมชนคืออะไร งานศิลปะมันสอดคล้องประสานกับอะไร มันโบราณ มันสมัยใหม่ หรือ มันร่วมสมัยอย่างไร เอาสิ่งที่คนธรรมดาเข้าใจหรือยังไม่เข้าใจมาเจอกัน มาจอย ร่วมกัน

ศิลปินอยู่ด้วยตัวเองได้ยาก งานเทศกาลจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้คนรู้จัก ถ้าอยากทำให้เป็นที่รู้จัก ต้องมีพ่อค้าแม่ค้ามาขายของ สนับสนุนซึ่งกันและกัน วิธีแบบไทย อยู่ได้ด้วยตลาด คนชอบมาตลาด การแสดงเป็นดอกไม้ ที่คนอยาก ขึ้นชมดอมดม พ่อค้าแม่ค้าเป็นส่วนสนับสนุน เพราะคนก็อยากชิมของอร่อย ชม ชิม ซื้อป อีกประเด็นคือ เมืองนอกขายบัตรเข้าชมงานได้ แต่เมืองไทยมันขายบัตรไม่ได้ จริง ๆ

เมื่อโควิดมา การจัดงานในช่วงปีนี้หรือปีหน้า โควิดยังไม่เบาบางลง คนก็ยังไม่กล้า จะออกไปดูไปจับจ่ายใช้สอย งานไลฟ์สดจะช่วยให้ คนจะดูเราจากช่องทางไหน นั่นคือ เราต้องมี ช่องทาง (Channel) ในส่วนของการแสดง โควิดทำให้เกิดการ เว้นระยะห่าง จริง ๆ แล้ว ศิลปะการแสดงของไทย โขนไทย ก็มักไม่แตะต้องตัวกัน อยู่แล้ว มันคือ การเว้นระยะห่างทางสังคม การสวมศีรษะโขน เปรียบเสมือนใส่ หน้ากากอนามัยในระดับหนึ่ง

วัดถือเป็น 1 พื้นที่ เป็นพื้นที่ทางศิลปะ (Arts Space) ที่จะเป็นส่วนสำคัญใน การอุปถัมภ์คำชูละการแสดงพื้นบ้านของชุมชนได้

ข้อควรคิดต่อ ถ้าไม่มีงบจากงานวิจัยมาสนับสนุนแล้ว เขาจะจัดต่อไปได้อย่างไร แหล่งทุนมาจากไหนเพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง เราลงแรง ลงใจแล้ว ต้องมองให้กว้าง คิดให้ยาว ไม่ใช่ทำแค่ครั้งเดียว การจะทำให้เป็นที่รู้จัก ต้องทำให้บ่อย ๆ

งานเทศกาลจะต้องไม่ยากให้ศิลปินหรือศิลปะดูน่ากลัว เพราะจะทำให้คนในวงการรู้สึกท้อ ไม่มีแรงขับเคลื่อน ศิลปินหรือนักแสดง เขาอยากให้ทุกคนยอมรับ และต้องไม่ใช่แค่คำชมว่า น่ารักดี เก่งจัง

สิ่งที่ประกอบกันในพื้นที่เทศกาลตรงนั้น เราต้องคิดว่า จะร่วมมือกันอย่างไรของคนในพื้นที่ ให้มีหน่วยงานรับรู้ และมีส่วนในการลงแรง รวมถึงชาวบ้านต้องมีส่วนร่วมในครั้งนี้ และผลประโยชน์ต้องเกิดขึ้นกับทุกฝ่าย นักจัดการต้องออกไปพูดคุยกับกลุ่มคนที่เกี่ยวข้องในการจัดงานทุกกลุ่ม คุยแล้วไม่ทิ้งใคร คุยเล็ก คุยใหญ่ ต้องคุยทั้งหมด พี่นายไม่ได้ทำแล้วบอกคนเดียว ต้องหาแนวร่วมในการทำงานเทศกาล

เราจะเสริมงานของวัดได้อย่างไร ให้งานดูดีขึ้น เช่น มีพื้นที่เก๋ ๆ วิถีชีวิตเขาเป็นอย่างไร เอาวิถีชีวิตมาเล่นได้ ศิลปินหรือคนในวงการเวลาสร้างงานจะคิดเยอะ คิดใหญ่

นักจัดการต้องดึงอัตลักษณ์ซึ่งคือรากเหง้าของชุมชน เขากินอะไรกัน เขาทำอะไรกัน เขาปลูกอะไรกัน เขาแสดงอะไรกัน และเราก็หยิบจับมาจัดวาง เอาสิ่งที่เขาทำกันนั้นแหละ มาขยายผลให้เจริญงอกงาม เราจะจัดวางอย่างไร ให้เป็นหมวดหมู่ เป็นหลักเป็นเกณฑ์ คนที่เข้าไปดูจะรู้สึกว่ามันมีเสน่ห์ อยากให้คนมาดู มาเห็นเป็นอย่างไร เช่น ตั้งแต่ทางเข้ามาในงาน คนดูเขาจะได้เห็นอะไรก่อนเป็นอย่างแรก เมื่อเดินต่อมาเขาจะได้เห็นอะไร มันจะมีอะไรต่อ เราต้องสร้างจุดน่าสนใจ การสร้างโครงเรื่อง (Plot) เพื่อให้คนติดตามดูตั้งแต่ต้นจนจบ เป็นการไต่ระดับตั้งแต่เวลาเริ่มแสดงไปเรื่อย ๆ เช่น จากบ่าย 2 ถึง 2 ทุ่ม คนดู ดูแล้วอยากมาดูอีก

เราสามารถหยิบจับเราเรื่องราวของชีวิตนักแสดงที่เป็นคนทำงานโรงงาน เป็น รปภ. เป็นนักเรียน แล้วก็รับงานแสดงเป็นอาชีพเสริม มาเล่า มาบอก นำมาเล่า สู้กันฟัง ดึงมันมาเป็นส่วนสำคัญให้เห็นถึงวิถีชีวิตของศิลปินนักแสดง งานเทศกาลก็จะเกิดคุณค่า ที่มันอยู่ในเนื้อในหนังในวิถีชีวิตของเขา เมื่อคนดูมาเห็น มารับรู้ มาสัมผัส จะช่วยสร้างให้เขาเห็นว่า ศิลปะใครก็ทำได้ แต่ปัญหาในปัจจุบันคือ ศิลปะทั่วไปคนเข้าถึงยาก

ในงานเทศกาลเราอาจจะเชิญครูผู้เชี่ยวชาญ หรือศิลปินชั้นครู ไม่ร่วมพูดคุยไปร่วมแสดงในงานเพื่อให้เกิดการจัดการความรู้ที่แบ่งปันกัน แบ่งพื้นที่เวที มีส่วนที่ฝึกอบรม (Workshop) จัดสัดส่วนให้ไม่รวมกัน เช่น อาจมีเวทีที่นั่งดูได้เพลิน ๆ บางเวทีสำหรับเด็กของ บางเวทีเป็นสำหรับรุ่นใหญ่ นักจัดการต้องทำให้เกิด

ความหลากหลายสำหรับการดู เมื่อคนดูชื่นชม (Appreciate) คนแสดงก็ชื่นใจ
เกิดความภาคภูมิใจ

การเลือกที่จะจัดวาง แต่ละกลุ่มอยู่ตรงไหนของงาน ใช้เวลาแสดงเท่าไร
ช่วงเวลาไหนใครมาดู เช่น 3 โมงเย็น ใครมาดู ช่วงนี้คนอยากมาเดินตลาดก่อน ช่วงนี้
สบาย ๆ การแสดงจะเป็นประเภทไหน การจัดวางผังต่าง ๆ ทั้งผังการจัดสถานที่
ผังคิวการแสดง จะต้องถูกจัดวางไว้อย่างมีขั้นตอนมีแผนงานไว้แล้ว งานก็จะประสบ
ผลสำเร็จ หรือบางงานได้จ้างศิลปินลูกทุ่งมาแสดง เราก็เชิญเขามาร่วมแสดงกับ
ศิลปินในชุมชน เช่น เชิญนักร้องลูกทุ่ง มาร่วมฝักร้องเพลงฉ่อย ก็จะทำให้เกิด
บรรยากาศแห่งการไร้พรมแดนของศิลปะการแสดง เกิดการบันทึกภาพถ่าย ก็จะช่วย
เป็นการประชาสัมพันธ์ได้อีกทางหนึ่ง นักจัดการจะไม่ปฏิเสธศิลปะ ศิลปิน แต่จะ
สร้างปฏิสัมพันธ์กับทุกศิลปิน ทุกศิลปะเข้าไว้ด้วยกัน กับชุมชน กับคนในชุมชน

การแสดงไม่ว่าจะเป็นแบบโบราณ แบบสมัยใหม่ แบบร่วมสมัย ทุกแบบมี
คุณค่า ถึงชุดไม่สวยแต่คุณค่าของแก่นแท้ที่อยู่ตรงไหน นักจัดการต้องหาให้เจอ
แล้วหยิบมันมาเล่า มาบอก ให้คนที่ไม่รู้ ได้รับรู้ เอาหัวใจมาบอกกัน

(มานพ มีจำรัส. 26 มิถุนายน 2564 : สัมภาษณ์)

นิमित พิพิธกุล อธิบายถึง ปัญหาและแนวทางการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ความว่า

“เราลงไปทำงานกับชุมชนเมื่อเรามองว่าเราต้องไปช่วยเขา ผู้ประกอบการ
เขาอาจพึงพอใจกับการรับงานที่มีอยู่แล้วหรือเปล่า วัตถุประสงค์ในการจัดเทศกาล
คืออะไรงบประมาณที่เข้าไปช่วยเขา แบบยั่งยืนหรือแบบชั่วคราว

ในทางปฏิบัติ ถ้าเราเอาศิลปินเหล่านี้ไปอยู่ในงานประจำปีที่มีศิลปินที่
ผูกขาด เช่น นักร้องดัง ๆ เพื่อเป็นการหารายได้เข้าวัด คนก็ไปดูคอนเสิร์ตหมด ไม่มี
คนดูศิลปินพื้นบ้าน บางครั้งมีการนำเอาศิลปินระดับศิลปินแห่งชาติไปแสดง
ในสถานที่ ๆ ไม่สง่างาม เช่น ใกล้ห้องน้ำ เป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ

ตั้งคำถามว่า เรากำลังไปรุกรานพื้นที่ของพระเอกหรือไม่ งานเทศกาล มันจะ
กลายเป็นงานเทศกาลประจำปีที่เกิดขึ้นใหม่ของเขาเอง มีการจัดการพื้นที่ เช่น
หนังใหญ่วัดখনอน เดิมที่ได้รับการสนับสนุนจากกระทรวงวัฒนธรรม แต่เดิม
หนังใหญ่เป็นพระเอกของงานเทศกาล แต่พอดำเนินการไปสักระยะเริ่มมีกลุ่มละคร
ระบำรำฟ้อนเข้ามา จึงทำให้เริ่มไม่โดดเด่น มันเริ่มดริ๊อป ในขณะที่คนดูอยากดู
ต้นฉบับ

หรือที่บ้านดอน จ.ระยอง เป็นหนังใหญ่ของท้องถิ่น เป็นกลุ่มเด็ก ๆ ที่เขาพยายามจะผูกตัวเองโดยการจัดงานขึ้นเอง ภายในวาระเทศกาลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน เขาไปเดินคุยกับป่า ๆ ยาย ๆ ว่ามีการละเล่นอะไรบ้าง การแสดงอะไรบ้าง มีศิลปินใครบ้าง จะมีใครมาขายของมัย เลยได้ส่วนที่เกี่ยวข้องมาร่วมในงาน เด็ก ๆ เป็นตัวตั้งตัวตีในการทำเทศกาล เพราะเป็นบ้านของเขา เขาลงมือตัวเองตั้งแต่สร้างสรรค์งานศิลปะและการแสดงไปจนถึงทำที่นั่งคนดู ตกแต่งสถานที่ เพราะเขาอยากให้งานออกมามีสวยงาม ตรงกับแนวคิดการพัฒนาชุมชน (Community Development) เขากำลังทำพื้นที่ของเขาให้แข็งแรง และมันจะยั่งยืน

คนจะมาเที่ยวต้องทำระบบจองมัย ความคิดของเขา คือ รายได้จะเกิดขึ้นเองจากการที่แม่ ๆ ป้า ๆ มาช่วยกันทำ มาขายของ หรือคนในคณะกรรมการแสดงขายของตัวเอง

มหาสารคาม หุ่นกระต๊อบข้าวเหนียว พอสว่างเสร็จมีโฮมเตย์ มีโรงละครคนท้องถิ่นเที่ยวต้องจ่ายค่าตัว

อย่าติดหู อย่าคิดว่ายกระดับแล้วจะดีเสมอไป จริง ๆ แล้วความเป็นท้องถิ่นมันมีเสน่ห์ในตัวเอง

ตัวชี้วัด คือ คนดูเขามาเที่ยวอยู่แล้ว แต่คนจะดูมัยนั้นอีกเรื่องหนึ่ง

งานเทศกาลมีหลายรูปแบบ แบบฟอรัมคือศิลปินจากหลากหลายมาร่วมกันจัดงานมาคุยกันเองไม่ใช่เรียกรายการแสดง แต่เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้กัน เพราะเขาจำเป็นต้องมีเพื่อนร่วมอุดมการณ์ เกิดคอนเนกชั่น

มูลค่าจะตอบโจทย์ได้ในระยะยาว

ถ้าจะทำเทศกาลให้สำเร็จ ต้องมีผลิตภัณฑ์หรือผลงานการแสดงที่จะไปอวดเขาได้ โดดเด่น ให้เขามีพื้นที่แสดงในที่ ๆ เขาพอใจ

พื้นที่ของงาน แบบประเพณี แบบท้องถิ่น หรือแบบร่วมสมัย ในแต่ละที่ทางผู้จัดงานต้องทำให้เขารู้สึกว่ามาเย็นในพื้นที่เดียวกัน มีคุณค่า เพื่อให้เกิดการเคารพในตัวตนตัวตนงานของกันและกัน

ทำให้ศิลปะเป็นการเรียนรู้ ทำให้เขารู้สึกหิวกระหายไม่ดูไม่ได้ ทุกสิ่งทุกอย่างมีแรงดึงดูดของมัน

อีกตัวอย่างคือ งานเทศกาลเครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน มีการจัดประชุมการสร้างตลาดเทรดแฟร์

จะช่วยศิลปินได้อย่างไร? อาจทำแพลตฟอร์มเชื่อม ทำให้เขาเห็น แต่ว่าเขาจะทำหรือไม่อยู่ที่เขา

การวัดผลด้วยตัวชี้วัด ผมอยากให้วัดที่ใจพวกเขา ว่าอยากให้งานได้ถึงแค่ไหน ฟังพอใจแค่ไหน

เราสามารถพัฒนาความคิด วิธีการ แต่ชาวบ้านเอาหรือไม่ เพราะบางที่เขาอาจจะพอใจแค่นั้น

เทศกาลถือเป็นเครื่องมือ เป็นตลาด ชาวบ้านเป็นเจ้าของเทศกาล หน่วยงานต่าง ๆ เป็นส่วนสนับสนุน สร้างความร่วมมือในศักยภาพของแต่ละคนแต่ละหน่วยงาน

อบต.อาจดำเนินการจัดประชุมเพื่อเป็นผู้บอกกับชาวบ้านในชุมชนให้รับรู้ถึงโครงการเทศกาล”

(นิมิต พิพิธกุล. 27 มิถุนายน 2564 : สัมภาษณ์)

เวลา อมตธรรมชาติ อธิบายถึง ปัญหาและแนวทางการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ความว่า

“การทำงานศิลปะจะไม่มีทางเติบโตและไปต่อได้ หากขาดพื้นที่ในการแสดงผลงาน การสร้างสรรค์งานเทศกาลของท้องถิ่นจึงถือเป็นการเปิดพื้นที่แสดงผลงาน นักจัดการจำเป็นจะต้องทำความรู้จักชุมชนให้ดี ฝังตัวอยู่ในชุมชน เราต้องหาเครือข่ายหน่วยงานคนที่จะร่วมมือกับเรา พร้อมทั้งเป็นตัวตั้งตัวตีที่จะร่วมผลักดันให้งานเทศกาลเกิดขึ้น เขาเหล่านั้น จะต้องรู้สึกเป็นเดือดเป็นร้อนว่าจะต้องทำให้มันเกิดขึ้นให้ได้ เมื่อมีปัญหาจะช่วยกันแก้ไปด้วยกัน ชาวบ้านทุกคนยินดีที่จะช่วย แต่ถ้าไม่มีคนที่ร่วมทำงานไปด้วยกัน งานก็เดินต่อไปไม่ได้ เขาเหล่านั้น (Active Cityzen) คือ คนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีบทบาทในชุมชนมีจิตอาสา

นักวิจัยเมื่อเข้าไปในชุมชนหลายต่อหลายครั้งที่เมื่อได้ข้อมูลจากชุมชนไปแล้ว แต่ก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ทำให้ชาวบ้านในชุมชนเกิดความรู้สึกเหมือนมาให้ความหวังแล้วก็จากไป

เกิดผลลัพธ์และคุณค่าทางสังคม (Social Impact) ที่เกิดจากการจัดงานเทศกาล

พอเราทำงานกับเขา อยากให้เราหางานให้เขาเป็นรายได้ ถ้าเรามองที่ตัวผลงาน การแสดงต้องวิเคราะห์ว่าการที่เขาไม่มีงานเป็นเพราะอะไร เช่น คนไม่รู้จักรัก หรือตลาดไม่ต้องการแล้ว อย่างหลังนี้ผลักดันยาก แต่ความหวังก็ยังมี อาจจะเริ่มที่ตัวผลงานการแสดงหรืออาจเรียกว่าเป็นผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม ต้องเริ่มที่ฉันอยากจะทำของดี อาจทำเป็นโครงการเพื่อพัฒนาศักยภาพการแสดง นำศิลปินผู้เชี่ยวชาญมาพัฒนาการแสดงจนแข็งแกร่งจากภายใน ทำให้มันพิเศษ (Outstanding) ไม่เหมือนใคร แล้วจึงค่อยประชาสัมพันธ์ ไม่ใช่ทำมา 100 ปียั้งงาก็เป็นแบบนั้น เทคนิควิธีการเหมือน ๆ กันกับคณะอื่น ๆ มันก็ไม่โดดเด่น ไม่มีอัตลักษณ์เฉพาะตัว แต่ใช้ความทำมานานในการหางาน ก็จะยากหน่อยในการหาตลาด

งานเทศกาลต้องมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่โดดเด่น ทำให้มันพิเศษ (Outstanding) ไม่เหมือนใคร บางงานเทศกาลมีกิจกรรมจัดแข่งขันกันเช่น แข่งขันเชิดสิงโต เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามาดู มาเห็น เกิดการจับจ่ายใช้สอย เกิดการจ้างงานการแสดง ก็ทำให้เกิดรายได้กับร้านค้าต่าง ๆ และผู้ประกอบการศิลปะการแสดง เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ (Economic Impact) ในเชิงรายได้

ในกรณีการแสดงร่วมสมัย เราใช้วิธีเชิญศิลปิน (Artist) หรือนักออกแบบ (Designer) ที่เก่ง มีความรู้ มาร่วมมือกับชาวบ้านในชุมชน เพื่อสร้างงานบางอย่างด้วยกัน ให้เกิดผลงานที่โดดเด่น จุดเริ่มต้นแนวคิดคือเพื่อให้เกิดการสร้างสรรคสิ่งใหม่ไปสู่การพัฒนา อาจให้เบี่ยเลี้ยงหรืองบประมาณจำนวนหนึ่งเพื่อสร้างงานสักชิ้นเพื่อให้เป็นสัญลักษณ์ของชุมชน เช่น ในชุมชนมีปูนขนาดใหญ่ที่เกิดจากการรื้อถนนแล้วไม่ได้นำไปทิ้ง มองแล้วไม่สวยงาม ก็ไปสร้างงานศิลปะด้วยการวาดระบายสีเพื่อให้เกิดความสวยงาม เป็นการดึงดูดผู้ชมรุ่นใหม่

การดำเนินงานเป็นแบบระยะสั้น (Short term) และระยะยาว (Long term) งานเทศกาลนี้หน่วยงานใดจะเป็นผู้สานต่อ”

(เวลา อมตธรรมชาติ. 26 มิถุนายน 2564 : สัมภาษณ์)

จากผลการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Performance) ได้แก่ ผู้นำชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม เพื่อศึกษาถึงแนวทางการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ตำบลศีระชะจรเข้ใหญ่ข้างต้น ผู้วิจัยสรุปแนวทาง (เบื้องต้น) การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านจำนวน 20 แนวทาง ดังต่อไปนี้

แนวทาง (เบื้องต้น) การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน

1. ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็น “นักจัดการ”
2. นักจัดการต้องดึงอัตลักษณ์ซึ่งคือรากเหง้าของชุมชน เอาสิ่งที่ชุมชนมี มาขยายผลให้เจริญงอกงาม หยิบจับมาจัดวาง ให้เป็นหมวดหมู่ เป็นหลักเป็นเกณฑ์ คนที่เข้าไปดูจะรู้สึกว่ามีเสน่ห์ อยากให้คนมาดู มาเห็น เช่น ตั้งแต่ทางเข้ามาในงาน คนดูเขาจะได้เห็นอะไรก่อนเป็นอย่างแรก เมื่อเดินต่อมาเขาจะได้เห็นอะไร มันจะมีอะไรต่อ เราต้องสร้างจุดน่าสนใจ มันคือการสร้างโครงเรื่อง (Plot) เพื่อให้คนติดตาม ดูตั้งแต่ต้นจนจบ เป็นการไต่ระดับตั้งแต่เวลาเริ่มแสดงไปเรื่อย ๆ เช่น จากบ่าย 2 ถึง 2 ทุ่ม คนดู ดูแล้วอยากมาดูอีก
3. ภาคส่วนองค์กรต้องจับมือกันเพื่อให้เกิดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นวัฒนธรรมเชิงท่องเที่ยวหาเครือข่ายหน่วยงานคนที่พร้อมมือกับเรา พร้อมทั้งเป็นตัวตั้งตัวตีที่จะร่วมผลักดันให้งานเทศกาลเกิดขึ้น

4. แนวคิดการจัดงานเทศกาลง่ายมาก “พูดง่าย ทำง่าย ไม่ต้องสืลาเยอะ” เป็นการทำงานใหญ่ที่ไม่ต้องซับซ้อน
5. เราสามารถหยิบจับเราเรื่องราวของชีวิตนักแสดงที่เป็นคนทำงานโรงงาน เป็น รปภ. เป็นนักเรียน แล้วก็รับงานแสดงเป็นอาชีพเสริม มาเล่า มาบอก นำมาเล่าสู่กันฟัง ดึงมันมาเป็นส่วนสำคัญ ให้เห็นถึงวิถีชีวิตของศิลปินนักแสดง งานเทศกาลก็จะเกิดคุณค่า ที่มันอยู่ในเนื้อในหนึ่งในวิถีชีวิตของเขา เมื่อคนดูมาเห็น มารับรู้ มาสัมผัส จะช่วยสร้างให้เขาเห็นว่า ศิลปะใครก็ทำได้ แต่ปัญหาในปัจจุบันคือ ศิลปะทั่วไปคนเข้าถึงยาก
6. ในงานเทศกาลเราอาจจะเชิญครูผู้เชี่ยวชาญ หรือศิลปินชั้นครู มาร่วมพูดคุย ไปร่วมแสดงในงานเพื่อให้เกิดการจัดการความรู้ที่แบ่งปันกัน แบ่งพื้นที่เวที มีส่วนที่ฝึกอบรม (Workshop) จัดสัดส่วนให้ไม่รวมกัน เช่น อาจมีเวทีที่นั่งดูได้เพลิน ๆ บางเวทีสำหรับเด็กของ บางเวทีเป็นสำหรับรุ่นใหญ่ นักจัดการต้องทำให้เกิดความหลากหลายสำหรับการดู เมื่อคนดูชื่นชม (Appreciate) คนแสดงก็ชื่นใจ เกิดความภาคภูมิใจ
7. ช่วงปีที่แล้วที่โควิดระบอบ การแสดงต่าง ๆ ในงานประจำปี 2563 ของวัดจระเข้ใหญ่ก็ต้องงดแสดงหมด กลัวว่าถ้างานเทศกาลจะจัดไม่ได้ แต่ถ้าจัดแบบออนไลน์ก็ยังพอทำได้ หรือถ้าโควิดพอจะเบาบางลง ภาครัฐผ่อนปรนมาตรการให้สามารถจัดการแสดงได้ ก็ทำได้ ปกติเมื่อวัดจัดงานประจำปี คนจระเข้ใหญ่ก็จะมาดูกันเยอะ ถ้าจะมีงานเทศกาลศิลปะการแสดงมาจัดในงานประจำปีก็ดี อาจจะมีนิทรรศการ มีการแสดง
8. งานเทศกาลจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยทำให้คนรู้จัก ถ้าอยากทำให้เป็นที่รู้จัก ต้องมีพ่อค้าแม่ค้ามาขายของ สนับสนุนซึ่งกันและกัน วิถีแบบไทย อยู่ได้ด้วยตลาด คนชอบมาตลาด การแสดงเป็นดอกไม้ ที่คนอยากชื่นชมดอมดม พ่อค้าแม่ค้าเป็นส่วนสนับสนุน เพราะคนก็อยากชิมของอร่อย ชิม ชิม ซ้อป
9. เมื่อโควิดมา การจัดงานในช่วงปีนี้หรือปีหน้า โควิดยังไม่เบาบางลง คนก็ยังไม่กล้าจะออกไปดูไปจับจ่าย ใช้สอย งานไลฟ์สดจะช่วยให้ คนจะดูเราจากช่องทางไหน นั่นคือ เราต้องมี ช่องทาง (Channel) ในส่วนของการแสดง โควิดทำให้เกิดการเว้นระยะห่าง จริง ๆ แล้ว ศิลปะการแสดงของไทย โขนไทย ก็มักไม่แต่ต้องตัวกันอยู่แล้ว มันคือ การเว้นระยะห่างทางสังคม การสวมศีรษะโขน เปรียบเสมือนใส่หน้ากากอนามัยในระดับหนึ่ง
10. วัดถือเป็น 1 พื้นที่ เป็นพื้นที่ทางศิลปะ (Arts Space) ที่จะเป็นส่วนสำคัญในการอุปถัมภ์คำชู ศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชุมชนได้
11. งานเทศกาลจะต้องไม่ทำให้ศิลปินหรือศิลปะดูอนาถา เพราะจะทำให้คนในวงการรู้สึกท้อ ไม่มีแรงขับเคลื่อน ศิลปินหรือนักแสดง เขาอยากให้ทุกคนยอมรับ และต้องไม่ใช่แค่คำชมว่า น่ารักดี เก่งจัง
12. เราจะเสริมงานของวัดได้อย่างไร ให้งานดูดีขึ้น เช่น มีพื้นที่เก๋ ๆ วิถีชีวิตเขาเป็นอย่างไร เอาวิถีชีวิตมาเล่นได้ ศิลปินหรือคนในวงการเวลาสร้างงานจะคิดเยอะ คิดใหญ่

13. ในทางปฏิบัติ ถ้าเราเอาศิลปินเหล่านี้ไปอยู่ในงานประจำปีที่มีศิลปินที่ผูกขาด เช่น นักร้องดัง ๆ เพื่อเป็นการหารายได้เข้าวัด คนก็ไปดูคอนเสิร์ตหมด ไม่มีคนดูศิลปินพื้นบ้าน เราก็เชิญศิลปินมาร่วมแสดงบนเวทีศิลปะการแสดงพื้นบ้าน เช่น มาร่วมร้องเพลงฉ่อย ก็ทำให้เกิดสีสันได้
  14. บางครั้งมีการนำเอาศิลปินระดับศิลปินแห่งชาติไปแสดงในสถานที่ ๆ ไม่สง่างาม เช่น โถงห้องน้ำ เป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ
  15. พื้นที่ของงาน แบบประเพณี แบบท้องถิ่น หรือแบบร่วมสมัย ในแต่ละที่ทางผู้จัดงานต้องทำให้เขาารู้สึกว่ามาเย็นในพื้นที่เดียวกัน มีคุณค่า เพื่อให้เกิดการเคารพในตัวตนตัวตนงานของกันและกัน
  16. ทำให้ศิลปะเป็นการเรียนรู้ ทำให้เขารู้สึกหิวกระหายไม่ดูไม่ได้ ทุกสิ่งทุกอย่างมีแรงดึงดูดของมัน
  17. จะช่วยศิลปินได้อย่างไร อาจทำแพลตฟอร์มเชื่อม ทำให้เขาเห็น แต่ว่าเขาจะทำหรือไม่อยู่ที่เขา
  18. เทศกาลถือเป็นเครื่องมือ เป็นตลาด ชาวบ้านเป็นเจ้าของเทศกาล หน่วยงานต่าง ๆ เป็นส่วนสนับสนุน สร้างความร่วมมือในศักยภาพของแต่ละคนแต่ละหน่วยงาน
  19. การสร้างสรรค์งานเทศกาลของท้องถิ่นจึงถือเป็นการเปิดพื้นที่แสดงผลงาน
  20. งานเทศกาลต้องมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่โดดเด่น ทำให้มันพิเศษ (Outstanding) ไม่เหมือนใคร บางงานเทศกาลมีกิจกรรมจัดแข่งขันกันเช่น แข่งขันเซตสิงโต เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามาดู มาเห็น เกิดการจับจ่ายใช้สอย เกิดการจ้างงานการแสดง ก็ทำให้เกิดรายได้กับร้านค้าต่าง ๆ และผู้ประกอบการศิลปะการแสดง เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ (Economic Impact) ในเชิงรายได้
- จากการแนวทาง (เบื้องต้น) การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ผู้วิจัยได้นำมาสรุปแนวทางการจัดงานดังกล่าว เพื่อให้กระชับได้ใจความที่ชัดเจนยิ่งขึ้น รายละเอียดดังภาพ

ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

นางจิตรา จิตรา
ค.ศ.ศิระจรเข้ใหญ่

"งานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต.ศิระจรเข้ใหญ่ จะเป็นการช่วยอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นให้เป็นรากฐานและเป็นรากฐานเพื่อสร้างรากฐานศิลปะการแสดงของเมืองบ้านเราให้เขาคิดถึงโอบอ้อมอารีกันมาแต่บรรพบุรุษของเราได้ไว้ 3 ข้อ ส่วนแรกคือการ 1. มีอยู่อย่างยั่งยืน 2. ไม่มีการละทิ้งหรือทอดทิ้ง 3. มีการเรียนรู้"

คุณสมชาย จิตรา
ค.ศ.ศิระจรเข้ใหญ่

"จะมีพิธีคล้ายที่ใดก็ตาม การแสดงต่าง ๆ ในงานประจำปี 2562 ของท้องถิ่นจะมีผู้ที่มีชื่อเสียงและคนที่มีชื่อเสียงมาร่วมแสดงอยู่ไม่ได้แค่มีศิลปินของท้องถิ่นอย่างเดียว หรือถ้าใครที่คิดอยากจะทำอะไรก็ตามที่เกี่ยวกับงานศิลปะการแสดงของบ้านเรา เราควรที่จะช่วยกันมาช่วยกันเรียนรู้และเรียนรู้กัน 1. มีอยู่อย่างยั่งยืน 2. มีการเรียนรู้ 3. มีการเรียนรู้"

นาย จิตรา จิตรา
ค.ศ.ศิระจรเข้ใหญ่

"งานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของเมืองบ้านเรา (Outstanding) ไม่เหมือนใคร บางงานเทศกาลมีกิจกรรมจัดแข่งขันกันเช่น แข่งขันเซตสิงโต เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามาดู มาเห็น เกิดการจับจ่ายใช้สอย เกิดการจ้างงานการแสดง ก็ทำให้เกิดรายได้กับร้านค้าต่าง ๆ และผู้ประกอบการศิลปะการแสดง เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ (Economic Impact)"

คุณสมชาย จิตรา
ค.ศ.ศิระจรเข้ใหญ่

"ศิลปะการแสดงพื้นบ้านของเมืองบ้านเราจะไม่เป็นเหมือนงานเทศกาลอื่น ๆ มันคืองานที่คนในพื้นที่เขาทำกันเอง มันคืองานที่คนในพื้นที่เขาทำกันเอง มันคืองานที่คนในพื้นที่เขาทำกันเอง มันคืองานที่คนในพื้นที่เขาทำกันเอง"

นาย จิตรา จิตรา
ค.ศ.ศิระจรเข้ใหญ่

"เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของเมืองบ้านเราจะไม่เหมือนใคร บางงานเทศกาลมีกิจกรรมจัดแข่งขันกันเช่น แข่งขันเซตสิงโต เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามาดู มาเห็น เกิดการจับจ่ายใช้สอย เกิดการจ้างงานการแสดง ก็ทำให้เกิดรายได้กับร้านค้าต่าง ๆ และผู้ประกอบการศิลปะการแสดง เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจ (Economic Impact)"

แนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่

- **ชูอัตลักษณ์จากรากเหง้า ทำให้โดดเด่น**
- **จัดหมวดหมู่กิจกรรมและพื้นที่/นิทรรศการ**
- **มีกิจกรรมการเรียนรู้/การฝึกอบรม/เสวนา**
- **สร้างแพลตฟอร์มเพื่อช่วยศิลปิน**
- **สร้างจุดเน้น นำสายตาท้องถิ่นมา**
- **สร้างโครงเรื่องให้สอดคล้องตามดั้งแต่ต้นจนจบ**
- **หยิบเรื่องราวของชีวิตนักแสดงมาเล่ามาบอก**
- **เชิญผู้เชี่ยวชาญ/ศิลปินมาร่วมพูดคุย/ทำกิจกรรม**
- **จัดไลฟ์สดแบบออนไลน์/มีช่องเพื่อนำเสนอ**
- **มีพ่อค้าแม่ค้านำสินค้ามาขาย**
- **ชุมชนเป็นเจ้าของเทศกาล/หน่วยงานต่าง ๆ เป็นส่วนสนับสนุน**

ภาพที่ 5 สรุปแนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่

51

2. ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เข้าพบปะพูดคุย โทรศัพทสัมภาษณ์เชิงลึกและนำเสนอโครงการวิจัยการสร้างสรรค์ เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านกับผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาโลกความร่วมมือ (MOU) ได้แก่ วัดจรเข้ใหญ่และ โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ ในส่วนของผู้นำชุมชนได้นำเสนอแก่ ครูอารีย์ วิทยารมภ์ และครูสามารถ กล่าวจริง ในส่วน ของภาคเอกชนได้นำเสนอผ่านทางไลน์กับภาคีเครือข่ายภาคเอกชนเดิม บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด รวมถึงภาคเอกชนรายใหม่ คือ บริษัท นิสสันมอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด และผู้วิจัยได้สนทนากลุ่มแบบไม่เป็นทางการกับบริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 5 แสดงการลงพื้นที่นำเสนองานวิจัย การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ เพื่อพัฒนาโลกความร่วมมือ (MOU)

วัน/ เดือน/ ปี	การประสานกับกับผู้ที่ เกี่ยวข้อง	ผลการประสานงาน	ภาพ
22 มิ.ย. 64	ผู้ วิ จั ย นำ เสน อ โครงการวิจัยเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน กับพระครูวิบูลย์ปัญญากร เจ้าอาวาสวัดจรเข้ใหญ่	กล่าวโดยสรุปความว่า ท่านเจ้าอาวาสให้ความ เมตตายินดีให้เทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน วัด.ศรัทธาจรเข้ใหญ่ จัดแสดง ในงานประจำปี 65 ของวัด จรเข้ใหญ่ เมื่อผมนำเสนอ โครงการวิจัยเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ท่านกล่าวว่า “ก็ดีสิ” เป็น 3 คำที่ทำให้นักวิจัยหัวใจ พองโต	
22 มิ.ย. 64	ผู้ วิ จั ย นำ เสน อ โครงการวิจัยเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน โดยมี ผอ. บั ง ค ม ป้องประสิทธิ์ และรอง ศศิมาภรณ์ บุญอุปลัมภ์กุล ร.ร.วัดจรเข้ใหญ่	กล่าวโดยสรุปความว่า ทางโรงเรียนเห็นชอบใน การสานต่อโครงการวิจัยใน เฟส 2 แม้ว่าจะระหว่างการ ดำเนินการ ท่าน ผอ. จะเกษียณอายุราชการ แต่ท่านก็บอกว่าจะมา ช่วยเหลือและฝากฝังกับ	

วัน/ เดือน/ ปี	การประสานกับกับผู้ที่ เกี่ยวข้อง	ผลการประสานงาน	ภาพ
		ท่าน ผอ.ที่จะมาใหม่ และ แนะนำให้ประสานงานกับ ครูสามารถ กล้าจริง เนื่อง ด้วยท่านเป็นคณะกรรมการ จัดงานเทศกาลประจำปี ของวัดจรเข้ใหญ่ และท่าน เป็นครูเกษียณอายุจาก โรงเรียนนี้ และท่านเคย สอนกลองยาวมาก่อน”	
5 ก.ค. 64	ผู้วิจัย นำเสนอ โครงการวิจัยเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ณ ที่ว่าการอำเภอ บางเสาธง จ.สมุทรปราการ โดยมี ปลัดอาวุโสอำเภอ บางเสาธง (นางสาวพัชรา ทวีสุข) พัฒนาการ อำเภอ บางเสาธง (นางสุกัญญา ศรีสุรเดชชัย) เกษตรอำเภอบางเสาธง (นางสุนิย์รัตน์ ชารีแก้ว) ท้องถิ่นอำเภอบางเสาธง (นายณัฐฉัตร นวเพ็ญกุล) และทีมชุดโครงการวิจัย	กล่าวโดยสรุปความว่า งาน เทศกาลศิลปะการแสดง พื้นบ้านจะเป็นส่วนสำคัญ ที่จะช่วยให้ชูศักยภาพของ ศิลปินใน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ที่หลายคนไม่รู้จักได้รับรู้ และยังช่วยสร้างรายได้กับ ผู้ประกอบการศิลปะ การแสดงพื้นบ้านและ ชาวบ้านในชุมชน โดย พร้อมให้ความร่วมมือใน ส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป	

วัน/ เดือน/ ปี	การประสานกับกับผู้ที่ เกี่ยวข้อง	ผลการประสานงาน	ภาพ
14 ก.ค. 64	ผู้วิจัยนำเสนอ โครงการวิจัยเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน โดยมี ท่านวัฒนธรรม จังหวัดสมุทรปราการ (นางชนิษฐา คำจันทร์แก้ว) และผอ.กลุ่มส่งเสริม ศาสนาและวัฒนธรรม (นางพรรณทิพย์ เหล่าวัฒนพงศ์) เพื่อ นำเสนอชุดโครงการวิจัย และโครงการวิจัยย่อย เทศกาลศิลปะการแสดง พื้นบ้าน ต.ศีระจรไชใหญ่	กล่าวโดยสรุป ความว่า ทางวัฒนธรรมจังหวัดยินดี ให้ความร่วมมือเพราะได้ ทำงานร่วมกันมาตลอด มีอะไรให้ช่วยก็บอกได้เลย ท่านให้ความสนใจการจัด งานเทศกาลแต่ก็กังวล เรื่องสถานการณ์โควิด	
8 ก.ค. 64	ผู้วิจัยประสานงานทาง ไลน์กับนางสาวพัศพร แสงสว่าง เจ้าหน้าที่ สิ่งแวดล้อมและชุมชน สัมพันธ์ บริษัท ไทยยา มาฮ่า มอเตอร์ จำกัด เพื่อส่งไฟล์นำเสนอ งานวิจัยเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน	พบว่า ทางบริษัทไม่สะดวก ให้เข้ามาในช่วงที่ สถานการณ์โควิด-19 แพร่ระบาดหนัก	

วัน/ เดือน/ ปี	การประสานกับกับผู้ที่ เกี่ยวข้อง	ผลการประสานงาน	ภาพ
8 ส.ค. 64	การสนทนากลุ่มแบบไม่ เป็นทางการกับผู้บริหาร และพนักงาน บริษัท ซี พีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ณ มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ ประกอบด้วย นายนิธิพงศ์ นงศ์นาค ผู้จัดการทั่วไป บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศ ไทย) จำกัด (มหาชน) นายประพนธ์ วิถีธนะวิช รองผู้จัดการทั่วไป โรงงานผลิตอาหารสัตว์ บกบางนา และนางสาว วิ ช ชุ ล ด า ศ ร ศ รี พนักงาน	ทางผู้บริหารพร้อมยินดีให้ การสนับสนุนการจัดงาน เทศกาลฯ	

จากการลงพื้นที่ประสานงานในสถานที่จริงและทางโทรศัพท์ สรุปความได้ว่า ภาคส่วนต่าง ๆ ยินดีให้
ความร่วมมือและสนับสนุนการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ เพื่อพัฒนาภาคความร่วมมือ (MOU)
แต่ก็กังวลเรื่องสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-16

ขั้นที่ 2 การสร้างกิจกรรมพิเศษ - พูดสื่อสารอะไร (Says What)

ระยะนี้ เป็นช่วงการเตรียมงานสำคัญ จัดทำภาระกิจงานต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นด้วยความคิดสร้างสรรค์
ในการออกแบบและผลิตงาน เพื่อสื่อสาร ทั้งเนื้อหา ความหมาย ด้วยการใช้นวัตกรรม อย่างมีศิลปะ เตรียมงาน
กันทุกฝ่ายทุกทักษะที่นำมาหลอมรวมกัน ให้เกิดผลงาน เป็นงานที่ต้องใช้พลังปัญญาและสรรพกำลังอย่างเต็มที่
ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เข้าพบปะพูดคุย ดำเนินการ ประสานงานการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านกับผู้
ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ วัดจระเข้ใหญ่ โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ อบต.ศิระชะจรเข้ใหญ่ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด

สมุทรปราการ ผู้นำชุมชน อาทิ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ครูอารีย์ วิทยารมภ์ สื่อมวลชน สำนักงาน ประชาสัมพันธ์จังหวัดสมุทรปราการ ได้ผลการดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 การลงพื้นที่ประสานงานกับภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน

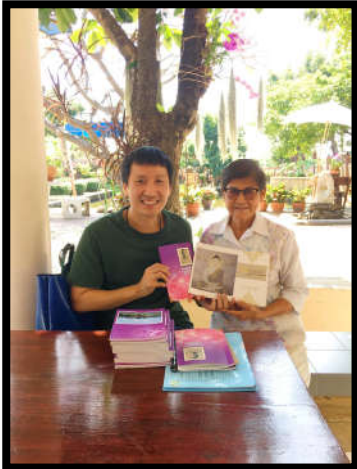

ตารางที่ 6 แสดงการลงพื้นที่ประสานงานกับภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน

วัน/ เดือน /ปี	การประสานงานกับ ภาคส่วนต่าง ๆ	ผลการประสานงาน	ภาพการลงพื้นที่
22 ก.ย. 64	เข้ากราบนมัสการขอหารือเรื่อง พื้นที่ การจัดงานเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่กับท่านเจ้า อาวาสวัดจรเข้ใหญ่ (พระครู วิบูลปัญญากร)	ท่านอนุญาตด้วยความเมตตา และมอบหมายให้พระวรภพ (ธมมิสโร) แก้วนอก ช่วยชี้ ตำแหน่งพื้นที่จัดงานภายในวัด	
22 ก.ย. 64	ผู้วิจัยและคุณปริญา กลิ่นหอม นักวิชาการสื่อสารองค์กร ม.หัวเฉียวฯ ผู้มีใบขับขี่โดรน ได้นำโดรนบินเพื่อถ่ายภาพมุม สูงของพื้นที่โดยรอบบริเวณ วัดจรเข้ใหญ่	เพื่อนำภาพมาประสานงานฝ่าย ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัด แผนผังตำแหน่งการจัดงานจุด ต่าง ๆ เพื่อนำแผนผัง (Floor Plan) มาจัดเตรียมการประชุม	
23 ก.ย. 64	เข้ากราบนมัสการท่านเจ้า อาวาสวัดศรีวารีน้อย (พระครู ปลัดสุวัฒนวิคุณ) เพื่อศึกษา พื้นที่ ณ ตลาดน้ำวัดศรีวารีน้อย	โดยท่านเดินพาไปในพื้นที่ ๆ จะ พัฒนาเป็นเวทีการแสดงเป็น ลานวัฒนธรรมส่วนเชื่อมต่อกับ ส่วนของตลาดน้ำ	
12 ต.ค. 64	เข้าพบนางขวัญเรือน เกตุขวง หรือหมอขวัญเรือน ลูกปรากร ศิลปินพื้นบ้านแห่ง ต.ศิระ จรเข้ใหญ่ แม่ใจดีร้องเพลงฉ่อย ให้ฟัง เพื่อพูดคุยและสัมภาษณ์	โดยท่านรู้สึกดีใจที่ได้ร่วมงาน เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ของ ต.ศิระจรเข้ใหญ่ เพื่อ ช่วยกันสนับสนุนการแสดง พื้นบ้านให้เกิดการจ้างงาน	

วัน/ เดือน /ปี	การประสานงานกับ ภาคส่วนต่าง ๆ	ผลการประสานงาน	ภาพการลงพื้นที่
16 ต.ค. 64	เข้ากราบนมัสการเจ้าอาวาสวัด จระเข้ใหญ่ (พระครูวิบูลปัญญากร) และรองเจ้าอาวาสวัดศรีวารีน้อย (พระมหาวิเชฐ อนุตตโร) เพื่อ ประสานงานงานเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้านในงาน ประจำปีวัดจระเข้ใหญ่	โดยท่านแสดงความกังวลเรื่อง สถานการณ์โควิดที่อาจส่งผล กระทบต่อการจัดงาน	
16 ต.ค. 64	เข้าพบหารือผู้ใหญ่ปรีชาคุณแล พื้นที่หมู่ 5 วัดจระเข้ใหญ่	ท่านพร้อมจะให้ความช่วยเหลือ ในส่วนของการจัดงานเทศกาลฯ	
17 ต.ค. 64	เข้าพบคุณชาติชาย กลิ่นโสภณ และพี่หมูทีมตะกร้อลอดห่วง ต. ศีร ษะ จร เข้ ใหญ่ เพื่อ ประสานงานศิลปะการตะ กร้อลอดห่วงจาก ต.ศีร ษะ จระเข้ใหญ่	ท่านจะช่วยประสานนักตะกร้อ ของตำบลที่ เล่นกันอยู่เป็น ประจำรวมถึงทีมชาติที่จะมา ช่วยสร้างความน่าสนใจให้กับ ผู้ชม	
19 ต.ค. 64	ช่วงเช้าเข้าพบครูอ้อพ นายก ฤตฤณ ช้างทองคำ หัวหน้า คณะกลองยาวบุญญ์ดีศิลป์ พูดคุยกันเรื่องการแสดงกลอง ยาว ใน งาน เทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศีร ษะ จร เข้ ใหญ่	ท่านพร้อมช่วยประสานทีมงาน ในการร่วมจัดแสดง	

วัน/ เดือน /ปี	การประสานงานกับ ภาคส่วนต่าง ๆ	ผลการประสานงาน	ภาพการลงพื้นที่
19 ต.ค. 64	ช่วงบ่ายมาพบพินิต นายชนิษฐ ศรีเกตุ ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ เป็นบ้านดนตรีไทยที่สืบทอดกัน มาหลายช่วงวัยจนถึงปัจจุบัน เครื่องดนตรีทุกชิ้นมาจาก น้ำพักน้ำแรงตั้งแต่รุ่นปู่ รุ่นพ่อ มาจนถึงรุ่นพินิต	ท่านพร้อมร่วมจัดแสดงภายใน งานเทศกาลฯ	
4 พ.ย. 64	ประชุมหารือการเสนอ โครงการ/กิจกรรมทาง วัฒนธรรม ณ สำนักงาน วัฒนธรรม จังหวัด สมุทรปราการ กับ ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอ ต่าง ๆ อาจารย์ผู้แทนจาก มหาวิทยาลัยในจังหวัด สมุทรปราการ ดร.วิชัย จันทร์จำรูญ ประธานสภาวัฒนธรรม จ.สมุทรปราการ และ ผอ.กลุ่ม ส่งเสริมศาสนา ศิลปะและ วัฒนธรรม	ได้ประชาสัมพันธ์การจัดการ เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ และพร้อมจะร่วมกันจัดงาน เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	
8 พ.ย. 64	เข้าพบรายงานเรื่องการค้าเงิน โครงการวิจัยการจัดงาน เทศกาลศิลปะการแสดง พื้นบ้าน ต.ศิระชะจรเข้ใหญ่ และแสดงความยินดีกับ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ นายณัฐสิต จตุพรจิรกฤต เนื่อง ในโอกาสเข้ารับตำแหน่งใหม่	ท่านยินดีที่จะสานต่อและให้กับ สนับสนุนโครงการวิจัยเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	

วัน/ เดือน /ปี	การประสานงานกับ ภาคส่วนต่าง ๆ	ผลการประสานงาน	ภาพการลงพื้นที่
16 พ.ย. 64	เข้าพบกำนันอักษร มามาก เพื่อพูดคุยหาหรือการจัดงาน เทศกาลศิลปะการแสดงที่บ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่	พร้อมจะช่วยเหลือและประสานในส่วนที่เกี่ยวข้อง	
19 พ.ย. 64	เข้าพบหลายท่านเพื่อหาหรืองานวิจัยเทศกาลศิลปะการแสดงที่บ้าน เริ่มตั้งแต่ท่านเจ้าอาวาสวัดจรเข้ใหญ่เรื่องจัดลำดับการแสดงบนเวทีและกำหนดวันจัดงาน 18-20 ก.พ. 65 พบพี่ออกเรื่องเวทีเครื่องเสียงระบบไฟและที่ตั้งเวที พบท่านนายก อบต.ศิระจรเข้ใหญ่ นายอดุลย์ แก้วโบราณ เรื่องความร่วมมือจัดงาน และพบครูชำนาญการ เรื่องการแสดงและการอบรมกลองยาวของนักเรียน ร.ร.วัดจรเข้ใหญ่	ท่านเจ้าอาวาสวัดจรเข้ใหญ่แจ้งว่ากำหนดจัดงานประจำปีในวันที่ 18 – 20 ก.พ. 65 การแสดงในงานเทศกาลศิลปะการแสดงที่บ้านฯ ให้จัดแสดงช่วงเวลาประมาณ 18.00 น. – 20.00 น. (ประมาณ 2 ชม.) แสดงให้เสร็จก่อนการแสดงของวงดนตรีที่ทางเจ้าภาพและกรรมการวัดจัดหามาในช่วงเวลา 21.00 น. สำหรับเวทีการแสดง พี่ออกผู้จัดหาเวทีมาช่วยงานประจำปีวัด แจ้งว่าสามารถใช้เวทีส่วนกลางเพื่อจัดการแสดงได้ ส่วนนายก อบต.ศิระจรเข้ใหญ่ยินดีให้ความร่วมมือจัดงานเทศกาลฯ สำหรับครูชำนาญการยินดีให้การฝึกซ้อมการแสดงรำกลองยาวของนักเรียนเพื่อร่วมแสดงกับคณะกลองยาวบัญญัติศิลป์	

วัน/ เดือน /ปี	การประสานงานกับ ภาคส่วนต่าง ๆ	ผลการประสานงาน	ภาพการลงพื้นที่
			
4 ธ.ค. 64	<p>เข้าขอคำปรึกษาจากครูอารีย์ วิทยารมภ์ ที่ให้คำปรึกษา แนะนำการสร้างสรรค์ การแสดงแสงสีเสียงบอกเล่า เรื่องราวชาว ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ในงานเทศกาลศิลปะการแสดง พื้นบ้าน</p>	<p>โดยเนื้อเรื่องควรเล่าถึงวิถีชีวิต ของคน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ใน อดีตจนถึงปัจจุบัน เพื่อให้คนใน พื้นที่ภูมิใจในความคน ต.ศิระ จรเข้ใหญ่ ดูการแสดงแล้วรู้สึก รักแผ่นดิน รักในถิ่นของตน ว่ารากเหง้าของเรามาจากอะไร ให้รัก และคนจากที่อื่นรู้สึกรัก และร่วมภูมิใจกับคนศิระจรเข้ใหญ่ โดยการแสดงแสงสีเสียงเป็น ลักษณะการเล่าตำนานเชิงละคร ประกอบด้วย บ่อ ปลา นา สวน วิถีชีวิต ภูมิปัญญา ปราชญ์ ชาวบ้าน ศิลปินพื้นบ้าน การแสดงพื้นบ้าน และความเชื่อ ความศรัทธาต่อหลวงพ่อดโตที่ เคารพสักการะของคนในพื้นที่ และต่างพื้นที่ รวมถึงการขุดพบ หัวจรเข้ขนาดใหญ่ราว 1 วา</p>	
12 ธ.ค. 64	<p>เข้าร่วมประชุมการจัดงาน ประจำปีวัดจรเข้ใหญ่ และ ชี้แจงการจัดงานเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน</p>	<p>ชาวบ้านแสดงความยินดีและชื่น ชมที่นำเอาการแสดงพื้นบ้าน ของ ต.ศิระจรเข้ใหญ่มาร่วมจัด แสดง แต่ทาง นายก อบต.ศิระ</p>	

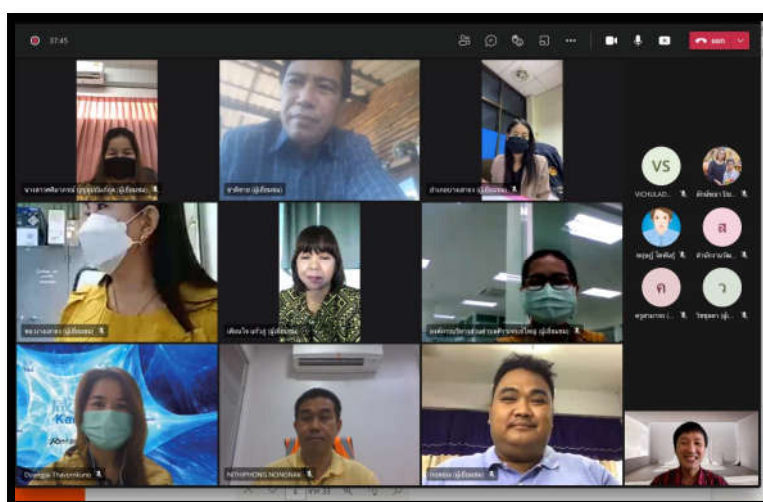
วัน/ เดือน /ปี	การประสานงานกับ ภาคส่วนต่าง ๆ	ผลการประสานงาน	ภาพการลงพื้นที่
	ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ร่วมจัดงาน โดยภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคประชาสังคม	จรเข้ใหญ่ กังวลว่าการแสดงจะ มาเบียดบังเวลาของกิจกรรม การจับฉลากชิงรางวัลที่ทาง กรรมการวัดจัดหามาให้กับทาง วัดเพื่อให้ชาวบ้านได้ชิงรางวัล	
20 ธ.ค. 64	เข้าสู่สัปดาห์ใหม่ 65 เพื่อสาน สัมพันธ์และประชาสัมพันธ์การ จัดงานเทศกาลศิลปะการแสดง ที่บ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ กับ สื่อมวลชนสื่อต่าง ๆ อาทิ มติชน ข่าวสด แนวหน้า สنج. ประชาสัมพันธ์ จ.สมุทรปราการ สนพ.นิวส์รีพอร์ตทูเดย์ สาคร เคเบิ้ล และททท.จ.ฉะเชิงเทรา (ดูแลครอบคลุม จ.สมุทรปราการ)	สื่อมวลชนยินดีให้การสนับสนุน การนำเสนอข่าวการจัดงาน เทศกาลศิลปะการแสดงที่บ้านฯ	
9 ม.ค. 65	ดำเนินการถ่ายทำคลิป ประชาสัมพันธ์รายการ “ ปักหมุดแล้วหยุดที่ สมุทรปราการ ” ทำหน้าที่เป็น ผู้ดำเนินรายการหลัก นำเสนอ วัดจรเข้ใหญ่ วัดศรีวารีน้อย เรือน้ำเต้ายวคลองจรเข้ รวมถึง	เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์วัด จรเข้ใหญ่และงานเทศกาล ศิลปะการแสดงที่บ้านฯ	

วัน/ เดือน /ปี	การประสานงานกับ ภาคส่วนต่าง ๆ	ผลการประสานงาน	ภาพการลงพื้นที่
	<p>ประชาสัมพันธ์งานเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระชะจรเข้ใหญ่ จัดทำโดย สำนักงานประชาสัมพันธ์ จังหวัดสมุทรปราการ นำโดย ท่านผู้อำนวยการนายวิศิษฐ์ ภูทัตโต</p>		
<p>14 ม.ค. 65</p>	<p>เข้าพบท่านนายก อบต.ศิระชะ จรเข้ใหญ่ นายอดุลย์ แก้วโบราณ และท่านปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่ นายลือชา เสถียรวิโรภาพ เพื่อ ขอคำแนะนำความเหมาะสม ของการจัดทำกำหนดการงาน เทศกาลศิลปะการแสดง พื้นบ้านในงานประจำปีวัด จรเข้ใหญ่</p>	<p>ท่านให้คำแนะนำเรื่องการจัด กำหนดการควรปรับให้สอดคล้อง กับกำหนดการของงานประจำปี วัดจรเข้ใหญ่ เนื่องจาก ใช้เวที่ เดียวกัน โดยขอให้จัดการแสดง ให้เสร็จก่อนเวลา 21.00 น. เนื่องจาก จะมีการแสดงของวง ดนตรีที่มีเจ้าภาพมาช่วย งานวัดเป็นประจำทุกปี และใน คืนที่สามจะมีการจับรางวัล ควรให้การแสดงเสร็จสิ้นก่อน 19.00 น.</p>	
<p>18 ม.ค. 65</p>	<p>เข้าพบท่านวัฒนธรรมจังหวัด สมุทรปราการ นางสุมณฑา เจริญศิลป์ ในโอกาสมารับ ตำแหน่งวัฒนธรรมจังหวัด สมุทรปราการ แทนท่านเก่าใน วาระเกษียณอายุราชการ โดย</p>	<p>ท่านพร้อมจะร่วมสนับสนุนการ จัดงานในทุกมิติ ทั้งในเชิง นโยบายและงบประมาณ โดย มอบงบประมาณสนับสนุน งานวิจัยจำนวน 10,000 บ. และ อนุญาตให้ทำการถ่ายทอดสด</p>	

วัน/ เดือน /ปี	การประสานงานกับ ภาคส่วนต่าง ๆ	ผลการประสานงาน	ภาพการลงพื้นที่
	นำเสนอโครงการวิจัยการจัด งานเทศกาลศิลปะการแสดง พื้นบ้าน ฯ	(Live Steaming) ผ่านเพจ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด สมุทรปราการ	

จากการลงพื้นที่ประสานงานในสถานที่จริง สรุปความได้ว่า การถ่ายทอดสด (Live Steaming) ดำเนินการผ่านเพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ การจัดทำกำหนดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ควรปรับให้สอดคล้องกับกำหนดการของงานประจำปีวัดจระเข้ใหญ่ เนื่องจาก ใช้เวทีเดียวกัน โดยจัดการแสดงให้เสร็จก่อนเวลา 21.00 น. เนื่องจาก จะมีการแสดงของวงดนตรีที่มีเจ้าภาพมาช่วยงานวัดเป็นประจำทุกปี และในคืนที่สามจะมีการจับรางวัล ควรให้การแสดงเสร็จสิ้นก่อน 19.00 น. สื่อมวลชนยินดีให้การสนับสนุนการนำเสนอข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ มอบงบประมาณสนับสนุนงานวิจัยจำนวน 10,000 บ.

2.2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดประชุมออนไลน์ภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 หรือแนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ครั้งที่ 1/2564 วันที่ 27 ก.ย. 64 เวลา 9.00 – 10.00 น. ทางระบบออนไลน์ MS Team เพื่อให้เกิดการดำเนินงานตามแนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ภาพที่ 6 การประชุมออนไลน์หรือแนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

การประชุมออนไลน์หรือแนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ครั้งที่ 1/2564 ดังมีรายละเอียดจากรายงานการประชุมดังต่อไปนี้

แนวทางการสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศิระจรเข้ใหญ่ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ

1. สรุปแนวทางการจัดงานเทศกาลจากผู้ทรงคุณวุฒิ
  - ชูอัตลักษณ์จากรากเหง้า ทำให้โดดเด่น
  - จัดหมวดหมู่กิจกรรมและพื้นที่/นิทรรศการ
  - มีกิจกรรมการเรียนรู้/การฝึกอบรม/เสวนา
  - สร้างแพลตฟอร์มเพื่อช่วยศิลปิน
  - สร้างจุดเน้น นำสายตาภายในงาน
  - สร้างโครงเรื่องให้นำติดตามตั้งแต่ต้นจนจบ
  - หยิบเรื่องราวของชีวิตนักแสดงมาเล่ามาบอก
  - เชิญผู้เชี่ยวชาญ/ศิลปินมาร่วมพูดคุย/ทำกิจกรรม
  - จัดไลฟ์สดแบบออนไลน์/มีช่องทางเพื่อนำเสนอให้เหมาะสมกับสถานการณ์และพื้นที่
  - มีพ่อค้าแม่ค้านำสินค้ามาขาย และร่วมทำบุญ
  - ชุมชนเป็นเจ้าของเทศกาล/หน่วยงานต่าง ๆ เป็นส่วนสนับสนุน
2. Mindmap ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

ภาพที่ 7 Mindmap ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

3. สรุปแนวทางการจัดงานเทศกาลจากที่ประชุม

- นางเตือนใจ แก้วภู่งู ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอบางเสาธง เสนอให้มีการนำมะม่วงน้ำดอกไม้ อาหารพื้นบ้าน ขนมไทย หรือผลิตภัณฑ์ที่มาจากธรรมชาติของตำบลศีรษะจรเข้ใหญ่มาขาย รวมถึงมีการจัดสาธิตนันทนาการ หรือมีการจัดประกวด
  - นายชาติชาย กลิ่นโสภา ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลศีรษะจรเข้ใหญ่ ขอเสนอศิลปะกีฬาตะกร้อลอดห่วงมาแสดง ซึ่งสามารถช่วยประสานงานติดต่อทีมชาติให้มาโชว์ที่วัดจรเข้ใหญ่ให้ได้ ซึ่งนางชนิษฐา คำจันทร์แก้ว วัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ เห็นด้วยที่จะนำการโชว์ตะกร้อลอดห่วงกีฬาพื้นบ้านจัดแสดงในงานครั้งนี้
  - นายสามารถ กล้าจริง ข้าราชการบำนาญ เสนอให้จัดมหกรรมกลองยาวของตำบลศีรษะจรเข้ใหญ่ การแสดงออกมาเป็นของโบราณจริง ๆ มาแสดงในงานประจำปีจะจัดที่วัดจรเข้ใหญ่หรือวัดศรีวารีน้อย หรือทั้งสองวัดก็ได้เพราะเวลาที่จัดไม่ตรงกัน ถ้าเป็นไปได้เชิญกลองยาวที่ตั้งเป็นวงอยู่แล้วมาโชว์ แสดงฝีมือไม่ลายมือว่ายมีการแสดงเกี่ยวกับกลองยาวตกค้างอยู่ในปัจจุบัน การแสดงทั้งหมดนี้ควรจัดเวลากลางวันแต่ถ้าจัดช่วงกลางคืนไม่ควรเกิน 21.00 น. จัดเป็นปีแรกคนอาจจะน้อย แต่ขอให้นับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนมากกว่า อาจใช้อาคารอเนกประสงค์ของโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ แต่ก็จะต้องติดปัญหาตรงที่ สถานที่แสดงนอกบริเวณงานก็จะกระจัดกระจายดูไม่เป็นกลุ่มก้อน แต่ถ้าจะจัดกลางคืนหากมีการจัดรูปแบบและกำหนดเวลาไม่ตึกก็น่าจะได้
4. ชื่องาน เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศีรษะจรเข้ใหญ่
5. แผนผังสถานที่จัดงาน (Floor Plan)

ภาพที่ 8 แผนผังสถานที่จัดงาน (Floor Plan) วัดจรเข้ใหญ่

วัดจรเข้ใหญ่

- ควรมี 2 เวที คือ เวทีการแสดงและเวทีดนตรี หรืออาจใช้เวทีของโรงเรียนได้

- สถานที่จัดงานให้ขึ้นอยู่กับท่านเจ้าอาวาสวัดจระเข้ใหญ่ว่าเห็นควรอย่างไร เพราะท่านเป็นเจ้าของสถานที่
- 6. กำหนดการเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านในงานประจำปีวัดจระเข้ใหญ่
  - เวลาการแสดงไม่ควรเกินเวลา 21.30 น. เพราะหลังจากนั้นจะเป็นการแสดงดนตรี
  - ลดเรื่องวิชาการลงเน้นสาดิตและการปฏิบัติจากประสบการณ์ตรง
    - ร่างกำหนดวันและสถานที่จัดงาน เสนอร่างดังนี้
  - วัดจระเข้ใหญ่ จำนวน 3 วัน ในงานประจำปี (-ร่าง- วันศุกร์ที่ 4 - วันอาทิตย์ที่ 6 กุมภาพันธ์ 2565) ซึ่งต้องรอการแจ้งกำหนดวันจากเจ้าอาวาสอีกครั้ง
- 7. การเตรียมงานและเรือถอน
  - ทีมงานผลิตและติดตั้งอุปกรณ์ประดับตกแต่งฉาก เวที ไฟ และเครื่องเสียง ประกอบด้วย อาจารย์ไฉบุญ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 10 คน และชาวบ้านในชุมชนหากมีไอดียนนำมาเสนอร่วมกันมีงบประมาณสนับสนุนจากงานวิจัย โดยทีมงานจะดำเนินการประสานงานร่วมกับวัดจระเข้ใหญ่และวัดศรีวารีน้อย
  - การดำเนินการผลิตและติดตั้ง ใช้ระยะเวลา 1 อาทิตย์ก่อนเริ่มงาน และเรือถอนหลังเสร็จสิ้นงาน 1 วัน
- 8. การถ่ายทอดสด จำนวน 3 วัน ผ่านเฟซบุ๊ก ดังนี้
  - วัดจระเข้ใหญ่ ศิลปินพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ ประชาสัมพันธ์สมุทรปราการ และสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ
  - เสนอเพิ่มเฟซบุ๊กของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
  - อาจารย์ไฉบุญและนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 10 คน เป็นผู้รับผิดชอบอุปกรณ์และการถ่ายทำ
- 9. โชนกิจกรรมภายในงาน ประกอบด้วย
  - เสวนา (Talk)

การบรรยายและเสวนาแลกเปลี่ยนมุมมอง ประสบการณ์ ความรู้ ด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้าน โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมเสวนาเพื่อให้องค์ความรู้
  - นิทรรศการ (Exhibition)

การจัดแสดงเนื้อหาประวัติความเป็นมาของศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะวิถีชีวิตของคนในคณะและความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะการแสดงพื้นบ้านกับชุมชนในรูปแบบนิทรรศการเพื่อสะท้อนผลงานของศิลปินพื้นบ้าน
  - ฝึกรอบรม (Workshop)

กิจกรรมถ่ายทอดความรู้ กระบวนการความคิด และทักษะฝีมือการแสดงพื้นบ้านสู่นักเรียนโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่และผู้สนใจภายในงาน วิทยากรโดยศิลปินพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ และการอบรมให้ความรู้การใช้สื่อออนไลน์เพื่อการธุรกิจให้กับศิลปินพื้นบ้านเพื่อให้เกิดความเข้าใจและการเรียนรู้ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมและการปฏิบัติจริง
  - การแสดงพื้นบ้าน (Showcase)

การแสดงเฉลิมฉลองงานประจำปีวัดจระเข้ใหญ่ และสร้างบรรยากาศความครื้นเครงให้กับตลาดน้ำ วัดศรีวารีน้อย ได้แก่ การแสดงโขนสดเด็กคณะครูวิภิมพลี การแสดงดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ การแสดงกลองยาวคุณบัญญัติศิลป์ การแสดงขับร้องเพลงแหล่ เพลงฉ่อย เพลงอีแซว รวมถึง การแสดงพื้นบ้านอื่น ๆ หรือการแสดงที่สนใจอยากเข้าร่วมภายในงาน

10. ความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่ประชุมพิจารณาแนวทางร่วมดำเนินการส่วนต่าง ๆ และมีการ เสนอความคิดเห็นสรุปดังนี้

- ร่วมจัดงาน โดย องค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ใหญ่ อำเภอบางเสาธง สภาวัฒนธรรม
- ส่งเสริมและสนับสนุนพื้นที่ในการแสดงและร่วมจัดงาน โดยสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด สมุทรปราการ
- สถานที่ คือ วัดจระเข้ใหญ่ จัดแสดงในงานประจำปี และโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ สถานที่ฝึกซ้อม การแสดง/นักเรียนฝึกอบรม
- สนับสนุนงบประมาณวิจัยและน้ำดื่ม โดย บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด และบริษัท นิสสันมอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด
- ประชาสัมพันธ์งานเทศกาล โดย สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ และสมาคมการค้าพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ
- การแสดงโดย ศิลปินพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ รวมถึงนักแสดงหน้าใหม่
- ประสานงาน/ทีมงานอีเวนต์/ผลิตงานวิจัยและองค์ความรู้ โดย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิม พระเกียรติ

11. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแนวทางความร่วมมือจากที่ประชุม

นางเตือนใจ แก้วภู ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอบางเสาธง เสนอว่า เนื่องจากจัดงานในพื้นที่ควรเรียน เชิญกำนันและผู้ใหญ่บ้านเข้าร่วมงาน โดยจะช่วยดำเนินการประสานงานไปยังกำนันและผู้ใหญ่บ้านทั้ง 9 หมู่ ของตำบลศิระจรเข้ใหญ่ให้ อย่างเช่น กำนันอักษร มามาก ตำบลศิระจรเข้ใหญ่ซึ่งดูแลทั้งวัดศิระจรเข้ใหญ่ และวัดศรีวารีน้อย ผู้ใหญ่ปรีชาดูแลพื้นที่หมู่ 5 วัดจระเข้ใหญ่ หรือผู้ใหญ่สมเจตน์ดูแลหมู่ 6 ตลาดน้ำวัดศรีวารีน้อย

12. โดยสรุปแนวทางความร่วมมือดังกล่าวข้างต้นจะมีการทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ประมาณ เดือนพฤศจิกายน 2564 ซึ่งจะประสานงานเรียนแจ้งโดยตรงไปยังทุกหน่วยงานอีกครั้ง

2.3 หลังจากได้ข้อสรุปในหลายประเด็นจากการประชุมครั้งที่ 1/2564 ผู้วิจัยจึงได้จัดประชุมเพื่อหารือ แนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ครั้งที่ 2/2564 วันพุธที่ 1 ธันวาคม 2564 เวลา 9.00 – 11.00 น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ เพื่อนำเสนอรูปแบบและหาข้อสรุปเพิ่มเติมในการสร้างสรรค์ การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ภาพที่ 9 การประชุมหารือแนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ครั้งที่ 2/2564

เมื่อวันที่ 1 ธ.ค. 64 หารือแนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ครั้งที่ 2/2564 วันพุธที่ 1 ธันวาคม 2564 เวลา 9.00 – 11.00 น. ณ ห้องประชุมโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ โดยมีรายละเอียดดังสรุปรายงานการประชุมดังต่อไปนี้

1. แมสคอต (Mascot) ประชาสัมพันธ์งาน

ภาพที่ 10 แมสคอต (Mascot)

เนื่องจากเป็นงานเทศกาลของตำบลศิระจรเข้ใหญ่เพื่อสื่อถึงชื่อตำบลจึงออกแบบ แมสคอตเป็นภาพการ์ตูนจรเข้หัวใหญ่แต่ตัวเล็ก จำนวน 4 แบบ สื่อถึง 4 ชุดการแสดง โดยจะนำไปใช้จัดทำสื่อต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์งาน เช่น เสื้อหรือสแตนด์ เป็นต้น นำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

ตัวที่ 1 ตีกลองยาว สื่อถึงการแสดงกลองยาวคณะบัญญัติศิลป์

ตัวที่ 2 สวมเศียรหนุมาน สื่อการแสดงโขนสดเด็กคณะครูวิภิมพลี

ตัวที่ 3 ตีระนาด สื่อถึงการแสดงดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

ตัวที่ 4 สวมชุดชาวถือนั้ไมโครโฟนเพิ่มขนาด สื่อถึงการแสดงหมอทำขวัญนาค หมอขวัญเรือนลูกปราการ

2. วันและสถานที่จัดงาน

วัดจรเข้ใหญ่ จากการเรียนสอบถามท่านพระครูวิบูลปัญญากร เจ้าอาวาสวัดจรเข้ใหญ่ ท่านได้กำหนดวันจัดงาน จำนวน 3 วัน คือ ในวันศุกร์ที่ 18 วันเสาร์ที่ 19 และวันอาทิตย์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2565

3. ร่างกำหนดการเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศิระจรเข้ใหญ่

วันศุกร์ที่ 18 กุมภาพันธ์ 2565

- เริ่มงานเวลาประมาณ 17.00-18.00 น. เพราะได้สอบถามแล้วช่วงเวลากลางวันไม่มีคนและอากาศร้อน โดยจัดให้มีการเสวนาระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกับศิลปินพื้นบ้าน ทั้ง 4 ศิลปะการแสดง และผู้อุปถัมภ์ ร่วมพูดคุยกันว่าศิลปะการแสดงของชุมชน
- เวลา 18.00-21.00 น. ช่วงนี้คนเริ่มมาแล้วจะมีการแสดงทั้ง 4 ประเภท ประกอบด้วย - กลองยาว คณะปัญญาดีศิลป์ ประมาณ 30 นาที
- ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ 1 ชั่วโมง
- หมอขวัญเรือนลูกปราการ ขับร้องเพลงแหล่ เพลงฉ่อย เพลงอีแซว 30 นาที
- โขนสดเด็กครูวิกรมพลี 1 ชั่วโมง
- เวลา 21.00 น. ปิดเวที ส่งต่อให้กับวงดนตรีเจ้าภาพในวันนี้

วันเสาร์ที่ 19 กุมภาพันธ์ 2565

- เวลา 17.00-18.00 น. มีการแสดงศิลปะการเตะตะกร้อลอดห่วง 1 ชั่วโมง อาจารย์ไ้บุญญได้เรียนเชิญ คุณชาติชาย กลิ่นโสภณ ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลศิระจรเข้ใหญ่ ซึ่งได้ช่วยประสานงานเชิญทีมชาติ ทีมตะกร้อหญิง และทีมชุมชน เข้าร่วมแสดงในงาน
- เวลา 18.00-21.00 น. มีการแสดงพื้นบ้าน 4 ประเภท เหมือนกับในวันศุกร์ที่ 18 กุมภาพันธ์ 2565 ประกอบด้วย กลองยาวคณะปัญญาดีศิลป์ ประมาณ 30 นาที ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ 1 ชั่วโมง หมอขวัญเรือนลูกปราการ ขับร้องเพลงแหล่ เพลงฉ่อย เพลงอีแซว 30 นาที โขนสดเด็กคณะวิกรมพลี 1 ชั่วโมง เวลา 21.00 น. ปิดเวที ส่งต่อให้กับวงดนตรีเจ้าภาพในวันที่สอง

วันอาทิตย์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2565 กำหนดการของงานกำลังอยู่ระหว่างการปรับแก้ไข

- เวลา 17.00-17.30 น. เปิดให้กับการแสดงของเยาวชนหรือการแสดงของชุมชนหรือ อื่น ๆ ที่เป็นศิลปินหน้าใหม่ เช่น โรงเรียนฝึกกลองยาวแล้วอยากนำขึ้นมาแสดงสามารถนำมาแสดงในช่วงนี้ได้
- เวลา 17.30-17.40 น. เวลาอาจปรับอยู่ในช่วงเวลานี้เป็นการแสดงหุ่นคนหัวเดียวของอาจารย์จอม สุกฤตวัฒน์ บำรุงพานิชย์ ซึ่งท่านเจ้าอาวาสอยากชมการแสดงหุ่นคนอาจารย์จอมจะนำมาแสดงในงานด้วย

- เวลา 17.40-19.00 น. ช่วงนี้จะขยับเวลาการแสดงศิลปะทั้ง 4 ประเภทลงมา เนื่องจากวันอาทิตย์ต้องปิดเวทีเวลา 19.00 น. เพื่อส่งต่อให้กับทางวัดเพื่อจัดรางวัลและเข้าสู่การแสดงเวลา 21.00 น. อาจารย์ไฉบุญจะขอเรียนคุยกับท่านเจ้าอาวาสอีกครั้ง โดยมีการปรับเวลาลง ดังนี้ กลองยาวคณะปัญญาธิศิลป์ จาก 30 นาที ปรับเป็น 20 นาที ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ จาก 1 ชั่วโมง ปรับเป็น 30 นาที หมอขวัญเรือนลูกปรากร ขับร้องเพลงแหล่ เพลงฉ่อย เพลงอีแซว เวลาเดิม 30 นาที โขนสดเด็กครุวิกรมพลี จาก 1 ชั่วโมง ปรับเป็น 30 นาที

4. อาจารย์ไฉบุญนำเสนอร่างกำหนดการของงานดังกล่าวแล้ว และได้ขอคำแนะนำและความคิดเห็นจากที่ประชุม สรุปได้ดังนี้

- ท่านประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ กล่าวว่า กิจกรรมทั้ง 3 วัน เหมือนกันหมดไม่มีอะไรที่บอกอีก ๆ ให้คนติดตาม ตัวอย่างเช่น ดนตรีไทยพื้นบ้านถ้าระบุงลงไปให้ลึกขึ้นว่าวันนี้จะเน้นเพลงประเภทนี้หรือเพลงลูกทุ่งบรรเลงด้วยดนตรีไทย ในแต่ละวันควรมีการแสดงเฉพาะตัวที่หลากหลาย เช่น วันแรกเป็นเพลงฉ่อย วันที่สองเป็นเพลงอีแซว หรือการแสดงเดียวกันแต่คนละแนวคิด (Concept) คนละเนื้อหา จะทำให้คนอยากติดตามอยากชม โขนสดเด็กครุวิกรมพลีอาจลงลึกกระบุว่าแต่ละวันเล่นเรื่องอะไร ตอนไหน เพราะไม่ทราบว่าคุณดูเป็นกลุ่มเดิมหรือไม่ ถ้าเป็นคนดูกลุ่มเดิมมาวันศุกร์แล้วก็ไม่อยากมาวันเสาร์วันอาทิตย์แล้วเพราะการแสดงเหมือนเดิม แต่ถ้าประชาชนสัมพันธ์ไปว่าแต่ละวันการแสดงไม่เหมือนเดิมก็จะทำให้เกิดความสนใจในแต่ละวันว่ามีการแสดงอะไรบ้าง

- ท่านวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ กล่าวว่า อยากรณรงค์ให้ทีมงานและผู้เข้าร่วมงานทุกคนแต่งกายผ้าไทยหรือผ้าท้องถิ่นเข้าร่วมงาน มีจุดถ่ายรูปและมีการแต่งกายที่สวยงาม ๆ จะทำให้ภาพของงานสวยงามมากขึ้น

- ผู้แทนนายกสมาคมการค้าพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ กล่าวว่า ถ้าการแสดงตะกร้อมีพื้นที่มากพอน่าจะมีการจัด 2 ทีมแข่งกันหรือแข่งกัน 2 สนาม จะชมอย่างล้นมาก ๆ ทำให้เห็นอะไรใหม่ ๆ และเร้าใจยิ่งกว่าเดิม

- ท่านประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ กล่าวว่า อยากให้หาต้นตำรับเนื้อหาเชื่อมโยงเป็นการแสดงหรือการเล่นของที่นี่ จะได้จัดแจ้งขึ้นทะเบียนทางวัฒนธรรมของจังหวัด ระดับกระทรวง จะได้ไม่หายและพัฒนาต่อยอดไปและที่สำคัญได้ทำเป็นออกมาเป็นวิชาการ ออกมาเป็นรูปเล่มเป็นเอกสารที่ปรากฏหรือซีดี เพื่อจะนำไปเผยแพร่ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี ซึ่งคุณชาติชายได้แจ้งเพิ่มว่าตะกร้อได้จดทะเบียนสภาวัฒนธรรมจังหวัดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ขอฝากตรงนี้ไว้แล้วเราช่วยกันสานต่อ

อาจารย์ไฉบุญ กล่าวว่า อยากให้มีการอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับเด็กนักเรียนหรือผู้สนใจในช่วงเวลากลางวัน นำเสนอ 2 แนวทาง ดังนี้

แนวทางแรก หากสถานการณ์เอื้ออำนวย แนวทางแรกจะมีการถ่ายทอดศิลปะการแสดงพื้นบ้านของจังหวัดสมุทรปราการให้กับเด็ก ๆ โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ตรงลานการแสดงบนเวที ซึ่งทำให้งานมีทั้งการแสดงช่วงกลางคืนและถ่ายทอดองค์ความรู้ช่วงกลางวัน

แนวทางที่สอง หากสถานการณ์ไม่สามารถทำได้ แนวทางที่สองอาจจัดทำเป็นสื่อการสอนทั้ง 4 ศิลปะการแสดง ทำการสอนให้เลยว่าเล่นกลองยาวทำอะไร ร้องเพลงฉ่อย ทำอย่างไร โดยจะผลิตเป็นสื่อการสอนศิลปะการแสดงที่บ้านของตำบลของเราให้กับโรงเรียน ถ้าเป็นสื่ออาจไม่ใช่แค่ให้กับโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ เท่านั้นอาจเป็นโรงเรียนอื่น ๆ ที่อยู่ในอำเภอบางเสาธงเรา

- อาจารย์ไฉบุญ กล่าวว่า จัดอบรมเทคนิคการทำสื่อออนไลน์แก่ศิลปินจริง ๆ ที่ยังไม่ค่อยเชี่ยวชาญในเรื่องนี้ มีภาคการแสดงแล้วมาก็ต่อยอดด้วยสื่อออนไลน์ คนเล่นเฟซบุ๊ก เล่นโซเชียลมีเดีย และบางทีมีผู้ติดต่อเข้ามา โดยจะช่วยเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้ศิลปะการแสดงที่บ้านสามารถติดต่อลูกค้าผ่านโซเชียลและเผยแพร่ผลงานของตัวเองผ่านโซเชียลได้อย่างเช่น แม่ขวัญเรือนมีเพลงลูกชายทำให้ ครูวิกิูกสาวทำให้ และคุณชนิษฐศรีเกตุ ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุทำเองโดยใช้ชื่อเพลงว่า สืบสานตำนานพ่อ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จะช่วยอบรมให้เพราะมหาวิทยาลัยมีองค์ความรู้ อยากช่วยศิลปินที่บ้าน และช่วยให้ศิลปะการแสดงที่บ้านคงอยู่ มีการสานต่อ เท่าทันกับยุคปัจจุบัน บางอย่างที่ศิลปะการแสดงที่บ้านค่อย ๆ เลือนหายไปเพราะว่าไม่ได้ถูกพัฒนาหรือว่าจะทำอะไรให้สามารถไปต่อในยุคปัจจุบันและอยู่ร่วมกันกับยุคสมัยปัจจุบันได้

- ท่านประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ กล่าวว่า ได้ไปที่บางหัวเสือมีของในพื้นที่เยอะแต่ไม่มีการประชาสัมพันธ์เท่าที่ควรทำให้ไม่มีคนรู้จัก ดังนั้นขอฝากอาจารย์ไฉบุญสอนประสานกับมหาวิทยาลัยทำคลิปสอนวิธีการตัดต่อคลิปจากมือถือ ใครมีอะไรในชุมชนก็สามารถนำลงเฟซบุ๊กหรือไลน์ เป็นช่องทางหนึ่ง ที่จะทำให้คนรู้จักเรามากขึ้น เพราะในเนื้อในคอนเทนต์พวกเราจะไม่รู้สู้เจ้าของไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าให้คนในชุมชนทำได้และช่วยกันลงประชาสัมพันธ์ อย่างที่บางหัวเสือเวลานี้จากที่ซบเซามานานมาก ตอนนี้มีแฟนคลับขึ้นมาเป็นหลักหมื่นในช่วงระยะเวลาไม่กี่วัน อย่างโฆษณานี้ที่ถามว่านาน ๆ ที่จะมีงานก็ตั้งใจแต่ตั้งราคาไม่ได้เพราะคนไม่รู้จักมากมาย แต่ถ้าทำอย่างนี้แล้วจะได้ขยายไปไม่ใช่แค่เฉพาะบ้านเราแต่ไปยังต่างจังหวัดหรือส่วนต่าง ๆ ที่มีคนสนใจ ตอนนี้หมอขวัญมีเยอะแต่ถ้าของเรามีจุดเด่นที่พิเศษเพิ่มเติมเข้าไปทำให้เกิดหลากหลายค่าต่าง ๆ ได้โดยชุมชนหาด้วยตัวของชุมชนเองแล้วจะเกิดความยั่งยืน

- อาจารย์ไฉบุญแจ้งต่อที่ประชุมว่าได้เรียนคุยกับแม่ขวัญเรือน ครูอ้อฟ และคุณชนิษฐ จึงขอแจ้งข้อมูลการพูดคุยกับแต่ละท่านให้ที่ประชุมได้รับทราบ ดังนี้

แม่ขวัญเรือนจะแต่งเพลงฉ่อยของดีบางเสาธง โดยจะเป็นคนคิดบทคิดกลอนและสร้างสรรค์และพัฒนาเพลงให้

อาจารย์ไฉบุญจะช่วยเรื่องเครื่องแต่งกายใหม่ให้กับคณะโฆษณาสดเด็กครูวิกิฉิมพลี ให้เสื้อลายดอกที่เป็นอัตลักษณ์และติดโลโก้เป็นจระเข้ตีกลองยาว ส่วนการแสดง โฆษณาสดขอจัดแสดงเป็นชุดเล็ก ชุดกลาง และชุดใหญ่ได้หรือไม่ซึ่งครูขอพิจารณาดูก่อน

- ครูอารีย์ วิทยารมภ์ กล่าวว่า ขอเสนอเพิ่มเติมกิจกรรมทั้ง 3 วันยังไม่ทำอะไรเป็นไฮไลท์ เหมือนกันหมดทุกวัน แล้วก็ไม่มีจุดเด่นอะไร ที่จะบ่งบอกว่าเราเป็นใคร มาจากไหน มาทำอะไรกันตรงนี้ แล้วมันเกิดความยั่งยืนอย่างไรถึงจะมั่นคงเป็นปีกแผ่น เราไม่ได้บอกอะไรที่เป็นตัวตนของเรา จริง ๆ ซึ่งมันสามารถบอกได้โดยการแสดงประมาณ 30 นาที ด้วยการบูรณาการซึ่งมีการแสดงเก่ง ๆ มากมาย แม่ขวัญเรือนก็แหละเก่งมากเลย วันสุดท้าย

ควรมีการแสดงแสง สี เสียง ที่จบลงแล้วบอกว่า 180 ปี เกือบ 200 ปี เราเป็นใครที่อพยพมาอยู่ที่มีแต่จะเซ่ไม่มีอะไรที่เราอยู่ได้ เรามาได้อย่างไร เราเป็นใครและมาอยู่ตรงนี้ทำไม ทำไมคนที่นี่ถึงภูมิใจนักหนากับการเป็นคนจรเข้ใหญ่ โดยให้แม่ขวัญเรือนแหล่เล่าเรื่องราว 30 นาที มีดนตรีประกอบ มีการแสดงภาพ แสง สี เสียง นำคนเก่ง ๆ มาแสดงแล้ว 3 วันจะบอกได้ว่าเราเป็นใคร เรามาจากไหน เรามาทำอะไรกันตรงนี้ แล้วทำไมถึงมีรากเหง้าที่แข็งแรง โดยไฮไลท์เปิดตัวและดำเนินเรื่องเป็นซีรีส์ ๆ คนจะได้ติดตามทุกปี สุดท้ายเราจะไปที่ไหนกัน จะไปอย่างไรให้มันเกิดความมั่นคงยั่งยืน ไม่ใช่แค่ชุมชนเล็ก ๆ แต่มันหมายถึงบ้านเมืองเรา ประเทศเรา โลกของเรา เพราะเราเป็นหนึ่งเดียวกัน ตรงนี้เป็นหัวใจที่บ่งบอกตัวตนของเรา พวกเรามาช่วยกันทำงานเล็ก ๆ เมื่อรวมกันแล้วก็เป็นงานใหญ่

- ผศ.สุกฤตาวัฒน์ บำรุงพานิช กล่าวว่า ขอเสนอเพิ่มเติมโดยขอเพิ่มเวลาการแสดงแสง สี เสียง เป็น 45 นาที จะทำให้เห็นอะไรมากขึ้นโดยขอเก็บข้อมูลของที่นี่มาจัดทำเป็นบทและให้แม่ขวัญเรือนแหล่สลับกับการบรรยาย ทำเป็นชาวดัตช์หมดให้ดูยิ่งใหญ่ขึ้นดูเกรนดขึ้น เรื่องเสื้อผ้าต่าง ๆ ต้อง บ่งบอกวิถีชีวิตของคนที่นี่แต่ก่อนเค้าแต่งกายกันอย่างไรและมีพัฒนาการขึ้นมาถึงยุคปัจจุบัน สามารถนำเด็กของโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่และคนในพื้นที่มาแสดงได้วันสุดท้ายไม่ต้องมีการแสดงอะไร มีแสง สี เสียงอย่างเดียวจบเพราะเวลาจำกัด การแสดงแสง สี เสียง มีทีมงานนักศึกษาช่วยทำแสง สี เสียง เป็นไฮไลท์อย่างหนึ่งสามารถประชาสัมพันธ์ได้เฟลอป ๆ วันสุดท้ายคนจะมาดูแสง สี เสียงเยอะ เราทำแค่วันเดียวแต่มีคุณค่ามาก วันสุดท้ายให้ทำแสง สี เสียงดีกว่า วันที่หนึ่งและวันที่สองเจาะลึกกันอีกทีว่าจะเล่นอะไร ทำอย่างไรให้เด็กในชุมชนมาสนใจเรื่องการเตะตะกร้อ การแหล่ เพราะเดี่ยวไม่ค่อยมีเด็กสนใจหายากมากจะเป็นการต่อยอดให้ยั่งยืนได้ เพราะวันหนึ่งมันต้องมีการสูญหาย แต่ถ้ามาปรับกระบวนการทุกอย่างยังคงรากเหง้าเหมือนเดิมแต่เปลี่ยนให้มันทันสมัยขึ้น เช่น ดนตรีไทยมาเล่นกับเพลงลูกทุ่ง มันเป็นการผสมผสานและหาจุดเด่นมันถึงจะพัฒนางานและช่วยเหลือชุมชนได้

- ครูอารีย์ วิทยาธมภ์ กล่าวว่า ขอเสนอเพิ่มเติมเกี่ยวกับบรรณารักษ์และกลองยาวจะบูรณาการอย่างไร กลองยาวตีเพลงอะไร เล่นอะไร แล้วมีเด็กมาร้องอย่างไรให้มันบูรณาการกัน วงปี่พาทย์ตีเพราะมาก คนร้องจะร้องเพลงอะไร นักร้องเป็นใคร แล้วเมื่อจบงานมันจะไปสร้างอะไรให้กับคนตรงนี้หรือคนที่เข้ามาดูงานแล้วรู้สึกว่าคุณค่ารักแผ่นดินของเขา คำรักที่เกิดกำเนิดของเค้า มันยิ่งใหญ่มาลงทุนไปมหาศาลด้วยแรงกายแรงใจและกำลังทรัพย์มันจะไม่จบง่าย ๆ มันน่าจะไปสร้างรากเหง้าให้พวกเรารักและสามัคคีกัน ภูมิใจถิ่นของตัวเองแล้วจะไม่ก่อให้เกิดมลพิษอะไรอีกเพราะคนรักบ้านตัวเอง

5. พื้นที่จัดแสดงและเวที

ภาพที่ 11 พื้นที่จัดแสดงและเวที

- พี่ออด นายชะลอ บุญเหมือน จะนำเวทีมาช่วยในงานโดยไม่มีค่าใช้จ่ายนำมาช่วยวัดในทุก ๆ ปี คาดว่า เวทีน่าจะเป็น 2 ชั้น ซึ่งชั้นบนเป็นเครื่องดนตรีที่เป็นวงสตริง วงไวโอลิน ส่วนการแสดงของเราที่เป็นไทย ๆ เวลา 17.00-21.00 น. จะเล่นที่ชั้น 1

- พื้นที่จัดเวทีอยู่ที่ฝั่งริมน้ำโซนที่ลอยกระทง ทุกปีเวทีเดิมจัดที่ตรงนี้เพราะจะไม่ไปชนกับโซนของทางวัด ที่มีจุดลงทะเลเปียน จุดต่าง ๆ ที่ประชาชนมาวัดแล้วเข้าไปในวิหารกราบหลวงพ่อ เวทีทั้งสองเวทีจะไม่รบกวนกัน และได้เรียนคุยกับเจ้าอาวาสและพี่ออดแล้วสรุปได้เวทีตรงนี้ ซึ่งจะมีซุ้มนิทรรศการ ซุ้มสาธิต แล้วก็มีจุดถ่ายรูปรูปตรงด้านข้างวิหารจะเป็นพื้นที่ลานวัฒนธรรมเล็ก ๆ ที่อยู่ถัดจากจุดลงทะเลเปียนของวัดทางด้านฝั่งขวา

6. รูปแบบเวที ที่นั่ง นิทรรศการ และการตกแต่งโดยรอบบริเวณงาน

- การตกแต่งซุ้มทางเข้า เดิมไม่มีชื่อป้ายงานครั้งนี้จะจัดทำป้ายชื่องานโดยมีตัวอย่างข้อความจัดทำป้ายชื่องาน คือ งานประจำปีวัดจระเข้ใหญ่ & เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน วันที่ 18-20 กุมภาพันธ์ 2565

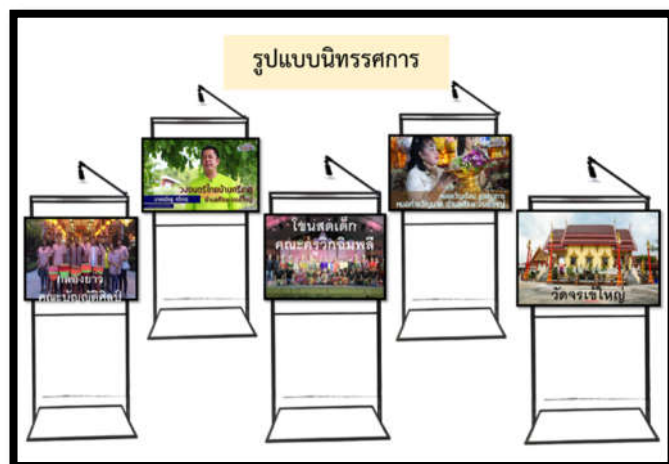
ภาพที่ 12 การตกแต่งซุ้มทางเข้า

- จุดถ่ายรูป/จุดเช็คอิน นำกระเช้าทั้ง 4 ตัว ทำเป็นป้ายสแตนด์เพื่อให้เด็ก ๆ หรือคนมาร่วมงานถ่ายรูป มีแคร่ เวทีไม้ไผ่ นำว่าวจุฬาของคุณชาติชายมาตกแต่ง ติดป้ายโลโก้ของผู้ร่วมจัดงาน ด้านบนเป็นชื่องาน คือ เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านและงานประจำปีวัดจระเข้ใหญ่ ติดไฟสปอตไลท์ส่องในเวลากลางคืน โดยที่ประชุมร่วมกันพิจารณาและเสนอความคิดเห็นว่า สวยแต่ไม่มีชีวิตชีวา โดยได้ช่วยกันเสนอการปรับแก้ไข คือ นำต้นไม้เอกลักษณ์ของตำบลศิระจรเข้ใหญ่มาประดับตกแต่ง คือ ต้นกล้วยเลือกที่มีเครือและปลี และต้นมะม่วงเพิ่มบ่อปลา นา สวน เป็นอัตลักษณ์ของคนที่นี่ เป็นไฮไลท์นำเข้ามาถ่ายรูป ซึ่งคณะครูและนักเรียนที่โรงเรียนได้เคยช่วยกันทำบ่อปลา นา สวน จริง ๆ

ภาพที่ 13 จุดถ่ายรูป

- รูปแบบนิทรรศการ นิทรรศการจะตั้งอยู่ติดกับจุดถ่ายรูป/จุดเช็คอิน จะมีประวัติของวัดจระเข้ใหญ่ มีบ่อปลา นา สวน มีซุ้มสาธิตที่เป็นลานวัฒนธรรมเล็ก ๆ เช่น การทำว่าวจุฬา อาหารพื้นถิ่น ขนมสายบัว หรือผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา บริเวณพื้นที่โล่งเป็นจุดขายอาหารของกลุ่มพ่อค้าแม่ค้าที่ประมูลได้ เมื่อทานอาหารแล้วลงทะเบียนเข้างาน ไหว้พระในวิหาร ออกมาถ่ายรูป ดูงานนิทรรศการ เชื่อมต่อไปยังเวทีการแสดง ซึ่งงานภาพรวมมีความสอดคล้องกัน โดยอาจารย์ใจบุญรับไปประสานงานต่อ

ภาพที่ 14 รูปแบบนิทรรศการ

- รูปแบบเวที จะมีโลโก้ของทุกหน่วยงานที่ร่วมกันจัดงานและชื่องานอยู่ด้านบน โดยจะทำได้มากน้อย อย่างไรก็ตามขอคุยกับพี่อดอีกที น่าจะมีรั้วกันด้วย แบบเวที ทั้งนี้มีข้อเสนอแนะขอปรับชื่องานโดยนำชื่องานประจำปี วัดจระเข้ใหญ่ขึ้นก่อนและตามด้วยชื่องานเทศกาลเพื่อให้เกียรติแก่เจ้าของงาน

ภาพที่ 15 รูปแบบเวทีและที่นั่ง

7. การลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ และการแถลงข่าวจัดงาน

- กำหนดจัดขึ้นในวันที่ 20 ธันวาคม 2564 เวลา 09.00-12.00 น. ณ ลานเวทีการแสดง โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ เมื่อปีที่แล้วได้ลงนามเรื่องของศูนย์ฝึกหัดโขนสดได้ใช้พื้นที่ตรงนี้ แต่ครั้งนี้มีหลายหน่วยงานที่ร่วมกันจัดงาน เพราะงานใหญ่ขึ้น และจะมีการแสดงโชว์ด้วย โดยอาจารย์ไฉญจะเชิญสื่อมวลชนมาทำข่าวถือเป็นการแถลงข่าวด้วย เมื่อลงนามเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะมีการแสดง และการแถลงข่าว ทั้งนี้มีข้อคิดเห็นจากที่ประชุมดังนี้

ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ กล่าวว่า ขอปรับวันใหม่ เนื่องจากช่วงวันที่ 20-24 ธันวาคม 2564 โดยทางโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ขอประสานวันที่ชัดเจนอีกครั้ง เนื่องจากโรงเรียนต้องการประเมิน ซึ่งยังไม่ชัดเจนว่าเป็นวันไหน ขอเสนอการกระตุ้นความสนใจเป็นระลอก ๆ โดยจัดการลงนามก่อน แล้วค่อยจัดงาน แถลงข่าวอีกครั้งประมาณเดือนมกราคม 2565 หรือก่อนการจัดงาน

- ผศ.สุกฤตวัฒน์ บำรุงพานิช กล่าวว่า เนื่องจากมีงานแถลงข่าวซึ่งส่วนใหญ่จะจัดก่อนงาน 1 อาทิตย์ เมื่อแถลงข่าวเดือนธันวาคม 2564 อาจมีการลืม จึงขอเสนอจัดงานแถลงข่าวใกล้ ๆ จะดีกว่าอาจจะเป็นช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2565 น่าจะดีกว่า เนื่องจากจัดงานวันเดียวเพราะสื่อมาครั้งเดียวแล้วได้ข่าวไม่ต้องมาหลายครั้ง โดยขอเข้าไปหารือและประสานกับสื่ออีกครั้ง อาจจะไปต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2565 และจะแจ้งให้ทราบอีกครั้ง

- ท่านประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ กล่าวว่า ขอเสนอพื้นที่ให้กับหน่วยงานที่ร่วมจัดงาน เพราะร่วมกันดำเนินงานเป็นพันธมิตรกันมานานได้มาออกบูธแนะนำหน่วยงานและนำเสนอสินค้าของบริษัท จะทำให้เห็นภาพ การมีส่วนร่วม เพราะที่ผ่านมาเรายังไม่ได้พูดถึงพันธมิตรของเราเลย

- บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) กล่าวว่า ขอกลับไปประสานงานว่าจะมีอะไรเข้าร่วมบ้าง

8. ความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่

- วัดจระเข้ใหญ่ และวัดศรีวารีน้อย เป็นสถานที่จัดแสดง
- โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ เป็นสถานที่ฝึกซ้อมและนักเรียนฝึกอบรม
- องค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ใหญ่ ร่วมจัดงาน
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ร่วมจัดงานและประชาสัมพันธ์งานเทศกาล
- อำเภอบางเสาธง และสภาวัฒนธรรมอำเภอบางเสาธง ร่วมจัดงาน
- บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สนับสนุนน้ำดื่มและงานวิจัย
- บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด ร่วมจัดงาน
- บริษัท นิสสันมอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด ร่วมจัดงาน
- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ
- สมาคมการค้าพัฒนาท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานฉะเชิงเทรา ประชาสัมพันธ์งานเทศกาล
- ชุมชน ศิลปะการแสดง ศิลปินพื้นบ้าน 4 คณะ ศิลปินหน้าใหม่ ร่วมจัดงาน
- มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติสนับสนุนงบประมาณ ผลิตองค์ความรู้ ทีมงานและประสานงาน

2.4 จัดโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ หัวข้อ การพัฒนาศิลปะการแสดงพื้นบ้านและช่องทางการตลาดออนไลน์ เมื่อวันที่ 21 ม.ค. 65 โดยผู้วิจัยเป็นวิทยากรหลัก อบรมให้กับผู้ประกอบการ (หัวหน้าคณะและผู้สืบทอด) ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ได้แก่ คณะโขนสอดเด็กครูวิภิมพสี คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ และคณะหม่อทำขวัญนาควญเรือลวกปรាកการ โดยมีวิทยากรร่วมคือ คุณหรินทร์ โตพันธุ์ นักวิชาการสื่อสารองค์กร มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (เทคนิคการถ่ายภาพและคลิปวิดีโอการแสดง) และคุณจตุพล หาญณรงค์ศักดิ์ นักวิชาการสื่อสารองค์กร มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (เทคนิคการไลฟ์สดการแสดง) เตรียมความพร้อมสำหรับงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ระหว่างวันที่ 18 - 20 ก.พ. 65 ณ วัดจระเข้ใหญ่ โดยทั้ง 4 คณะได้ทดลองปฏิบัติจริงและนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในการสร้างสรรค์และจัดการแสดงของตนเอง รวมถึงการพูดคุยปรึกษาหารือสำหรับการสร้างสรรค์การแสดงร่วมกันภายในงาน โดยได้ข้อสรุปดังต่อไปนี้

การพัฒนาศิลปะการแสดง โดยทุกผลงานสร้างสรรค์จะจัดแสดงในงานเทศกาลฯ

- คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ จัดทำเสื้อคณะเป็นเสื้อลายดอกสกรีนชื่อคณะเพื่อสร้างอัตลักษณ์ให้คนรับรู้และจดจำ ตลอดจนการสร้างสรรค์การแสดงกลองยาวร่วมกับนางรำจากนักเรียนโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่
- คณะหม่อทำขวัญนาควญเรือลวกปรាកการ พัฒนาบทขับร้องใหม่ ชื่อ ของดีบางเสาธง ร่วมกับการสร้างสรรค์ดนตรีไทยประกอบการขับร้อง โดยคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ เป็นการทดลองสร้างสรรค์การแสดงร่วมกัน (Collaboration Folk Performing Arts & Marketing)

- คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี ปรับรูปแบบการแสดงโขนสด เรื่องรามเกียรติ์ ตอน ยกรบ ให้กระชับ สั้นลง

การพัฒนาช่องทางการตลาดออนไลน์ทางเพจคณะ

- คณะกลองยาวบุญญัตติศิลป์ สร้างเพจขึ้นใหม่ชื่อ คณะกลองยาวบุญญัตติศิลป์ เนื่องจากไม่มีเพจ
- คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี พัฒนาเพจของคณะโดยการใช้เทคนิคไลฟ์สดและคลิปวิดีโอ
- คณะหมอทำขวัญนาควัญเรือนลูกปรากการ พัฒนาการถ่ายรูปคมชัดและการเขียนคอนเทนต์ทาง เฟสบุ๊ก
- คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ พัฒนาการจัดการเพจหลัก เนื่องจากมีหลายเพจ

ภาพที่ 16 อบรมเชิงปฏิบัติการ หัวข้อ การพัฒนาศิลปะการแสดงพื้นบ้านและช่องทางทางการตลาดออนไลน์

การจับมือกันทางธุรกิจ “Collaboration Folk Performing Arts & Marketing”

เกิดคุณค่าใหม่ “Value Proposition” ที่ส่งมอบให้กับเจ้าภาพ ผู้ว่าจ้างการแสดง

ทดลองนำจุดแข็งของคณะการแสดงพื้นบ้านมาสร้างการแสดงใหม่ร่วมกัน เพื่อนำเสนอให้เจ้าภาพหรือผู้ว่าจ้าง มีโอกาสได้สัมผัสกับประสบการณ์หรือมุมมองใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม ทั้งยังเป็นการขยายฐานลูกค้าของทั้งสองคณะให้กว้างยิ่งขึ้น

โดยคณะหมอทำขวัญนาควัญเรือนลูกปรากการ จะจัดทำบทขับร้องเพลงแหล่ของดีบางเสาะง ซึ่งนำมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของ ต.ศิระชะจรเข้ใหญ่ โดยเฉพาะศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชุมชน ตลอดจนวัดอาหาร วิถีชีวิต มาเขียนเป็นบทขับร้อง เมื่อเขียนบทเสร็จจะส่งให้กับคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุเพื่อบรรจเพลง โดยใช้ดนตรีไทย อาทิ ระนาด ตะโพน ฉิ่ง เป็นต้น เพื่อจัดแสดงในงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

ภาพที่ 17 การประชุมหารือเพื่อสร้างสรรค์การแสดงพื้นบ้านร่วมกันระหว่างคณะกรรมการทำขวัญนาคแม่ขวัญเรือน ลูกปรากับคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

2.5 การพัฒนาช่องทางการสื่อสารตลาดผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 4 ราย ได้แก่ คณะโขนสดเด็กครุวิจิตรศิลป์ คณะหมอทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากการ คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ และคณะวงกลองยาวบัญญัติศิลป์ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

<p>สร้างขึ้นใหม่และเป็นแอดมินเพจร่วมกัน</p>	<p>สร้างขึ้นจากงานวิจัยครั้งก่อนและเป็นแอดมินเพจร่วมกัน</p>

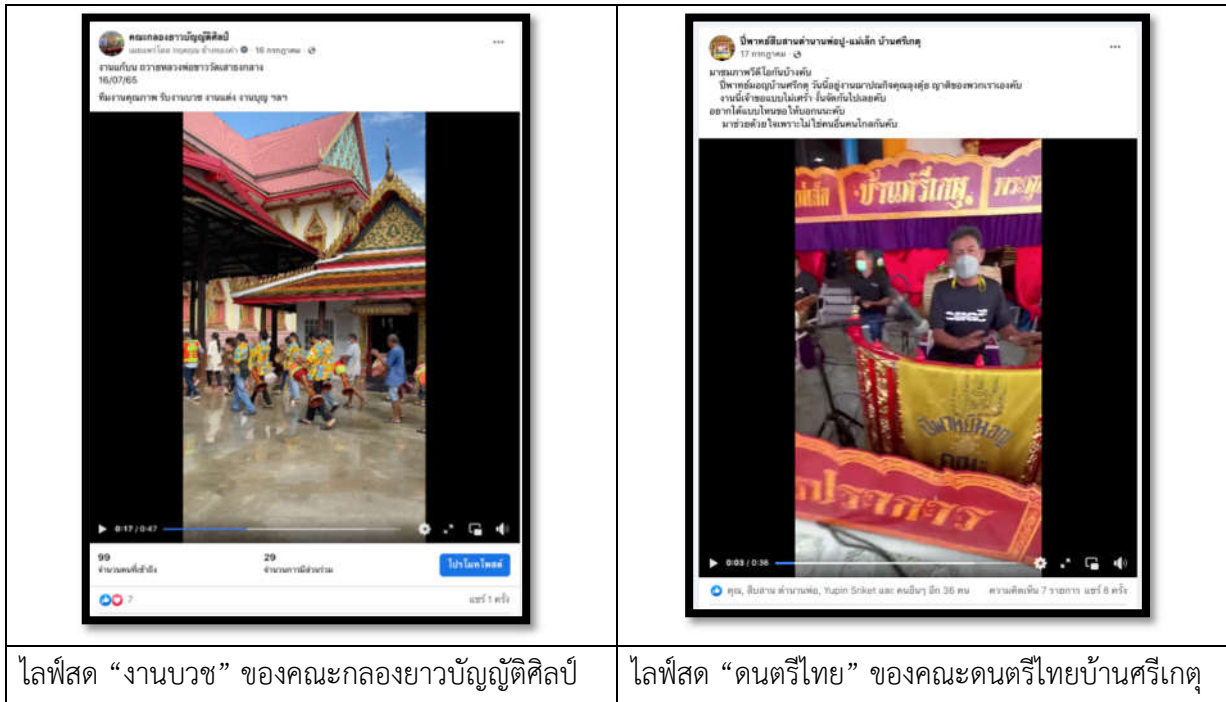
	
<p>ทางคณะมีเพลงอยู่แล้ว</p>	<p>สร้างชิ้นใหม่และเป็นแอดมินเพลงร่วมกัน</p>

ภาพที่ 18 การพัฒนาช่องทางการสื่อสารตลาดผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้าน

2.6 หลังจากการฝึกอบรมเทคนิคการไลฟ์สดการแสดง ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้เพื่อพัฒนาทักษะของตนเองโดยการไลฟ์สดผ่านเพจของคณะ รายละเอียดดังต่อไปนี้

	
<p>ไลฟ์สด “โขนสด” ของคณะโขนสดเด็กครูวิคจิมพลี</p>	<p>ไลฟ์สด “การทำขวัญนาคร” ของคณะหม่อทำขวัญนาครขวัญเรือนลูกปราการ (ลูกชาย)</p>

ไลฟ์สด “งานบวช” ของคณะกรรมการอนุรักษ์ศิลป

ไลฟ์สด “ดนตรีไทย” ของคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

ภาพที่ 19 การประยุกต์ใช้ทักษะโดยการไลฟ์สดผ่านเพจของตนเอง

2.7 พิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ เมื่อวันที่ 4 ก.พ. 65 ร่วมจัดงานโดย 12 เครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ประกอบด้วย

1. วัดจรเข้ใหญ่ โดย พระครูวิบูลปัญญากร เจ้าอาวาส
2. โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ โดย นายณัฐสิต จตุพรจิรภักดิ์ ผู้อำนวยการ
3. องค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ใหญ่ โดย นายอดุลย์ แก้วโบราณ นายก
4. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ โดย นางสมลททา.เจริญศิลป์ วัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
5. สภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ โดย ดร.วิชัย.จันทร์จำรูญ ประธานสภา
6. สมาคมการค้าพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ โดย นายชัย อรุณานนท์ชัย นายกสมาคม
7. บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) โดย คุณนิธิพงศ์.นงค์นาค ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ
8. คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี โดย นายสุวิทย์.ฉิมพลี หัวหน้าคณะ
9. คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ โดย นายชนินทร.ศรีเกตุ หัวหน้าคณะ
10. คณะกลองยาวปัญญาศิลป์ โดย นายภฤตฤณ.ข้างทองคำ หัวหน้าคณะ
11. คณะหมอทำขวัญนาควัฒ์เรือ่นลูกปรากการ โดย นางขวัญเรือน.ลูกปรากการ หัวหน้าคณะ
12. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดย ผศ.นิก สุนทรธัย หัวหน้าชุดโครงการวิจัย

ภาพที่ 20 พิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดง
 ที่บ้าน ต.ศรีษะจรเข้ใหญ่

เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวัตถุประสงค์บันทึกข้อตกลงความร่วมมือฉบับนี้ หน่วยงานที่ทำความตกลงร่วมมือเห็นควรให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงที่บ้าน ต.ศรีษะจรเข้ใหญ่ ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วย

1. ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานฉะเชิงเทรา (นายจรัสศักดิ์ อ่วมอุไร) ที่ปรึกษา
 คณะทำงาน
2. ปลัดอาวุโสอำเภอบางเสด็จ (นางสาวพัชรา ทวีสุข) ที่ปรึกษาคณะทำงาน
3. ข้าราชการบำนาญ (นางอารีย์ วิทยารมภ์) ที่ปรึกษาคณะทำงาน
4. ข้าราชการบำนาญ (นายสามารถ กล้าจริง) ที่ปรึกษาคณะทำงาน
5. ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
 (นางพรรณทิพย์ เหล่าวัฒนพงศ์) คณะทำงาน
6. ประธานสภาวัฒนธรรม อ.บางเสด็จ (นางสาวรัชนีกร ชำนาญ) คณะทำงาน
7. ประธานสภาวัฒนธรรม ต.ศรีษะจรเข้ใหญ่ (นายชาติชาย กลิ่นโสภณ) คณะทำงาน
8. ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 5 ต.ศรีษะจรเข้ใหญ่ (นายปรีชา สุขสง่า) คณะทำงาน
9. กำนัน ต.ศรีษะจรเข้ใหญ่ (นายอักษร มามาก) คณะทำงาน
10. พระวัดจรเข้ใหญ่ (พระวรภพ (ธมฺมิสฺสโร) แก้วนอก) คณะทำงาน
11. พระวัดจรเข้ใหญ่ (พระคมณกฤษ (สมเธโร) สวัสดิ์นะที) คณะทำงาน

12. รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ (นางสาวศศิมาภรณ์ บุญอุปลัมภ์กุล) คณะทำงาน
13. นางธันยาภรณ์ ผูกเพทาย (ครูชำนาญการกลุ่มสาระฯศิลปศึกษา ดนตรี นาฏศิลป์ โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่) คณะทำงาน
14. รองเจ้าอาวาสวัดศรีวารีน้อย (พระมหาวิเชฐ อนุตฺตโร) คณะทำงาน
15. กรรมการตลาดน้ำวัดศรีวารีน้อย (คุณปริญญา คุ่มยะฤทธิ์) คณะทำงาน
16. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ใหญ่ (นายลือชา เสถียรวิโรภาพ) คณะทำงาน
17. ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ใหญ่ (นางกาญจนา ทองใบน้อย) คณะทำงาน
18. กรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ (นางเตือนใจ แก้วภู) คณะทำงาน
19. เจ้าหน้าที่ประสานงาน บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (คุณวิชชุดา ศรศิริ) คณะทำงาน
20. ผู้เชี่ยวชาญพิเศษใบอนุญาตโรงงาน และชุมชนสัมพันธ์บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด (นางดวงใจ ถาวรคุณ) คณะทำงาน

ภาพที่ 21 การสนับสนุนงบประมาณวิจัย

- 12.8 ภาครัฐและเอกชน ร่วมสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการ ได้แก่
  - บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด จำนวน 40,000 บาท
  - บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) (มหาชน) จำกัด จำนวน 30,000 บาท
  - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 10,000 บาท

2.9 งานแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ จ.สมุทรปราการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเขียนเนื้อหาข่าว (Press Release) ให้กับสื่อมวลชนทุกสำนักเพื่อใช้ในการเผยแพร่ข่าว โดยมีเนื้อหาข่าวดังต่อไปนี้

ม.หัวเฉียว ร่วมกับ 11 เครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ร่วมพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ จ.สมุทรปราการ

ผศ.นิก สุนทรชัย คณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “การขับเคลื่อนทุนทางวัฒนธรรมสองฝั่งคลองแบบมีส่วนร่วมสู่การพัฒนาผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม ด้วยแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ” เป็นประธานในการแถลงข่าวเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ และร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กับ 11 เครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ณ ห้องประชุม โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่

โดยมีทั้งภาครัฐและเอกชน ก็ได้ร่วมสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการ อาทิ บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) (มหาชน) จำกัด บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด และสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งทาง ผศ.นิก สุนทรชัย เป็นผู้แทนรับมอบในครั้งนี้

สำหรับเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่ เป็นการขับเคลื่อนจากโครงการวิจัย “การสร้างสรรค์ เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ” ภายใต้ชุดโครงการวิจัย “การขับเคลื่อนทุนทางวัฒนธรรมสองฝั่งคลองแบบมีส่วนร่วม สู่การพัฒนาผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม ด้วยแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ” ซึ่งได้รับการสนับสนุนการวิจัยโดย ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (กองทุนส่งเสริม ววน.) และหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตและรายได้ของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ได้แก่ คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ คณะโขนสดเด็กครุวิภิมพลี คณะกลองยาว บัญญัติศิลป์ และคณะหม่อทำขวัญนาควัญเรือนลูกปรากร รวมถึงชุมชน ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่ โดยกิจกรรมต่าง ๆ สามารถติดตามชมได้ทางเพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ และเพจสุขไม่จางที่บางเสาธง ระหว่างวันที่ 18 - 19 กุมภาพันธ์ 2565 เวลา 17.00 - 20.00 น. โดยกิจกรรมในแต่ละวันจะประกอบไปด้วย

วันศุกร์ที่ 18 ก.พ. 65

เวลา 17.00 - 17.45 น. พิธีเปิดงานเทศกาลฯ ชมนิทรรศการ บ่อ ปลา นา สวน การแสดง และซุ้มผลิตภัณฑ์งานวิจัย

เวลา 17.45 - 18.30 น. การเสวนา เรื่อง ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่ โดย ครูอารีย์ วิทยารมภ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และหัวหน้าคณะกรรมการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ ได้แก่ คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ คณะโขนสดเด็กครุวิภิมพลี คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ และคณะหม่อทำขวัญนาควัญเรือนลูกปรากร

เวลา 18.30 - 19.00 น. การขับร้องเพลงฉ่อยเพลงแหล่ ตอน ของดีบางเสาธง โดยคณะหม่อทำขวัญนาควัญเรือนลูกปรากร ร่วมกับคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

เวลา 19.00 - 20.00 น. การแสดงโขนสด โดย คณะโขนสดเด็กครุวิภิมพลี เรื่องรามเกียรติ์ ตอน ยกรบ ร่วมแสดงกับคณะหุ่นคนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันเสาร์ที่ 19 ก.พ. 65

เวลา 17.00 - 18.00 น. การแสดงศิลปะการเตะตะกร้อลอดห่วง โดยชุมชน ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่ ร่วมกับทีมชาติ

เวลา 18.00 - 18.30 น. การแสดงกลองยาว โดย คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ ร่วมกับ นักเรียนโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่

เวลา 18.30 - 19.00 น. การแสดงดนตรีไทยในบทเพลงลูกทุ่งสุดฮิต โดยคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

เวลา 19.00 - 20.00 น. การแสดงมินิแสงสีเสียง เรื่อง ความรอยศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ตำนานศีร์ษะจรเข้ใหญ่

*** พิเศษสุด สำหรับท่านที่ชมการแสดงพื้นบ้านและติดต่อจ้างงานในขณะชมไลฟ์สดทางเพจท่านจะได้รับส่วนลดพิเศษ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ 0868803030 อ.กอล์ฟ หรือที่เพจสุขไม่จางที่บางเสาธง

2.10 ผู้วิจัยได้ประสานงานทุกฝ่ายเพื่อนำข้อมูลมาจัดทำแบนเนอร์ประชาสัมพันธ์กำหนดการจัดงาน เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่

LIVE เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่

คณะหมอทำขวัญนาค
ขวัญเรือน ลูกปรากรา

คณะกลองยาว
บัญชาญิตศิลป์

คณะดนตรีไทย
บ้านศรีเกตุ

วันที่ 18 - 19 กุมภาพันธ์ 2565
เวลา 17.00 - 20.00 น. ชมฟรี ONLINE

ถ่ายทอดสดทางเพจสุขไม่อาจที่บางเสากรงและ
เพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ

ตารางการแสดง

18 ก.พ. 65

เวลา 17.00 - 17.45 น. พิธีเปิดงานเทศกาลฯ
ชมนิทรรศการ บ่อ ปลา นา สวน การแสดง และชิมผลิตภัณฑ์จากงานวิจัย

เวลา 17.45 - 18.30 น.
การเสวนา เรื่อง ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่
โดย ครูอารีย์ วิกยารมภ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และหัวหน้าคณะกรรมการแสดงพื้นบ้าน

เวลา 18.30 - 19.00 น.
การขับร้องเพลงด้อยเพลงแหล่ ตอน ของดีบางเสากรง
โดยคณะหมอทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากรา ร่วมกับคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

เวลา 19.00 - 20.00 น.
การแสดงโขนสด เรื่องรามเกียรติ์ ตอน ยกรบ โดย คณะโขนสดเด็กครูวิกจิมพลี
ร่วมแสดงกับคณะหุ่นคนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ตารางการแสดง

19 ก.พ. 65

เวลา 17.00 - 18.00 น.
การแสดงศิลปะการเตะตะกร้อลอดห่วง
โดยทีมชุมชน ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่ ร่วมกับทีมชาติ

เวลา 18.00 - 18.30 น.
การแสดงกลองยาว โดย คณะกลองยาวบัญชาญิตศิลป์
ร่วมกับ นักเรียนโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่

เวลา 18.30 - 19.00 น.
การแสดงดนตรีไทยในบทเพลงลูกทุ่งสุดฮิต
โดยคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

เวลา 19.00 - 20.00 น. การแสดงมินิแสงสีเสียง
เรื่อง ตามรอยศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ตำบลนาศีร์ษะจรเข้ใหญ่

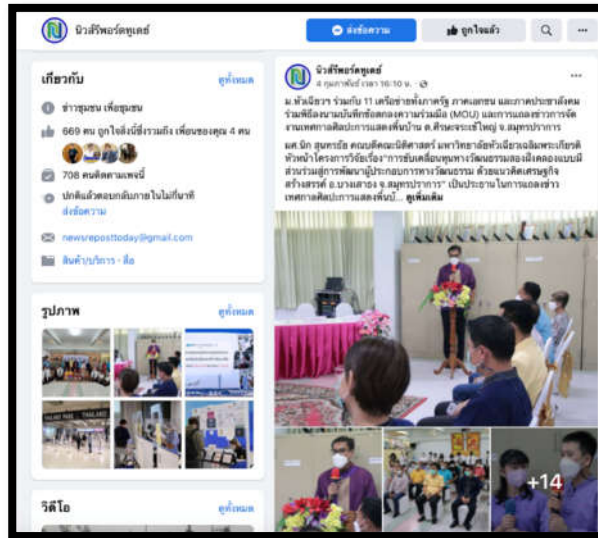
โดยมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้รับการสนับสนุน
จากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (กองทุนส่งเสริม ววน.) และหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนา:เชิงพื้นที่ (วพท.)

กำหนดการอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม

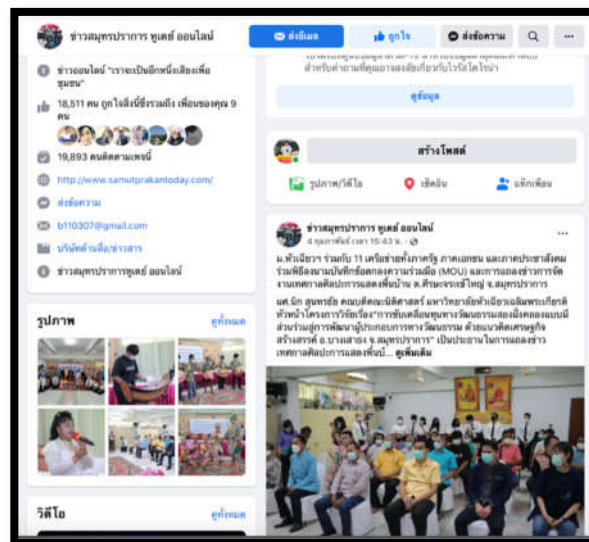
ภาพที่ 22 แบนเนอร์ประชาสัมพันธ์การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่

2.11 ผู้วิจัยได้เชิญสื่อมวลชนท้องถิ่นประจำจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อมาทำข่าวพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่ โดยกำหนดจัดงานแถลงข่าวก่อนวันจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ประมาณ 2 อาทิตย์ เพื่อสร้างการรับรู้และสร้างกระแสการบอกต่อ โดยมีสื่อมวลชนนำเสนอข่าว ดังต่อไปนี้

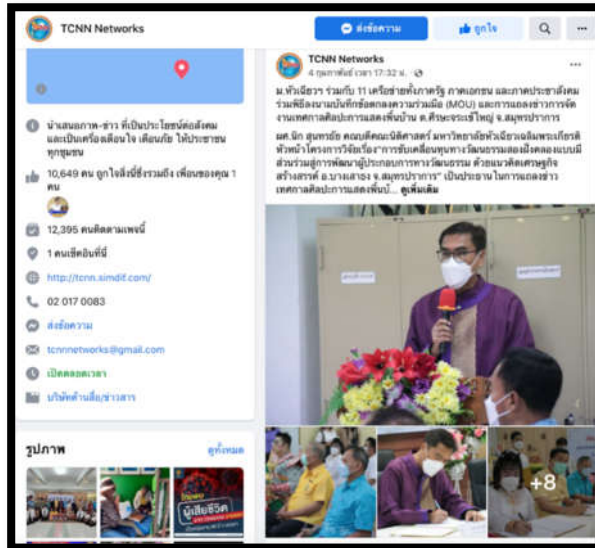
- วันที่ 4 ก.พ. 65 สำนักพิมพ์นิวส์รีพอร์ตทูเดย์ เพจ TCNN Network เพจข่าวสมุทรปราการ ทูเดย์ออนไลน์ โพสต์เผยแพร่ข่าวพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่

ภาพที่ 23 สำนักพิมพ์นิวส์รีพอร์ตทูเดย์ โพสต์เผยแพร่ข่าวพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่

ภาพที่ 24 เพจทูเดย์ ออนไลน์ โพสต์เผยแพร่ข่าวพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่

ภาพที่ 25 เพจ TCNN Network โพสต์เผยแพร่ข่าวพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจระเข้ใหญ่

- เพจ TCNN Network ได้ดำเนินการแชร์ลงในเพจกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ กลุ่มอ่านข่าวทันเหตุการณ์ และกลุ่มนวลสัมพันธ์ ช่วยสร้างการมองเห็นเพิ่มขึ้น

ภาพที่ 26 เพจ TCNN Network ได้ดำเนินการแชร์ลงในเพจกลุ่มต่าง ๆ

- วันที่ 5 ก.พ. 65 เพจสาคร เคเบิลทีวี สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา เผยแพร่คลิปข่าวพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศีรษะจรเข้ใหญ่ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ

ภาพที่ 27 เพจสาคร เคเบิลทีวี สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา เผยแพร่คลิปข่าวพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ตำบลศีรษะจรเข้ใหญ่

2.12 การบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้จัดทำแผนปฏิบัติงาน (Action Plan) เพื่อนำมาประชุมกับนักศึกษา จนได้ข้อสรุปถึงภาระหน้าที่ของแต่ละคนตามความสนใจและความสมัครใจของนักศึกษา รวมถึงการประชุมกับทีมศูนย์วัฒนธรรม และทีมสื่อสารองค์กร จากนั้นดำเนินการตามแผนงานและมีการปรับแก้ให้ความช่วยเหลือนักศึกษาตามสถานการณ์หรือเหตุการณ์เฉพาะหน้า โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ทีมงานนักศึกษากลุ่มวิชาชีพโทรทัศน์และศิลปะการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการจัดการและผลิตงานแสดง จำนวน 13 คน ได้แก่

1. นายไทยคม สุขตลอดชีพ รับผิดชอบ หัวหน้าทีมนักศึกษา ถ่ายทำและผลิตคลิปองค์ความรู้ การแสดงพื้นบ้านและตลอดงานเทศกาลฯ
2. นายณฤฤทธิ์ ราชแสง รับผิดชอบ ผู้ช่วยทีมไลฟ์สด
3. นายสุชาครีย์ สิ้นตระกูล รับผิดชอบ สร้างเพจและเขียนคอนเทนต์งานเทศกาล
4. นายวิริยะพันธ์ วงศ์อินทร์ รับผิดชอบ ถ่ายทำและผลิตคลิปองค์ความรู้การแสดงพื้นบ้าน และตลอดงานเทศกาลฯ
5. น.ส.ภิญญาพัชร วัฒนปรียาพงศ์ รับผิดชอบ ถ่ายภาพนิ่งทั้ง 4 การแสดงและงานเทศกาล
6. นายธนพิพัฒน์ สุกมีทรัพย์ รับผิดชอบ ถ่ายทำและผลิตคลิปองค์ความรู้การแสดงพื้นบ้าน และตลอดงานเทศกาลฯ
7. นายคมกฤษณ์ สอนลือ รับผิดชอบ ประสานงานเวทีและนักแสดง
8. น.ส.ภุริศรา เจิดนภา รับผิดชอบ ประสานงานเวทีและนักแสดง
9. น.ส.นลินทิพย์ ยมรัตน์ รับผิดชอบ สร้างเพจและเขียนคอนเทนต์งานเทศกาล
10. น.ส.ปิยธิดา สามารถ รับผิดชอบ ประสานงานเวทีและนักแสดง
11. น.ส.สุทธิกานต์ อรุณทัต รับผิดชอบ ถ่ายภาพนิ่งทั้ง 4 การแสดงและงานเทศกาล
12. น.ส.ธัญชนก ศรีสมบัติ รับผิดชอบ ประสานงานเวทีและนักแสดง
13. นายหาญณรงค์ คุณสินศรีณย์ รับผิดชอบ ประสานงานงานเทศกาลฯ

ทีมงานศูนย์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 4 ได้แก่

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุกฤตาวัฒน์ บำรุงพานิช รับผิดชอบ หัวหน้าฝ่ายสร้างสรรค์การแสดงมินิแสงสีเสียง
2. คุณกชพร ขวัญทอง รับผิดชอบ หัวหน้าฝ่ายจัดทำซุ้มนิทรรศการ
3. คุณอัญชลี สุภาวุฒิ รับผิดชอบ ดูแลผู้ทรงคุณวุฒิและผู้บริหารจากหน่วยงานต่าง ๆ
4. คุณชิงชัย วิชิตกุล รับผิดชอบ พิธีกรดำเนินรายการเสวนา

ทีมสื่อสารองค์กร มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จำนวน 4 ได้แก่

1. คุณธัญชนก ปัทมานันท์ รับผิดชอบ หัวหน้าฝ่ายพิธีการ และดูแลเอกสารเซ็นรับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ
2. คุณลักษ์ชญา ปิยะฉัตรพนม รับผิดชอบ พิธีกร
3. คุณอนงค์วดี พุ่มสไว รับผิดชอบ ปรี้นเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจัดแฟ้ม MOU
4. คุณสุดาวรรณ นาคจั่น รับผิดชอบ ห่อกล่องของที่ระลึกสำหรับงาน MOU และพิธีเปิดงานเทศกาลฯ
5. คุณหริินทร์ ไตพันธ์ รับผิดชอบ หัวหน้าฝ่ายถ่ายทำ และผู้ช่วยวิทยากรอบรม
6. คุณจตุพล ชาญณรงค์ศักดิ์ รับผิดชอบ หัวหน้าฝ่ายไลฟ์สด และผู้ช่วยวิทยากรอบรม
7. นายสันทัต แดงสี รับผิดชอบ ออกแบบการ์ตูนสัญลักษณ์ทั้ง 4 คณะการแสดงพื้นบ้าน และผลิตป้ายสแตนด์เพื่อนำมาติดตั้ง ณ จุดถ่ายรูป
8. นายสถิตย์ บุตรน้อย รับผิดชอบ หัวหน้าฝ่ายผลิตและออกแบบสื่อกราฟิก ผลิตป้ายไวนิลงานเทศกาล งาน MOU ป้ายรับมอบทุนวิจัย
9. คุณปริญญา กลิ่นหวาน รับผิดชอบ ชับโดรนถ่ายภาพมุมสูง

ตารางที่ 7 แผนปฏิบัติงาน “งานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่”

เดือน มกราคม 2565		
ว/ด/ป	รายละเอียด	ผู้รับผิดชอบ
7 ม.ค. 65	ชี้แจงรายละเอียดการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอนกับนักศึกษา (ออนไลน์ทาง MS Team)	อ.ใจบุญ แยมยิ้ม
8 ม.ค. 65 (วันเสาร์)	จัดทำตารางการปฏิบัติงานสำหรับนักศึกษา	อ.ใจบุญ แยมยิ้ม
9 ม.ค. 65 (วันอาทิตย์)	ถ่ายทำคลิปประชาสัมพันธ์งานเทศกาลฯ ณ วัดจรเข้ใหญ่ ในรายการ ปักหมุดแล้วหยุดที่สมุทรปราการ ตอน อำเภอบางเสาธง จัดทำโดยสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดสมุทรปราการ	อ.ใจบุญ แยมยิ้ม เป็นพิธีกรรับเชิญ
11 ม.ค. 65	(ออนไลน์ทาง MS Team) 1. สอนภาคทฤษฎีด้วยเอกสารประกอบการสอนรายวิชา การจัดการและผลิตงานแสดง 2. นำเสนอตารางการปฏิบัติงานช่วง 4 เดือน (ม.ค. - เม.ย. 65) พร้อมระบุผู้รับผิดชอบตามความถนัดและความสนใจของนักศึกษาจำนวน 13 คน โดยเริ่มปฏิบัติงานตั้งแต่ 11 ม.ค. 65 เป็นต้นไป - สร้างเพจและเขียนคอนเทนต์งานเทศกาล (ลูกปัด + นุ่น) - สร้างเว็บไซต์และเขียนคอนเทนต์งานเทศกาล (เต่า + ปาน) - จัดทำคลิปทั้ง 4 คณะและงานเทศกาล (มะกั้น + ดิน + เท็ก) - ถ่ายภาพนิ่งทั้ง 4 การแสดงและงานเทศกาล (อาร์ม + จีจี) - ไลฟ์สดงานเทศกาล (ทีมสื่อสารองค์กร+นศ.) (เทียน + กิ๊ฟ)	อ.ใจบุญ แยมยิ้ม 1. นายณฤฤทธิ์ ราชแสง 2. นายสุชาครีย์ สิ้นตระกูล 3. นายไทยคม สุขตลอดชีพ 4. นายวิริยะพันธ์ วงศ์อินทร์ 5. น.ส.ปริญญาพัชร วัฒนปรียาพงศ์

		6. นายธนพิพัฒน์ สุขมีทรัพย์ 7. นายคมกฤษณ์ สอนลือ 8. น.ส.กฤษิรา เจตินภา 9. น.ส.นลินทิพย์ ยมรัตน์ 10. น.ส.ปิยธิดา สามารถ 11. น.ส.สุทธิกานต์ อรุณทัต 12. น.ส.ธัญชนก ศรีสมบัติ 13. นายหาญณรงค์ คุณสินศรีณย์
18 ม.ค. 65	(ออนไลน์ทาง MS Team หรือในชั้นเรียน) 1. สอนภาคทฤษฎีด้วยเอกสารประกอบการสอนรายวิชา การจัดการ และผลิตงานแสดง	
25 ม.ค. 65	(ออนไลน์ทาง MS Team หรือในชั้นเรียน) 1. สอนภาคทฤษฎีด้วยเอกสารประกอบการสอนรายวิชา การจัดการ และผลิตงานแสดง 2. ประชุมมอบหมายงานและเตรียมความพร้อมการจัดงานพิธีลงนามความร่วมมือ (MOU) และแถลงข่าวงานเทศกาลฯ ในวันที่ 4 ก.พ. 65 - การต้อนรับคณะกรรมการ สื่อมวลชน และการแสดงทั้ง 4 คณะ และ ไบลิ่งทะเลเปียน (เซอร์ + มิก) - จัดเตรียมแฟ้มเอกสารลงนามและผู้เวียนแฟ้ม (ทุกคนยกเว้นพิธีกร และคนรับคิว) - ถ่ายภาพนิ่ง (จีจี) ถ่ายคลิป (เทียน) - ของที่ระลึก และขนมของที่ระลึก อาหารว่าง (มิก + ปาน) - สคริปต์พิธีการและลำดับการแสดง และพิธีกรชาย-หญิง (อาร์ม+ ดิน) เครื่องแต่งกาย หน้าผม (ลูกปัด+จีจี) - เขียนข่าว (Press release) ให้สื่อมวลชน (อ.ใจบุญ) - คนรับคิว (มะกัน+เท็ก)	อ.ใจบุญ แยมยิ้ม นศ. 13 คน
เดือน กุมภาพันธ์ 2565		
3 ก.พ. 65	ลงพื้นที่เตรียมความพร้อมและซ้อมคิวตามลำดับพิธีการ งาน MOU และแถลงข่าว ณ รร.วัดจระเข้ใหญ่ เวลา 15.00 น	อ.ใจบุญ แยมยิ้ม+ นศ. 13 คน เดินทางรถ 3 คัน
4 ก.พ. 65	ลงพื้นที่งานพิธีลงนามความร่วมมือ (MOU) และแถลงข่าวงานเทศกาลฯ ณ รร.วัดจระเข้ใหญ่ ทุกคนถึง เวลา 7.00 น งานเริ่ม 9.00 น. เป็นต้นไป	ทีมสื่อสารองค์กร อ.ใจบุญ แยมยิ้ม+ นศ. 13 คน เดินทางรถ 3 คัน
8 ก.พ. 65	ประชุมเตรียมความพร้อมการจัดงานเทศกาล	
15 ก.พ. 65	ลงพื้นที่จัดเตรียมความพร้อมงานเทศกาลฯ ณ วัดจระเข้ใหญ่ เวลา 13.30 น.	ทีมวัดจระเข้ใหญ่ ทีมศูนย์วัฒนธรรม ทีมสื่อสารองค์กร

		อ.ใจบุญ แยมยิ้ม+นศ. 13 คน เดินทางรถ 3 คัน
16 ก.พ. 65	ลงพื้นที่จัดเตรียมความพร้อมงานเทศกาลฯ ณ วัดจระเข้ใหญ่	ทีมวัดจระเข้ใหญ่ ทีมศูนย์วัฒนธรรม ทีมสื่อสารองค์กร อ.ใจบุญ แยมยิ้ม+นศ. 13 คน เดินทางรถ 3 คัน
17 ก.พ. 65	ลงพื้นที่จัดเตรียมความพร้อมงานเทศกาลฯ ณ วัดจระเข้ใหญ่	ทีมวัดจระเข้ใหญ่ ทีมศูนย์วัฒนธรรม ทีมสื่อสารองค์กร อ.ใจบุญ แยมยิ้ม+นศ. 13 คน เดินทางรถ 3 คัน
18 ก.พ. 65	พิธีเปิดและการแสดงพื้นบ้าน ณ เวทีกลาง วัดจระเข้ใหญ่ - ซ้อมคิวพิธีเปิดก่อนเริ่มงานอย่างน้อย 1 ชม. - ดูแลนักแสดงจาก 4 คณะ โดยประสานพาไปยังสถานที่พัก - พิธีกรชายหญิง+เสิร์ฟ การแต่งหน้า ทำผม+สคริปต์ - ฝ่ายต้อนรับคณะกรรมการและแขกวิไอพี พาไปนั่งยังเก้าอี้ที่มีรายชื่อติดอยู่ - ฝ่ายลงทะเบียน+จัดทำใบลงทะเบียน - จัดทำคิวการแสดง - ของที่ระลึก - ต้อนรับสื่อมวลชน+เชิญสื่อมวลชนไปนั่งยังเก้าอี้ที่จัดไว้ให้ - ถ่ายภาพนิ่ง - เขียนข่าว (Press release) ให้สื่อมวลชน - โฉฟสด (ทีมสื่อสารองค์กร+นศ.) สุนทรศาสตร์และจุดถ่ายรูป ณ ลานวัฒนธรรมหน้าวิหาร	ทีมศูนย์วัฒนธรรม ทีมสื่อสารองค์กร อ.ใจบุญ แยมยิ้ม+นศ. 13 คน เดินทางรถ 3 คัน ทีมงานศูนย์วัฒนธรรมและทีม นักวิจัย
19 ก.พ. 65 (วันเสาร์)	การแสดงพื้นบ้าน ณ เวทีกลาง วัดจระเข้ใหญ่ สุนทรศาสตร์และจุดถ่ายรูป ณ ลานวัฒนธรรมหน้าวิหาร <u>เวทีกลาง</u> - ลูกปัด รันคิว - อาร์ม ดิน ดูแลพิธีกร	ทีมศูนย์วัฒนธรรม ทีมสื่อสารองค์กร อ.ใจบุญ แยมยิ้ม+นศ. 13 คน เดินทางรถ 3 คัน ทีมศูนย์วัฒนธรรมและทีม นักวิจัย

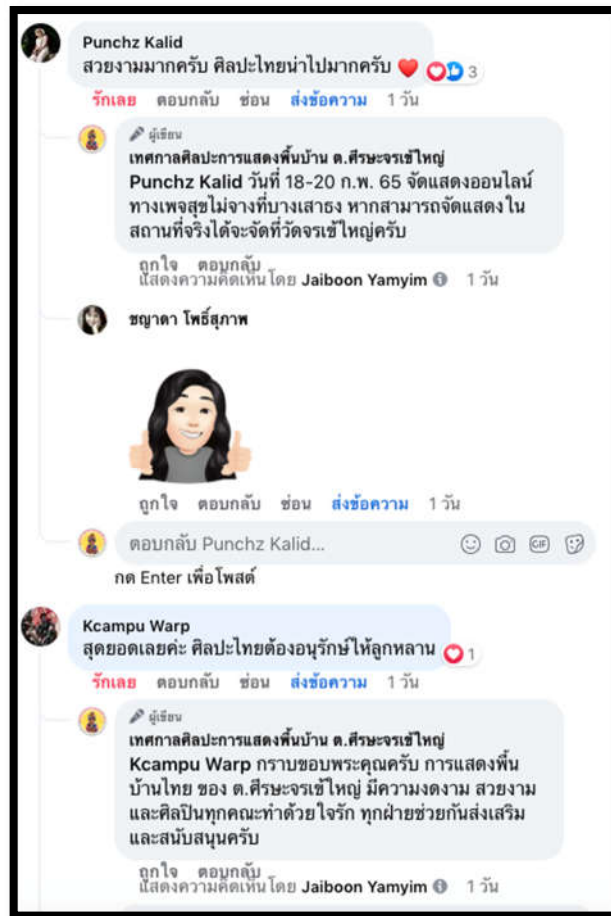
	<ul style="list-style-type: none"> - มะกัน เท็ก ดูแลการถ่ายทอดสดร่วมกับทีมงานสื่อสารองค์กร - เต่า ปาน ดูแลการยกแคร่ โปเตียม ช้อง ของที่ระลึก ขึ้นบนเวที - เทียน นุ่น มิก ต้อนรับผู้เข้าร่วมงาน - เซอร์รี่ กิ๊ฟ จีจี้ ดูแลการถ่ายภาพนิ่ง 	
20 ก.พ. 65 (วันอาทิตย์)	<p>การแสดงแสงสีเสียง เรื่องเล่าชาวบางเสาธง ณ เวทีโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่</p> <p>เริ่มแสดงเวลา 20.00 – 20.30 น.</p> <ul style="list-style-type: none"> - โลฟี่สด (ทีมสื่อสารองค์กร+นศ.) <p>หลังการแสดงแสงสีเสียงจบลงให้นักศึกษาไปสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ร้านค้าถึงยอดการขายในตลอด 3 วันนี้</p>	<p>ทีมศูนย์วัฒนธรรม</p> <p>อ.ใจบุญ แยมยิ้ม+นศ. 13 คน</p> <p>เดินทางรถ 3 คัน</p>

2.13 นักศึกษากลุ่มวิชาชีพโทรทัศน์และศิลปะการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ ดำเนินการเผยแพร่ภาพและข้อความประชาสัมพันธ์พิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ เมื่อวันที่ 4 ก.พ. 65 ทางเพจเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ที่ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างเพจขึ้น โดยเพิ่มนักศึกษาเป็นแอดมินในการดำเนินการเผยแพร่คอนเทนต์ต่าง ๆ ต่อไป

ภาพที่ 28 นักศึกษากลุ่มวิชาชีพโทรทัศน์และศิลปะการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ ดำเนินการเผยแพร่ภาพและข้อความประชาสัมพันธ์พิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ทางเพจเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่

2.14 หลังจากโพสต์เผยแพร่ข่าวการจัดงานเทศกาลทางเพจฯ มีผู้เข้ามาแสดงความคิดเห็นชื่นชม และมีความสนใจชมงานเทศกาลฯ แอดมินได้เชิญชวนชมการแสดงทางออนไลน์ และเข้าชมในสถานที่จริง ณ วัดจระเข้ใหญ่ หากสถานการณ์โควิดเบาบางลงจนสามารถจัดแสดงในพื้นที่จริงได้ ดังภาพ

ภาพที่ 29 หลังจากโพสต์เผยแพร่ข่าวการจัดงานเทศกาลทางเพจฯ มีผู้เข้ามาแสดงความคิดเห็นชื่นชม และมีความสนใจชมงานเทศกาลฯ

2.15 นักศึกษากลุ่มวิชาชีพอิทธิทัศน์และศิลปะการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ ทำหน้าที่ติดตั้งป้ายไวเนลชื่องาน ปรีณรายชื่อผู้ลงนามใส่ป้ายสามเหลี่ยม เวียนแพ้ม MOU ต้อนรับลงทะเบียนสื่อมวลชนและผู้เข้าร่วมงาน ถ่ายภาพนิ่ง ถ่ายคลิปวิดีโอ เชิญของที่ระลึก ประสานงานห้องพัคนักแสดง และปล่อยคิวการแสดง

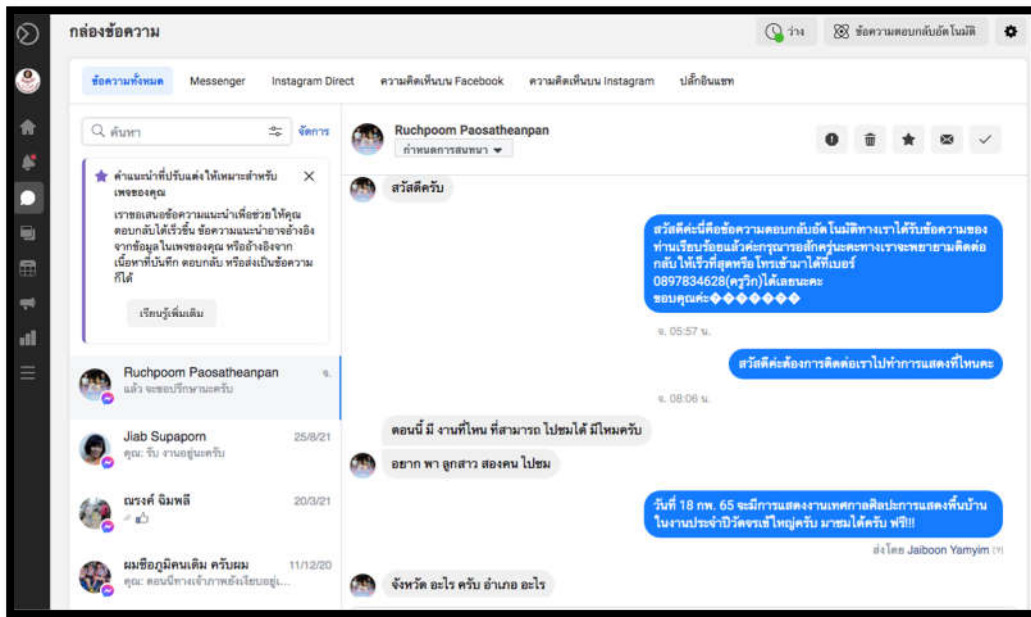
ภาพที่ 30 นักศึกษากลุ่มวิชาชีพอิทธิทัศน์และศิลปะการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ ทำหน้าที่ติดตั้งป้ายไวเนลชื่องาน ปรีณรายชื่อผู้ลงนามใส่ป้ายสามเหลี่ยม เวียนแพ้ม MOU ต้อนรับลงทะเบียนสื่อมวลชนและผู้เข้าร่วมงาน ถ่ายภาพนิ่ง ถ่ายคลิปวิดีโอ เชิญของที่ระลึก ประสานงานห้องพัคนักแสดง และปล่อยคิวการแสดง

2.16 ภายหลังกการจัดงานพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) และการแถลงข่าวการจัดงาน เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ เมื่อวันที่ 4 ก.พ. 65 หัวหน้าคณะกลองยาวบุญฤทธิศิลป์ ได้แสดงความชื่นชมการจัดงานฯ มาทางไลน์ส่วนตัวของผู้วิจัย เป็นการเสริมสร้างกำลังใจให้กับผู้วิจัยได้มาก

ภาพที่ 31 หัวหน้าคณะกลองยาวบุญฤทธิศิลป์ ได้แสดงความชื่นชมการจัดงานฯ มาทางไลน์ส่วนตัวของผู้วิจัย

ผู้สนใจชมสอบถามทางเพจถึงสถานที่จัดงานและช่องทางการรับชม

ภาพที่ 32 การตอบคำถามให้กับผู้สนใจเข้าร่วมชมงานเทศกาลฯ ทางเพจเฟซบุ๊ก

2.17 ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านกับฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ทีมสื่อสารองค์กร ทีมศูนย์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ วัดจระเข้ใหญ่ โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 8 การเตรียมความพร้อมสถานที่และอื่น ๆ เพื่อจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ณ วัดจระเข้ใหญ่ และ รร.วัดจระเข้ใหญ่

กิจกรรม	ภาพประกอบ
ครูผู้สอนพลศึกษา นำนักเรียนโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ ช่วยกันทำความสะอาดกวาดลานการแสดง	

กิจกรรม	ภาพประกอบ
<p>ครูอารีย์ วิทยานมภ์ บริจาคต้นกล้วยในสวนของตัวเอง เพื่อนำมาประดับตกแต่งนิทรรศการ</p>	
<p>ทีมศูนย์วัฒนธรรม ม.หัวเฉียวฯ จัดผ้าประดับตกแต่งเวทีการแสดง</p>	

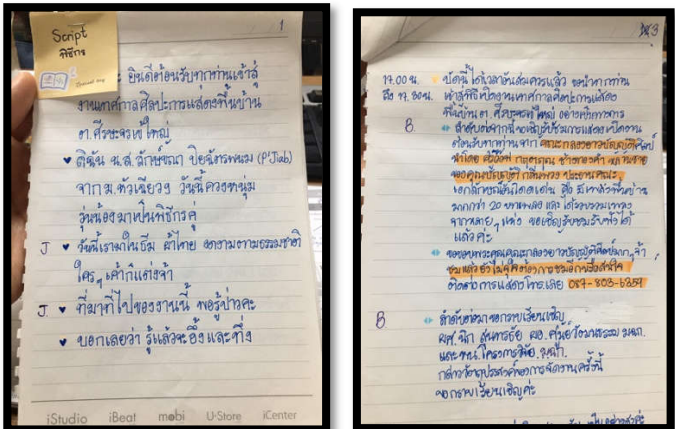
กิจกรรม	ภาพประกอบ
<p>ทีมศูนย์วัฒนธรรม ม.หัวเฉียวฯ จัดตกแต่งนิทรรศการ</p>	
<p>คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ นำฉากเวทีการแสดงมาติดตั้งก่อนถึงวันงาน</p>	

กิจกรรม	ภาพประกอบ
	
<p>นักวิจัยและพระสงฆ์ช่วยกันจัดเต็นท์เพื่อ จัดนิทรรศการ</p>	
<p>ทีมสื่อสารองค์กร สกรีนเสื้อคณะกลองยาว บุญฤดีศิลป์</p>	

กิจกรรม	ภาพประกอบ
	
<p>นักเรียนโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ซ้อมรำกลองยาว</p>	 <p>(เด็ก ๆ บอกว่า ครูชวนแสนร์ครูมาซ้อมรำให้พวกหนูได้มั๊ย" ครูธัญญา ผู้สอนรำ เห็นเด็ก ๆ ตั้งใจจริง ก็มาสอนรำให้.. ครูบอกว่าสองสามปีที่ผ่านมาช่วงสถานการณ์โควิด เด็ก ๆ ไม่มีพื้นที่ในการแสดงออกเลย ครั้งนี้เป็นโอกาสดีที่พวกเขาจะได้แสดงออก ก่อนถึงวันงานเทศกาลฯ เด็ก ๆ ยังทำท่ากระโดดรำกลองยาวไม่ได้ พอถึงวันนี้พวกเขา “ทำได้” แอบไปซ้อมกันจริงจังเลย ความตั้งใจจริง จะทำให้พวกเขาเติบโต)</p>
<p>ทีมสื่อสารองค์กร ม.หัวเฉียวฯ ได้ทำการออกแบบและการจัดการไลฟ์สดด้วยระบบ OBS Studio ในการถ่ายทอดสด</p>	

กิจกรรม	ภาพประกอบ
<p>ภาพประกอบชิ้นงานและโลโก้ของเครื่องถ่ายภาพส่วนต่าง ๆ ร่วมจัดงานหรือข้อความด้านล่างภาพเคลื่อนไหว (Lower Third)</p>	
<p>ใส่เบอร์มือถือช่องทางติดต่อจ้างงานระหว่างไลฟ์สด</p>	
<p>จัดเตรียมไม้กันสั่นขณะทำการไลฟ์สดใช้กับโทรศัพท์มือถือ โดยนักศึกษาเป็นผู้ไลฟ์สด การแสดงทางเพจของคณะกรรมการแสดงพื้นบ้าน</p>	

กิจกรรม	ภาพประกอบ
<p>จัดเตรียมไม้กันสั่นสำหรับใช้กับกล้องขณะทำการไลฟ์สด สำหรับการเคลื่อนกล้องเข้าไปถ่ายทำตามจุดต่าง ๆ</p>	
<p>เตรียมกล้องจำนวน 2 เครื่อง พร้อมขาตั้งเพื่อใช้สำหรับการเปลี่ยนมุมมองกล้อง กรณีมุมมองระยะไกล (ภาพกว้าง) และมุมมองระยะใกล้ ตลอดจนจัดเตรียมสายไฟเพื่อเตรียมความพร้อมในการถ่ายทดสอบ</p>	
<p>ทีมงานสื่อสารองค์กร จัดเตรียมไมค์ไร้สาย (Mice Wireless) สำหรับพิธีกร</p>	

กิจกรรม	ภาพประกอบ
จัดเตรียมจอมอนิเตอร์ และอุปกรณ์เปลี่ยนช่องสัญญาณภาพ สำหรับการถ่ายทอดสด (Live Streaming Switcher)	
ทีมสื่อสารองค์กรจัดเตรียมคอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊กสำหรับการเชื่อมต่ออุปกรณ์ และมุมมองการถ่ายทอดสดขนาดใหญ่ เพื่อช่วยให้การทำงานของทีมงานเกิดประสิทธิภาพสูงสุด	
การจัดทำสคริปต์พิธีกร	

จากการลงพื้นที่เตรียมความพร้อมการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ในสถานที่จริงสรุปความได้ว่า เตรียมความพร้อมเรื่องการทำความสะอาดลานการแสดง การตกแต่งประดับซุ้มนิทรรศการและเวที ติดตั้งเต็นท์ซุ้มสาธิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากงานวิจัย ออกแบบและจัดทำภาพประกอบชื่องานและโลโก้ของเครือข่ายภาคส่วนต่าง ๆ ร่วมจัดงานหรือข้อความด้านล่างภาพเคลื่อนไหว (Lower Third) สกรีนเสื้อคณะกลองยาวบุญฤดีศิลป์ นักเรียนโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ซุ้มรำกลองยาว และคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ นำจากเวที

การแสดงมาติดตั้งก่อนถึงวันงาน การจัดเตรียมอุปกรณ์การถ่ายทอดสด อาทิ กล้อง ไมค์กันสั่น ไมค์ไร้สาย จอมอนิเตอร์ โน้ตบุ๊ก ตลอดจนการจัดทำสคริปต์พิธีกร

2.18 การปรับเปลี่ยนสถานที่จัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

เดิมทีการแสดงในงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ตลอดทั้ง 3 วัน กำหนดจัดแสดงบนเวทีกลาง ร่วมกับงานประจำปีวัดจระเข้ใหญ่ ณ ลานกลางแจ้งวัดจระเข้ใหญ่ แต่เนื่องด้วย มีฝนตกหนักในช่วง 2-3 วันก่อนวันจัดแสดงจึงสร้างความกังวลใจให้กับคณะทำงานทุกฝ่าย และที่สำคัญคือ สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่เริ่มระบอบรุนแรงขึ้น กอปรกับนายอำเภอบางเสาธงได้แจ้งมายังกรรมการวัดให้งดการแสดงรื่นเริงและมหรสพทุกประเภท ผู้วิจัยจึงได้หารือกับกรรมการจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่ร่วมจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ เพื่อร่วมกันตัดสินใจในการจัดแสดง ได้ข้อสรุปว่า ยังคงจัดแสดงเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ เช่นเดิม แต่ปรับเปลี่ยนสถานที่เป็นเวทีการแสดง ณ ลานเอนกประสงค์ โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ ซึ่งเป็นพื้นที่เชื่อมต่อกับวัดจระเข้ใหญ่ เนื่องจาก มีเวทีการแสดง หลังคา เป็นสถานที่ที่มีรั้วโดยรอบ สามารถดำเนินการตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิดของกระทรวงสาธารณสุขได้เป็นอย่างดี ตลอดจนได้รับการอนุญาตให้จัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 9 จดหมายอนุญาตการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน และสถานที่จัดงานเทศกาลฯ

<p>จดหมายอนุญาตการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระชะจรเข้ใหญ่จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ</p>	<p>พื้นที่เชื่อมต่อกับวัดจระเข้ใหญ่และเวทีการแสดง โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่</p>

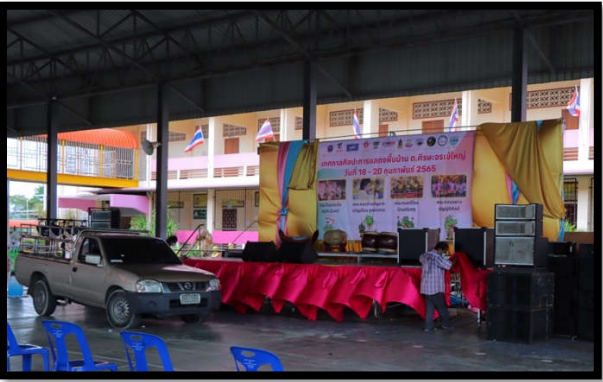

ขั้นที่ 3 การบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ - โดยวิธีและช่องทางใด (In Which Channel)

ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านกับฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ทีมสื่อสารองค์กร ทีมศูนย์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ วัดจรเข้ใหญ่ โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ อบต.ศิระจรเข้ใหญ่ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ผู้นำชุมชน อาทิ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ครูอารีย์ วิทยารมภ์ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 10 การเตรียมความพร้อมวันงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ 18 ก.พ. 65 ช่วง 12.00 – 16.00 น. โดยทุกอย่างต้องพร้อมก่อนเวลาเริ่มงานอย่างน้อย 1 ชั่วโมง โดยงานเริ่มในช่วงเวลา 17.00 น. เป็นต้นไป

กิจกรรม	ภาพประกอบ
<p>ผู้วิจัยประชุมซักซ้อมความเข้าใจกับนักศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มการจัดงานเทศกาลฯ</p>	
<p>นักศึกษาดำเนินการจัดเตรียมความพร้อมต่าง ๆ ตามภาระที่ได้รับมอบหมาย</p>	

กิจกรรม	ภาพประกอบ
	
<p>ช่างฝ่ายแสงเสียงติดตั้งระบบเสียงและแสง บริเวณเวทีและโดยรอบงาน</p>	
<p>ทีมสื่อสารองค์กรติดตั้งระบบการถ่ายทอดสด (Live Steaming)</p>	
<p>นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ร่วมเป็นทีมถ่ายทอดสดและถ่ายภาพนิ่งกับทีมสื่อสารองค์กร</p>	

กิจกรรม	ภาพประกอบ
<p>คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ ติดตั้งกลองชุดที่บริเวณเวที</p>	
<p>ติดตั้งจุดเช็คอินถ่ายภาพกับป้ายสแตนดี มาสคอตประจำคณะการแสดงพื้นบ้าน</p>	
<p>ติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ชื่องาน ณ เติ่นท์หน้าทางเข้าวัดจระเข้ใหญ่</p>	

กิจกรรม	ภาพประกอบ
<p>นักศึกษาประจำจุดลงทะเบียนต้อนรับผู้เข้าร่วมงาน</p>	
<p>ทีม อสม. ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ช่วยทำหน้าที่ควบคุมดูแลการเข้าร่วมชมงานตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19</p>	

จากการลงพื้นที่เตรียมความพร้อมก่อนเริ่มงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ สรุปความได้ว่า นักศึกษาดำเนินการจัดเตรียมความพร้อมต่าง ๆ ตามภาระที่ได้รับมอบหมาย ทีมสื่อสารองค์กรติดตั้งระบบการถ่ายทอดสด (Live Steaming) ช่างฝ่ายแสงเสียงติดตั้งระบบเสียงและแสงบริเวณเวทีและโดยรอบงาน ติดตั้งจุดเช็คอินถ่ายภาพกับป้ายสแตนด์มาสคอตจรเข้คณะการแสดงพื้นบ้าน ทีม อสม.ตำบลศิระจรเข้ใหญ่ ช่วยทำหน้าที่ควบคุมดูแลการเข้าร่วมชมงานตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

จากนั้นเวลา 17.00 น. เป็นต้นไปเข้าสู่ช่วงพิธีเปิดและการแสดงตามลำดับ โดยจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ในรูปแบบสถานที่จริง (On ground) และการถ่ายทอดสด (Live Steaming) ผ่านเพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 11 ลำดับช่วงพิธีการและการแสดงในงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

วันที่ 18 ก.พ. 65	
กิจกรรม	ภาพประกอบ
พิธีกรกล่าวต้อนรับผู้ชม	
นักศึกษาขม้องขึ้นบนเวทีเพื่อทำพิธีเปิด	
การแสดงกลองยาวต้อนรับประธาน	
ผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรม ม.หัวเฉียวฯ กล่าวเปิดงาน	

<p>ภาคีภาคส่วนต่าง ๆ ขึ้นบนเวทีร่วมพิธีเปิด</p>	
<p>วัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ตีฆ้องเปิดงาน</p>	
<p>ผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรม มอบของที่ระลึกภาคีเครือข่ายจากภาคส่วนต่าง ๆ</p>	
<p>ภาคีเครือข่ายจากภาคส่วนต่าง ๆ ถ่ายภาพร่วมกัน</p>	

พิธีการนำชมนิทรรศการประวัติศาสตร์
ศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

ร้านขายสินค้าจากงานวิจัย

การเสวนาวิชาการ “อนุรักษ์ สืบสาน
และต่อยอดศิลปะการแสดงพื้นบ้าน”

นำเสนอการแสดงขับร้องเพลงของดี
บางเสาธงร่วมกับคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ
ในงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน

การแสดงคณะโขนสวดเด็กครูวิภิมพลี

ภาคีเครือข่ายถ่ายภาพหมู่ร่วมกับคณะโขนสวด

พิธีกรกล่าวปิดรายการในวันแรก และเกริ่นนำพูดถึงการแสดงในวันถัดไป

วันเสาร์ที่ 19 ก.พ. 65

พิธีกรกล่าวเปิดรายการนำเข้าสู่งานเทศกาลฯ และตลอดการแสดงพิธีกรพูดประชาสัมพันธ์ช่องทางการติดต่อชุดการแสดง รวมถึงโปรโมชั่นที่จัดขึ้นสำหรับผู้ติดต่อชุดการแสดงภายในวันงาน

การแสดงรำกลองยาวจากนักเรียน
โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ร่วมกับคณะกลองยาว
บุญญาศิลป์

การแสดงจากคณะกลองยาวบุญญาศิลป์

การแสดงจากคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

วันอาทิตย์ที่ 20 ก.พ. 65

พิธีกรเปิดรายการนำเข้าสู่การแสดง

การแสดงโชว์ศิลปะการเตะตะกร้อลอดห่วง
จากชาวชุมชนตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่
ปะทะที่มชาติ

การแสดงมินิแสงสีเสียง เรื่อง ตามรอย
ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ตำบลศิระชะ
จรเข้ใหญ่ จากทีมนักแสดงคณะนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

หลังจากจัดงานเสร็จ นักศึกษาช่วยกัน
เก็บเก้าอี้วัดเข้าไว้ในห้องเก็บของ

วันที่ 21 ก.พ. 65

หลังจากจัดงานเสร็จ นักศึกษาจัดเก็บ
แคร่ไม้ไผ่ขนรถเพื่อนำมาเก็บไว้
มหาวิทยาลัย

รื้อถอน เก็บผ้าตกแต่งเวที โดยมีวันพับ
คืนให้กับทางโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่

จากการลงพื้นที่จัดงานงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ สรุปความได้ว่า เกิดการจัดงานเทศกาลฯ
ในรูปแบบสถานที่จริง (On Ground) และการถ่ายทอดสด (Live Steaming) ผ่านเพจสำนักงานวัฒนธรรม
จังหวัดสมุทรปราการ ระหว่างวันที่ 18 – 20 ก.พ. 65 เริ่มเวลา 17.00 น. เป็นต้นไป ในส่วนของการจัดงาน
วันแรกกำหนดให้มีพิธีเปิดงาน ต่อด้วยการแสดงพื้นบ้าน และในวันสุดท้ายมีการแสดงศิลปะการเตะตะกร้อลอดห่วง
เพิ่มเติม 1 รายการ เมื่อการแสดงจบนักศึกษาดำเนินการจัดเก็บวัสดุอุปกรณ์บริเวณงานและเวที เพื่อเคลียร์พื้นที่
ให้อยู่ในสภาพเดิมเรียบร้อย

หลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ลงพื้นที่ถ่ายทำคลิปวิดีโอ
องค์ความรู้มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 การแสดง โดยเผยแพร่ทางเพจเทศกาล
ศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 คลิปวิดีโอองค์ความรู้มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 การแสดง

องค์ความรู้ด้านศิลปะการแสดง พื้นบ้านเบื้องต้น	คลิปวิดีโอ
การขับร้องเพลงแหล่เบื้องต้น	 <p>https://www.youtube.com/watch?v=zP2yqnOkUrQ&t=13s</p>
การแสดงโขนสดเบื้องต้น	 <p>https://www.youtube.com/watch?v=sgRK0xtnAA8&t=116s</p>

การตีกลองยาวเบื้องต้น

<https://www.youtube.com/watch?v=chrVsauDZNE&t=10s>

การตีระนาดเบื้องต้น

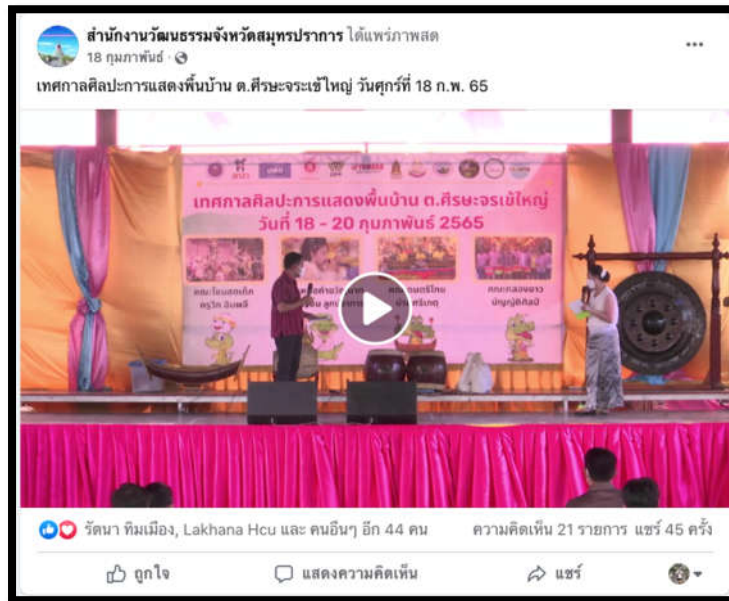

<https://www.youtube.com/watch?v=AcaqfKkBLZc&t=19s>

ขั้นที่ 4 กลุ่มผู้ชม - สื่อสารไปยังใคร (To Whom)

4.1 กำหนดกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้สูงวัยและกลุ่มคนวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการและปริมณฑลที่ชื่นชอบศิลปะการแสดงพื้นบ้าน รับชมผ่านการไลฟ์สดทาง จากนั้น เพจวัดจระเข้ใหญ่ เพจสุขไม่จางที่บางเสาธงที่บางเสาธงช่วยกันแชร์ เพื่อไปยังกลุ่มเป้าหมาย ดึงภาพประกอบ

เพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ

เพจวัดจระเข้ใหญ่

เพจสุขไม่จางที่บางเสาธง

ภาพที่ 33 การไลฟ์สดทางเพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ เพจวัดจระเข้ใหญ่ และเพจสุขไม่จางที่บางเสาธง

4.2 สำหรับกลุ่มผู้ชมในสถานที่จริง โดยในวันงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ พบว่า กลุ่มผู้ชมในสถานที่จริง อาทิ คณะทำงานความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ผู้นำชุมชน ผู้มาเที่ยวงาน รวมถึงพระสงฆ์วัดจรเข้ใหญ่ ฯ โดยผู้เข้าร่วมงานแต่งกายด้วยผ้าไทยหรือผ้าของท้องถิ่น

ภาพที่ 34 กลุ่มผู้ชมในสถานที่จริง

ขั้นที่ 5 การประเมินผล - ด้วยผลอะไร (With What Effect) -

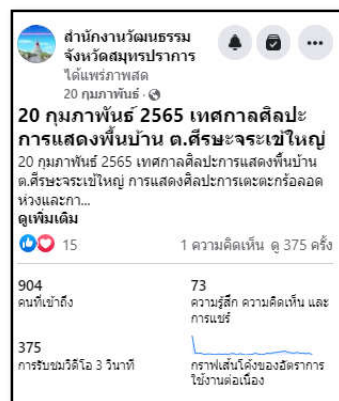
5.1 จำนวนผู้เข้าร่วมชมงาน (Participant) ออนไลน์

จำนวนผู้ชมไลฟ์สด
วันที่ 18 ก.พ. 65
กตโลก์ 46
ดู 2 พันครั้ง
ความคิดเห็น 21 รายการ
แชร์ 45 ครั้ง
คนที่เข้าถึง 4.3 พัน

จำนวนผู้ชมไลฟ์สด
วันที่ 19 ก.พ. 65
กตโลก์ 17
ดู 506 ครั้ง
ความคิดเห็น 2 รายการ
แชร์ 13 ครั้ง
คนที่เข้าถึง 1.4 พัน

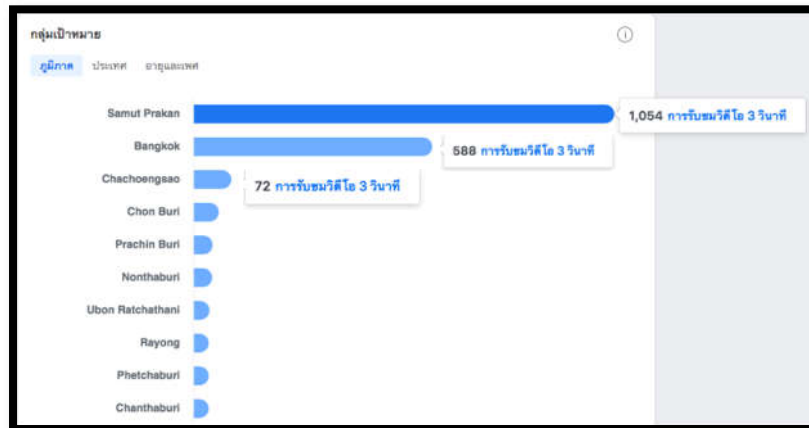

จำนวนผู้ชมไลฟ์สด
วันที่ 20 ก.พ. 65
กตโลก์ 15
ดู 375 พันครั้ง
ความคิดเห็น 1 รายการ
แชร์ 13 ครั้ง
คนที่เข้าถึง 904

ภาพที่ 35 จำนวนผู้เข้าร่วมชมงาน (Participant) ออนไลน์

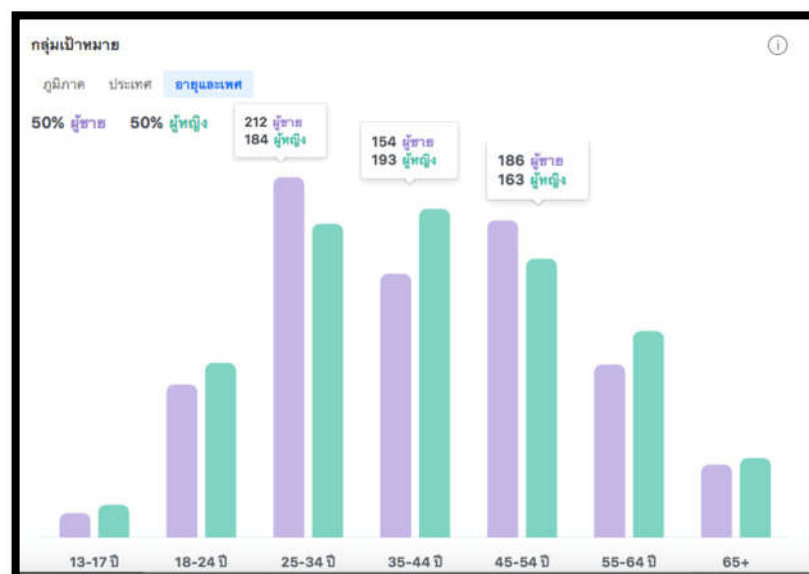

ข้อมูลเชิงลึกแสดงจำนวนกลุ่มเป้าหมายผู้รับชมออนไลน์การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศีระจรรย์ใหญ่ จำแนกตามจังหวัด อายุ และเพศ โดยมีรายละเอียดดังรูปกราฟต่อไปนี้

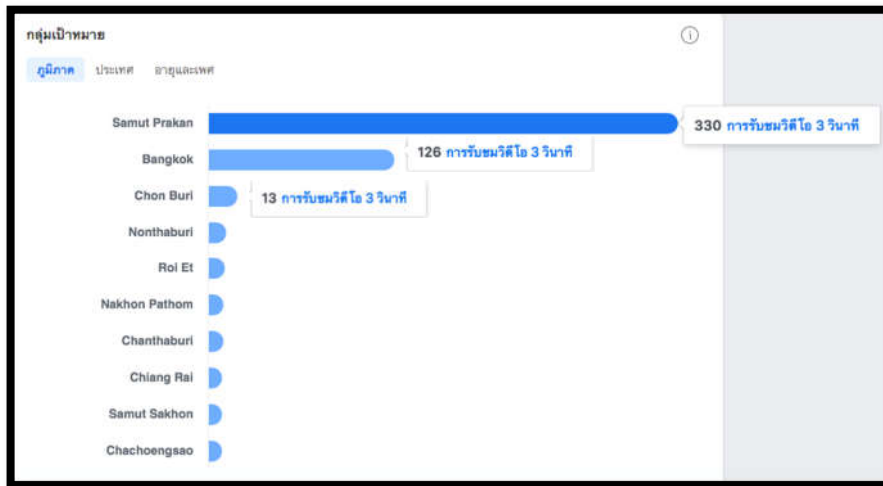
ภาพที่ 36 กราฟแสดงจำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 18 ก.พ. 65 จำแนกตามจังหวัด

พบว่า ผู้ชมออนไลน์ 3 ภูมิภาคที่ขึ้นไป 3 ลำดับแรก คือ จ.สมุทรปราการ มากที่สุด จำนวน 1,054 คน รองลงมาคือ จ.กรุงเทพฯ จำนวน 588 คนและ จ.ฉะเชิงเทรา จำนวน 72 คน ตามลำดับ

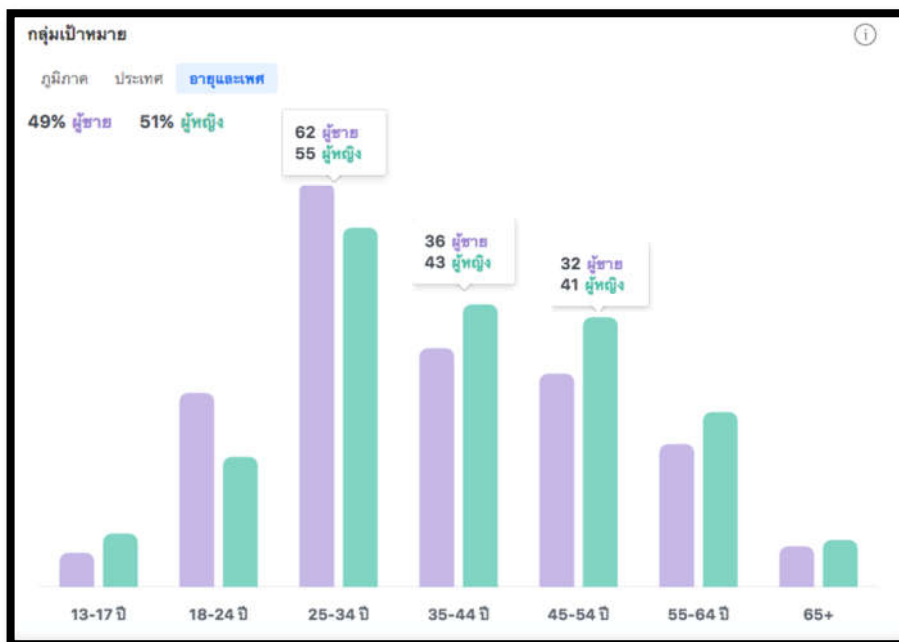
ภาพที่ 37 กราฟแสดงจำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 18 ก.พ. 65 จำแนกอายุ

พบว่า ผู้ชมออนไลน์เพศชายและเพศหญิงจำแนกตามสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ เพศชาย อายุระหว่าง 25 – 34 ปี มากที่สุด จำนวน 212 คน รองลงมาคือ อายุระหว่าง 45 – 54 ปี จำนวน 186 คน และ อายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 154 คน ตามลำดับ สำหรับเพศหญิง อายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 193 คน มากที่สุด จำนวน 212 คน รองลงมาคือ อายุระหว่าง 25 – 34 ปี จำนวน 184 คน และ อายุระหว่าง 45 – 54 ปี จำนวน 163 คน ตามลำดับ

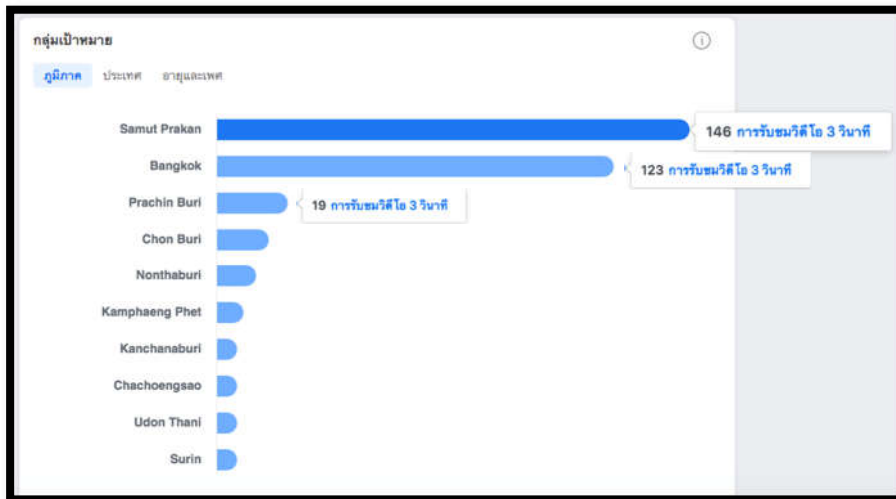
ภาพที่ 38 กราฟแสดงจำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 19 ก.พ. 65 จำแนกตามจังหวัด

พบว่า ผู้ชมออนไลน์ 3 วินาทีขึ้นไป 3 ลำดับแรก คือ จ.สมุทรปราการ มากที่สุด จำนวน 303 คน รองลงมาคือ จ.กรุงเทพฯ จำนวน 126 คนและ จ.ชลบุรี จำนวน 13 คน ตามลำดับ

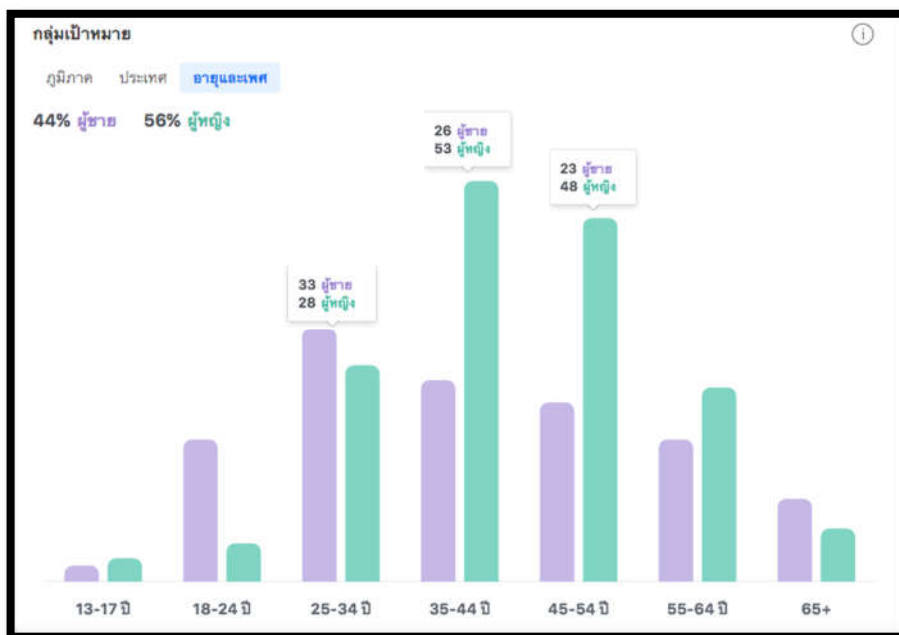

ภาพที่ 39 กราฟแสดงจำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 19 ก.พ. 65 จำแนกอายุ

พบว่า ผู้ชมออนไลน์เพศชายและเพศหญิงจำแนกตามสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ เพศชาย อายุระหว่าง 25 – 34 ปี มากที่สุด จำนวน 62 คน รองลงมาคือ อายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 36 คน และ อายุระหว่าง 45 – 54 ปี จำนวน 32 คน ตามลำดับ สำหรับเพศหญิง อายุระหว่าง 25 – 34 ปี จำนวน 55 คน มากที่สุด รองลงมาคือ อายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 43 คน และ อายุระหว่าง 45 – 54 ปี จำนวน 41 คน ตามลำดับ

ภาพที่ 40 กราฟแสดงจำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 20 ก.พ. 65 จำแนกตามจังหวัด พบว่า ผู้ชมออนไลน์ 3 วินาทีขึ้นไป 3 ลำดับแรก คือ จ.สมุทรปราการ มากที่สุด จำนวน 146 คน รองลงมาคือ จ.กรุงเทพฯ จำนวน 123 คน และ จ.ชลบุรี จำนวน 19 คน ตามลำดับ

ภาพที่ 41 กราฟแสดงจำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 20 ก.พ. 65 จำแนกอายุ พบว่า ผู้ชมออนไลน์เพศชายและเพศหญิงจำแนกตามสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ เพศชาย อายุระหว่าง 25 – 34 ปี มากที่สุด จำนวน 33 คน รองลงมาคือ อายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 26 คน และ อายุระหว่าง 45 – 54 ปี จำนวน 23 คน ตามลำดับ สำหรับเพศหญิง มากที่สุด อายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 53 คน รองลงมาคือ อายุระหว่าง 45 – 54 ปี จำนวน 48 คน และ อายุระหว่าง 25 – 34 ปี จำนวน 28 คน ตามลำดับ

5.2 จำนวนผู้ชมสดในสถานที่จริง (On Ground)

- วันที่ 18 ก.พ. 65 จำนวน 70 คน จากใบลงทะเบียน (ช่วงพิธีเปิด เสวนา การแสดง) และจำนวนประมาณ 150 คน จากการสังเกตผู้ชมที่เดินเข้ามาชมตลอดการแสดง รวมจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 220 คน
- วันที่ 19 ก.พ. 65 เป็นการนำเทปบันทึกการแสดงเพื่อนำมาถ่ายทอดสด (Live Steaming) เพียงช่องทางเดียว จึงไม่มีจำนวนผู้ชมในสถานที่จริง
- วันที่ 20 ก.พ. 65 เป็นการผสมผสานการแสดงในสถานที่จริง (On Ground) และการนำเทปบันทึกการแสดงเพื่อนำมาถ่ายทอดสด (Live Steaming) โดยมีเพียงการแสดงศิลปะการเตะตะกร้อที่จัดแสดงในสถานที่จริง จำนวนประมาณ 100 คน จากการสังเกตผู้ชมที่เดินเข้ามาชมตลอดการแสดง

The image shows four spreadsheets, likely registration lists for an event. Each spreadsheet has columns for 'ลำดับ' (Serial Number), 'ชื่อ-นามสกุล' (Name-Surname), 'เบอร์โทร' (Phone Number), and 'หมายเหตุ' (Remarks). The data is handwritten and includes names of individuals and their contact information.

ภาพที่ 42 ใบลงทะเบียนผู้เข้าร่วมงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ วันที่ 18 ก.พ. 65

ภาพที่ 43 ผู้เข้าร่วมชมการแสดงศิลปะการเตะตะกร้อลอดห่วง

5.3 การรายงานข่าวในสื่อมวลชน

จาก สาคร เคเบิลทีวี สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา เผยแพร่พิธีเปิดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

ภาพที่ 44 เพจสาคร เคเบิลทีวี สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา เผยแพร่พิธีเปิดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

ผู้ชมงานได้รับประสบการณ์ เกิดการบอกต่อ สร้างกระแส แชร์ ภาพลักษณ์เชิงบวก	
 <p>Kit Tawan · 9:34 รอ....งานนี้มากเลยคะอยากดูศิลปะ การแสดงที่บ้าน ถูกใจ ตอบกลับ 15 สัปดาห์</p>	
 <p>Nan Danzyzy · 3:26:10 แสดงเก่งมากคะ</p>	
 <p>ป้ายมีติไซน์บายสถิตย์ บุตรน้อย · 3:15:26 เป็นกิจกรรมที่ดีครับ ถ้าแต่ละจังหวัดจัดได้ในงานปีของวัดต่างๆ ในจังหวัดจะดีมาก ศิลปะห้อง ถิ่นจะได้มีงานมีรายได้ครับ สนับสนุนครับแม้เป็นจุดเริ่มต้นจัดงานครั้งแรกๆถือว่าดีครับ ถูกใจ ตอบกลับ 15 สัปดาห์</p>	
 <p>Boripatnsak Hompaka · 13:16 เป็นการจัดงานที่ดีมากครับ ถูกใจ ตอบกลับ 15 สัปดาห์</p>	
 <p>Sukkam May · 17:23 สวัสดีคะ 🍌🍌 ไม่ค่อยเห็นแล้วนะคะ ระวังร้อลอดห่วง ถูกใจ ตอบกลับ 25 สัปดาห์</p>	
 <p>คนที่แชร์ลิงก์นี้</p> <p>ลักษณ์ดา ปิยฉัตรพนม 21 กุมภาพันธ์ · ๘๙ ร่วมปฏิบัติงานและเป็นพิธีกรในงานนี้ ภูมิใจมากเลยคะ ^^ https://fb.watch/bjl_LduXgf/ แสดงไฟล์แนบ</p>	
 <p>คนที่แชร์ลิงก์นี้</p> <p>บานชื่น บัระบติ 18 กุมภาพันธ์ · ๘๙ เชิญชวนมาเที่ยวกันนะคะ 18-20 กุมภาพันธ์ 2565 แสดงไฟล์แนบ</p>	

ภาพที่ 45 การแสดงความคิดเห็นจากเฟสบุ๊กเพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ

5.4 ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อประเมินผลการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดง ที่บ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ภัทรอริย์ช สุขทรประเสริฐ อายุ 44 ปี (ผู้เกี่ยวข้องการแสดง) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดงานเทศกาลฯ
ความว่า

“การจัดงานในสถานที่จริงช่วยให้กลุ่มที่ไม่เล่นออนไลน์มาเที่ยวงานวัด ส่วน
การออนไลน์ก็ช่วยให้คนที่ไม่สะดวกเดินทางมาดูได้ชมออนไลน์ได้ การจัดงาน
โดยมีมาตรการโควิด มีมาตรฐานการป้องกันในระดับที่น่าพอใจ

การจัดงานเทศกาลฯ ช่วยกระตุ้นการจ้างงานการแสดงให้มากขึ้น เพราะเมื่อ
ผู้บริโภครู้ว่ามีงานแสดงประเภทนี้ เขาจะนึกถึงพวกเรา (การแสดงศิลปที่บ้านใน
ต.ศิระจรเข้ใหญ่)

ขอพูดในส่วนของภาพรวมคือ ผมคิดว่าป้ายบอกการจัดงานน้อยไปหน่อย
การแนะนำของมัคทายกหายไป สถานที่จัดงานลึกไปหน่อยการเข้าถึงจะยาก
ส่วนเรื่องการแสดงจากคณะต่าง ๆ ฝีมือการแสดงไม่ต้องอยู่แล้วครับ ผมอยาก
เสนอแนะว่า ควรทำการโปรโมทก่อนงานอย่างน้อย 45 วัน ทำเลที่ตั้งเวทีการแสดง
ควรจัดอยู่ในจุดที่กระตุ้นความสนใจ ควรเพิ่มป้ายบอกการจัดงาน และให้มัคทายกวัด
ช่วยประชาสัมพันธ์งานให้ เพราะเป็นการประชาสัมพันธ์เสียงตามสายที่ดี ได้ยินไปทั่ว

เมื่อได้ชมการแสดงแล้ว รู้สึกอินกับการแสดงโขนสดของครูวิก ผมเห็น
การแสดงโขนสดของครูวิกตั้งแต่เด็ก เป็นวัฒนธรรมที่ชอบดู ผมเติบโตมากับ
วัฒนธรรมแบบนี้ วัฒนธรรมที่เราเสพมาแต่เด็ก ข้ามคลองมาก็เห็น เมื่อได้กลับมาดู
มาเห็นอีกครั้ง ทำให้หวงคิดถึงในวัยเด็ก รู้สึกว่าช่วงวัยนี้มันหายไป พอได้เห็นอีก
ครั้งผมนั่งดูกับภรรยาและหลาน จนจบไม่ลุกเลย ผมได้เห็นเด็กมานั่งชม ผมว่าดีนะ
ทำให้เด็กเขาเปิดโลกทัศน์ เปิดมุมมอง เพราะเขาอาจจะมาหันมานิยมก็เป็นได้”

(ภัทรอริย์ช สุขทรประเสริฐ, 21 มีนาคม 2565 : สัมภาษณ์)

ชนิษฐ ศรีเกตุ คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดงานเทศกาลฯความว่า

“พูดไม่ค่อยเก่งครับ ดีใจที่มีส่วนร่วมในงานนี้ งานออกมาดีมาก มีผู้ชมพอสมควร
ดูฝนตอนแรกนึกว่าจะไม่ได้จัดเหมือนกัน ขอขอบคุณมากครับ”

(ชนิษฐ ศรีเกตุ, 7 มิ.ย. 2565 : สัมภาษณ์)

ขวัญเรือน เกตุขวง คณะหม่อมทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากการ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดงานเทศกาลฯ
ความว่า

“การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านที่ผ่านมา ค่ะแน่นเต็ม 10 แม่ให้ 8-9 ค่ะแน่น วันนั้นแม่ไม่ค่อยสบาย แม่ไม่เต็มร้อย แต่ภูมิใจมากเลย มากันหมดเลย ของศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ดีมากเลย การต้อนรับดีมาก ทั้งครูอาจารย์หัวเฉียว ดีมาก ๆ เลย บริการดีมากเลย ความจริงแม่ก็จะเสนอเค้าไปอยู่ข้างนอกนี้แหละ พอตีว่ามีอาจารย์อีกคนมาขัดว่า ไปทำข้างใน ธรรมดาทำข้างนอกมันก็ดี การจัดการแสงสีเสียง แม่ให้เต็ม ใช้ได้เลย ทั้งเครื่องเสียง ทั้งอะไรดีมากเลย เพราะมาก ๆ เลย เค้าเคยถ่ายทำแม่มาก่อนนะ เครื่องเสียงพวกนี้ เจอเค้าดีใจมากเลย เต็มที่เลย สวยมาก กล้อง วันนั้นดีเลย ถ่ายทำดีมากเลย การถ่ายทอดสดการแสดงทำได้ดี เค้าก็หางานมาเยอะ เหมือนกัน ติดต่อมาเยอะ เค้าอยากจะทำดูไลฟ์สด แล้วคนที่ได้ดูเค้าก็โทรมาหาแม่ แล้วก็สอบถามราคากัน สมัยนี้สอบถามราคากันเยอะ จะเอาถูก ๆ แม่ขวัญเรือน ลูกปรากการรับลูกที่สุดแล้ว นอกนั้นเค้าแพงหมด

ถ้าจะให้ปรับปรุง ก็ต้องมาเป็นคณะ เอาคณะหม่อมขวัญมาเลย ทั้งชายทั้งหญิง มาซัก 4-5 คน เอามาร้องให้ดังไปเลย เอาในสมุทรปราการนี่นะ ที่อื่นไม่เอามาปรับปรุงให้ร้องเป็นคณะไปเลย กลองยาวเค้ามีนางรำนะ ให้เค้ามีนางรำมาให้ครบ แล้วก็ระนาด เค้าก็มีคนร้องส่งมา เพราะมาก เค้าช่วยวัดจรเข้ใหญ่ทุกปีเลยนะ งานกฐิน แห่งกฐิน แต่โขนสดมันเป็นหนึ่งอยู่แล้ว เพราะว่า เค้าเคยแสดงต่อหน้า พระเทพ ได้ถ้วยพระราชทานด้วย แก่งมาก แก่งบุญ เด็ก ๆ แก่งหมด หลายรุ่นแล้ว ไม่ใช่รุ่นนี้รุ่นเดียว แก่สอนหลายรุ่นเลย ใช้ได้เลยวันนั้น ภูมิใจที่ตำบลศิระจรเข้ใหญ่ ของเรามีดี ประเพณีพื้นบ้าน การแสดงเยอะ ต้องกราบขอบพระคุณ อาจารย์หัวเฉียว ทั้งหมด แล้วก็ครูกอล์ฟด้วยที่ประสานงานให้ แล้วก็ลูกศิษย์ทั้งหลายเอาใจใส่ดี ให้ของขวัญให้แล้วให้อีก ไม่ต้องให้ถึงขนาดนั้นหรอก”

(ขวัญเรือน เกตุขวง, 25 กุมภาพันธ์ 2565 : สัมภาษณ์)

วิก ฉิมพลี คณะโขนสดเด็กครูวิกฉิมพลี แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดงานเทศกาลฯ ความว่า

“ผมก็ไม่มีอะไรมาครับ นอกจากขอบอกว่าตั้งแต่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ อาจารย์ กอล์ฟมาทำรายการนี้ ดีมากครับ ตำบลจรเข้ใหญ่ของเราคงจะมีชื่อเสียงไปอีกไกลครับ”

กฤตฤณ ช้างทองคำ คณะกลองยาวบัณฑิตศิลป์ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดงานเทศกาลฯ ความว่า

“คือตัวครูออฟเองได้เห็นวันนั้นคนมาร่วมงานเยอะแยะมากมาย พอได้เห็นว่ามีคนในชุมชนได้เข้าร่วมในกิจกรรมครั้งนี้เพราะว่าบางคนไม่เคยรู้เลยว่าในส่วนนี้มีกิจกรรมดี ๆ แบบนี้นะครับว่ามี กลองยาว มีโขนสด แม่ขวัญเรือน แล้วก็มีดนตรีไทยบ้านครับ สำหรับสิ่งเหล่านี้มันอยู่ในชุมชน บางคนไม่รู้เลยเพราะบางคนอาจจะย้ายเข้ามาใหม่ก็อาจจะไม่รู้จัก ถือว่าการสร้างงานขึ้นมาในครั้งนี้ทำให้คนในชุมชนรู้จักคนที่อยู่ในภายนอกสามารถมาเรียนรู้ที่ศีรษะจรเข้ใหญ่ มีกิจกรรมดี ๆ อยู่เยอะแยะมากมาย จริงๆ ไม่ได้มีแค่ดนตรีไทย แต่มีผลงานเยอะแยะมากมายไม่ว่าจะเป็นสินค้าก็ดี หรือว่าผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ดี หวังว่าทางมหาลัยหน้าจะมีกิจกรรมดี ๆ เข้ามามาสอดแทรกเข้ามาพัฒนาให้เกิดการพัฒนามากขึ้นไปกว่านี้

พิธีเปิดงานเทศกาลพื้น กระจับฉับไว และก็มีผู้ชมผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่อนข้างเยอะ สำหรับสถานที่จัดแสดงในภาพรวมถือว่าดีมากสวยงาม และมีการจัดกิจกรรมได้ดีมากมาย มาตรการการป้องกันโควิดถึงแม้ว่าจะเป็นช่วงสถานการณ์โรคระบาดของโควิด-19 แต่ก็มีคนที่มาร่วมกิจกรรมค่อนข้างเยอะ ก็ถือว่าเราก็ใช้มาตรการในการป้องกันหลาย ๆ อย่าง ควบคุมดูแลคนที่เข้าร่วมงานได้ ถือว่าผ่านพ้นไปได้ด้วยดี

ความพึงพอใจในการจัดงานถ้ามีสิบก็ให้เต็มสิบพวกเราประสานงานได้ดีมากมาย ผู้คนก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี สำหรับตัวครูออฟเองอยากให้เรื่องอาหารการกินของวัฒนธรรมพื้นบ้านเข้ามาร่วมด้วย มันจะได้เข้ามาสอดแทรกเกี่ยวข้องกัน วัฒนธรรมพื้นบ้าน ท้องถิ่นตำบลศีรษะจรเข้ใหญ่ ให้มันครบวงจรไม่ใช่มี ศิลปะและวัฒนธรรม ศิลปะการแสดงอย่างเดียว

ที่ผ่านมาหลังจากที่มีกิจกรรม ศิลปะการแสดงพื้นบ้านขึ้นมา ได้ผลตอบรับที่ดีมาก ทางคณะกลองยาวบัณฑิตศิลป์ มีงานทุกสัปดาห์เลย เสาร์ อาทิตย์นี้ ทุกวันเลย งานแห่ขันหมากงานแต่ง งานบวช ก็ถือว่าการโอกาสที่ดีมากเลยนะครับเพราะคนรู้จักจากทางเพจ Facebook เพิ่มมากขึ้นด้วย หนึ่งสัปดาห์จะรับงานส่วนใหญ่จะรับงานวันเสาร์และวันอาทิตย์ จะเป็นช่วงเช้า เพราะว่างานบวชจะบวชช่วงเช้า จะรับงานได้อีกช่วงสายๆ ก็จะมีงานแต่ง แห่ขันหมาก หลังจากการจัดงานเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้านไปหนึ่งสัปดาห์ก็ได้ประมาณสองงาน งานหนึ่งก็ประมาณสี่พันบาท สี่พันห้า”

(กฤตฤณ ช้างทองคำ, 27 กุมภาพันธ์ 2565 : สัมภาษณ์)

ครูสามารถ กล้าจริง คณะกรรมการจัดงานและผู้จัดการร้านค้าภายในงาน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดงาน เทศกาลฯ ความว่า

“ร้านค้าเกือบ 100 ร้าน ส่วนใหญ่ขายดี เกือบทุกร้าน โดยเฉพาะร้านขายของกิน และการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านก็ทำได้ดี กำลังดี มีคนสนใจเข้าไปดู แต่สถานการณ์โควิดก็ทำให้คนมาน้อยไปหน่อย”
(สามารถ กล้าจริง, 6 มิถุนายน 65 : สัมภาษณ์)

ชาติชาย ชัยกฤต นักวิชาการวัฒนธรรมปฏิบัติการ ดูแลรับผิดชอบด้านวัฒนธรรม อ.บางเสาชิง สำนักงาน วัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดงานเทศกาลฯ ความว่า

การจัดงานในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สถานที่มีความเหมาะสม มีรั้วกั้น มีที่มอส. คอยให้บริการตรวจวัดอุณหภูมิก่อนเข้าภายในงาน ประชาชนที่เข้ามาในวัดอาจจะไม่ค่อยได้เข้ามามีส่วนร่วมเท่าไร ส่วนใหญ่มาซื้อของกิน ไม่ค่อยเดินเข้ามา มีเข้ามาชมอยู่ แต่ยังไม่เยอะ แต่ก็เข้าใจถึงมาตรการป้องกันโควิด ในส่วนของพิธีเปิด ค่อนข้างเป็นระบบ เหมาะสมกับการแสดง และสาธิตต่าง ๆ มีการไลฟ์สด การแสดงผ่านเพจ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ มีการลำดับภาพการจัดงาน ผมมาชมย้อนหลัง ตากล้องมีอนึ่งมาก ภาพสวย พอพิธีเปิดเสร็จ ในส่วนของการเสวนา แต่ละท่านให้ข้อมูลได้เป็นประโยชน์สำหรับคนที่เข้าร่วมฟังเสวนา ผมภูมิใจที่ได้เห็น การจัดงานลักษณะนี้ ได้ร่วมกันจัดงานกับ ม.หัวเฉียวฯ มีความยินดีมาก โดยส่วนตัว ผมเพิ่งมาอยู่ที่นี่ ผมเป็นคนภาคใต้ จึงยังไม่ค่อยรู้อะไรเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณีของ อ.บางเสาชิง แต่ว่าในการประชุมครั้งแรก ทาง ม.หัวเฉียวฯ ได้เตรียมข้อมูลอย่าง ชัดเจนว่าบางเสาชิง มีอะไรที่โดดเด่นบ้าง มีคณะกลองยาว ตะกร้อลอดห่วง โดยเฉพาะ คณะโขนสดครูวิกเป็นการช่วยเหลืออย่างจริงจัง จะสังเกตได้ว่างานจ้างของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านเพิ่มขึ้น ทุกการแสดงเพิ่มขึ้นหมด และผมก็ได้ รู้จักตราสัญลักษณ์ของคณะต่าง ๆ จากตัวจะเข้ามาสคอต เช่น จระเข้ตีนจระเข้ถึง ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ มาสคอตจระเข้ทั้งสี่ตัวสื่อให้เห็นถึงศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะได้อย่างดี สิ่งที่ควรพัฒนา คือ ควรขยายพื้นที่การแสดง สิ่งที่ประทับใจ คือ ประเด็นเรื่องการจัดแสดงพื้นบ้านของ อ.บางเสาชิง เป็นการสร้างการรับรู้ได้อย่าง ดีมาก โดยเฉพาะการไลฟ์สดช่วยให้เกิดการรับรู้ได้ในวงกว้าง คนรู้ว่ามีศิลปินคนนี้ การแสดงแบบนี้อยู่ใน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ผมชอบมากเลย ผมได้รู้ว่า อ.บางเสาชิง มีของดีอะไร จากการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ในครั้งนี้
(ชาติชาย ชัยกฤต, 8 มิถุนายน 65 : สัมภาษณ์)

อารีย์ บุญช่วยรักษา นักวิชาการวัฒนธรรมชำนาญการ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดงานเทศกาลฯ ความว่า

“สถานที่เหมาะสม แต่อยู่ลึกไปหน่อย ช่วงมีพิธีเปิดน่าจะเสวนาให้เสร็จเรียบร้อยก่อนไปชมนิทรรศการ พอกลับมาชมเสวนา คนก็หายไปเยอะ ในส่วนของการแสดง ภูมิปัญญาศิลปะการแสดงพื้นบ้านต่าง ๆ ที่นำมาแสดงดีมาก มีการไลฟ์สดผ่านเพจ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ เห็นด้วยมาก มีคนเข้ามาดูออนไลน์เยอะ ผู้ชมจะได้เห็นศิลปะวัฒนธรรมของพื้นที่ อ.บางเสาธง เพิ่มมากขึ้น”
(อารีย์ บุญช่วยรักษา, 8 มิถุนายน 65 : สัมภาษณ์)

วิชชุดา ศรศิริ เจ้าหน้าที่ประสานงาน บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดงานเทศกาลฯ ความว่า

“สถานที่การจัดงานมีความเหมาะสม รักษามาตรการโควิดได้ดีมาก มีการกำหนดจุดนั่งชมการแสดงแบบเว้นระยะห่าง เวทีการแสดงจัดระบบแสงสีเสียงประทับใจมาก จัดออกมาได้ดี พิธีกรทำหน้าที่ได้ดี ประทับใจเรื่องนวัตกรรมมีการใช้เทคโนโลยีการถ่ายทอดสดได้ดีมาก การถ่ายทอดสดเป็นการเปิดช่องทางให้กับประชาชนได้รับรู้แต่ก่อนอาจมีแค่บางกลุ่ม แต่พอมีการถ่ายทอดสดทำให้ข่าวสารไปได้ไกล ซึ่งตัวเองอยู่ในพื้นที่มาได้ 5 – 6 ปี ไม่รู้เลยว่า มีการแสดงพื้นบ้านแบบนี้ ไม่ว่าจะเป็น กลองยาว ดนตรีไทย การจัดงานเทศกาลฯ ครั้งนี้ เป็นการรักษาศิลปวัฒนธรรมของชุมชนที่เกือบสูญหายให้ได้พลิกฟื้นกลับมา ให้คนและเด็ก ๆ ในชุมชนได้รับรู้ ถ้าตัวเองบวชลูกก็รู้แล้วว่าจ้างใคร เพราะรู้จักหมอขวัญเรือนแล้ว ในภาพรวม อยากให้ต่อยอดในวงกว้างมากกว่านี้ เพิ่มความร่วมมือหลายบริษัทมากขึ้น โรงเรียน วัด ชุมชนในละแวกใกล้เคียงเพิ่มมากขึ้น (วิชชุดา ศรศิริ, 10 พ.ค. 65 : สัมภาษณ์)

ฉันทยาภรณ์ ผูกเพทาย ครูชำนาญการกลุ่มสาระฯ ศิลปศึกษา ดนตรี นาฏศิลป์ โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดงานเทศกาลฯ ความว่า

“สถานที่มีความเหมาะสมในระดับนี้ เป็นการจัดงานครั้งแรก อาจจะเข้าไม่ถึง อยู่ลึกไปนิดนึง ผู้ชมอาจยังไม่มาก เวทีการแสดงมีความเหมาะสมในการนำเสนองาน แต่ไฟมืดไปนิดนึง การแสดงทุกอย่างโอเคเลย นำเสนอออกมาได้ดี และยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำการแสดงรำกลองยาว เป็นการส่งเสริมความสามารถแสดงศักยภาพ

ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี การดำเนินงานของทุกฝ่ายที่ร่วมงานมีความร่วมมือกันเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียน วัด มหาวิทยาลัย สามารถร่วมมือกันสืบสานศิลปะการแสดงพื้นบ้านได้ดี ในภาพรวมการจัดงานเทศกาลฯ มีความเหมาะสมในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ประชาชนที่ไม่สามารถเข้าชมในสถานที่จริงก็มีการถ่ายทอดสดให้สามารถรับชมออนไลน์ได้ มีความเป็นนวัตกรรมในการเผยแพร่เพิ่มมากขึ้น ในส่วนของการแสดง ในส่วนของคณะกรรมการแสดงพื้นบ้านมีการดำรงรักษาคุณภาพได้ดีมาก แต่ก็ควรปรับให้เหมาะสมกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้” (ธัญญาภรณ์ ผูกเพทาย, 20 พ.ค. 65 : สัมภาษณ์)

พระคณฤช (สมธโส) สวัสดิ์นะที วัดจระเข้ใหญ่ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดงานเทศกาลฯ ความว่า

“สถานที่มันเหมือนเป็นอีกโซน คนเลยเข้ามาชมน้อยไปหน่อย ในส่วนของการจัดสถานที่โอเคเลย กิจกรรมทุกอย่างนำเสนอออกมาได้ดี เป็นกิจกรรมการแสดงที่มีชื่อเสียงของ ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ในงานมีแต่ผู้เชี่ยวชาญมานำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงพื้นบ้าน การถ่ายทอดสดทางเพจทำให้คนที่เล่นโซเชียลที่กำลังดูไลฟ์สดอยู่ก็เดินเข้ามาดู คนที่ไม่สามารถเดินทางมาชมได้ก็สามารถชมทางออนไลน์ได้ เกิดความสะดวกกับผู้ชมที่บ้าน นักศึกษา ม.หัวเฉียวฯ ส่วนใหญ่ก็ยังไม่รู้จักการแสดงพื้นบ้าน พระเองถึงเป็นคนในพื้นที่ก็ยังไม่รู้จักการแสดงพื้นบ้านบางอย่างเลย ส่วนคนที่รู้จักอยู่แล้วก็ได้เข้ามาชม ในส่วนของภาพรวม ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการแสดง ทำออกมาได้ดี เป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ คนส่วนใหญ่ชอบดูการแสดง ชอบดูมหรสพอยู่แล้ว ก็นำออกมาเผยแพร่ให้คนได้ชมนับว่าเป็นสิ่งที่ดีควรสนับสนุน”
(คณฤช (สมธโส) สวัสดิ์นะที, 22 มิ.ย. 65 : สัมภาษณ์)

กำไล ฉิมพลี ร้านค้าภายในงานประจำปีวัดจระเข้ใหญ่ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดงานเทศกาลฯ ความว่า

“ขายกาแฟโบราณ น้ำขวดและน้ำอัดลม ยอดการขายไม่ค่อยดี ลี้อคที่เราเคยจองไว้ทุกปี ปีนี้คนอื่นเอาไป ค่าลีโอคก็แพงขึ้น ปีที่แล้วเก็บค่าลีโอคแค่ 1,200 บ. ปีนี้ค่าลีโอค 2 ลีโอค ๆ ละ 900 บ. รวมเป็น 1,800 บ. กรรมการขึ้นราคาจากปีที่แล้ว ปีนี้ขาย 3 คีนขายได้เฉลี่ยรวมประมาณ 5,800 บ. วันที่ 18 ก.พ. 65 ขายได้ประมาณ 2,000 บ. วันวันที่ 19 ก.พ. 65 ขายได้ประมาณ 1,800 บ. และวันอาทิตย์ที่ 20 ก.พ. 65 ขายได้ประมาณ 2,000 บ. จำนวนคนมาเที่ยวงานยังไม่มากนักน่าจะเพราะโควิดด้วย เวทีการแสดงลึกลงไปหน่อย คนเลยยังไม่ค่อยเห็น” (กำไล ฉิมพลี, 22 มี.ค. 65 : สัมภาษณ์)

5.5 ภายหลังจากการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ เกิดการรับจ้างงานการแสดงระหว่างดนตรีไทย บ้านศรีเกตุและการแสดงโขนสดเด็กคณะครูวิจิตรภูมิพลีมาผสมผสานเข้าด้วยกันเป็นการแสดงที่นำเสนอ กับผู้ว่าจ้าง (เจ้าภาพ) โดยเป็นความต้องการของเจ้าภาพและการนำเสนอของทั้ง 2 คณะ ดังภาพ

ภาพที่ 46 เกิดการรับจ้างงานการแสดงระหว่างดนตรีไทยบ้านศรีเกตุและการแสดงโขนสดเด็กคณะครูวิจิตรภูมิพลีมาผสมผสานเข้าด้วยกัน

5.6 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจำนวนการจ้างงานและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระหว่างเดือน มี.ค.- พ.ค. 65 (ช่วงเวลาน สถานการณ์โควิด-19 เริ่มคลี่คลาย) หลังจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน (18 – 20 ก.พ. 65) โดยนำมาเปรียบเทียบกับสภาวะการจ้างงานการแสดงพื้นบ้านและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ช่วงก่อนเกิด สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 (ก่อนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน) ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

ตารางแสดงสถานะการจ้างงาน เป้าหมาย : เกิดการจ้างงานรายได้ของผู้ประกอบการวัฒนธรรมทั้ง 4 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 10

ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด.ศิริระจนะใหญ่	ภาวะจำนวนการจ้างงานและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนก่อนเริ่มทำการวิจัยการจัดงานเทศกาล/ (ก่อนเกิดสถานการณ์โควิด-19)	ค่าเฉลี่ยภาวะจำนวนการจ้างงานและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	ภาวะจำนวนการจ้างงานและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (มี.ค.- พ.ค. 65) (ช่วงเวลา ณ สถานการณ์โควิด-19 เริ่มคลี่คลาย) หลังจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน (18 - 20 ก.พ. 65)								
			มี.ค. 65			เม.ย. 65			พ.ค. 65		
			ยอดรวม	ลูกค้าเก่า	ลูกค้าใหม่	ยอดรวม	ลูกค้าเก่า	ลูกค้าใหม่	ยอดรวม	ลูกค้าเก่า	ลูกค้าใหม่
คณะโขนสดเด็กครูวิจิตริมพลี	2 งาน X 20,000 บ. (40,000 บ.)	3 งาน X 20,000 บ. (60,000 บ.) รายได้เพิ่มขึ้น 50 %	3 งาน X 20,000 บ. (60,000 บ.)	1 งาน X 20,000 บ. (20,000 บ.)	2 งาน X 20,000 บ. (40,000 บ.)	2 งาน X 45,000 บ. (90,000 บ.)	1 งาน X 45,000 บ. (45,000 บ.)	1 งาน X 45,000 บ. (45,000 บ.)	1 งาน X 20,000 บ. (20,000 บ.)	-	1 งาน X 20,000 บ. (20,000 บ.)
คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ	4 งาน X 20,000 บ. (80,000 บ.)	6 งาน X 20,000 บ. (120,000 บ.) รายได้เพิ่มขึ้น 50 %	5 งาน X 20,000 บ. (100,000 บ.)	3 งาน X 20,000 บ. (60,000 บ.)	2 งาน X 20,000 บ. (40,000 บ.)	6 งาน X 20,000 บ. (120,000 บ.)	4 งาน X 20,000 บ. (80,000 บ.)	2 งาน X 20,000 บ. (40,000 บ.)	6 งาน X 20,000 บ. (120,000 บ.)	5 งาน X 20,000 บ. (100,000 บ.)	1 งาน X 20,000 บ. (20,000 บ.)
คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์	4 งาน X 3,500 บ. (14,000 บ.)	6 X 4,000 บ. (24,000 บ.) รายได้เพิ่มขึ้น 71 %	5 งาน X 4,000 บ. (20,000 บ.)	1 งาน X 4,000 บ. (4,000 บ.)	4 งาน X 4,000 บ. (16,000 บ.)	6 งาน X 4,000 บ. (24,000 บ.)	2 งาน X 4,000 บ. (8,000 บ.)	4 งาน X 4,000 บ. (16,000 บ.)	6 งาน X 4,000 บ. (24,000 บ.)	2 งาน X 4,000 บ. (8,000 บ.)	4 งาน X 4,000 บ. (16,000 บ.)
คณะหมอลำทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรการ	4 งาน X 8,000 บ. (32,000 บ.)	7 งาน X 8,000 บ. (56,000 บ.) รายได้เพิ่มขึ้น 75 %	5 งาน X 8,000 บ. (40,000 บ.)	3 งาน X 8,000 บ. (24,000 บ.)	2 งาน X 8,000 บ. (16,000 บ.)	9 งาน X 8,000 บ. (72,000 บ.)	6 งาน X 8,000 บ. (48,000 บ.)	3 งาน X 8,000 บ. (24,000 บ.)	5 งาน X 8,000 บ. (40,000 บ.)	3 งาน X 8,000 บ. (24,000 บ.)	2 งาน X 8,000 บ. (16,000 บ.)

หมายเหตุ : - ช่วงเดือนเมษายน งานเทศกาลสงกรานต์เป็นส่วนช่วยให้เกิดการจ้างงาน - ลูกค้าใหม่เกิดจากการชมออนไลน์และทางเพจ รวมถึงชมสดหน้างาน

ภาพที่ 47 แสดงเปรียบเทียบสภาวะการจ้างงานก่อนและหลังการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

จากตารางเมื่อเปรียบเทียบสภาวะการจ้างงานการแสดงพื้นบ้านและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนช่วงก่อนเกิดสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 หรือก่อนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับสภาวะการจ้างงานและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนหลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดง พบว่า

- คณะโขนสดเด็กครูวิจิตริมพลี มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือน 50 % มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 งาน เป็น 3 งาน ต่อเดือน
- คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือน 50 % มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 งาน เป็น 6 งาน ต่อเดือน
- คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือน 71 % มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 งาน เป็น 6 งาน ต่อเดือน
- คณะหมอลำทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรการ มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือน 75 % มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 งาน เป็น 7 งาน ต่อเดือน

เมื่อนำมาประเมินผลกับเป้าหมาย คือ เกิดการจ้างงานรายได้ของผู้ประกอบการวัฒนธรรมทั้ง 4 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 พบว่า เกิดการจ้างงานรายได้ของผู้ประกอบการวัฒนธรรมทั้ง 4 คณะ เพิ่มขึ้นเกิน 10 % ทุกคณะ

5.7 การประชุมคืนข้อมูลสู่ชุมชนและการถอดบทเรียน การสร้างสรรค์งานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่

ภาพที่ 48 การประชุมคืนข้อมูลสู่ชุมชนและการถอดบทเรียน

วันอังคารที่ 7 มิถุนายน 2565 เวลา 9.00 – 11.00 น. ณ ห้องประชุม โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่
สรุปการถอดบทเรียน การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ที่จัดขึ้นมานี้ คำนี้ถึงการจัด
ที่ไม่ใช่เพียงแค่ให้มี แต่พึงจัดให้เป็น คือ

- เป็นการบูรณาการระหว่างศิลปินกับองค์กรผู้สนับสนุนในพื้นที่
- เป็นการสานคุณค่าที่เกิดประโยชน์ต่อผู้ดู ผู้ชม ผู้ร่วมกิจกรรม
- เป็นการเกิดการพัฒนาแลกเปลี่ยนระหว่างศิลปินคณะศิลปะการแสดงพื้นบ้านที่มาร่วมกัน
- เป็นการสร้างแหล่งเรียนรู้สู่ท้องถิ่นและชุมชน
- เป็นการดูแลเพื่อเอื้อโอกาสให้ศิลปะการแสดงพื้นบ้านต่อ ยอดได้อย่างมั่นคง
- เป็นการดำรง การสืบสานศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ให้เกิดทุนทางสังคม วัฒนธรรม
- เป็นการสร้างผลทางกระตุ้นเศรษฐกิจชุมชนและจังหวัดที่จัดงาน
- เป็นการจัดที่พึงต้องมีความเชี่ยวชาญในการจัดการทางศิลปะ

5.8 ผลกระทบเชิงบวกจากการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่

ภาพที่ 49 ผู้อำนวยการ รร.วัดจรเข้ใหญ่ ต้อนรับครูนาฏศิลป์คนใหม่

ครูฉันทยาภรณ์ ผูกเพทาย (ครูชำนาญการกลุ่มสาระศิลปศึกษา ดนตรี นาฏศิลป์ โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่) กล่าวว่า ผลจากการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงที่ผ่านมา นักเรียนของโรงเรียนได้ร่วมแสดงรำกลองยาว รวมถึงที่ผ่านมามีเด็กนักเรียนของโรงเรียนได้ร่วมฝึกและเป็นนักแสดงคณะโขนสดเด็กครูวิภิมพลี โดยท่านผู้อำนวยการเห็นความสำคัญของศิลปะการแสดงกับการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน จึงได้อนุมัติเพิ่มตำแหน่งครูนาฏศิลป์อีก 1 ตำแหน่ง คือ ครูพนิตตา สุทโธศรี เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมด้านศิลปะการแสดง

5.9 การประชุมติดตามความก้าวหน้าของผู้ทรงคุณวุฒิ รอบปิดโครงการวิจัย

วันอาทิตย์ที่ 3 กรกฎาคม 2565 ณ ศูนย์ปฏิบัติการศรียวารี พาววิลเลียน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ การประชุมติดตามความก้าวหน้าของผู้ทรงคุณวุฒิ โครงการวิจัย เรื่อง การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ โดย อ.พนิดา ฐปนางกูร และ อ.อิสรา กันแตง ผู้ทรงคุณวุฒิจาก บพท.

ภาพที่ 50 การประชุมติดตามความก้าวหน้าของผู้ทรงคุณวุฒิ รอบปิดโครงการวิจัย

สรุปความจากผู้ทรงคุณวุฒิได้ว่า งานวิจัยครั้งนี้เป็นการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ที่นำเอาศิลปะการแสดงพื้นบ้านมาให้ประชาชนได้เป็นพระเอกของงานได้เป็นอย่างดี ถือเป็นงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านที่โดดเด่นด้านการจัดการแสดงที่ให้ความสำคัญของศิลปินภูมิปัญญาท้องถิ่น และสามารถดึงความร่วมมือจากหลายภาคส่วนให้เกิดกลไกความร่วมมือเพื่อช่วยส่งเสริมและสนับสนุนศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชุมชนได้เป็นอย่างดี สิ่งที่ต้องพัฒนาต่อไปคือทำให้เกิดความเข้มแข็งต่อไป

5.10 การพัฒนาต่อยอดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่

เจ้าอาวาสวัดศรีวารีน้อย และเจ้าอาวาสวัดจรเข้ใหญ่ มีความประสงค์ให้นักวิจัย (อ.ไพบุญ แยมยิ้ม) มาช่วยจัดงานและการแสดงพื้นบ้าน ในงาน “หมู่บ้านรักษาศิลห้” ซึ่งจัดขึ้นในวันที่ 1 กันยายน 2565 ณ วัดศรีวารีน้อย อันเป็นผลมาจากการนำเสนอและทำโครงการวิจัยการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ในการนี้ท่านเจ้าอาวาสฯ นำชมการจัดสร้างลานวิถีไทย เวทีการแสดง พร้อมห้องแต่งตัวนักแสดง โดยมีการแสดงจาก 4 คณะ ได้แก่ คณะโขนสดเด็กครูวิภิมพลี คณะหม่อทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากการ คณะดนตรีไทย บ้านศรีเกตุ และคณะกลองยาวปัญญาดีศิลป์ ท่านเจ้าอาวาสวัดจรเข้ใหญ่และวัดศรีวารีน้อย สนับสนุนงบประมาณ

		
<p>23 ก.ย. 64 นำเสนองานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านต่อท่านเจ้าอาวาสวัดศรีวารีน้อย โดยท่านเจ้าอาวาสนำชมสถานที่ที่จะจัดสร้างลานวัฒนธรรม</p>	<p>27 มิ.ย. 64 นำเสนองานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านต่อท่านเจ้าอาวาสวัดศรีวารีน้อย โดยท่านเจ้าอาวาสนำชมสถานที่ที่จะจัดสร้างลานวัฒนธรรมและมีการแสดงพื้นบ้าน</p>	
<p>ภาพการจัดแสดงภายในงาน “หมู่บ้านรักษาศิลห้” เมื่อวันที่ 1 ก.ย. 65 ณ วัดศรีวารีน้อย ต.ศิระจรเข้ใหญ่ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ</p>		
		

ภาพที่ 51 การพัฒนาต่อยอดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่

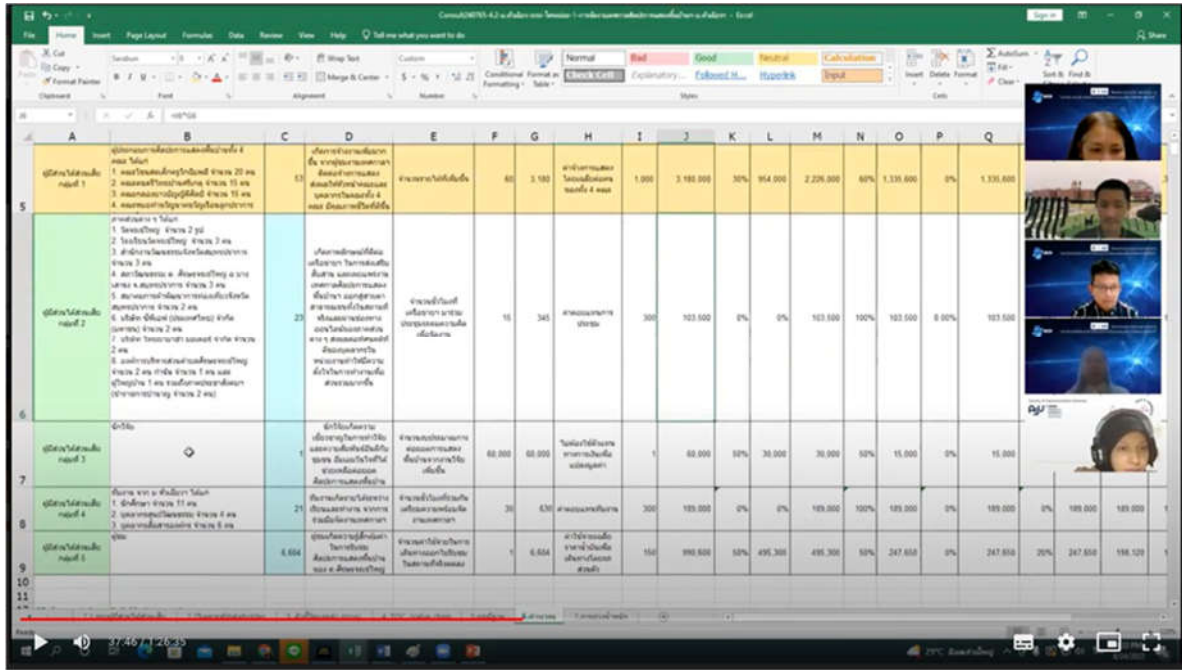
วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมจากการลงทุน (ROI/SROI)

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลประมาณ 3 เดือน ระหว่าง มี.ค. - พ.ค. 65 โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant) คือ ผู้ประกอบการวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ทั้ง 4 ราย ได้แก่ หัวหน้าคณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี หัวหน้าคณะกองยาวปัญญาศิลป์ หัวหน้าคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ และหัวหน้าคณะหม่อทำขวัญนาควัญเรือนลูกปรากร ถึงภาวะการจ้างงานหลังการจัดงานเทศกาล โดยนำข้อมูลวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและข้อมูลตัวเลขรายได้นำมาคำนวณผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมจากการลงทุน (ROI/SROI) โดยกำหนดขอบเขต ระบุและวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงที่เชื่อมโยงกิจกรรม ผลผลิตและผลลัพธ์ของโครงการ ใส่มูลค่าที่เป็นตัวเลขทางการเงิน เลือเฉพาะรายการที่เป็นสาระสำคัญต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หักลบผลลัพธ์ที่เกินจริง จากนั้นคำนวณผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน (SROI) โดยการคำนวณหาอัตราส่วนผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการลงทุนในงบประมาณ โครงการฯ ทุก 1 บาทที่ใช้ไป

ข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยนำมาบันทึกข้อมูลลงแบบฟอร์มรวบรวมการประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมจากการลงทุน (ROI/SROI) คำนวณด้วยโปรแกรม Microsoft Excel (สร้างขึ้นโดยทีมงานพัฒนาระบบประเมินผลลัพธ์ทางสังคม (SROI) สำหรับงานวิจัยด้านทุนทางวัฒนธรรม) **(รายละเอียดสามารถดูได้จากภาคผนวก ก และภาคผนวก ข)**

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการประเมินผลลัพธ์ทางเศรษฐกิจและสังคมจากการลงทุน (ROI/SROI) เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2565 เวลา 17.00 – 18.30 น. ผ่านการประชุมออนไลน์ทางระบบ ZOOM ในกิจกรรมการให้คำปรึกษาและแลกเปลี่ยนเรียนรู้การประเมินผลตอบแทนทางสังคม (SROI) โดยทีมงานพัฒนาระบบประเมินผลลัพธ์ทางสังคม (SROI) สำหรับงานวิจัยด้านทุนทางวัฒนธรรม ภายใต้ชุดโครงการบริหารจัดการชุดโครงการ “มหาวิทยาลัยกับการขับเคลื่อนทุนทางวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่” ประกอบด้วย ดร.ศศิพัชร์ สันกลกิจ จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ดร.ฉัตรฤดี ศิริลำตวน จากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ดร.วิทวัส เหมทานนท์ จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และ ผศ.ดร.ฮัมเดีย มุดอ จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

โดยได้รับคำแนะนำจากทีมงานพัฒนาระบบประเมินผลลัพธ์ทางสังคม (SROI) สรุปความว่า กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม นักวิจัย ทีมงาน จัดเป็นปัจจัยนำเข้าที่ร่วมกันทำให้เกิดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ จึงไม่นำมาคำนวณ (SROI) โดยให้อธิบาย (Take Note) ถึงเหตุผลในการไม่นำมาคำนวณ ในส่วนของการคำนวณผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุน (ROI) สามารถนำจำนวนรายได้ที่เกิดจากการจ้างงานเพิ่มขึ้นภายหลังจากจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ เพื่อหาค่าเฉลี่ยรายได้จากการจ้างงานการแสดงทั้งปีได้เลย

ภาพที่ 52 คลินิกให้คำปรึกษาด้าน SROI

4.3 ผลการศึกษาการประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคม (ROI/SROI) จากการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ผู้วิจัยรายงานผลตามขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

4.3.1 ผลการศึกษา พบว่า การประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุน (ROI) (รายละเอียดสามารถดูได้จากตารางวิเคราะห์และคำนวณผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุน (ROI) ภาคผนวก ก) คณะศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ ภายหลังจากจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ โดยแสดงผลการคำนวณผลตอบแทนจากการลงทุน (ต่อปี) รายละเอียดดังตาราง **ตารางที่ 13** แสดงผลการคำนวณผลตอบแทนจากการลงทุน (ต่อปี)

คณะกรรมการแสดงพื้นบ้าน	การจ้างงานเฉลี่ยเดือนละ	ต้นทุนรวมเฉลี่ย (ต่อปี)	รายได้รวมเฉลี่ย (ต่อปี)	กำไร/ขาดทุน (ต่อปี)	ROI* (%)
โจนสเด็กครุวิกรมพลี	3 งาน ๆ ละ 20,000 บ.	550,800 บ.	720,000 บ.	169,200 บ.	31
กลองยาวบุญญาศิลป์	6 งาน ๆ ละ 4,000 บ.	216,000 บ.	288,000 บ.	72,000 บ.	33
หมอขวัญเรือนลูกปรการ	7 งาน ๆ ละ 8,000 บ.	336,000 บ.	672,000 บ.	336,000 บ.	100
ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ	6 งาน ๆ ละ 20,000 บ.	792,000 บ.	1,440,000 บ.	684,000 บ.	82

หมายเหตุ * (กำไร ÷ ต้นทุน) X 100 = ROI %

จากตารางที่ 13 แสดงผลการคำนวณผลตอบแทนจากการลงทุน (ต่อปี) ของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ สรุปได้ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี
หลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน การประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ
จากการลงทุน ROI = 31 % แสดงให้เห็นว่า การลงทุนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ
ให้ผลตอบแทนหรือรายได้รวมเฉลี่ยต่อปี จำนวน 720,000 บ.
- คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ
หลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน การประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ
จากการลงทุน ROI = 82 % แสดงให้เห็นว่า การลงทุนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ
ให้ผลตอบแทนหรือรายได้รวมเฉลี่ยต่อปี จำนวน 1,440,000 บ.
- คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์
หลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน การประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ
จากการลงทุน ROI = 33 % แสดงให้เห็นว่า การลงทุนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ
ให้ผลตอบแทนหรือรายได้รวมเฉลี่ยต่อปี จำนวน 288,000 บ.
- คณะหม่อมทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปราการ
หลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน การประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ
จากการลงทุน ROI = 100 % แสดงให้เห็นว่า การลงทุนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ
ให้ผลตอบแทนหรือรายได้รวมเฉลี่ยต่อปี จำนวน 672,000 บ.

4.3.2 ผลการศึกษา พบว่า การประเมินผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน (SROI) จากการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศรีระจรเข้ใหญ่ เพื่อพิจารณาขอบเขต การระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง ตัวชี้วัด และค่า financial proxy และกรณีฐาน (รายละเอียดสามารถดูได้จากตารางการวิเคราะห์และคำนวณผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน (SROI) ภาคผนวก ข) ในส่วนของการสร้างแผนที่ผลลัพธ์ (Outcome Mapping) เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (ปัจจัยนำเข้า) กิจกรรม ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแต่ละกลุ่ม รายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 14 แผนที่ผลลัพธ์ (Outcome Mapping)

	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder)	กิจกรรม (Activities)	ผลผลิต (Outputs)	ผลลัพธ์ (Outcome)	ผลกระทบ (Impact)
1	คณะโชนสแต่กครุวักฉมพลี คณะกลองยาว บัญญุตีสลป คณะดนตรี ไทยบ้านศรีเกตุ และคณะหม่อทำขวัญนาคขวัญเรื่อนา	การพัฒนา ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน และช่องทางทางการตลาดออนไลน์ ผ่านการฝีกอบรมเชิงปฏิบัติการ	การสร้างงานการแสดงร่วมกัน และมีความมั่นใจในการนำความรู้ การตลาดออนไลน์ไปปรับใช้กับคณะ	เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น	คณะการแสดงพื้นบ้านมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
2	เครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม	ความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ 8 หน่วยงาน ผ่านการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU)	ภาคส่วนต่าง ๆ จัดสรรงบประมาณเพื่อสังคม (CSR) แรงกาย แรงใจ และช่องทางในการจัดงาน	เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร บุคลากรตั้งใจทำงาน	บุคลากรในองค์กรมีภาคภูมิใจในการขับเคลื่อนงานเพื่อสังคมฯ
3	นักวิจัย	ลงพื้นที่ ศึกษาวิจัย ประชุมหารือ ประสานงาน และจัดงานเทศกาลฯ	ได้องค์ความรู้จากงานวิจัยฯ และเผยแพร่สู่ชุมชน/สาธารณชน	เกิดความเชี่ยวชาญต่อยอดงานวิจัย	นักวิจัยอิมเอ็มในใจที่ได้ช่วยเหลือ ศิลปะการแสดงฯ
4	ทีมงานฯ (นักศึกษาและบุคลากร ม.หัวเฉียวฯ)	ร่วมสร้างสรรค์และการจัดงานเทศกาลฯ ผ่านการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอน และการทำงาน	ทีมงานเกิดทักษะ ประสบการณ์การจัดงานเทศกาลฯ	เกิดรายได้เสริมระหว่างเรียน และทำงาน	ทีมงานฯ มีภาคภูมิใจที่ได้ร่วมสืบสานฯ
5	ผู้ชม	การรับชม ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ผ่านงานเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	ผู้ชมได้รู้จัก ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน กดโลโก้ แשר แสดงความคิดเห็น	เกิดความคุ้มค่าในการรับชมออนไลน์ลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	ผู้ชมมีความสุข ผ่อนคลายที่ได้รับชม ศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

จากตาราง 14 พบว่า โครงการวิจัยมีผลลัพธ์ทางสังคม 5 ประเด็น ได้แก่ เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อเครือข่ายฯ ในการส่งเสริม สืบสาน และเผยแพร่งานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ส่งผลต่อทัศนคติที่ดีของบุคลากรในหน่วยงานทำให้มีความตั้งใจในการทำงานเพื่อส่วนรวมมากขึ้น นักวิจัยเกิดความเชี่ยวชาญในการทำวิจัยและความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน อิมเอ็มในใจที่ได้ช่วยเหลือต่อยอดศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ทีมงานเกิดรายได้ระหว่างเรียนและทำงาน จากการร่วมมือจัดงานเทศกาลฯ ผู้ชมเกิดความรู้สึกคุ้มค่าในการรับชมเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ เนื่องด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางออกไปรับชมในสถานที่จริงลดลง

ผู้วิจัยนำผลลัพธ์ประเด็นแรก คือ เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้นจากผู้ชมงานเทศกาลฯ ติดต่อกิจการแสดง ส่งผลให้หัวหน้าคณะและบุคลากรในคณะทั้ง 4 คณะ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตัวชี้วัดทางสังคม คือ จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้น มาคำนวณมูลค่าปัจจุบันสุทธิและประเมินผลกระทบทางสังคมจากการลงทุนต่อไป ส่วนประเด็นที่ 2 – 5 ผลลัพธ์และตัวชี้วัดทางสังคมไม่ได้ทำการประเมิน (เนื่องด้วย ผลลัพธ์ทางสังคมทั้ง 4 ประเด็น จัดเป็นปัจจัยนำเข้า และไม่มีข้อมูลที่แสดงความแตกต่างของกิจกรรมที่ชัดเจน)

ตารางที่ 15 แสดงการคำนวณมูลค่าปัจจุบันสุทธิ

ผลลัพธ์ (Outcome)	ตัวชี้วัด (Indicator)	ตัวแทนทางการเงิน (Financial Proxy)	Dead Weight (%)	Attribution (%)	Displacement (%)	Drop off (%)	มูลค่าผลลัพธ์รวม (บาท) (ปีที่ 1 – 3)	มูลค่าปัจจุบัน (ของผลประโยชน์สุทธิ (บาท) (NPV)
เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น	จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้น (53 คน X 60 งานต่อปี = 3,180 X 1,000 บ.)	ค่าจ้างการแสดงโดยเฉลี่ยทั้ง 4 คณะ รายได้รวมเฉลี่ยต่อปี 3,180,000 บ.	30	60	0	0	4,006,800	3,741,866.35

ตารางที่ 15 แสดงข้อมูลผลลัพธ์มูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์สุทธิที่เกิดจากการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ โดยการคำนวณจากผลลัพธ์ด้วยตัวแทนทางการเงิน ในการคำนวณเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ไม่กล่าวอ้างการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานวิจัยเกินจริง จึงทำการปรับค่า (Deadweight) ลบผลที่เกิดขึ้นเอง แม้ไม่มีโครงการหรือไม่มีใครเข้าไปทำอะไรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 30% คือ ทั้ง 4 คณะมีการจ้างงานช่วงเทศกาลสงกรานต์ในเดือนเมษายนอยู่แล้ว (Attribution) ผลลัพธ์ทั้งหมดเกิดขึ้นจากโครงการ 60% อีก 40% เกิดขึ้นจากการจ้างงานของลูกค้าเก่าของผู้ประกอบการ (Displacement) ลบผลลัพธ์ที่ทดแทนมาจากที่อื่น 0% และ (Drop off) อัตราการลดลงของผลลัพธ์ทางสังคม 0% จนได้มูลค่าผลลัพธ์รวม 3 ปี โดยงานวิจัยนี้กำหนดให้ปี พ.ศ. 2565 เป็นปีฐาน (ปีที่ 1) และการคำนวณหามูลค่าปัจจุบันสุทธิใช้อัตราคิดลด (Discount Rate) 3.5%

ผู้วิจัยนำมูลค่าปัจจุบันผลประโยชน์สุทธิ จำนวน 3,741,866.35 บ. ที่ได้จากผลลัพธ์เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น มาประเมินผลกระทบทางสังคมจากการลงทุนโดยทำการคำนวณ SROI ดังต่อไปนี้

การประเมินผลกระทบทางสังคม (SROI)

มูลค่าผลประโยชน์จากการลงทุน

จำนวน 3,741,866.35 บ.

มูลค่าการลงทุน

จำนวน 410,744.71 บ.

SROI = 9.11

จากการประเมินผลกระทบทางสังคม (SROI) แสดงให้เห็นว่า มูลค่าการลงทุนโครงการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดง ต.ศิระจรเข้ใหญ่ จำนวนทั้งสิ้น 410,744.71 บ. สามารถสร้างมูลค่าผลประโยชน์จากการลงทุนจำนวน 3,741,866.35 บ. เมื่อนำมาคำนวณการประเมินผลกระทบทางสังคม เทียบกับเงินลงทุนดำเนินการ จำนวน 1 บาท จะได้ผลตอบแทนทางสังคม $SROI = 9.11$ บ. สรุปได้ว่า โครงการวิจัยการสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นโครงการที่น่าลงทุน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่อง การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศีร์ษะจรเข้ใหญ่ 2. ศึกษาแนวทางและสร้างสรรค์การจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบลศีร์ษะจรเข้ใหญ่ และ 3. เพื่อประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมจากการลงทุน (ROI/SROI) ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ข้อ การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของชุดโครงการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศีร์ษะจรเข้ใหญ่

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่ จำนวน 4 ราย ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก ได้แก่ คณะโขนสดเด็กครุวิจิตรศิลป์ คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ คณะกลองยาวบุญญัตติศิลป์ คณะหมอทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากร ชาติแคลนงบประมาณ และไม่ค่อยได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาคส่วนต่าง ๆ สถานการณ์การจ้างงานการแสดงช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ ทั้ง 4 ราย โดยเฉลี่ย 4 งาน ต่อเดือน รายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 16 สรุปสถานการณ์การจ้างงานการแสดงช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศีร์ษะจรเข้ใหญ่ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ

รายชื่อผู้ประกอบการ ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน	การจ้างงาน ต่อ 1 เดือน	รายได้โดยเฉลี่ย ต่อเดือน	จำนวนสมาชิก ภายในคณะ ต่อการแสดง 1 งาน
โขนสดเด็กคณะครุวิจิตรศิลป์	2 งาน	40,000 บ.	20 - 22 คน
ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ	4 งาน	80,000 บ.	10 - 15 คน
กลองยาวคณะบุญญัตติศิลป์	4 งาน	14,000 บ.	12 - 15 คน
หมอทำขวัญนาค หมอขวัญเรือน ลูกปรากร	4 งาน	32,000 บ.	2 - 3 คน

เมื่อมีการแพร่ระบาดของโควิด-19 อีกรอบที่ระบาดหนักและรุนแรง ทำให้หลายพื้นที่ไม่สามารถทำการแสดงได้ตามมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด-19 ทางเจ้าภาพต้องจ้างเลื่อนและยกเลิกการจัดงานออกไปแบบไม่มีกำหนด กว่าจะกลับมาฟื้นตัวก็ไม่ว่าเมื่อไหร่ คาดว่าหลังจากนี้ คงต้องพักการแสดงไปอีกนาน

ผู้ประกอบการวัฒนธรรมด้านการแสดงส่วนใหญ่ มีความต้องการให้ช่วยทำการตลาดเพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ รวมถึงในปัจจุบันผู้ชมนิยมชมทางไลฟ์สด ผู้ชมไม่อาจมาชมการแสดงในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในวิกฤติจึงเป็นโอกาสในการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงที่บ้านๆ โดยผสมผสานรูปแบบการถ่ายทอดสดออนไลน์ (Live Streaming) และในสถานที่จริง (On ground) รายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 17 ผู้ประกอบการทางวัฒนธรรมได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

ผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม	สถานการณ์ที่ได้รับผลกระทบในปัจจุบัน
คณะโขนสดเด็กครุวิก	หลังจากสถานการณ์โควิด-19 รอบแรกเริ่มคลี่คลาย มีเจ้าภาพจ้างงานแสดงมาประมาณเดือนละ 2 งาน แต่ขณะนี้สถานการณ์โควิด-19 กลับมาอีกครั้ง เจ้าภาพยกเลิกงาน ไม่มีรายได้
คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ	ธุรกิจดนตรีไทยมีคู่แข่งมาก มีการตัดราคากัน หากรับค่าจ้างต่ำมากก็แบกรับค่าใช้จ่ายไม่ไหว ส่งผลกระทบต่อการสร้างมาตรฐานคณะดนตรีไทย ประกอบกับโควิดกลับมาระบาดอีกครั้ง จึงโดนยกเลิกงานเกือบหมด
คณะกลองยาวบุญญัตติศิลป์	เฉลี่ย 1 เดือน มีผู้ว่าจ้างประมาณ 2-3 งาน ค่าจ้างโดยเฉลี่ยต่อ 1 งาน ประมาณ 3,500 บาท หากนำรถไปเองจะคิดค่าจ้างที่ 4,000 บาท โดยเมื่อได้รับค่าจ้างจะเอามาแบ่งเฉลี่ยเท่ากันทุกคน ปัญหาคือเสื้อผ้าเก่าไม่สวยงามสวมใส่ไม่เหมือนกัน ขาดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ขาดแคลนงบประมาณและไม่ค่อยได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
คณะหมอทำขวัญนาควัฒน์เรือนลูกปรากร	ค่าจ้างหมอขวัญ 2 คน ที่งบประมาณคู่ละ 8,000 บาท หรือ 3 คนงบประมาณ 12,000 บาท แต่ช่วงโควิดระบาด เจ้าภาพยกเลิกงานหมด ยังขาดการทำการตลาด และประชาสัมพันธ์

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาแนวทางและสร้างสรรค์การจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบล ศีระจรเข้ใหญ่

ผลการวิจัย พบว่า แนวทางการสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศีระจรเข้ใหญ่ อำเภอ บางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 11 แนวทาง ดังภาพ

ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

นางศิริภรณ์ จีระจรเข้ใหญ่
"คุณย่า ท่านย่า ไม่ค่อยเชื่อของเขอะ"
เป็นการทำงานใหญ่ที่ไม่ค่อยเชื่อเขอะ

"งานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต. ศีระจรเข้ใหญ่ จะเป็นการช่วยอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมในชุมชนที่ชนบทได้เป็นอย่างดี และเป็นการช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอำเภอเมืองเรา มีเขื่อนขึ้นในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพระราชวังไกลกังวลสวนสัตว์ต่างๆ คือยังมีเขื่อนขึ้นเพื่อให้เกิดอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศวิทยา"

คุณสมชาย ภังกรัง
"ช่วงปีที่ผ่านมาที่โครงการฯ มีการแสดงต่างๆ ในงานประจำปี 2563 ของวัดจระเข้ใหญ่ก็ค่อนข้างดีพอสมควร การทำงานเทศกาลของเราก็ไม่ได้มีอะไรที่แตกต่างกับคนอื่นที่จังหวัดอื่นเท่าไร ก็ทำดี ปกติเมื่อจัดกิจกรรมประจำปี คณะกรรมการก็จะมาปรึกษากันว่าจะมีงานเทศกาลศิลปะการแสดงสามารถในงานประจำปีได้ **อาจจะมีการจัดการ มีการแสดง"**

นายสมชาย ภังกรัง
"งานเทศกาลหรือการแสดงคือเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่โดดเด่น ทำให้มีนักท่องเที่ยว (Tourist) ไม่ค่อยมีใครมางานเทศกาลมีการจัดขึ้นหรือ **สร้างรายได้** ในงานนี้กับชุมชน เขามีนักท่องเที่ยวเข้ามา ชุมชนเขาดี เขาก็ช่วยกันช่วยกันทำ งานเทศกาลของเราก็ทำได้ดีรายได้ก็จะมีการจัดการทางเศรษฐกิจ (Economic Impact)"

นายสมชาย ภังกรัง
"ปีถัดจากนี้จะมีนักท่องเที่ยวเข้ามาในงานมากขึ้นเรื่อยๆ คนที่เข้าไปดู จะใช้เงินมากขึ้น เราอาจใช้คนมากขึ้น เป็นคนในชุมชนของเราเอง เขาก็ช่วยกันช่วยกันทำ งานเทศกาลของเราก็ทำได้ดีรายได้ก็จะมีการจัดการทางเศรษฐกิจ (Economic Impact)"

นายสมชาย ภังกรัง
"เทศกาลถือเป็นเครื่องมือ เป็นกลาง ชาวบ้านเป็นเจ้าของเทศกาล หน่วยงานต่างๆ เป็นแค่สนับสนุน ทรัพยากรต่างๆ อยู่ในสังคมของเขาคือคนในชุมชน"

แนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศีระจรเข้ใหญ่

- **ชูอัตลักษณ์**จากรากเหง้า ทำให้โดดเด่น
- จัดหมวดหมู่กิจกรรมและพื้นที่/นิทรรศการ
- มีกิจกรรมการเรียนรู้/การฝึกอบรม/เสวนา
- สร้างแพลตฟอร์มเพื่อช่วยศิลปิน
- สร้างจุดเน้น นำสายตาทะลุในงาน
- สร้างโครงเรื่องให้น่าติดตามตั้งแต่ต้นจนจบ
- หยิบเรื่องราวของชีวิตนักแสดงมาเล่ามาบอก
- เชิญผู้เชี่ยวชาญ/ศิลปินมาร่วมพูดคุย/ทำกิจกรรม
- จัดไลฟ์สดแบบออนไลน์/มีช่องเพื่อนำเสนอ
- มีพ่อค้าแม่ค้านำสินค้ามาขาย
- ชุมชนเป็นเจ้าของเทศกาล/หน่วยงานต่าง ๆ เป็นส่วนสนับสนุน

ภาพที่ 53 แนวทางการสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศีระจรเข้ใหญ่ อำเภอ บางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 11 แนวทาง

การสร้างสรรคเศรษกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศิระจรเข้ใหญ่ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ ดำเนินการวิจัยตามกรอบการวิจัย ดังสรุปผลการวิจัยต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดวัตถุประสงค์ - โดยใคร (Who)

ในปัจจุบันคนนิยมชมการแสดงพื้นบ้านน้อยลง คนหันไปชมสื่อใหม่ และเน้นชมออนไลน์ การว่าจ้างการแสดงเป็นเพียงกลุ่มคนในยุคเก่าและบรรดาถูก ๆ ยังผลให้เกิดการว่าจ้างการแสดงน้อยลง การสร้างสรรค์การแสดงพื้นบ้านในครั้งนี้จึงไม่ใช่เรื่องง่าย ดังนั้น **มุมมองของนักสร้างสรรค์งานเศรษกาลจึงใช้แนวขยายแบบนักรถลาด มองศิลปะการแสดงพื้นบ้านเป็น “Niche Market” หรือการตลาดเฉพาะกลุ่ม** ซึ่งเป็นการขายสินค้าให้กับคนเฉพาะกลุ่ม

การจัดงานเศรษกาลจึงจำเป็นต้อง**สร้างช่องทาง “Platform” ในโลกจริงและโลกเสมือนจริง เพื่อเชื่อมและสื่อสารกับผู้ชมกลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุและกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการและปริมณฑล** ในฐานะที่ว่าผู้ว่าจ้างการแสดง โดยเน้นการ “ร่วมสร้าง” “ร่วมคิด” และ “ร่วมทดลอง” ระหว่างต้นตุนเดิม (การแสดงพื้นบ้าน) กับการสร้างงานเศรษกาลที่เชื่อมโยงสู่ช่องทางใหม่ แบบที่เรียกว่า **การทำ “Festival Design”** ทำไมจึงใช้คำว่า “Design” เพราะเรากำลังออกแบบเพื่อรักษาและนำเสนออัตลักษณ์ “Identity” ของศิลปะการแสดงพื้นบ้าน “Product” และขับเคลื่อนให้ผู้ชม หัวหน้าคณะและคนในคณะเกิดความภาคภูมิใจ “Selfesteem” ในสิ่งที่เป็น ให้ปรากฏให้เห็นสู่สายตา

การสร้างสรรคเศรษกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จึงเป็นงานเศรษกาล “Festival” ต่างจาก “Event” คือ **การจัดการภาพรวม โดยไม่จัดสร้าง ปรับแต่ไม่เปลี่ยน เคารพตัวตนคนสร้างงาน ทำให้ศิลปินฉายศักยภาพ แต่ไม่ใช้การจ้างศิลปินให้มาทำภาพที่อยากเห็น**

ภาพที่ 54 แสดงแนวคิดเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์การจัดงานเศรษกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

ผู้วิจัยได้กำหนดแนวคิดร่วมกับเครือข่ายฯ มองศิลปะการแสดงพื้นบ้านเป็น “Niche Market” หรือการตลาดเฉพาะกลุ่ม ซึ่งเป็นการขายสินค้าให้กับคนเฉพาะกลุ่ม การจัดงานเศรษกาลผ่านช่องทาง “Platform” ทั้งในโลกจริง (On ground) และโลกเสมือนจริง (Online) เพื่อเชื่อมและสื่อสารกับผู้ชมกลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุและกลุ่มคนวัยทำงานในจังหวัดสมุทรปราการและปริมณฑลที่ชื่นชอบศิลปะการแสดงพื้นบ้าน โดยออกแบบเพื่อรักษาและนำเสนออัตลักษณ์ “Identity” ของศิลปะการแสดงพื้นบ้าน “Product” และขับเคลื่อนให้ผู้ชม หัวหน้าคณะและคนในคณะเกิดความภาคภูมิใจ “Selfesteem” ในสิ่งที่เป็น ให้ปรากฏให้เห็นสู่สายตา

งานวิจัยนี้ มีเป้าหมายสำคัญคือ

1. เกิดเศรษกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านศิระจรเข้ใหญ่ (ลานการแสดงพื้นบ้าน)
2. เกิดการจ้างงานรายได้ของผู้ประกอบการวัฒนธรรมทั้ง 4 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 10
3. พัฒนาศิลปะกาแสดงพื้นบ้านและช่องทางการสื่อสารตลาดผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม ด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 4 ราย ได้แก่ คณะโขนสดเด็กครุวิถีมวลี คณะหม่อมท่าขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากร คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ และคณะวงกลองยาวบัญญัติศิลป์
4. บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) สานพลังภาคเครือข่ายจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม
5. ผู้ชมงานได้รับประสบการณ์ เกิดการบอกต่อ สร้างกระแส แชร์ ภาพลักษณ์เชิงบวก กระตุ้นยอดขาย

ขั้นที่ 2 การสร้างกิจกรรมพิเศษ - พูดสื่อสารอะไร (Says What)

1. ชื่องาน เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศรีษะจรเข้ใหญ่
2. การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านในงานประจำปีวัดจรเข้ใหญ่
จำนวน 3 วัน คือ ในวันศุกร์ที่ 18 วันเสาร์ที่ 19 และวันอาทิตย์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2565
3. กำหนดการ
วันศุกร์ที่ 18 ก.พ. 65
  - เวลา 17.00 - 17.30 น. พิธีเปิดงานเทศกาลฯ
  - เวลา 17.30 - 18.10 น. ชมนิทรรศการ บ่อ ปลา นา สวน การแสดง และซื้อสินค้าจากชุมชนผลิตภัณฑ์งานวิจัย
  - เวลา 18.10 - 19.00 น. การเสวนา เรื่อง อนุรักษ์ สืบสาน และต่อยอดศิลปะการแสดงพื้นบ้าน โดย ครูอารีย์ วิทยารมภ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และหัวหน้าคณะกรรมการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ ได้แก่ คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ คณะโขนสดเด็กครูวิภิมพลี คณะกลองยาวบุญญ์ศิลป์ และคณะหมอทำขวัญนาควัฒนเรือนลูกปรากร
  - เวลา 19.00 - 19.30 น. การขับร้องเพลงฉ่อยเพลงแหล่ ตอน ของดีบางเสาธง โดยคณะหมอทำขวัญนาควัฒนเรือนลูกปรากร ร่วมกับคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ
  - เวลา 19.30 - 20.30 น. การแสดงโขนสด เรื่องรามเกียรติ์ ตอนยกรบ โดย คณะโขนสดเด็กครูวิภิมพลีวันเสาร์ที่ 19 ก.พ. 65
  - เวลา 18.00 - 18.30 น. การแสดงกลองยาว โดย คณะกลองยาวบุญญ์ศิลป์ ร่วมกับนักเรียนโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่
  - เวลา 18.30 - 19.00 น. การแสดงดนตรีไทยในบทเพลงลูกทุ่งสุดฮิต โดยคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุวันอาทิตย์ที่ 20 ก.พ. 65
  - เวลา 18.00 - 19.00 น. การแสดงศิลปะการเตะตะกร้อลอดห่วง โดยชุมชน ต.ศรีษะจรเข้ใหญ่ ร่วมกับทีมชาติ
  - เวลา 19.00 - 20.00 น. การแสดงมินิแสงสีเสียง เรื่อง ตามรอยศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ดำเนิน ศรีษะ โดยนักแสดงคณะนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
4. กำหนดการแถลงข่าวการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ณ ห้องประชุมโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่
วันที่ 4 ก.พ. 65
5. กำหนดการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ณ ห้องประชุมโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ วันที่ 4 ก.พ. 65

6. ประสานงานสื่อมวลชนเพื่อการรายงานข่าว จำนวน 5 เพจ ได้แก่
  - เพจนิวส์รีพอร์ตทูเดย์
  - เพจข่าวสมุทรปราการ ทูเดย์ ออนไลน์
  - เพจ News TIME TODAY
  - เพจ TCNN Networks
  - เพจสาคร เคเบิลทีวี สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา (คลิปวิดีโอข่าว)
7. สถานที่จัดงาน 2 เวที คือ ลานการแสดง ณ วัดจระเข้ใหญ่ และเวทีการแสดง โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่
8. โชนกิจกรรมภายในงาน ประกอบด้วย
  - เสวนา (Talk)
  - นิทรรศการ (Exhibition)
  - การแสดงพื้นบ้าน (Showcase)
  - ฝึกอบรม (Workshop) ปรับเปลี่ยน เป็นการจัดทำคลิปวิดีโอสื่อการสอนองค์ความรู้พื้นฐานทักษะเบื้องต้นการแสดงพื้นบ้านให้กับนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ (เนื่องด้วยข้อจำกัดสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19) ได้แก่ การขับร้องเพลงแหล่งเบื้องต้น การแสดงโขนสดเบื้องต้น การตีกลองยาวเบื้องต้น และการตีระนาดเบื้องต้น
9. การถ่ายทอดสด จำนวน 3 วัน ผ่านเฟซบุ๊กสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการเป็นหลัก ร่วมกับการแชร์ผ่านเพจวัดจระเข้ใหญ่ และเพจสุขไม่จางที่บางเสาธง
10. การอบรมเชิงปฏิบัติการ การพัฒนาศิลปะการแสดง โดยทุกผลงานสร้างสรรค์จะจัดแสดงในงานเทศกาลฯ
  - คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ จัดทำสื่อคณะเป็นสื่อลายดอกกรีนชื่อคณะเพื่อสร้างอัตลักษณ์ให้คนรับรู้และจดจำ ตลอดจนงานสร้างสรรค์การแสดงกลองยาวร่วมกับนางรำจากนักเรียนโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่
  - คณะหมอทำขวัญนาควงเวียนลูกปรากร พัฒนาบทขับร้องใหม่ ชื่อ ของดีบางเสาธง ร่วมกับการสร้างสรรค์ดนตรีไทยประกอบการขับร้อง โดยคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ เป็นการทดลองสร้างสรรค์การแสดงร่วมกัน (Collaboration Folk Performing Arts & Marketing)
  - คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี ปรับรูปแบบการแสดงโขนสด เรื่องรามเกียรติ์ ตอน ยกรบ ให้กระชับสั้นลง
11. การอบรมเชิงปฏิบัติการ การพัฒนาช่องทางการตลาดออนไลน์ทางเพจคณะ
  - คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ สร้างเพจขึ้นใหม่ชื่อ คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ เนื่องจากไม่มีเพจ
  - คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี พัฒนาเพจของคณะโดยใช้เทคนิคไลฟ์สดและคลิปวิดีโอ
  - คณะหมอทำขวัญนาควงเวียนลูกปรากร พัฒนาการถ่ายรูปคมชัดและการเขียนคอนเทนต์ทางเฟซบุ๊ก
  - คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ พัฒนาการจัดการเพจหลัก เนื่องจากมีหลายเพจ

12. การเตรียมงานและรื้อถอน

- ทีมสื่อสารองค์กร รับผิดชอบ พิธีกร เขียนสคริปต์ สื่อมวลชน งานแถลงข่าว งานพิธีเปิด งานจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ผู้ช่วยวิทยากรฝึกอบรม การถ่ายทอดสด (Live Stream) ติดตั้งป้ายสแตนด์ ออกแบบและจัดทำภาพประกอบสื่องานและโลโก้ของเครือข่ายภาคส่วนต่าง ๆ ร่วมจัดงานหรือข้อความด้านล่างภาพเคลื่อนไหว (Lower Third) จัดเตรียมอุปกรณ์การถ่ายทอดสด อาทิ กล้อง ไมค์กันสั่น ไมค์ไร้สาย จอมอนิเตอร์ โน้ตบุ๊ก ตลอดจนการจัดทำสคริปต์พิธีกร
- ทีมศูนย์วัฒนธรรม รับผิดชอบ ตกแต่งเวที ชุมนิทรรศการ
- ทีมนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ รับผิดชอบ จัดสถานที่ ต้อนรับ ลงทะเบียน ประสานงานเวที ประชาสัมพันธ์งานผ่านสื่อออนไลน์และออฟไลน์
- ทีมประชาสัมพันธ์ รับผิดชอบ ร่วมประชุมให้ความคิดเห็นการจัดงาน ติดตั้งเต็นท์ ตกแต่งชุมนิทรรศการ
- นักวิจัย รับผิดชอบ วางแผน ออกแบบ ประชุม ประสานงานระบบแสงสีเสียง ภาพรวมทั้งงาน ตลอดจนทำจดหมายอนุญาตการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงฯ จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสมุทรปราการ
- การดำเนินการผลิตและติดตั้ง ใช้ระยะเวลา 1 อาทิตย์ก่อนเริ่มงาน และรื้อถอนหลังเสร็จสิ้นงาน 1 วัน

13. แมสคอต (Mascot) ประชาสัมพันธ์งาน ภาพการ์ตูนจระเข้หัวใหญ่แต่ตัวเล็ก จำนวน 4 แบบ สื่อถึง 4 คณะ การแสดงพื้นบ้าน โดยจะนำไปใช้จัดทำสื่อต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์งาน เช่น ป้ายสแตนด์ แบนเนอร์ ออนไลน์ เป็นต้น

- ตัวที่ 1 ตีกลองยาว สื่อถึงการแสดงกลองยาวคณะบุญฤทธิศิลป์
- ตัวที่ 2 สวมเศียรหนุมาน สื่อการแสดงโขนสดเด็กคณะครูวิกรมพิไล
- ตัวที่ 3 ตีระนาด สื่อถึงการแสดงดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ
- ตัวที่ 4 สวมชุดชาวถือไม้โครโฟนเพิ่มขนตา สื่อถึงการแสดงหมอทำขวัญนาค หมอขวัญเรือลูกปรากร

14. การแต่งกายผ้าไทยหรือผ้าท้องถิ่นเข้าร่วมงาน

15. จุดถ่ายรูปโดยนำป้ายสแตนด์มาสคอตจระเข้หัวใหญ่ทั้ง 4 ตัว(คณะ)

16. ความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่

- วัดจระเข้ใหญ่ และวัดศรีวารีน้อย ให้พื้นที่สถานที่จัดแสดง
- โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ ให้พื้นที่สถานที่จัดแสดง
- องค์การบริหารส่วนตำบลศรีชะจระเข้ใหญ่ ร่วมจัดงาน
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ร่วมจัดงาน ประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนงบประมาณจัดงานเทศกาลฯ
- สภาวัฒนธรรมอำเภอบางเสาธง และ ต.ศรีชะจระเข้ใหญ่ ร่วมจัดงาน
- บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สนับสนุนน้ำดื่มและสนับสนุนงบประมาณจัดงานเทศกาลฯ

- บริษัท ไทยยามาฮา มอเตอร์ จำกัด ร่วมจัดงาน สนับสนุนงบประมาณจัดงานเทศกาลฯ
- สมาคมการค้าพัฒนาท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ
- ชุมชน ศิลปะการแสดง ศิลปินพื้นบ้าน 4 คณะ ศิลปินหน้าใหม่ ร่วมจัดงาน
- มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติสนับสนุนงบประมาณ ผลิตองค์ความรู้ ทีมงานอีเว้นท์ และ เป็นผู้ประสานงานกับภาคส่วนต่าง ๆ

17. งบประมาณสนับสนุนการจัดงานเทศกาลฯ

- บริษัท ไทยยามาฮา มอเตอร์ จำกัด ร่วมจัดงาน สนับสนุนงบประมาณจัดงานเทศกาลฯ จำนวน 40,000 บ.
- บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สนับสนุนน้ำดื่มและสนับสนุนงบประมาณจัดงานเทศกาลฯ จำนวน 30,000 บ.
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ สนับสนุนงบประมาณจัดงานเทศกาลฯ จำนวน 10,000 บ.

ขั้นที่ 3 การบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ - โดยวิธีและช่องทางใด (In Which Channel)

งานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ จัดแสดงระหว่างวันที่ 18 – 20 ก.พ. 65
สรุปผลการวิจัย ด้านการบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ ผ่านช่องทาง ดังต่อไปนี้

1. การประชุมทีมงานนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ทีมงานศูนย์วัฒนธรรม และทีมงานสื่อสารองค์กร เพื่อเตรียมความพร้อมซักซ้อมความเข้าใจที่ตรงกัน ในการดำเนินการการจัดงานเทศกาลฯ ก่อนเริ่มงาน
2. ทีม อสม. ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ช่วยทำหน้าที่ควบคุมดูแลการเข้าร่วมชมงานตามมาตรการป้องกันการกั้นแพร่ระบาดของโรคโควิด-19
3. เกิดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ในรูปแบบสถานที่จริง (On ground) ณ ลานการแสดง วัดจรเข้ใหญ่และเวทีการแสดง รร.วัดจรเข้ใหญ่ รวมทั้ง การถ่ายทอดสด (Live Steaming) ผ่านเพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ โดยแชร์ผ่านเพจวัดจรเข้ใหญ่ และเพจสุขไม่จางที่บางเสาธง
4. การจับมือกันทางธุรกิจ เกิดคุณค่าใหม่ “Value Proposition” ที่ส่งมอบให้กับเจ้าภาพ ผู้ว่าจ้างการแสดง โดยนำจุดแข็งของคณะกรรมการแสดงพื้นบ้านมาสร้างการแสดงใหม่ร่วมกัน เพื่อนำเสนอให้เจ้าภาพ หรือผู้ว่าจ้าง โดยคณะหมอทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรางกร พัฒนาบทขับร้องใหม่ ชื่อ ของดีบางเสาธง ร่วมกับการสร้างสรรค์ดนตรีไทยประกอบการขับร้อง โดยคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ การแสดงกลองยาว
5. ลำดับขั้นตอนช่วงพิธีการสำหรับการจัดทำพิธีเปิดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ และลำดับรายการในวันถัดไป ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วันที่ 18 ก.พ. 65

- พิธีกรกล่าวต้อนรับผู้ชมบนเวทีการแสดง
- ชมการแสดงกลองยาวต้อนรับประธาน จากคณะกลองยาวบัญญัติศิลป์
- ผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรม ม.หัวเฉียวฯ กล่าวเปิดงาน

- ภาศีกภาคส่วนต่าง ๆ ขึ้นบนเวทีร่วมพิธีเปิด
- วัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ดีห้องเปิดงาน
- ผู้อำนวยการศูนย์วัฒนธรรม มอบของที่ระลึกภาศีกเครือข่ายจากภาคส่วนต่าง ๆ
- ภาศีกเครือข่ายจากภาคส่วนต่าง ๆ ถ่ายภาพร่วมกัน
- พิธีการนำชมนิทรรศการประวัติคณาศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ
- ร่วมฟังการเสวนาวิชาการ “อนุรักษ์ สืบสานและต่อยอดศิลปะการแสดงพื้นบ้าน”
- ชมการนำเสนอการแสดงขับร้องเพลงของดีบางเสาธงร่วมกับคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ
- ชมการแสดงคณะโขนสดเด็กครุวิถิมพลี
- ภาศีกเครือข่ายถ่ายภาพหมู่ร่วมกับคณะโขนสดเด็กครุวิถิมพลี

วันที่ 19 ก.พ. 65

- พิธีกรกล่าวเปิดรายการนำเข้าสู่งานเทศกาลฯ และตลอดการแสดงพิธีกรพูดประชาสัมพันธ์ช่องทางการติดต่อชุดการแสดง รวมถึงโปรโมชันที่จัดขึ้นสำหรับผู้ติดต่อชุดการแสดงภายในวันงาน
- ชมการแสดงรำกลองยาวจากนักเรียนโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ร่วมกับคณะกลองยาวบุญญ์ติศิลป์
- ชมการแสดงดนตรีไทยจากคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ
- พิธีกรกล่าวปิดรายการ และเชิญชวนชมการแสดงในวันถัดไป

วันที่ 20 ก.พ. 65

- พิธีกรเปิดรายการนำเข้าสู่การแสดง
- ชมการแสดงโชว์ศิลปะการเตะตระกร้อลอดห่วงจากชาวชุมชนตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่ปะทะทีมชาติ
- ชมการแสดงมินิแสงสีเสียง เรื่อง ตามรอยศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ตำนานศิระชะจรเข้ใหญ่ จากทีมนักแสดงคณะนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- พิธีกรกล่าวปิดรายการ

6. หลังจากจัดงานเสร็จ ทีมงานฝ่ายต่าง ๆ รื้อถอนเพื่อคืนพื้นที่ให้กับทางวัดและทางโรงเรียน ตลอดจนถึงผ้าตกแต่งเวที โดยม้วนพับคืนให้กับทางโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่

ขั้นที่ 4 กลุ่มผู้ชม - ไปยังใคร (To Whom)

4.1 กำหนดกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้สูงวัยและกลุ่มคนวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ และปริมณฑลที่ชื่นชอบศิลปะการแสดงพื้นบ้าน รับชมผ่านการไลฟ์สดทางเพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ จากนั้น เพจวัดจรเข้ใหญ่ เพจสุขไม่จางที่บางเสาธงช่วยกันแชร์ เพื่อไปยังกลุ่มเป้าหมาย

4.2 สำหรับกลุ่มผู้ชมในสถานที่จริง โดยในวันงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ พบว่า กลุ่มผู้ชมในสถานที่จริง อาทิ คณะทำงานความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ผู้นำชุมชน ผู้มาเที่ยวงาน รวมถึงพระสงฆ์วัดจรเข้ใหญ่ ฯ โดยผู้เข้าร่วมงานแต่งกายด้วยผ้าไทยหรือผ้าของท้องถิ่น

ขั้นที่ 5 การประเมินผล - ผลเป็นอย่างไร (With What Effect)

5.1 จากแนวทาง 11 แนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ สรุปผลการวิจัย รายละเอียดดังตาราง

ตารางที่ 18 ผลการวิจัยตามแนวทาง 11 แนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่

ลำดับที่	แนวทาง	ผลการวิจัย
1	ชูอัตลักษณ์จากรากเหง้าทำให้โดดเด่น	<ul style="list-style-type: none"> - คณะหมอทำขวัญนาควญเรือลูกปรางการ พัฒนาบทขับร้องใหม่ ชื่อของดีบางเสาชง ร่วมกับการสร้างสรรค์ดนตรีไทยประกอบการขับร้อง โดยคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ เป็นการจับมือกันทางธุรกิจ (Collaboration Folk Performing Arts) - คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ สร้างสรรค์การแสดงร่วมกับนักเรียน รร.วัดจรเข้ใหญ่ - คณะโขนสดเด็กครุวิถิมพลี แสดงโขนสดเรื่อง รามเกียรติ์ ตอนยกรบร่วมกับคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ
2	จัดหมวดหมู่กิจกรรมและพื้นที่/นิทรรศการ	<ul style="list-style-type: none"> - เสวนา (Talk) - นิทรรศการ (Exhibition) - การแสดงพื้นบ้าน (Showcase) - ฝึกอบรม (Workshop)
3	มีกิจกรรมการเรียนรู้/การฝึกอบรม/เสวนา	<ul style="list-style-type: none"> - การเสวนา เรื่อง อนุรักษ์ สืบสาน และต่อยอดศิลปะการแสดงพื้นบ้าน - การฝึกอบรมการรำกลองยาวและการฝึกหัดโขนสดเด็ก นักเรียนโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ - การจัดทำคลิปวิดีโอสื่อการสอนองค์ความรู้พื้นฐานทักษะเบื้องต้น การแสดงพื้นบ้าน ได้แก่ การขับร้องเพลงแหล่เบื้องต้น การแสดงโขนสดเบื้องต้น การตีกลองยาวเบื้องต้น และการตีระนาดเบื้องต้น
4	สร้างแพลตฟอร์มเพื่อช่วยศิลปิน	<ul style="list-style-type: none"> - คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ สร้างเพจขึ้นใหม่ รวมถึงพัฒนาการถ่ายรูปแบบคมชัด การเขียนคอนเทนต์ทางเฟซบุ๊ก และการไลฟ์สด - คณะโขนสดเด็กครุวิถิมพลี มีเพจอยู่แล้วจากโครงการวิจัยระยะที่ 1 โดยในระยะที่ 2 ได้พัฒนาเพจโดยใช้เทคนิคไลฟ์สดและคลิปวิดีโอ - คณะหมอทำขวัญนาควญเรือลูกปรางการ สร้างเพจขึ้นใหม่ เนื่องจากใช้เฟซบุ๊กส่วนตัว พัฒนาการถ่ายรูปแบบคมชัดและการเขียนคอนเทนต์ - คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ เนื่องจากมีหลายเพจ จึงกำหนดการพัฒนาการจัดการเพจหลัก โดยการถ่ายรูปแบบคมชัด การเขียนคอนเทนต์ และการไลฟ์สด

ลำดับ ที่	แนวทาง	ผลการวิจัย
5	สร้างจุดเน้น นำสายตา ภายในงาน	จัดจุดเช็คอินถ่ายรูปรูปกับบ้านสแตนดี้จระเข้หัวใหญ่ (ให้สอดรับกับชื่อ ต.ศิระจรเข้ใหญ่) สื่อถึงคณะกรรมการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ ได้แก่ ตัวที่ 1 จระเข้ตีกลองยาว สื่อถึงการแสดงกลองยาวคณะบุญดีศิลป์ ตัวที่ 2 จระเข้สวมเศียรหนุมาน สื่อการแสดงโขนสดเด็กคณะครูวิจิตรศิลป์ ตัวที่ 3 จระเข้สวมชุดชาวถือไมโครโฟนเพิ่มขนตา สื่อถึงการแสดง หมอทำขวัญนาค หมอขวัญเรือนลูกปราการ ตัวที่ 4 จระเข้ตีระนาด สื่อถึงการแสดงดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ
6	สร้างโครงเรื่องให้น่าติดตาม ตั้งแต่ต้นจนจบ	วันแรก วันศุกร์ที่ 18 ก.พ. 65 เปิดการแสดงด้วยการขับร้องเพลง แหล่และการแสดงโขนสด เพื่อสร้างกระแส จำนวน 2 ชุด ได้แก่ การขับ ร้องเพลงฉ่อยเพลงแหล่ ตอน ของดีบางเสาธง โดยคณะหมอทำขวัญนาค ขวัญเรือนลูกปราการ ร่วมกับคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ และการแสดง โขนสด เรื่องรามเกียรติ์ ตอนยกรบ โดย คณะโขนสดเด็กครู วิจิตรศิลป์ วันที่สอง วันเสาร์ที่ 19 ก.พ. 65 ชมการแสดงไฮไลท์ จำนวน 2 ชุด ได้แก่ การแสดงกลองยาว โดย คณะกลองยาวบุญดีศิลป์ ร่วมกับ นักเรียนโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ และการแสดงดนตรีไทยในบทเพลงลูกทุ่งสุดฮิต โดยคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ วันสุดท้าย วันอาทิตย์ที่ 20 ก.พ. 65 ชมการแสดงปิดท้ายด้วย การแสดงมินิแสงสีเสียง เรื่อง ตามรอยศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ตำบล ศิระจรเข้ใหญ่ โดยนักแสดงคณะนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ
7	หยิบเรื่องราวของชีวิต นักแสดงมาเล่ามาบอก	นิทรรศการ เรื่อง “บ่อ ปลา นา สวน และการแสดง” ประวัติความเป็นมา ต.ศิระจรเข้ใหญ่และศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ตลอดจนการเสวนาที่มี เนื้อหาถ่วงถึงชีวิตของนักแสดงในคณะ

ลำดับ ที่	แนวทาง	ผลการวิจัย
8	เชิญผู้เชี่ยวชาญ/ศิลปิน มาร่วมพูดคุย/ทำกิจกรรม	การเสวนา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ คือ นางสมณฑา เจริญศิลป์ วัฒนธรรมจังหวัด สมุทรปราการ และหัวหน้าคณะกรรมการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ ได้แก่ คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ คณะโขนสดเด็กครุวิจิตรศิลป์ คณะกลองยาว บัญญัติศิลป์ และคณะหมอทำขวัญนาควัญเรือนลูกปรากการ
9	จัดไลฟ์สดแบบออนไลน์/ มีช่องทางเพื่อนำเสนอให้ เหมาะสมกับสถานการณ์ และพื้นที่	การไลฟ์สดผ่านเพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ จากนั้น เพจวัดจระเข้ใหญ่ เพจสุขไม่จางที่บางเสาธงช่วยกันแชร์ เพื่อไปยังกลุ่มผู้ชม ผู้สูงอายุและวัยทำงานที่ชื่นชอบศิลปะการแสดงพื้นบ้านในจังหวัด สมุทรปราการ ตามมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานการณ์แพร่ ระบาดของโรคโควิด-19
10	มีพ่อค้าแม่ค้านำสินค้า มาขาย และร่วมทำบุญ	สินค้าจากชุมชนผลิตภัณฑ์งานวิจัย อาทิ ขนมหอยขี้ ปลาธำรงเครื่อง ปลาร้าผัดสามรส ขนมหอยขี้ปูลาวา เป็นต้น และร้านค้าจาก คณะกรรมการวัดจัดหามาประมาณ 100 ร้าน
11	ชุมชนเป็นเจ้าของเทศกาล/ หน่วยงานต่าง ๆ เป็นส่วน สนับสนุน	ภาคีเครือข่ายจากส่วนต่าง ๆ ทั้ง ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือจัดงานเทศกาลฯ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - วัดจระเข้ใหญ่ และวัดศรีวารีน้อย ให้พื้นที่สถานที่จัดแสดง - โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ ให้พื้นที่สถานที่จัดแสดง - องค์การบริหารส่วนตำบลศรีชะจรเข้ใหญ่ ร่วมจัดงาน - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ร่วมจัดงาน ประชาสัมพันธ์ และสนับสนุนงบประมาณจัดงานเทศกาลฯ - สภาวัฒนธรรมอำเภอบางเสาธง และ ต.ศรีชะจรเข้ใหญ่ ร่วมจัดงาน - บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สนับสนุนน้ำดื่มและ สนับสนุนงบประมาณจัดงานเทศกาลฯ - บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด ร่วมจัดงาน สนับสนุนงบประมาณ จัดงานเทศกาลฯ - สมาคมการค้าพัฒนาท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ - ชุมชน ศิลปะการแสดง ศิลปินพื้นบ้าน 4 คณะ ศิลปินหน้าใหม่ ร่วมจัดงาน - มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ สนับสนุนงบประมาณ ผลิตองค์ความรู้ ทีมงานอีเว้นท์ และเป็นผู้ประสานงานกับภาคส่วน ต่าง ๆ

5.2 ข้อมูลเชิงลึกแสดงจำนวนกลุ่มเป้าหมายผู้รับชมออนไลน์การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดง ที่บ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ จำแนกตามจังหวัด อายุ และเพศ โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

จำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 18 ก.พ. 65 จำแนกตามจังหวัด พบว่า ผู้ชมออนไลน์ 3 วินาทีขึ้นไป 3 ลำดับแรก คือ จ.สมุทรปราการ มากที่สุด จำนวน 1,054 คน รองลงมาคือ จ.กรุงเทพฯ จำนวน 588 คนและ จ.ฉะเชิงเทรา จำนวน 72 คน ตามลำดับ

จำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 18 ก.พ. 65 จำแนกอายุ พบว่า ผู้ชมออนไลน์เพศชายและเพศหญิงจำแนกตาม สูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ เพศชาย อายุระหว่าง 25 – 34 ปี มากที่สุด จำนวน 212 คน รองลงมาคือ อายุระหว่าง 45 – 54 ปี จำนวน 186 คน และ อายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 154 คน ตามลำดับ สำหรับเพศหญิง อายุ ระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 193 คน มากที่สุด จำนวน 212 คน รองลงมาคือ อายุระหว่าง 25 – 34 ปี จำนวน 184 คน และ อายุระหว่าง 45 – 54 ปี จำนวน 163 คน ตามลำดับ

จำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 19 ก.พ. 65 จำแนกตามจังหวัด พบว่า ผู้ชมออนไลน์ 3 วินาทีขึ้นไป 3 ลำดับแรก คือ จ.สมุทรปราการ มากที่สุด จำนวน 303 คน รองลงมาคือ จ.กรุงเทพฯ จำนวน 126 คนและ จ.ชลบุรี จำนวน 13 คน ตามลำดับ

จำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 19 ก.พ. 65 จำแนกอายุ พบว่า ผู้ชมออนไลน์เพศชายและเพศหญิงจำแนกตาม สูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ เพศชาย อายุระหว่าง 25 – 34 ปี มากที่สุด จำนวน 62 คน รองลงมาคือ อายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 36 คน และ อายุระหว่าง 45 – 54 ปี จำนวน 32 คน ตามลำดับ สำหรับเพศหญิง อายุระหว่าง 25 – 34 ปี จำนวน 55 คน มากที่สุด รองลงมาคือ อายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 43 คน และ อายุระหว่าง 45 – 54 ปี จำนวน 41 คน ตามลำดับ

จำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 20 ก.พ. 65 จำแนกตามจังหวัด พบว่า ผู้ชมออนไลน์ 3 วินาทีขึ้นไป 3 ลำดับแรก คือ จ.สมุทรปราการ มากที่สุด จำนวน 146 คน รองลงมาคือ จ.กรุงเทพฯ จำนวน 123 คน และ จ.ชลบุรี จำนวน 19 คน ตามลำดับ

จำนวนผู้ชมออนไลน์วันที่ 20 ก.พ. 65 จำแนกอายุ พบว่า ผู้ชมออนไลน์เพศชายและเพศหญิงจำแนกตาม สูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ เพศชาย อายุระหว่าง 25 – 34 ปี มากที่สุด จำนวน 33 คน รองลงมาคือ อายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 26 คน และ อายุระหว่าง 45 – 54 ปี จำนวน 23 คน ตามลำดับ สำหรับเพศหญิง มากที่สุด อายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 53 คน รองลงมาคือ อายุระหว่าง 45 – 54 ปี จำนวน 48 คน และ อายุระหว่าง 25 – 34 ปี จำนวน 28 คน ตามลำดับ

5.3 จำนวนผู้ชมสดในสถานที่จริง

- วันที่ 18 ก.พ. 65 จำนวน 70 คน จากโบลงทะเลเปียน (ช่วงพิธีเปิด เสวนา การแสดง) และจำนวน ประมาณ 150 คน จากการสังเกตผู้ชมที่เดินเข้ามาชมตลอดการแสดง รวมจำนวนทั้งสิ้น ประมาณ 220 คน

- วันที่ 19 ก.พ. 65 เป็นการนำเทปบันทึกการแสดงเพื่อนำมาถ่ายทอดสด (Live Steaming) เพียงช่องทางเดียว จึงไม่มีจำนวนผู้ชมในสถานที่จริง
- วันที่ 20 ก.พ. 65 เป็นการผสมผสานการแสดงในสถานที่จริง (On Ground) และการนำเทปบันทึกการแสดงเพื่อนำมาถ่ายทอดสด (Live Steaming) โดยมีเพียงการแสดงศิลปะการเตะตะกร้อที่จัดแสดงในสถานที่จริง จำนวนประมาณ 100 คน จากการสังเกตผู้ชมที่เดินเข้ามาร่วมชมตลอดการแสดง

5.4 การรายงานข่าวในสื่อมวลชน (Media Coverage)

- การรายงานข่าวของสื่อมวลชนจำนวน 5 เพจ แชนแนล 2 กลุ่ม ได้แก่

1. เพจนิวส์รีพอร์ตทูเดย์
2. เพจข่าวสมุทรปราการ ทูเดย์ ออนไลน์
3. เพจ News TIME TODAY
4. เพจ TCNN Networks
5. เพจกลุ่มอ่านข่าวทันเหตุการณ์
6. เพจกลุ่มนวลสัมพันธ์
7. เพจสาคร เคเบิลทีวี สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา (คลิปวิดีโอข่าว)

- การนำเสนอข่าวของสื่อโครงการวิจัยจำนวน 4 เพจ ได้แก่

1. เพจเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่
2. เพจสุขไม่จางที่บางเสาธง
3. เพจวัดจรเข้ใหญ่
4. เพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ

5.5 จากการแสดงความคิดเห็นทางเพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการของผู้ชมงานเทศกาลฯ ได้รับประสบการณ์ เกิดการบอกต่อ สร้างกระแส แชนแนล ภาพลักษณ์เชิงบวก สรุปความได้ว่า ผู้ชมรอรับชมศิลปะการแสดงพื้นบ้าน เป็นกิจกรรมที่ดี เป็นการจัดงานที่ดีมาก ถ้าแต่ละจังหวัดจัดได้ในงานปีของวัดต่าง ๆ ในจังหวัดจะดีมาก ศิลปะท้องถิ่นจะได้มีงานมีรายได้ พร้อมสนับสนุน แม้เป็นจุดเริ่มต้นจัดงานครั้งแรก ๆ ถือว่าดีสร้างความภาคภูมิใจให้กับผู้ร่วมจัดงานเทศกาลฯ

จำนวนผู้เข้าร่วมชมงาน (Participant) ออนไลน์ เพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ

- จำนวนผู้ชมไลฟ์สด วันที่ 18 ก.พ. 65 กดไลค์ 46 ดู 2 พันครั้ง ความคิดเห็น 21 รายการ แชนแนล 45 ครั้ง คนที่เข้าถึง 4.3 พัน

- จำนวนผู้ชมไลฟ์สด วันที่ 19 ก.พ. 65 กดไลก์ 17 ดู 506 ครั้ง ความคิดเห็น 2 รายการ แชร์ 13 ครั้ง คนที่เข้าถึง 1.4 พัน
- จำนวนผู้ชมไลฟ์สด วันที่ 20 ก.พ. 65 กดไลก์ 15 ดู 375 ครั้ง ความคิดเห็น 1 รายการ แชร์ 13 ครั้ง คนที่เข้าถึง 904

5.6 จากผลการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อสอบถามความคิดเห็นการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระชะจรเข้ใหญ่กับกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้เที่ยวชม คณะกรรมการ ผู้จัดการร้านค้า หัวหน้าคณะ ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม พบว่า

- **ด้านการต้อนรับ :** การต้อนรับดีมาก บริการดีมาก
- **ด้านทำเลที่ตั้งสถานที่จัดงาน :** สถานที่ตกแต่งสวยงาม เหมาะสม แต่อยู่ลึกไปหน่อย ควรจัดอยู่ในจุดที่กระตุ้นความสนใจ ควรขยายพื้นที่การแสดง
- **ด้านมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 :** การจัดงานในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด สถานที่มีความเหมาะสม มีรั้วกั้น มีสม.คอยให้บริการตรวจวัดอุณหภูมิก่อนเข้าภายในงาน มีมาตรฐานการป้องกันในระดับที่น่าพอใจ ใช้มาตรการในการป้องกันหลาย ๆ อย่าง ควบคุมดูแลคนที่เข้ามาร่วมงานได้ ถือว่าผ่านพ้นไปได้ด้วยดี ประชาชนที่เข้ามาในวัดอาจจะไม่ค่อยได้เข้ามามีส่วนร่วมเท่าไร ส่วนใหญ่มาซื้อของกิน ไม่ค่อยเดินเข้ามา มีเข้ามาชมชม แต่ยังไม่เยอะ ก็เข้าใจถึงมาตรการป้องกันโควิด
- **ด้านระบบการถ่ายทอดสด :** มีการไลฟ์สดการแสดงผ่านเพจ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ เห็นด้วยมาก มีคนเข้ามาดูออนไลน์เยอะ ผู้ชมจะได้เห็นศิลปะวัฒนธรรมของพื้นที่ อ.บางเสาธง เพิ่มมากขึ้น มีการลำดับภาพการจัดงาน การจัดมุมกล้องถ่ายทำได้ดีมาก ภาพคมชัด สัญญาณไม่ขาดหาย มีเสียงไม่ดัง ในช่วงแรกแต่ทางทีมงานได้ปรับแก้ไขได้ในเวลาไม่นาน กล้องวันนั้นดีเลย ถ่ายทำดีมากเลย การถ่ายทอดสดการแสดงทำได้ดี
- **ด้านระบบแสงสีเสียง :** การจัดการแสงสีเสียง ให้เต็ม ใช้ได้เลยทั้งเครื่องเสียง ทั้งอะไรดีมากเลย เสียงเพราะมาก ๆ เลย
- **ด้านขั้นตอนพิธีเปิด :** ในส่วนของพิธีเปิด ค่อนข้างเป็นระบบ เหมาะสมกับการแสดง กระชับฉับไว
- **ด้านการแสดงพื้นบ้าน :** การแสดงภูมิปัญญาศิลปะการแสดงพื้นบ้านต่าง ๆ ที่นำมาแสดงดีมาก การแสดงทำให้เด็กเขาเปิดโลกทัศน์ เปิดมุมมอง เพราะเขาอาจจะมาหัดมานิยมก็เป็นได้ กลองยาว โขนสด แม่ขวัญเรือน แล้วก็มิดนตรีไทย สำหรับสิ่งเหล่านี้มันอยู่ในชุมชน บางคนไม่รู้เลยเพราะบางคนอาจจะย้ายเข้ามาใหม่ ก็อาจจะไม่รู้จัก ถือว่าการสร้างงานขึ้นมาในครั้งนี้ทำให้คนในชุมชนรู้จัก คนที่อยู่ในภายนอกสามารถมาเรียนรู้ที่ศิระชะจรเข้ใหญ่ มีกิจกรรมดี ๆ อยู่เยอะแยะมากมายจริงๆ
- **ด้านการประชาสัมพันธ์ :** ควรเพิ่มป้ายบอกการจัดงาน และให้มีคหยาภวัดช่วยประชาสัมพันธ์งานให้ เพราะเป็นการประชาสัมพันธ์เสียงตามสายที่ดี ได้ยินไปทั่ว

- **ด้านการจัดการในภาพรวม :** การจัดงานในสถานที่จริงช่วยให้กลุ่มที่ไม่เล่นออนไลน์มาเที่ยวงานวัด ส่วนการออนไลน์ก็ช่วยให้คนที่ไม่สะดวกเดินทางมาดูได้ชมออนไลน์ได้ การจัดงานเทศกาลฯ ช่วยกระตุ้น การจ้างงานการแสดงให้มากขึ้น คนในชุมชนได้เข้าร่วมในกิจกรรมครั้งนี้เพราะว่าบางคนไม่เคยรู้เลยว่าใน ส่วนนี้มีกิจกรรมดี ๆ แบบนี้ ร้านค้าเกือบ 100 ร้าน มีบางร้านขายไม่ดี แต่ส่วนใหญ่ขายดีเกือบทุกร้าน โดยเฉพาะร้านขายของกิน

5.7 เกิดการรับจ้างงานการแสดงระหว่างดนตรีไทยบ้านศรีเกตุและการแสดงโขนสดเด็กคณะครูวิจิตรพิไล มาผสมผสานเข้าด้วยกันเป็นงานใหม่

เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น โดยเมื่อเปรียบเทียบสภาวะการจ้างงานการแสดงพื้นบ้านและรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ช่วงก่อนเกิดสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 หรือก่อนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน เมื่อนำมา เปรียบเทียบกับสภาวะการจ้างงานและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนหลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดง พบว่า

- คณะโขนสดเด็กครูวิจิตรพิไล มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือน 50 % มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 งาน เป็น 3 งาน ต่อเดือน
- คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือน 50 % มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 งาน เป็น 6 งาน ต่อเดือน
- คณะกลองยาวบุญญาศิลป์ มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือน 71 % มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 งาน เป็น 6 งาน ต่อเดือน
- คณะหม่อทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากการ มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือน 75 % มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 งาน เป็น 7 งาน ต่อเดือน

เมื่อนำมาประเมินผลกับเป้าหมาย คือ เกิดการจ้างงานรายได้ของผู้ประกอบการวัฒนธรรมทั้ง 4 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 พบว่า เกิดการจ้างงานรายได้ของผู้ประกอบการวัฒนธรรมทั้ง 4 คณะ เพิ่มขึ้นมากกว่า 10 % ทุกคณะ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมจากการลงทุน (ROI/SROI)

การศึกษาวิจัย เรื่อง การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคม จากการลงทุน (ROI/SROI) ผู้วิจัยรายงานผลตามขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

3.1 ผลการศึกษา พบว่า การประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุน (ROI) ของคณะ ศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ หลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ดังรายละเอียด

- คณะโขนสดเด็กครูวิจิตรพิไล
หลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน การประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ จากการลงทุน ROI = 31 % แสดงให้เห็นว่า การลงทุนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

ให้ผลตอบแทนหรือรายได้รวมเฉลี่ยต่อปี จำนวน 720,000 บ.

- คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

หลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน การประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ

จากการลงทุน ROI = 82 % แสดงให้เห็นว่า การลงทุนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

ให้ผลตอบแทนหรือรายได้รวมเฉลี่ยต่อปี จำนวน 1,440,000 บ.

- คณะกลองยาวบุญญัตติศิลป์

หลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน การประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ

จากการลงทุน ROI = 33 % แสดงให้เห็นว่า การลงทุนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

ให้ผลตอบแทนหรือรายได้รวมเฉลี่ยต่อปี จำนวน 288,000 บ.

- คณะหมอทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากร

หลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน การประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ

จากการลงทุน ROI = 100 % แสดงให้เห็นว่า การลงทุนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

ให้ผลตอบแทนหรือรายได้รวมเฉลี่ยต่อปี จำนวน 672,000 บ.

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินผลกระทบทางสังคม (SROI) พบว่า โครงการวิจัยมีผลลัพธ์ทางสังคม 5 ประเด็น รายละเอียดดังภาพ

ภาพที่ 55 การประเมินผลกระทบทางสังคม (SROI) โดยโครงการวิจัยมีผลลัพธ์ทางสังคม 5 ประเด็น

สรุปผลการดำเนินงานเปรียบเทียบผลผลิต (output) ที่ระบุไว้ในสัญญา

คณะนักวิจัยสามารถสรุปผลการดำเนินงาน เปรียบเทียบผลผลิต (output) ที่ระบุไว้ในสัญญา ได้ดังนี้

ตารางที่ 19 สรุปผลการดำเนินงานวิจัย

ระยะเวลา	ผลผลิต (output) ที่ระบุไว้ในสัญญา	ผลการดำเนินงาน	บรรลุเป้าหมาย (✓) (×)*
เดือนที่ 1-3 (3 เดือน) พ.ค. – ส.ค. 64	1. ประสานงานพื้นที่ เก็บข้อมูลผู้ประกอบการ 4 ราย เพื่อทราบปัญหาและความต้องการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ได้แนวคิดการจัดงานเทศกาล	1. ปัญหาของผู้ประกอบการ 1.1 ก่อนเกิดสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 คือ ไม่ค่อยมีคนรู้จักขาดการประชาสัมพันธ์ ขาดแคลนงบประมาณ และไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง 1.2 หลังเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 คือ ภาครัฐมีมาตรการคุมเข้มเรื่องการแสดง อาทิ งดการแสดงหรือจำกัดจำนวนผู้แสดง ส่งผลให้ไม่มีผู้ว่าจ้างผู้ประกอบการไม่มีรายได้ 2. ได้แนวทางการสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงที่บ้านจำนวน 11 แนวทาง	✓
	2. จัดเวทีประชาคมกับภาคีเครือข่ายครั้งที่ 1 เพื่อรับทราบและระดมความคิดเห็นแนวทางการจัดเทศกาล ณ ร.ร.วัดจรเข้ใหญ่	ผู้ศึกษาได้ปรับปรุงแบบการจัดเวทีประชาคมบางส่วน เป็นการโทรศัพท์เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Performance) ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้นำชุมชน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม เพื่อศึกษาถึงแนวทางการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงที่บ้านตำบลศิระจรเข้ใหญ่	✓
	3. พัฒนากลไกความร่วมมือ (MOU) กับภาคีเครือข่ายใหม่และเก่าทั้ง	ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้ 1. ลงพื้นที่เข้าพบปะพูดคุยความร่วมมือ (MOU) และนำเสนอโครงการวิจัย	✓

ระยะเวลา	ผลผลิต (output) ที่ระบุไว้ในสัญญา	ผลการดำเนินงาน	บรรลุเป้าหมาย (✓) (x)*
	ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม	<p>การสร้างสรรคืเทศกาลศิลปะการแสดงที่บ้านกับผู้ที่เกี่ยวข้องได้แก่ วัดจระเข้ใหญ่ และโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่</p> <p>2. สนทนาทางโทรศัพท์กับผู้นำชุมชนได้นำเสนอแก่ ครูอารีย์ วิทยารมภ์ และครูสามารถ กล่าวจริง</p> <p>3. สำหรับภาคเอกชนได้นำเสนอผ่านทางไลน์กับภาคีเครือข่ายภาคเอกชนเดิม บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด รวมถึงภาคเอกชนรายใหม่ คือ บริษัท นิสสันมอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด และผู้วิจัยได้สนทนากลุ่มแบบไม่เป็นทางการกับบริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)</p>	
เดือนที่ 4-9 (6 เดือน) ส.ค. 64 - ก.พ. 65	4. ได้แนวทางการจัดงานเทศกาลฯ จากการจัดเวทีประชาคมกับภาคีเครือข่ายครั้งที่ 2 เพื่อระดมความคิดการจัดเทศกาล ณ ร.ร.วัดจระเข้ใหญ่	<p>สรุปแนวทางการจัดงานเทศกาลจากผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชูอัตลักษณ์จากรากเหง้า ทำให้โดดเด่น - จัดหมวดหมู่กิจกรรมและพื้นที่/นิทรรศการ - มีกิจกรรมการเรียนรู้/การฝึกอบรม/เสวนา - สร้างแพลตฟอร์มเพื่อช่วยศิลปิน - สร้างจุดเน้น นำสายตาภายในงาน - สร้างโครงเรื่องให้น่าติดตามตั้งแต่ต้นจนจบ - หยิบเรื่องราวของชีวิตนักแสดงมาเล่าบอก - เชิญผู้เชี่ยวชาญ/ศิลปินมาร่วมพูดคุย/ทำกิจกรรม 	✓

ระยะเวลา	ผลผลิต (output) ที่ระบุไว้ในสัญญา	ผลการดำเนินงาน	บรรลุเป้าหมาย (✓) (×)*
		<ul style="list-style-type: none"> - จัดไลฟ์สดแบบออนไลน์/มีช่องทางเพื่อนำเสนอให้เหมาะสมกับสถานการณ์และพื้นที่ - มีพ่อค้าแม่ค้านำสินค้ามาขาย และร่วมทำบุญ - ชุมชนเป็นเจ้าของเทศกาล/หน่วยงานต่าง ๆ เป็นส่วนสนับสนุน 	
<p>เดือนที่ 10-15 (6 เดือน) ก.พ. - ส.ค. 65</p>	<p>5. เกิดพัฒนาการความร่วมมือ (MOU) กับภาคีเครือข่ายใหม่และเก่า ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม</p>	<p>บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) การจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ระหว่าง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กับ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วัดจรเข้ใหญ่ 2. โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ 3. อบต.ศิระจรเข้ใหญ่ 4. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ 5. สภาวัฒนธรรม จ.สมุทรปราการ 6. สมาคมการค้าพัฒนาการท่องเที่ยว จังหวัดสมุทรปราการ 7. บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) 8. คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี 9. คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ 10. คณะกลองยาวปัญญาดีศิลป์ 11. คณะหมอทำขวัญนาควัฒ์เรือลูกปรากร 	<p>✓</p>

ระยะเวลา	ผลผลิต (output) ที่ระบุไว้ใน สัญญา	ผลการดำเนินงาน	บรรลุ เป้าหมาย (√) (×)*
เดือนที่ 10-15 (6 เดือน) ก.พ. - ส.ค. 65	6. เกิดขึ้นงานการเตรียมความพร้อมการจัด งานเทศกาลฯ จากการบูรณาการ การเรียนการสอนกับรายวิชาการ แสดงสำหรับสื่อภาพยนตร์ โทรทัศน์ และเวที นักศึกษากลุ่มวิชาชีพ ศิลปะการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	นักศึกษากลุ่มวิชาชีพโทรทัศน์และ ศิลปะการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ ทำหน้าที่ติดตั้งป้ายไวน์ลิชื่องาน ปรีณ รายชื่อผู้ลงนามใส่ป้ายสามเหลี่ยม เวียนแฟ้ม MOU ต้อนรับลงทะเบียน สื่อมวลชนและผู้เข้าร่วมงาน ถ่ายภาพนิ่ง ถ่ายคลิ ปวี ดีโอ เชิญของที่ระลึก ประสานงานห้องพนักแสดง ปล่อยคิว การแสดง และเตรียมความพร้อมการจัด งานเทศกาลฯ ตามหน้าที่ของตนเอง	√
เดือนที่ 10-15 (6 เดือน) ก.พ. - ส.ค. 65	7. กลุ่มผู้ประกอบการศิลปะการแสดง พื้นบ้าน จำนวน 4 คณะ เกิด องค์ความรู้และแรงบันดาลใจในการ ทำการตลาดออนไลน์มากขึ้น นำไปสู่ การพัฒนาช่องทางการตลาดทาง สื่อออนไลน์ รวมถึงการพัฒนา ผลิตภัณฑ์ จากการอบรมเชิง ปฏิบัติการการพัฒนาช่องทาง การตลาดออนไลน์และออฟไลน์ รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้กับ ผู้ประกอบการศิลปะการแสดง พื้นบ้านทั้ง 4 คณะ	การพัฒนาศิลปะการแสดง โดยทุก ผลงานสร้างสรรค์จะจัดแสดงในงาน เทศกาลฯ - คณะกลองยาวบุญญัตติศิลป์ จัดทำ สื่ออัตลักษณ์ของคณะเป็นสื่อลายดอก สกรีนชื่อคณะ - คณะหม่อมท่าขวัญนาควัญเรือน ลูกปรากการ พัฒนาบทขับร้องใหม่ ชื่อของดีบางเสาชอง ร่วมกับการ สร้างสรรค์ดนตรีไทยประกอบการขับร้อง โดยคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ - คณะโขนสดเต็กครุวิถิฉิมพลี ปรับ รูปแบบการแสดงโขนสด เรื่องรามเกียรติ์ ตอน ยกรบ ให้สั้นลง การพัฒนาช่องทางการตลาดออนไลน์ ทางเพจคณะ - คณะกลองยาวบุญญัตติศิลป์ สร้างเพจ ขึ้นใหม่ชื่อ คณะกลองยาวบุญญัตติศิลป์ เนื่องจากไม่มีเพจ	√

ระยะเวลา	ผลผลิต (output) ที่ระบุไว้ในสัญญา	ผลการดำเนินงาน	บรรลุเป้าหมาย (✓) (x)*
		<ul style="list-style-type: none"> - คณะโขนสดเด็กครุวิถิฉิมพลี พัฒนาเพลงของคณะโดยการใช้เทคนิคไลฟ์สดและคลิปปวีดีโอ - คณะหม่อมทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปราการ สร้างเพจขึ้นใหม่ เนื่องจากใช้เฟสบุ๊กส่วนตัว พัฒนาการถ่ายรูปรูปคมชัด และการเขียนคอนเทนต์ทางเฟสบุ๊ก - คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ พัฒนาการจัดการเพลงหลัก เนื่องจากมีหลายเพจ ทั้ง 4 คณะ นำเทคนิคการไลฟ์สดไปปรับใช้กับคณะของตนเอง 	
เดือนที่ 10-15 (6 เดือน) ก.พ. - ส.ค. 65	<p>8. ฝึกอบรมด้านศิลปะการแสดงให้กับเยาวชนจากศูนย์ฝึกหัดโขนสดเด็กโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ จำนวน 4 รูปแบบ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแสดงโขนสดเด็ก - การขับร้องทำขวัญนาค ฉ่อย อีแซว - ดนตรีไทย - กลองยาว <p>เยาวชนสามารถแสดงผลงานการแสดงที่บ้านได้ตามความถนัดและความชอบของตนเอง</p>	<p>อบรมการรำกลองยาว และการฝึกหัดโขนสด รวมถึงปรับเปลี่ยนรูปแบบ เป็นการผลิตสื่อการสอนด้วยคลิปปวีดีโอ โดยเผยแพร่ทางยูทูบช่อง อ.ใจบุญ แยมยิ้ม จากนั้นนำลิงก์จากยูทูบมาเผยแพร่ทางเพจเทศกาลศิลปะการแสดงที่บ้านต.ศิระจรเข้ใหญ่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การขับร้องเพลงแหล่เบื้องต้น 2. การแสดงโขนสดเบื้องต้น 3. การตีกลองยาวเบื้องต้น 4. การตีระนาดเบื้องต้น 	✓
เดือนที่ 10-15 (6 เดือน) ก.พ. - ส.ค. 65	<p>9. เกิดเทศกาลศิลปะการแสดงที่บ้านฯ ออนไลน์ หรือในสถานที่จริง เป็นการเปิดพื้นที่ให้กลุ่มผู้ประกอบการศิลปะการแสดงที่บ้านจำนวน 4 คณะ ได้แสดงผลงาน</p>	<p>กำหนดจัดงานระหว่างวันที่ 18 - 20 ก.พ. 65 ออนไลน์ (Live Steaming) ทางเพจ สนง.วัฒนธรรม จ.สมุทรปราการ เพจสุขไม่จางที่บางเสาธง</p>	✓

5.2 การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก สามารถอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. นอกเหนือจากปัญหาความนิยมชมการแสดงพื้นบ้านที่ลดลง คนหันไปเสพสื่อใหม่ และเน้นการชมออนไลน์เพิ่มมากขึ้นแล้ว ปัญหาหลักที่ทุกคณะศิลปะการแสดงพื้นบ้านพบเจอเหมือนกันในช่วงปลายปี 2562 - 2564 คือ สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ส่งผลให้การจ้างงานหยุดชะงัก ขาดรายได้ สอดคล้องกับบทความวิชาการของคณปกรณ์ จันทรสมบูรณ์ (2564, น.55-87) เรื่อง เพลงและการแสดงพื้นบ้าน ภาคกลาง : บทบาทและการนำเสนอที่เกี่ยวข้องกับมหันตภัยโควิด-19 พบว่า ภาพการณ์ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นมหันตภัยคุกคามไปทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทย ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคม โดยเฉพาะการใช้ นโยบาย การเว้นระยะห่างระหว่างบุคคล (Social distancing) เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค อันส่งผลกระทบต่ออาชีพต่าง ๆ ซึ่งศิลปินเพลงและการแสดงพื้นบ้านเป็นกลุ่มหนึ่งในสังคมที่ได้รับผลกระทบนี้ ทำให้ไม่สามารถจัดการแสดงตามปกติได้ ในขณะที่ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิริชะจรเข้ใหญ่ ก็ไม่อาจรอดได้ ไม่รู้ว่าสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 จะจบลงเมื่อไหร่ ช่วงเวลาไหนที่สามารถทำอะไรได้ก็ทำเลย เมื่อสถานการณ์เป็นเช่นนี้ คณะการแสดงพื้นบ้าน ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และนักวิจัย จึงค้นหาทางออกในวิกฤติร่วมกัน โดยนำเอาเทคนิคการถ่ายทอดสด (Live Steaming) ผ่านการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ เพื่อให้เข้าสู่กลุ่มเป้าหมาย ในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สร้างการรับรู้ นำไปสู่การจ้างงานการแสดงได้อย่างรวดเร็ว

2. แนวทางการสร้างสรรค์การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ จำนวน 11 แนวทาง ภายใต้กรอบการวิจัย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 กำหนดวัตถุประสงค์-โดยใคร (Who) ขั้นที่ 2 การสร้างกิจกรรมพิเศษ-พูดสื่อสารอะไร (Says What) ขั้นที่ 3 การบริหารจัดการกิจกรรมพิเศษ-โดยวิธีและช่องทางใด (In Which Channel) ขั้นตอนที่ 4 กลุ่มผู้ชม-ไปยังใคร (To Whom) ขั้นที่ 5 การประเมินผล-ผลเป็นอย่างไร (With What Effect) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของจิตราภรณ์ จรัสรัมย์ (2561) ศึกษาเรื่อง ขั้นตอนการจัดงานอีเวนท์ กรณีศึกษา งาน ICONSIAM Grand Opening จัดโดย บริษัท อินเด็กซ์ ครีเอทีฟ วิลเลจ จำกัด (มหาชน) พบว่า ขั้นตอนการดำเนินงานการจัดกิจกรรมพิเศษ มีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมพิเศษ ขั้นตอนการบริหารจัดการ และขั้นตอนการประเมินผล โดยการทำงานทุกขั้นตอนต้องมีความคิดสร้างสรรค์ เพราะเป็นสิ่งสำคัญ ในจัดการกิจกรรมพิเศษ จะเห็นได้ว่า โดยภาพรวมขั้นตอนการสร้างสรรค์การจัดงานจะเหมือนกัน แตกต่างกันเพียง การกำหนดกลุ่มผู้ชม ในงานวิจัยครั้งนี้ได้แยกออกมาเป็น 1 ขั้นตอนหลัก เพื่อให้สามารถกำหนดกลุ่มเป้าหมายในการสื่อสารความคิดหลัก (Key Message) ผ่านช่องทางที่เหมาะสมให้เข้าถึงมากขึ้น

ภายในงานมีกิจกรรมการแสดงพื้นบ้าน (Showcase) การเสวนา (Talk) นิทรรศการ (Exhibition) การฝึกอบรม (Workshop) ในส่วนของการฝึกอบรมนั้น ได้ฝึกอบรมการรำกลองยาวและโขนสดเด็กให้กับนักเรียน

โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ รวมถึงปรับปรุงรูปแบบการฝึกอบรมในลักษณะของการจัดทำคลิปวิดีโอองค์ความรู้การแสดง
พื้นบ้านเบื้องต้น ได้แก่ การขับร้องเพลงแหล่งเบื้องต้น การแสดงโขนสดเบื้องต้น การตีกลองยาวเบื้องต้น และ
การตีระนาดเบื้องต้น โดยเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ทางเพจและยูทูบ เพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ระบาดของ
โรคโควิด-19 โดยการเว้นระยะห่างระหว่างบุคคล (Social distancing) ซึ่งสอดคล้องกับบทความวิชาการของคณะ
ปภกรณ์ จันทน์สมบูรณ์ (2564, น.55-87) เรื่อง เพลงและการแสดงพื้นบ้านภาคกลาง : บทบาทและการนำเสนอที่
เกี่ยวข้องกับมหันตภัยโควิด-19 พบว่า มีการสร้างสรรค์เพลงและการแสดงพื้นบ้านเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์
(Social media) ในรูปแบบวิดีโอผ่านเฟซบุ๊ก “เพจสำนักงาน วัฒนธรรมจังหวัดในภาคกลาง” มีผู้สร้างสรรค์
เพลงและการแสดงพื้นบ้านภาคกลาง จำนวน 29 คลิป ความพยายามของศิลปินที่แม้จะไม่อาจมี เวทีแสดงที่เป็น
กายภาพ แต่ก็ยังสามารถสร้างสรรค์งานสู่สังคมด้วยอุดมการณ์ของศิลปินอย่างแท้จริง และสอดคล้องกับคำกล่าว
ของประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ที่กล่าวว่า “อยากให้หาดันตำรับเนื้อหาการแสดง ทำเป็นออกมา
เป็นวิชาการ ออกมาเป็นรูปเล่มเป็นเอกสารที่ปรากฏหรือซีดี คลิปวิดีโอ เพื่อจะนำไปเผยแพร่ลงเฟซบุ๊กหรือไลน์
เป็นช่องทางหนึ่งที่จะทำให้คนรู้จักเรามากขึ้น” แสดงให้เห็นว่า การบันทึกองค์ความรู้ศิลปะการแสดงพื้นบ้านใน
รูปแบบคลิปวิดีโอเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ ในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เป็นการพลิกวิกฤติเป็น
โอกาส ในการสร้างสรรค์สื่อเพื่อช่วยสร้างการรับรู้ได้เป็นอย่างดี ตอบสนองพฤติกรรมของผู้ชมหรือผู้บริโภคที่
เปลี่ยนแปลงไป นั่นคือ ออกจากบ้านน้อยลงเพราะกลัวโควิด มีเวลาอยู่บ้านมากขึ้น นิยมเสพสื่อผ่านเครือข่าย
ออนไลน์

การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ เป็นรูปแบบการถ่ายทอดสดออนไลน์ ผสมผสานกับการจัดใน
สถานที่จริง ตามมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด เพื่อนำไปสู่เป้าหมายให้เกิด
การจ้างงานเพิ่มขึ้น ซึ่งผู้ประกอบการศิลปะการแสดงทั้ง 4 คณะ เกิดรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ
วิศิษฐ์ เกตุรัตน์กุล, ณัฐฐวิวัฒน์ สุทธิโยธิน และสุภาภรณ์ ศรีดี (2562) ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การแพร่ภาพสด
ผ่านเฟซบุ๊กไลฟ์ขายสินค้าแฟชั่นกับพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เปิดรับชม
การแพร่ภาพสดที่บ้านผ่านสมาร์ตโฟน มีความพึงพอใจในระดับมาก ต่อข้อมูลส่วนผสมการตลาดที่ได้รับรู้ผ่าน
เฟซบุ๊กไลฟ์ โดยกลุ่มเป้าหมายหลักเป็นผู้สูงวัยและกลุ่มคนวัยทำงานที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสมุทรปราการและ
ปริมณฑลที่ชื่นชอบศิลปะการแสดงพื้นบ้าน รับชมผ่านการไลฟ์สดทางเพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด
สมุทรปราการ ผู้ชมงานได้รับประสบการณ์ เกิดการบอกต่อ สร้างกระแส แชร์ ภาพลักษณ์เชิงบวก ซึ่งสอดคล้องกับ
แนวคิดของวิลเบอร์ แชมม (Schramm, 1974, p 19) กล่าวว่า ในการสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวใจหรือชักจูงใจ
ผู้ส่งสารอาจจะต้องการสร้างสารเพื่อชักจูงใจ ในขณะเดียวกันก็ต้องการให้ผู้รับสารได้รับความบันเทิงด้วย
จากผลสรุปสถิติการรับชมผ่านทางสื่อออนไลน์เพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการมีจำนวนผู้รับชม
มากกว่า 3 วินาทีขึ้นไปจำนวนสูงสุดถึง 2 พันครั้งต่อวัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฟิรฟงส์ เสนไสย (2562,
น. 154-158) กล่าวไว้ในหนังสือ นาฏยพาดิษย์ ความว่า ปัจจุบัน เมื่อมี Event ที่ไหน นักการตลาดเจ้าของแบรนด์
ต่าง ๆ ก็มักจะเริ่มให้ความสำคัญกับการเผยแพร่ผ่าน Social media เพราะเป็นหนึ่งในเครื่องมือที่สร้าง
ความสำเร็จของ Event ได้ดี ไม่ว่าจะใช้การดึงคนเข้ามา หรือรายงานความเคลื่อนไหวในงาน หรือแม้แต่ตอบ

คำถามคนจากทั้งภายในและภายนอกงาน จะเห็นได้ว่า การทำการตลาดออนไลน์ โดยเฉพาะการไลฟ์สดตอบโจทย์ พฤติกรรมของผู้ชมในยุคปัจจุบัน

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกกับคณะกลองกลองยาวบัญญัติศิลป์ที่กล่าวว่า “หลังจากที่มีกิจกรรมเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้านขึ้นมา การไลฟ์สดได้ผลตอบรับที่ดีมาก ทางคณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ มีงานทุกสัปดาห์เลย ทั้งเสาร์-อาทิตย์ จ้างงานแห่ขันหมาก งานแต่ง งานบวช” แสดงให้เห็นถึง การถ่ายทอดสดการแสดงพื้นบ้าน ออนไลน์สามารถส่งผลให้เกิดการรับรู้สู่กลุ่มเป้าหมายได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกาญจนา แก้วเทพ และคณะ. (2553) ที่กล่าวไว้ในหนังสือ หัวข้อ การบริหารจัดการสื่อการแสดงพื้นบ้านแบบมีส่วนร่วมด้วยนวัตกรรม การวิจัย ระบุว่า การสร้างผู้ชมนั้นจะมีส่วนในการดำรงอยู่ของสื่อพื้นบ้านอย่างมาก เพราะผู้ชมมิได้มีบทบาท เพียงแค่การรับชมสื่อเท่านั้น แต่ผู้ชมยังมีบทบาทในการสนับสนุนสื่อการแสดงในหลากหลายรูปแบบ เช่น บริจาคเงิน เพื่อเป็นค่าตอบแทนให้แก่นักแสดง ทำให้นักแสดงสามารถใช้ในการแสดงเลี้ยงชีพได้

เกิดบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) สานพลังภาคเครือข่ายจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ร่วมจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ จากผลการสัมภาษณ์เชิงลึก สรุปความได้ว่า เป็นโครงการที่ดีมาก ได้ร่วมช่วยเหลือชุมชน มีอาชีพ สร้างรายได้ อำเภอบางเสาธงมีของดี มีวัฒนธรรมพื้นบ้านที่ทรงคุณค่าที่เราต้องอนุรักษ์ไว้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม กล่าวว่า “โดยวิสัยทัศน์ใหม่ของ วธ. คือ วัฒนธรรมและความคิดสร้างสรรค์มีบทบาทนำในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย และปรับเปลี่ยนบทบาทสู่ กระทรวงสังคมกึ่งเศรษฐกิจ วัฒนธรรมทำดี ทำงาน ทำเงิน รวมทั้ง การอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจฐานรากด้วยการพัฒนาต่อยอดอัตลักษณ์ไทยสู่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ศิลปิน ผู้ประกอบการด้านวัฒนธรรมและชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืนตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” (รัฐบาลไทย, 2565)

3. ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ มีผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุน (ROI) หลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ มากกว่า 30 % เกิดรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่อปี จำนวน 780,000 บ. ขึ้นไป แสดงให้เห็นว่า การลงทุนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ให้ผลตอบแทนหรือกำไรที่สูงขึ้น ในส่วนของผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน (SROI) พบว่า การประเมินผลกระทบทางสังคม เทียบกับเงินลงทุน ดำเนินการ จำนวน 1 บาท จะได้ผลตอบแทนทางสังคม (SROI) = 9.11 บ. สรุปได้ว่า โครงการวิจัย การสร้างสรรค์ เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ เป็นโครงการที่น่าลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญญาวุฒิ ศรีทน และอุมารินทร์ ตูลารักษ์ (2564, น.156) เรื่อง ทูทางวัฒนธรรมในมิติการท่องเที่ยวชุมชนที่อธิบายผ่านเรื่องเล่า ตำนาน ประวัติศาสตร์ ท้องถิ่น ในวิถีชีวิตชุมชน พบว่า ทูทางวัฒนธรรมสู่การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ในมิติต่าง ๆ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวสูงมีบทบาทความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมากเป็นแหล่ง รายได้ให้กับคนชุมชน

คณะกรรมการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น ภาคีเครือข่ายเกิดภาพลักษณ์ที่ดี ในการ ส่งเสริม สืบสาน และเผยแพร่งานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ส่งผลต่อทัศนคติที่ดีของบุคลากรในหน่วยงาน

ทำให้มีความตั้งใจในการทำงานเพื่อส่วนรวมมากขึ้น นักวิจัยเกิดความเชี่ยวชาญในการทำวิจัยและความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน อิมเมมในใจที่ได้ช่วยเหลือต่อยอดศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ที่มงานเกิดรายได้ระหว่างเรียนและทำงาน จากการร่วมมือจัดงานเทศกาลฯ ผู้ชมเกิดความรู้สึกรักคุณค่าในการรับชมศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ออนไลน์ ทำให้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปชมในสถานที่จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกาญจนา แก้วเทพ และคณะ. (2553, น.339) ที่กล่าวไว้ในหนังสือ หัวข้อ การบริหารจัดการสื่อการแสดงพื้นบ้านแบบมีส่วนร่วมด้วยนวัตกรรม การวิจัย ระบุว่า แนวคิดการบริหารจัดการสื่อการแสดงพื้นบ้านแบบมีส่วนร่วม จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ผู้ได้รับผลประโยชน์จากการบริหารจัดการบทบาทหน้าที่ของสื่อพื้นบ้าน ประเภทการแสดง แน่นนอนว่าภาพรวมคนในชุมชนได้รับประโยชน์ร่วมกัน แต่ผลประโยชน์หลักในบางส่วนอาจมีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (เชียรชัย อิศรเดช, 2548, น.340)

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

5.3.1.1 ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระชะจรเข้ใหญ่ เป็นการรวมตัวของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ศิลปินพื้นบ้าน ครูภูมิปัญญาในตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่ นักแสดง เยาวชน หน้าใหม่ ที่รวมตัวกันมาสร้างสรรค์และนำเสนอศิลปะการแสดงพื้นบ้านที่ตนเองมีความถนัด ทั้งรูปแบบการแสดง และดนตรีในเชิงอนุรักษ์แบบพื้นถิ่น การแสดงวิถีชุมชน ภายในชุมชน ต.ศิระชะจรเข้ใหญ่ โดยมีภาคีเครือข่าย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ร่วมกันดำเนินการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ดังนั้น ในการจัดงานเทศกาลฯ ในโอกาสต่อไป ควรพัฒนาต่อยอดในวงกว้างขึ้น อาทิ เพิ่มความร่วมมือหลากหลายภาคส่วนมากขึ้น บริษัท โรงเรียน วัด ชุมชนในละแวกใกล้เคียงเพิ่มมากขึ้น ช่วยให้เกิดการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะการแสดงพื้นบ้านยังคงอยู่ ตลอดจน การพัฒนาบริหารจัดการกลุ่มคนหรือสถาบันที่มีส่วนสนับสนุนงานวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ทุกฝ่าย

5.3.1.2 จากการพัฒนาต่อยอดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระชะจรเข้ใหญ่ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ได้นำการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ ที่ผู้วิจัยได้เสนอไว้เมื่อปีที่ผ่านมา ให้จัดเป็นหนึ่งในการแสดงในงานนมัสการองค์พระสมุทรเจดีย์ ระหว่างวันที่ 15 – 26 ตุลาคม 2565 พร้อมจัดสรรงบประมาณสนับสนุน แสดงให้เห็นว่า สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการที่มีภารกิจหลักในการส่งเสริมและสนับสนุน ศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดสมุทรปราการให้ได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟู และต่อยอด ให้มีความสำคัญกับการส่งเสริมและสนับสนุนศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต.ศิระชะจรเข้ใหญ่ มากขึ้นกว่าที่ผ่านมา ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชุมชนสามารถดำเนินการไปได้อย่างต่อเนื่อง

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 การศึกษากระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ชมการถ่ายทอดสดผ่านเฟซบุ๊กไลฟ์ ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสื่อโซเชียลมีเดียเพื่อพัฒนาช่องทางการตลาดให้กับผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน เนื่องด้วยเทคนิคการใช้เครื่องมือการตลาดออนไลน์ มีความจำเป็นอย่างมากต่อการสร้างการรับรู้ เนื่องจากเข้าถึงผู้ชมได้จำนวนมาก และสร้างรายได้ เป็นการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจการค้าให้กับผู้ประกอบการวัฒนธรรม

5.3.2.2 การยกระดับงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านนานาชาติ โดยเพิ่มความร่วมมือจากภาคเอกชนมากขึ้น เพิ่มโรงเรียน วัด ชุมชนในละแวกใกล้เคียงที่สนใจเข้าร่วม ตลอดจนการแสดงพื้นบ้านจากต่างประเทศ

5.3.2.3 การศึกษากระบวนการสร้างและพัฒนาตลาดผู้ชม หรือการยกระดับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชมกับศิลปินที่ไม่ใช่เพียงการดูชมกันเพียงอย่างเดียว แต่เป็นลักษณะของการเป็น “แฟนคลับ” หรือ “พ่อยก แม่ยก” คอยช่วยเหลืออำนวยความสะดวกให้แก่ศิลปินในเรื่องอื่น ๆ ซึ่งในปัจจุบันสื่อสมัยใหม่ก็นำมาใช้สร้างการบริหารจัดการกลุ่มแฟนคลับ (กาญจนา แก้วเทพ, 2553, น.261)

5.4 ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานวิจัย

5.4.1 เนื่องด้วย สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในช่วงเวลาที่ดำเนินการวิจัยเกิดการแพร่ระบาดที่รุนแรงต่อเนื่อง โดยชุมชนตำบลศิระจรเข้ใหญ่ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ อยู่ในพื้นที่เขตสีแดงเข้ม คือการระบอบ การควบคุมสูงสุดและเข้มงวด จึงเป็นอุปสรรคใหญ่ ส่งผลให้ไม่สามารถลงพื้นที่เพื่อจัดประชุมหรือดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องได้ ผู้วิจัยได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาได้บางส่วน ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ปรับรูปแบบการลงพื้นที่เพื่อประสานงานและสัมภาษณ์ เปลี่ยนเป็น ใช้วิธีการโทรศัพท์พูดคุย และประชุมออนไลน์

- ปรับรูปแบบการนำเสนอโครงการวิจัยการสร้างสรรคงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ผ่านทางไลน์กับภาคีเครือข่ายภาคเอกชนเดิม ได้แก่ บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) และบริษัท ไทยยามาฮ่ามอเตอร์ จำกัด รวมถึงภาคเอกชนรายใหม่ คือ บริษัท นิสสันมอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด

ตลอดจนเกิดค่าเสียโอกาสจากรายการแสดงในงานนมัสการองค์พระสมุทรเจดีย์ระหว่างวันที่ 29 ต.ค. – 6 พ.ย. 64 โดยทางผู้วิจัยได้ประสานงานกับทางสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งได้จัดสรรงบประมาณและคิวการแสดงไว้แล้ว แต่สถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิดที่รุนแรงจึงทำให้ต้องงดจัดแสดง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 20 รายการแสดงในงานนมัสการองค์พระสมุทรเจดีย์ประจำปี 2564 และ 2565

3 คิน	จำนวน ชม.	คณะ	ชุดการแสดง	จำนวน คน	งบประมาณ
1 คิน	2 ชั่วโมง ครึ่ง	โขนสดคณะครูวิก ฉิมพลี ต.ศิระจรเข้ใหญ่	การแสดงโขนสด เรื่อง รามเกียรติ์ จำนวน 3 ตอน ได้แก่ - ยกรบ - ศีกกุมภกรรณ - สุครีพถอนต้นรัง หมายเหตุ : การแสดงรวมวงดนตรีปี่พาทย์ เครื่องห้า	15 คน	30,000 บ
1 คิน	45 นาที	หมอขวัญเรือน ทีมงานลูกปรากการ (อ.บางเสาธง)	เพลงฉ่อย เพลงอีแซว เพลงแหล่ (อวยพร) หมายเหตุ : การแสดงรวมวงดนตรีปี่พาทย์ เครื่องห้า	7 คน	14,000 บ.
	30 นาที	กลองยาวคณะ บัญญัติศิลป์ (อ.บางเสาธง)	- กลองยาว 7 ลูก ฉิ่ง ฉาบ กรับ โหม่ง ฉาบ เล็ก - นางรำ 5 คน (เป็นนักเรียนชั้น ม.2 - ม.3)	15 คน	12,000 บ.
	1 ชั่วโมง 15 นาที	ดนตรีไทยบ้านศรี เกตุ (อ.บางเสาธง)	ปี่พาทย์มอญเครื่องใหญ่ (ซ้องมอญวงใหญ่ 5 วง ระนาดเอก ระนาดทุ้ม เปิงมาง ตะโพน มอญ ปี่มอญ กระจังโหม่ง ฉิ่ง ฉาบ กรับ)	12 - 14 คน	25,000 บ.

แต่เมื่อวันที่ 19 ส.ค. 65 ทางสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ได้ประสานมายังผู้วิจัยแจ้งว่า ในปี 2565 กำหนดจัดงานนมัสการองค์พระสมุทรเจดีย์ ระหว่างวันที่ 15 – 26 ตุลาคม 2565 โดยจะนำการแสดงพื้นบ้านที่ได้เสนอไว้เมื่อปีที่ผ่านมา ให้จัดเป็นหนึ่งในการแสดงของจังหวัดพร้อมจัดสรรงบประมาณสนับสนุน

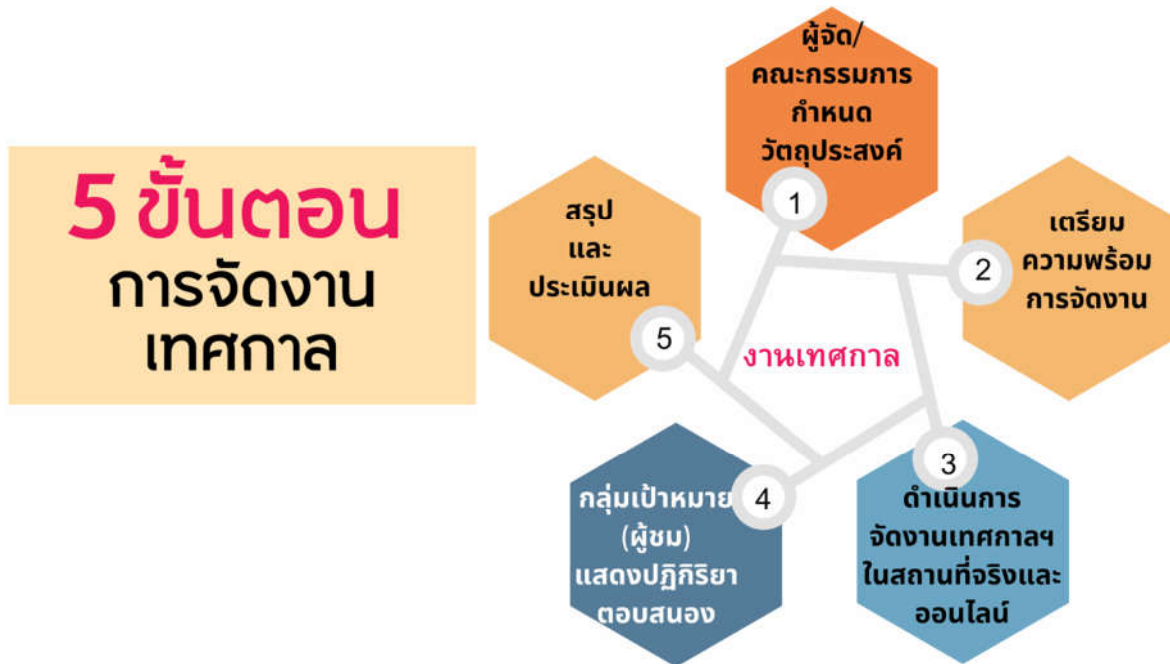
5.4.2 ปัญหาและอุปสรรค (นอกจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID 19)

กรรมการจัดงานประจำปีวัดจรเข้ใหญ่บางท่าน ไม่ต้องการให้ไปเบียดบังเวลาการแสดงที่ทางกรรมการวัดหรือเจ้าภาพจัดหามา ซึ่งนิยมนักร้องหรือวงดนตรีที่มีชื่อเสียงมาจัดแสดง

5.5 องค์ความรู้ที่ได้รับจากงานวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้สร้างองค์ความรู้ คือ กระบวนการสร้างสรรค์การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน สามารถประยุกต์ใช้กับการจัดงานเทศกาลอื่น ๆ จำนวน 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ผู้จัดหรือคณะกรรมการกำหนดวัตถุประสงค์ ขั้นตอนที่ 2 เตรียมความพร้อมการจัดงาน ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการจัดงาน

เทศกาลในสถานที่จริงและออนไลน์ ขั้นตอนที่ 4 กลุ่มเป้าหมายแสดงปฏิกิริยาตอบสนอง ขั้นตอนที่ 5 สรุปและประเมินผลการจัดงาน ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 56 ขั้นตอนการจัดงานเทศกาล

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กาญจนา แก้วเทพ และคณะ. (2553). *การบริหารจัดการวัฒนธรรมพื้นบ้านแบบมีส่วนร่วมด้วยนวัตกรรมการวิจัย*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

พีรพงศ์ เสนไสย. (2562). *นาฏยพาทนิชย์*. รัตนชัย ก้อปปี เซ็นเตอร์ อาคารบริการกลาง (พลาซ่า) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เจียรชัย อิศรเดช. (2548). *ศักยภาพโนราในการพัฒนาท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

บทความวารสาร

คณปรกรณ์ จันทร์สมบูรณ์. (2565). เพลงและการแสดงพื้นบ้านภาคกลาง : บทบาทและการนำเสนอที่เกี่ยวข้องกับมหันตภัยโควิด-19. *วารสารช่วงฝน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*, 15(2) กรกฎาคม – ธันวาคม 2564, 56-86.

สัญญา อีอราน และ ศิวีไลซ์ วนรัตน์วิจิตร. (2561). การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมสู่ความสำเร็จการเปลี่ยนแปลงนโยบายในระบบสุขภาพ. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและวิทยาลัยการสาธารณสุขภาคใต้* 2 พฤษภาคม – สิงหาคม, 291-294.

วิศิษฐ์ เกตุรัตนกุล, ณัฐวิวัฒน์ สุทธิโยธิน และสุภาภรณ์ ศรีดี. (2562). กลยุทธ์การแพร่ภาพสดผ่านเฟสบุ๊กไลฟ์ขายสินค้าแพะขึ้นกับพฤติกรรมการตัดสินใจของผู้บริโภค. *วารสารนิเทศสยามปริทัศน์ มหาวิทยาลัยสยาม*, 18(24) มกราคม-มิถุนายน 2562, 117-129.

อัชฎาภูมิ ศรีทน และอุมารินทร์ ตูลารักษ์ (2564). ทูทางวัฒนธรรมในมิติการท่องเที่ยวชุมชนที่อธิบายผ่านเรื่องเล่าตำนาน ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ในวิถีชีวิตชุมชน. *วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ* 16 (2) กรกฎาคม - ธันวาคม 2564, 141-158.

เอกสารพิเศษ

หน่วยบริหารและจัดการทุนวิจัยด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.). (2564) *ประกาศรับข้อเสนอ โครงการวิจัยภายใต้แผนงานริเริ่มสำคัญ (Flagship) ประจำปี 2564 “มหาวิทยาลัยพัฒนาพื้นที่” แผนงานย่อยการจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน และสำนักท้องถิ่นประกอบการวิจัย “มหาวิทยาลัยกับการขับเคลื่อนทุนทางวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่”*. น.6.

เว็บไซต์

กรณิศ รัตนามหัทธนะ. (2561). *วันงานเทศกาลผ่านมา*. สืบค้น 3 มกราคม 2561, จาก <https://bit.ly/3bYkfeh>

รัฐบาลไทย. (2565). *วช.อนุรักษ์สืบสานการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน*. สืบค้น 15 สิงหาคม 2565, จาก <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/53161>

Thai SMEs CENTER. (2563). *New Normal การจัดงานอีเว้นท์ Online มาเร็วกว่าที่คิด!*. สืบค้น 22 เมษายน 2563, จาก <https://bit.ly/3bRXbhd>

The Momentum Team. (2563). *ศิลปินผุดไอเดียทำ Social Distancing Festival* ทางออนไลน์หลังจากงานแสดงต่าง ๆ ถูกยกเลิกเพราะโควิด-19. สืบค้น 16 มีนาคม 2563, จาก <https://themomentum.co/social-distancing-festival/>

Ying-chama. (2552). *ศิลปะทั่วโลกมาร่วมแสดงสดในไทย*. สืบค้น 23 พฤศจิกายน 2563, จาก <http://oknation.nationtv.tv/blog/ying-chama/2009/02/05/entry-1>

งานวิจัย

จิตรภรณ์ จรัสรัมย์. (2562). *ขั้นตอนการจัดงานอีเวนต์ กรณีศึกษาจาก ICONSIAM Grand Opening จัดโดย บริษัท อินเด็กซ์ครีเอทีฟ วิลเลจ จำกัด (มหาชน)*. (ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ดารามาส มณฑลวิทย์. (2549). *การใช้เทศกาลดนตรีพัทยาในฐานะกิจกรรมเชิงกลยุทธ์เพื่อการสร้างภาพลักษณ์เมืองพัทยาของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย*. (ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์). คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชนาวุฒิ โรจนโรวรรณ. (2553). *การใช้ความคิดสร้างสรรค์ในงานประชาสัมพันธ์ของบริษัทรับจัดทำกิจกรรมพิเศษ*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปัญญาศักดิ์ อาริวรรณสุข. (2547). *พฤติกรรมการท่องเที่ยวช่วงเทศกาลสงกรานต์ปี 2547 ของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภัตติมา สืบสายสิงห์ (2560). *การสร้างสรรครูปแบบนวัตกรรมการสื่อสารแนวคิดธุรกิจประเภทเทศกาลดนตรีในประเทศไทย: เป๊ปซี่ พรีเซ็นท์เอสทูโอ สงกรานต์มิวสิคเฟสติวัล 2016*. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์และนวัตกรรม). คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

รัตนวดี เกียรตินิยมศักดิ์. (2542). *มณฑลของสาธารณะของการสื่อสารตัวกลางของคอมพิวเตอร์ กรณีศึกษา* www.pantip.com และ www.sanook.com. (วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต). คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วราภรณ์ ฉัตรชาติชาต. (2556). *กิจกรรมพิเศษเพื่อการสื่อสารแบรนด์องค์กรธุรกิจในประเทศไทย*. (รายงานวิจัยทุนส่งเสริมงานวิจัย), คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

ภาษาอังกฤษ

หนังสือ

Frank J. Korom (2013). "Introducing the Anthropology of Performance." In F. J. Korom (ed.). *Anthropology of Performance: A Reader*. Malden, MA: Wiley-Blackwell.

Gillis, A., & Jackson, W. (2002). *Research Methods for Nurses: Methods and Interpretation*. Philadelphia: F. A. Davis Company.

- Koch, T., & Kralik, D. (2006). *Participatory Action Research in Health Care*. USA: Blackwell Publishing Ltd.
- Loewenson, R. (2014). *Participatory Action Research in Health Systems: a Method Reader*. Canada: Equinet.
- Lucas, D. W. (1968). *Aristotle Poetics*. Oxford: Clarendon Press.
- Marshall, C. & Rossman, G. (2016). *Designing Qualitative Research*. (6th Ed.). Thousand Oaks: SagePublications.
- McNiff, J. & Whitehead, J. (2011). *All You Need to Know about Action Research*. (2nd ed.). Thousand Oaks, CA: SagePublications.
- Phuangsomjit. (2014). *Participatory Action Research on Research in Educational Administration*. (Book 2 (Unit 6-10); 3rd edition). Bangkok: Sukhothai Thammathirat Open University. (in Thai).
- Schramm, w. (1974). *Nature of Communication between humans in W*. Urbana IL: University of Illinois.
- Stringer, E. T. (2007). *Action Research* (Third Edition). Thousand Oaks, CA: SagePublications.
- TURNER, Victor (1987). "The Anthropology of Performance", *En Victor Turner (comp.), The Anthropology of Performance*, PAJ Publications, New York.

วารสาร

- Kitzinger, J. (1995). *Qualitative Research: Introducing Focus Groups*. British Medical Journal, 311: 299-302

เว็บไซต์

- Designer.co.th. (2009). *Performance Art*. Retrieved November 23, 2022, from <http://www.designer.co.th/1350>
- Sanchogold. (2012). *4 Areas of Music Industry*. Retrieved November 23, 2022, from <https://sanchogold.wordpress.com/2012/07/02/4-areas-of-music-industry/>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ตารางการวิเคราะห์และคำนวณผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุน (ROI)

ตารางที่ 21 แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลผลตอบแทนของการลงทุน (ROI) คณะโชนสเด็กครุวิกรมพลี

แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลผลตอบแทนของการลงทุน (ROI)				
1.ชื่อโครงการ การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ 2 วัตถุประสงค์ (Objectives) เพื่อสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบลศิระจรเข้ใหญ่ 3 ขอบเขตกิจกรรม (Scope) จัดงานเทศกาล ณ ต.ศิระจรเข้ใหญ่				
ข้อมูลในการวิเคราะห์ Roi				
ชื่อผู้ประกอบการ คณะโชนสเด็กครุวิกรมพลี หัวหน้าคณะ นายวิกรม ภูมิพลี อายุ 75 ปี จำนวนสมาชิก 20 - 22 คน ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย วันที่ 15 พ.ค. 64 – 15 ส.ค. 65 ระยะเวลาจัดงานเทศกาลฯ วันที่ 18 – 20 ก.พ. 65 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลการจ้างงานภายหลังจัดงานเทศกาล 3 เดือน ระหว่าง มี.ค. - พ.ค. 65				
รายการ	ข้อมูลหลังทำ Intervention			
	จำนวนคน	จำนวนงาน	ราคา	รวม (บาท)
1. รายได้ที่คาดว่าจะได้จากการขาย (บาท)	เฉลี่ยเดือนละ 3 งาน ๆ ละ 20,000 บ. (ข้อมูลหลังจัดงานเทศกาลฯ)			
การแสดงโชนส	-	36	20,000	720,000
รวมรายได้ทั้งสิ้น				720,000
2. ต้นทุนการผลิต (บาท)				
ค่าตอบแทนหัวหน้าคณะ	1	36	2,000	72,000
ค่าจ้างนักแสดงผู้ใหญ่	4	36	1,000	144,000
ค่าจ้างนักแสดงเด็ก	6	36	300	64,800
ค่าจ้างนักดนตรีเป่าพาทย์เครื่องห้า	5	36	500	90,000
ค่าเช่ารถ+ค่าน้ำมัน	2	36	2,000	144,000
ค่าบำรุงรักษาเครื่องแต่งกายเครื่องประดับ	1	36	1,000	36,000
รวมต้นทุนทั้งสิ้น				550,800
3. ผลการคำนวณตามต้นทุน (ต่อปี)				
ต้นทุนรวมเฉลี่ย (ต่อปี)	-	-	-	550,800
รายได้รวมเฉลี่ย (ต่อปี)	-	-	-	720,000
กำไร/ขาดทุน (ต่อปี)				169,200
(กำไร ÷ ต้นทุน) × 100 = ROI (%)				31

ตารางที่ 22 แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลผลตอบแทนของการลงทุน (ROI) คณะกลองยาวบัณฑิตศิลป์

แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลผลตอบแทนของการลงทุน (ROI)				
1. ชื่อโครงการ การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ 2. วัตถุประสงค์ (Objectives) เพื่อสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบลศิระจรเข้าใหญ่ 3. ขอบเขตกิจกรรม (Scope) จัดงานเทศกาล ณ ต.ศิระจรเข้าใหญ่				
ข้อมูลในการวิเคราะห์ Roi				
ชื่อผู้ประกอบการ คณะกลองยาวบัณฑิตศิลป์ หัวหน้าคณะ อาจารย์กฤตฤณ ช้างทองคำ จำนวนสมาชิก 10 - 15 คน ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย วันที่ 15 พ.ค. 64 – 15 ส.ค. 65 ระยะเวลาจัดงานเทศกาลฯ วันที่ 18 – 20 ก.พ. 65 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลการจ้างงานภายหลังจัดงานเทศกาล 3 เดือน ระหว่าง มี.ค. - พ.ค. 65				
รายการ	ข้อมูลหลังทำ Intervention			
	จำนวนคน	จำนวนงาน	ราคา	รวม (บาท)
1. รายได้ที่จะได้จากการขาย (บาท)	เฉลี่ยเดือนละ 6 งาน ๆ ละ 4,000 บ. (ข้อมูลหลังจัดงานเทศกาลฯ)			
การแสดงกลองยาว	-	72	4,000	288,000
รวมรายได้ทั้งสิ้น				288,000
2. ต้นทุนการผลิต (บาท)				
ค่าตอบแทนหัวหน้าคณะ	1	72	300	21,600
ค่าจ้างนักดนตรี	8	72	300	172,800
ค่าน้ำมันรถ	1	72	300	21,600
รวมต้นทุนทั้งสิ้น				216,000
3. ผลการคำนวณตามต้นทุน (ต่อปี)				
ต้นทุนรวมเฉลี่ย (ต่อปี)	-	-	-	216,000
รายได้รวมเฉลี่ย (ต่อปี)	-	-	-	288,000
กำไร/ขาดทุน (ต่อปี)				72,000
(กำไร ÷ ต้นทุน) × 100 = ROI (%)				33

ตารางที่ 23 แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลผลตอบแทนของการลงทุน (ROI) คณะหม่อมทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากร

แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลผลตอบแทนของการลงทุน (Roi)				
<p>1.ชื่อโครงการ การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ</p> <p>2 วัตถุประสงค์ (Objectives) เพื่อสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบลศิระจรเข้าใหญ่</p> <p>3 ขอบเขตกิจกรรม (Scope) จัดงานเทศกาล ณ ต.ศิระจรเข้าใหญ่</p>				
ข้อมูลในการวิเคราะห์ Roi				
<p>ชื่อผู้ประกอบการ คณะหม่อมทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรากร หัวหน้าคณะ นางขวัญเรือน เกตุขวง จำนวนสมาชิก 2 - 3 คน</p> <p>ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย วันที่ 15 พ.ค. 64 – 15 ส.ค. 65 ระยะเวลาจัดงานเทศกาลฯ วันที่ 18 – 20 ก.พ. 65</p> <p>ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลการจ้างงานภายหลังจัดงานเทศกาล 3 เดือน ระหว่าง มี.ค. - พ.ค. 65</p>				
รายการ	ข้อมูลหลังทำ Intervention			
	จำนวนคน	จำนวนงาน	ราคา	รวม (บาท)
1. รายได้ที่จะได้จากการขาย (บาท)	เฉลี่ยเดือนละ 7 งาน ๆ ละ 8,000 บ. (ข้อมูลหลังจัดงานเทศกาลฯ)			
การทำขวัญนาค	-	84	8,000	672,000
รวมรายได้ทั้งสิ้น				672,000
2. ต้นทุนการผลิต (บาท)				
ค่าตอบแทนหม่อมทำขวัญนาค	2	84	2,000	336,000
รวมต้นทุนทั้งสิ้น				336,000
3. ผลการคำนวณตามต้นทุน (ต่อปี)				
ต้นทุนรวมเฉลี่ย (ต่อเดือน)	-	-	-	336,000
รายได้รวมเฉลี่ย (ต่อเดือน)	-	-	-	672,000
กำไร/ขาดทุน (ต่อเดือน)				336,000
(กำไร ÷ ต้นทุน) × 100 = ROI (%)				100

ตารางที่ 24 แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลผลตอบแทนของการลงทุน (ROI) คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลผลตอบแทนของการลงทุน (Roi)				
1.ชื่อโครงการ การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ 2 วัตถุประสงค์ (Objectives) เพื่อสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบลศรีษะจรเข้ใหญ่ 3 ขอบเขตกิจกรรม (Scope) จัดงานเทศกาล ณ ต.ศรีษะจรเข้ใหญ่				
ข้อมูลในการวิเคราะห์ Roi				
ชื่อผู้ประกอบการ คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ หัวหน้าคณะ นายชินิษฐ ศรีเกตุ จำนวนสมาชิก 10 - 15 คน ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย วันที่ 15 พ.ค. 64 – 15 ส.ค. 65 ระยะเวลาจัดงานเทศกาลฯ วันที่ 18 – 20 ก.พ. 65 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลการจ้างงานภายหลังจัดงานเทศกาล 3 เดือน ระหว่าง มี.ค. - พ.ค. 65				
รายการ	ข้อมูลหลังทำ Intervention			
	จำนวนคน	จำนวนงาน	ราคา	รวม (บาท)
1. รายได้ที่คาดว่าจะได้จากการขาย (บาท)	เฉลี่ยเดือนละ 6 งาน ๆ ละ 20,000 บ. (ข้อมูลหลังจัดงานเทศกาลฯ)			
การแสดงดนตรีไทย	-	72	20,000	1,440,000
รวมรายได้ทั้งสิ้น				1,440,000
2. ต้นทุนการผลิต (บาท)				
ค่าตอบแทนหัวหน้าคณะ	1	72	2,000	144,000
ค่าจ้างนักร้อง	2	72	1,000	144,000
ค่าจ้างนักดนตรี	5	72	1,000	360,000
ค่าน้ำมันรถ	-	72	1,000	72,000
ค่าบำรุงรักษาเครื่องดนตรี	-	72	1,000	72,000
รวมต้นทุนทั้งสิ้น				792,000
3. ผลการคำนวณตามต้นทุน (ต่อปี)				
ต้นทุนรวม (ต่อปี)	-	-	-	792,000
รายได้รวม (ต่อปี)	-	-	-	1,440,000
กำไร/ขาดทุน (ต่อปี)				648,000
(กำไร ÷ ต้นทุน) × 100 = ROI (%)				82

ภาคผนวก ข

ตารางการวิเคราะห์และคำนวณผลตอบแทนทางสังคมจากการลงทุน (SROI)

ตารางที่ 25 ขอบเขต

ขอบเขต							
โครงการ (Project)	การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสด็จ จังหวัดสมุทรปราการ					ลำดับ	1
วัตถุประสงค์ (Objective)	เพื่อสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบลศิระจรเข้ใหญ่ ยกระดับเศรษฐกิจฐานรากสำหรับผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ					วันที่	15 พ.ค. 64 - 15 ส.ค. 65
ขอบเขต (Scope)	กิจกรรม (Activity)	การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน	เป้าหมาย- กิจกรรมนำไปสู่ผลลัพธ์/ผลกระทบที่ต้องการอย่างไร	1. ผู้ประกอบการได้นำเสนอผลงาน นำไปสู่การพัฒนาศิลปะการแสดงพื้นบ้านรวมทั้งช่องทางการตลาดออนไลน์ 2. เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการสานพลังร่วมกันสร้างสรรค์งานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน	ระยะเวลาในการทำกิจกรรม	15 เดือน	
					ระยะเวลาในการวิเคราะห์	15 เดือน	
	งบประมาณ	360,000 จาก บพท. และ 80,000 จากเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐและภาคเอกชน	เงื่อนไขสมมุติฐานการตัดสินใจ	ศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 ประเภทได้ดำเนินธุรกิจรับจ้างการแสดงมาก่อนหน้านี้แล้ว	การคาดการณ์/การวิเคราะห์	Ex-Ante Evaluation (ก่อนดำเนินโครงการ)	

CR. ที่มาแบบฟอร์มจากทีมนักวิจัยด้านทุนทางวัฒนธรรมของ บพท.

ตารางที่ 26 ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Identify stakeholder)

ระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Identify stakeholder)			
	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder)	จำนวนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ละกลุ่ม	ลักษณะที่ช่วยอธิบายความแตกต่างของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มที่ 1	<p>ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> คณะโขนสวดเด็กครุวิกรมศิลป์ จำนวน 20 คน คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ จำนวน 15 คน คณะกลองยาวบุญฤทธิศิลป์ จำนวน 15 คน คณะหมอทำขวัญนาควัฒยเรือนลูกปราการ จำนวน 3 คน 	53	ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านที่มีภูมิปัญญาอยู่ใน ต.ศีระจรรย์ใหญ่ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มที่ 2	<p>ภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> วัดจรรย์ใหญ่ จำนวน 2 รูป โรงเรียนวัดจรรย์ใหญ่ จำนวน 3 คน สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 3 คน สภาวัฒนธรรม ต. ศีระจรรย์ใหญ่ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ จำนวน 3 คน สมาคมการค้าพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 2 คน บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) จำนวน 2 คน บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด จำนวน 2 คน องค์การบริหารส่วนตำบลศีระจรรย์ใหญ่ จำนวน 2 คน กำนัน จำนวน 1 คน และ ผู้ใหญ่บ้าน 1 คน รวมถึงภาคประชาสังคมฯ (ข้าราชการบำนาญ จำนวน 2 คน) 	23	ตัวแทนองค์กรมีหน้าที่ส่งเสริมวัฒนธรรม
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มที่ 3	นักวิจัย	1	หัวหน้าโครงการวิจัย ทำหน้าที่บริหารจัดการทีมงานการสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มที่ 4	<p>ทีมงาน จาก ม.หัวเฉียวฯ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> นักศึกษา จำนวน 11 คน บุคลากรศูนย์วัฒนธรรม จำนวน 4 คน บุคลากรสื่อสารองค์กร จำนวน 6 คน 	21	นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา การจัดการและผลิตงานแสดง บุคลากรศูนย์วัฒนธรรม และบุคลากรแผนกสื่อสารองค์กร ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มที่ 5	ผู้ชม	6,604	ผู้เข้าร่วมงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ที่รับชมการแสดงออนไลน์

ตารางที่ 27 การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ตารางการวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย										
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	จำนวน	(หน่วย)	การมีส่วนร่วม/ เกี่ยวข้อง						ควรรวมเข้ามาพิจารณาในการวัดผลลัพธ์ทางสังคมหรือไม่ เพราะอะไร
				เป็นผู้ได้รับประโยชน์ (ผลลัพธ์ทางสังคม) ทางตรง	เป็นผู้ได้รับประโยชน์ (ผลลัพธ์ทางสังคม) ทางอ้อม	เป็นผู้บอกความเปลี่ยนแปลง	เป็นผู้ร่วมดำเนินโครงการ/ พันธมิตร	ไม่ได้ดำเนินโครงการด้วยกัน แต่สร้างผลลัพธ์ทางสังคมในประเด็นเดียวกันและในพื้นที่เดียวกัน	อื่นๆ (โปรดระบุ)	
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มที่ 1	ผู้ประกอบการศึกษาการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ ได้แก่ 1. คณะโขนสวดเด็กครุวิภิมพลี จำนวน 20 คน 2. คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ จำนวน 15 คน 3. คณะกลองยาวบุญญาศิลป์ จำนวน 15 คน 4. คณะหมอลำขวัญเรือนลูกปรากร จำนวน 3 คน	53	คน	✓						ควร เพราะเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากโครงการ
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มที่ 2	ภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ 1. วัดจรเข้ใหญ่ จำนวน 2 รูป 2. โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ จำนวน 3 คน 3. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 3 คน 4. สภาวัฒนธรรม ต. ศิริชะจรเข้ใหญ่ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ จำนวน 3 คน 5. สมาคมการค้าพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 2 คน 6. บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) จำนวน 2 คน 7. บริษัท ไทยยามาย่า มอเตอร์ จำกัด จำนวน 2 คน 8. องค์การบริหารส่วนตำบลศิริชะจรเข้ใหญ่ จำนวน 2 คน กำนัน จำนวน 1 คน และ ผู้ใหญ่บ้าน 1 คน รวมถึงภาคประชาสังคมฯ (ข้าราชการ บำนาญ จำนวน 2 คน)	23	คน				✓			ไม่ควร เพราะเป็นพันธมิตรผู้ร่วมดำเนินโครงการ

ตารางการวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย										
	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	จำนวน	(หน่วย)	การมีส่วนร่วม/ เกี่ยวข้อง						ควรรวมเข้ามาพิจารณาในการวัดผลลัพธ์ทางสังคมหรือไม่ เพราะอะไร
				เป็นผู้ได้รับประโยชน์ (ผลลัพธ์ทางสังคม) ทางตรง	เป็นผู้ได้รับประโยชน์ (ผลลัพธ์ทางสังคม) ทางอ้อม	เป็นผู้บอกความเปลี่ยนแปลงทางสังคม/สิ่งแวดล้อมได้	เป็นผู้ร่วมดำเนินโครงการ/พันธมิต	ไม่ได้ดำเนินโครงการด้วยกัน แต่สร้างผลลัพธ์ทางสังคมในประเด็นเดียวกันและในพื้นที่เดียวกัน	อื่นๆ (โปรดระบุ)	
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มที่ 3	นักวิจัย	1	คน	✓						ไม่ควร เพราะเป็นผู้ดำเนินการวิจัยและเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัย
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มที่ 4	ทีมงาน จาก ม.หัวเฉียวฯ ได้แก่ 1. นักศึกษา จำนวน 11 คน 2. บุคลากรศูนย์วัฒนธรรม จำนวน 4 คน 3. บุคลากรสื่อสารองค์กร จำนวน 6 คน	21	คน		✓					ไม่ควร เพราะเป็นทีมงานร่วมสร้างสรรค์งานเทศกาลฯ
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มที่ 5	ผู้ชม	6,604	คน					✓		ไม่ควร เพราะไม่ได้ดำเนินโครงการด้วยกัน

ตารางที่ 28 ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง

ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง							
	ข้อ 1) การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านในรูปแบบสถานที่จริงและโลกเสมือนจริงช่วยให้ผู้ประกอบการได้นำเสนอศิลปะการแสดงผ่านช่องทางตลาด สร้างการรับรู้และการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น นำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น						
	ข้อ 2) การจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านจากภาคส่วนต่าง ๆ จะนำไปสู่การขับเคลื่อนและการสืบสานศิลปะการแสดงพื้นบ้านให้คงอยู่						
	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder)	กิจกรรม (Activity)	ผลผลิต (Outputs)	ผลลัพธ์ (Outcome) ➡️ ขั้นต้น	ผลลัพธ์ (Outcome) ➡️ ชั้นกลาง	ผลลัพธ์ (Outcome) ➡️ ชั้นปลาย	ผลกระทบ (Impact)
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มที่ 1	ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ ได้แก่ 1. คณะโขนสวดเด็กครุวิกรมิมลิตี จำนวน 20 คน 2. คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ จำนวน 15 คน 3. คณะกลองยาวบุญญัตติศิลป์ จำนวน 15 คน 4. คณะหมอลำขวัญนาควัฒนเรือนลูกปรากร จำนวน 3 คน	การพัฒนาศิลปะการแสดงพื้นบ้านและช่องทางทางการตลาดออนไลน์ ผ่านการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ	การแสดงพื้นบ้านที่ได้รับการพัฒนาทั้ง 4 คณะ เผยแพร่ในงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ผ่าน 2 ช่องทางได้แก่ สถานที่จริง ณ วัดจระเข้ใหญ่ และถ่ายทอดสด (Live Steam) ทางเพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ	เกิดความรู้รื้อนำไปสู่การพัฒนาศิลปะการแสดงและช่องทางตลาดออนไลน์ของคณะตนเอง	เกิดการสร้างงานการแสดงร่วมกัน (Collaboration Folk Performing Arts) รวมทั้งผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ มีความมั่นใจในการนำความรู้การตลาดออนไลน์ไปปรับใช้กับคณะตนเอง	เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้นจากผู้จัดงานเทศกาลฯ ติดต่อจ้างการแสดง ส่งผลให้หัวหน้าคณะและบุคลากรในคณะทั้ง 4 คณะ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ มีความภาคภูมิใจในตนเองและพัฒนาศิลปะการแสดงอย่างต่อเนื่อง
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มที่ 2	ภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ 1. วัดจระเข้ใหญ่ จำนวน 2 รูป 2. โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ จำนวน 3 คน 3. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 3 คน 4. สภาวัฒนธรรม ต. ศิริษะจรเข้ใหญ่ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ จำนวน 3 คน 5. สมาคมการค้าพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 2 คน 6. บริษัท ซีทีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) จำนวน 2 คน 7. บริษัท ไทยยามายาฮ่า มอเตอร์ จำกัด จำนวน 2 คน 8. องค์การบริหารส่วนตำบลศิริษะจรเข้ใหญ่ จำนวน 2 คน กำนัน จำนวน 1 คน และ ผู้ใหญ่บ้าน 1 คน รวมถึงภาคประชาสังคมฯ (ข้าราชการบ้านญ จำนวน 2 คน)	ความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ จำนวน 8 หน่วยงาน ผ่านการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	ภาคส่วนต่าง ๆ ได้รู้จักศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต.ศิริษะจรเข้ใหญ่เพิ่มขึ้น รวมทั้งภาคส่วนที่รู้จักศิลปะการแสดงของ ต.ศิริษะจรเข้ใหญ่อยู่แล้วได้ร่วมส่งเสริมการจัดงานเทศกาลฯ เกิดกลไกความร่วมมือเครือข่าย	ภาคส่วนต่าง ๆ จัดสรรงบประมาณเพื่อสังคม (CSR) รวมถึงแรงกาย แรงใจ ในการสนับสนุนการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ตลอดจนให้การเผยแพร่งานเทศกาลฯ ผ่านช่องทางประชาสัมพันธ์ออนไลน์	เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อเครือข่ายฯ ในการส่งเสริมสืบสาน และเผยแพร่งานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ออกสู่สายตาสาธารณชนทั้งในสถานที่จริงและผ่านช่องทางออนไลน์ของภาคส่วนต่าง ๆ ส่งผลต่อทัศนคติที่ดีของบุคลากรในหน่วยงานทำให้มีความตั้งใจในการทำงานเพื่อส่วนรวมมากขึ้น	เครือข่ายฯ มีความภาคภูมิใจในการร่วมส่งเสริมและสนับสนุนศิลปะการแสดงพื้นบ้านของท้องถิ่นให้คงอยู่ เกิดการขับเคลื่อนงานและการสืบสานอย่างต่อเนื่อง

ทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง							
ข้อ 1) การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านในรูปแบบสถานที่จริงและโลกเสมือนจริงช่วยให้ผู้ประกอบการได้นำเสนอศิลปะการแสดงผ่านช่องทางตลาด สร้างการรับรู้และการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น นำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น							
ข้อ 2) การจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านจากภาคส่วนต่าง ๆ จะนำไปสู่การขับเคลื่อนและการสืบสานศิลปะการแสดงพื้นบ้านให้คงอยู่							
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder)		กิจกรรม (Activity)	ผลผลิต (Outputs)	ผลลัพธ์ (Outcome) ➡️ ขั้นต้น	ผลลัพธ์ (Outcome) ➡️ ขั้นกลาง	ผลลัพธ์ (Outcome) ➡️ ขั้นปลาย	ผลกระทบ (Impact)
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กลุ่มที่ 3	นักวิจัย	ลงพื้นที่ศึกษาวิจัยและกระตุ้นสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของศิลปะการแสดงพื้นบ้านผ่านการประชุมหรือ การลงพื้นที่พูดคุย และการจัดงานเทศกาลร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ	เกิดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ และผลงานวิจัย	นักวิจัยเกิดทักษะประสบการณ์ จากการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของท้องถิ่น เพิ่มมากขึ้น	มีความเชื่อมั่นในกระบวนการวิจัยอย่างมีส่วนร่วมต่อชุมชน	ต้องการความรู้จากงานวิจัยการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยสู่ชุมชนและสาธารณชน	นักวิจัยเกิดความเชี่ยวชาญในการทำวิจัยและความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน ตลอดจนอิมเมจในใจที่ได้ช่วยเหลือต่อยอดศิลปะการแสดงพื้นบ้าน
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กลุ่มที่ 4	ทีมงาน จาก ม.หัวเฉียวฯ ได้แก่ 1. นักศึกษา จำนวน 11 คน 2. บุคลากรศูนย์วัฒนธรรม จำนวน 4 คน 3. บุคลากรสื่อสารองค์กร จำนวน 6 คน	ร่วมสร้างสรรค์และดำเนินการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ผ่านการบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอนและการทำงาน	เกิดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	ทีมงานได้รู้จักศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต.ศิระจรเข้ใหญ่ มากขึ้น	ทีมงานเกิดรายได้ระหว่างเรียนและทำงาน จากการร่วมมือจัดงานเทศกาลฯ	ทีมงานเกิดทักษะประสบการณ์ด้านการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	ทีมงานมีความภาคภูมิใจในตนเอง ที่ได้ร่วมสืบสานศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กลุ่มที่ 5	ผู้ชม	การรับชมศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ผ่านงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ	เกิดการรับชมงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 6,604 คน	ผู้ชมได้รู้จักศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต.ศิระจรเข้ใหญ่จากการรับชมงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ เพิ่มมากขึ้น	ผู้ชมมีส่วนร่วมในการโต้ตอบสื่อสารเกี่ยวกับศิลปะการแสดงพื้นบ้านจากการรับชมผ่านทางออนไลน์รวมทั้งในสถานที่จริง	ผู้ชมเกิดความรู้สึกรักคุณค่าในการรับชมศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต.ศิระจรเข้ใหญ่	ผู้ชมเกิดความภาคภูมิใจในศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต.ศิระจรเข้ใหญ่

ตารางที่ 29 ตัวชี้วัด และค่า financial proxy

ตัวชี้วัด และค่า financial proxy								
	ผลลัพธ์ (Outcome)	ตัวชี้วัดทางสังคม	จำนวน, ปริมาณ ตัวชี้วัด (ต่อปี)	หน่วย	แหล่งข้อมูลตัวชี้วัด	ตัวแทนทางการเงิน (financial proxy) ถ้าผลลัพธ์เป็นตัวเงินแล้ว ให้ใส่ "1" (เพราะไม่ต้องคิดค่าแทนอีก)	มูลค่าของค่าแทนทางการเงิน (บาท)	แหล่งข้อมูลของค่าแทนทางการเงิน
1	เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น จากผู้ชมงานเทศกาลฯ ติดต่ोज้างการแสดง ส่งผลให้หัวหน้าคณะและบุคลากรในคณะทั้ง 4 คณะ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้น	60	งาน/ 4 คณะ/คน	จากการสอบถามหัวหน้าคณะและบุคลากรทั้ง 4 คณะ	ค่าจ้างการแสดงโดยเฉลี่ยต่อคนของทั้ง 4 คณะ	1,000	ค่าจ้างการแสดงของทั้ง 4 คณะ
2	เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อเครือข่ายฯ ในการส่งเสริม สืบสาน และเผยแพร่งานเทศกาล ศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ออกสู่สายตาสาธารณชนทั้งในสถานที่จริงและผ่านช่องทางออนไลน์ของภาคส่วนต่าง ๆ ส่งผลต่อทัศนคติที่ดีของบุคลากรในหน่วยงานทำให้มีความตั้งใจในการทำงานเพื่อส่วนรวมมากขึ้น	จำนวนชั่วโมงที่เครือข่ายฯ มาร่วมประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อจัดงาน	15	ชม./คน	จากงบประมาณงานวิจัย	ค่าตอบแทนการประชุม	300	อัตราค่าตอบแทนการประชุมจากงบประมาณงานวิจัย
3	นักวิจัยเกิดความเชี่ยวชาญในการทำวิจัยและความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน อิมเอ็มในใจที่ได้ช่วยเหลือต่อยอดศิลปะการแสดงพื้นบ้าน	จำนวนงบประมาณการต่อยอดการแสดงพื้นบ้านจากงานวิจัยเพิ่มขึ้น	60,000	บาท	จากการประชุมเตรียมความพร้อมการจัดงานโครงการ "หมู่บ้านรักษาศิลห่า" วัดศรีวารีน้อย	ไม่ต้องใช้ตัวแทนทางการเงินเพื่อแปลงมูลค่า	1	ค่าจ้างการแสดงโดยรวมทั้ง 4 คณะ
4	ทีมงานเกิดรายได้ระหว่างเรียนและทำงานจากการร่วมมือจัดงานเทศกาลฯ	จำนวนชั่วโมงที่ร่วมกันเตรียมความพร้อมจัดงานเทศกาลฯ	30	ชม./คน	จากงบประมาณงานวิจัย	ค่าตอบแทนทีมงาน	300	อัตราค่าตอบแทนทีมงานจากงบประมาณงานวิจัย
5	ผู้ชมเกิดความรู้สึกรักคุณค่าในการรับชมศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ด.ศิริษะจรเข้ใหญ่	จำนวนค่าใช้จ่ายในการเดินทางออกไปรับชมในสถานที่จริงลดลง	1	ครั้ง/คน	จากการสอบถามผู้ชม	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยราคาน้ำมันเพื่อเดินทางโดยรถส่วนตัว	150	ราคาน้ำมันวันนี้ (18 ก.พ. 65) https://www.thansettakij.com/economy/general-economy/514336

ตารางที่ 30 กรณีฐาน

Deadweight (ลบผลที่เกิดขึ้นเอง แม้ไม่มีโครงการหรือไม่มีใครเข้าไปทำอะไรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)		
ตัวชี้วัดทางสังคม	คำอธิบาย Deadweight	สัดส่วน Deadweight (%)
จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้น	มีการจ้างงานช่วงเทศกาลสงกรานต์ในเดือนเมษายนอยู่แล้ว	30.00%
จำนวนชั่วโมงที่เครือข่ายฯ มาร่วมประชุมระดมความคิดเพื่อจัดงาน	ไม่มีผลที่เกิดขึ้นเอง	0.00%
จำนวนงบประมาณการต่อยอดการแสดงพื้นบ้านจากงานวิจัยเพิ่มขึ้น	ผลลัพธ์ทั้งหมดเกิดขึ้นจากโครงการ 50 % อีก 50 % เกิดขึ้นโครงการ "หมู่บ้านรักษาศีลห้า"	50.00%
จำนวนชั่วโมงที่ร่วมกันเตรียมความพร้อมจัดงานเทศกาลฯ	ไม่มีผลที่เกิดขึ้นเอง	0.00%
จำนวนค่าใช้จ่ายในการเดินทางออกไปรับชมในสถานที่จริงลดลง	ไม่มีผลที่เกิดขึ้นเอง	0.00%

Attribution (ลบผลที่เกิดจากงานขององค์กร/โครงการอื่น ที่สร้างผลลัพธ์ในลักษณะเดียวกัน)		
ตัวชี้วัดทางสังคม	คำอธิบาย Attribution	สัดส่วน Attribution (%)
จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้น	ผลลัพธ์ทั้งหมดเกิดขึ้นจากโครงการ 60 % อีก 40 % เกิดขึ้นจากการจ้างงานของลูกค้าเก่าของผู้ประกอบการอยู่แล้ว	60.00%
จำนวนชั่วโมงที่เครือข่ายฯ มาร่วมประชุมระดมความคิดเพื่อจัดงาน	ผลลัพธ์ทั้งหมดเกิดขึ้นจากโครงการ	100.00%
จำนวนงบประมาณการต่อยอดการแสดงพื้นบ้านจากงานวิจัยเพิ่มขึ้น	ผลลัพธ์ทั้งหมดเกิดขึ้นจากโครงการ 50 % อีก 50 % เกิดขึ้นโครงการ "หมู่บ้านรักษาศีลห้า"	50.00%
จำนวนชั่วโมงที่ร่วมกันเตรียมความพร้อมจัดงานเทศกาลฯ	ผลลัพธ์ทั้งหมดเกิดขึ้นจากโครงการ	100.00%
จำนวนค่าใช้จ่ายในการเดินทางออกไปรับชมในสถานที่จริงลดลง	ผลลัพธ์ทั้งหมดเกิดขึ้นจากโครงการ	100.00%

Displacement (ลบผลลัพธ์ที่ทดแทนมาจากที่อื่น)		
ตัวชี้วัดทางสังคม	คำอธิบาย Displacement	สัดส่วน Displacement (%)
จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้น	ไม่มีผลลัพธ์ทดแทนจากโครงการอื่น หรือองค์กรอื่น	0.00%
จำนวนชั่วโมงที่เครือข่ายฯ มาร่วมประชุมระดมความคิดเพื่อจัดงาน	ไม่มีผลลัพธ์ทดแทนจากโครงการอื่น หรือองค์กรอื่น	0.00%
จำนวนงบประมาณการต่อยอดการแสดงผลงานจากงานวิจัยเพิ่มขึ้น	ไม่มีผลลัพธ์ทดแทนจากโครงการอื่น หรือองค์กรอื่น	0.00%
จำนวนชั่วโมงที่ร่วมกันเตรียมความพร้อมจัดงานเทศกาลฯ	ไม่มีผลลัพธ์ทดแทนจากโครงการอื่น หรือองค์กรอื่น	0.00%
จำนวนค่าใช้จ่ายในการเดินทางออกไปรับชมในสถานที่จริงลดลง	ไม่มีผลลัพธ์ทดแทนจากโครงการอื่น หรือองค์กรอื่น	0.00%

Drop off (อัตราการลดลงของผลลัพธ์ทางสังคม)		
ตัวชี้วัดทางสังคม	คำอธิบาย Displacement	สัดส่วน % ต่อปี
จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้น	คาดว่าจำนวนรายได้จะไม่ลดลงในช่วงการประเมิน	0.00%
จำนวนชั่วโมงที่เครือข่ายฯ มาร่วมประชุมระดมความคิดเพื่อจัดงาน	คาดว่าการประชุมของเครือข่ายฯ จะไม่ลดลงในช่วงการประเมิน	0.00%
จำนวนงบประมาณการต่อยอดการแสดงผลงานจากงานวิจัยเพิ่มขึ้น	คาดว่าจำนวนงบประมาณการต่อยอดวิจัยจะลดลงหลังช่วงประเมิน	20.00%
จำนวนชั่วโมงที่ร่วมกันเตรียมความพร้อมจัดงานเทศกาลฯ	คาดว่าความร่วมมือการจัดงานของทีมงานจะไม่ลดลงในช่วงการประเมิน	0.00%
จำนวนค่าใช้จ่ายในการเดินทางออกไปรับชมในสถานที่จริงลดลง	คาดว่าผู้ชมจะไม่ลดลงในช่วงการประเมิน	0.00%

อัตราคิดลด (ร้อยละ) = 3.50 %

พ.ศ. 2564 (ปีที่ 0)	พ.ศ. 2565 (ปีที่ 1)	พ.ศ. 2566 (ปีที่ 2)
*0	440,000*	0

*งบประมาณเงินลงทุนที่ได้รับ 440,000 บ. (งบประมาณโครงการวิจัย 360,000 และงบประมาณจากภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 80,000 บ.) โดยได้รับในปี พ.ศ. 2564 แต่นำมาลงทุนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงที่บ้านฯ ในปี พ.ศ. 2565

ตารางที่ 31 คำนวณ SROI

ผู้มีส่วนได้เสีย	(1) จำนวนผู้มีส่วนได้เสีย	(2) ผลลัพธ์ทางสังคม	(3) ตัวชี้วัดทางสังคม	(4) จำนวน/ปริมาณตัวชี้วัด (ต่อปี)	(5) ผลผลิตที่เกิดขึ้นทั้งหมด (output) (1)*(4)	(6) ตัวแทนทางการเงิน (financial proxy)	(7) "มูลค่า" ของค่าแทนทางการเงิน	(8) มูลค่าผลลัพธ์ทางสังคมต่อปี (5)*(7)	(9) สัดส่วน dead weight	(10) มูลค่าผลผลิตที่เป็น deadweight (8)*(9)	(11) มูลค่าผลผลิตหลังหัก deadweight (8)-(10)	(12) สัดส่วน attribution	(13) มูลค่าผลผลิตหลังหัก deadweight และ attribution (11)*(12)	(14) สัดส่วน displacement	(15) มูลค่าผลผลิตหลังหัก deadweight, attribution displacement (13)*(1-(14))	(16) สัดส่วน drop off	(17) มูลค่าปีที่ 1	(18) มูลค่าปีที่ 2 (17)-((17)*(16))	(19) มูลค่าปีที่ 3 (18)-((18)*(16))	(20) มูลค่าผลลัพธ์รวม (ของผลประโยชน์) (17)+(18)+(19)	(21) มูลค่าปัจจุบัน (ของผลประโยชน์สุทธิ (NPV) อัตราคิดลด 3.5%
ผู้มีส่วนได้เสีย ผู้ประกอบการการแสดงพื้นบ้าน ทั้ง 4 คณะ ได้แก่ 1. คณะโขนสดเด็กครู วิถีมพสี จำนวน 20 คน 2. คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ จำนวน 15 คน 3. คณะกลองยาว บัญญัติศิลป์ จำนวน 15 คน 4. คณะหมอทำขวัญ นาคขวัญเรือนลูกปรากร จำนวน 3 คน	53	เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น จากผู้ชมงานเทศกาลฯ ติดต่อจ้างการแสดง ส่งผลให้หัวหน้าคณะและบุคลากรในคณะทั้ง 4 คณะ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้น	60	3,180	ค่าจ้างการแสดงโดยเฉลี่ยต่อคนของทั้ง 4 คณะ	1,000	3,180,000	30%	954,000	2,226,000	60%	1,335,600	0%	1,335,600	0%	1,335,600	1,335,600	1,335,600	4,006,800	3,741,866.35

มูลค่าผลประโยชน์จากการลงทุน	3,741,866.35
มูลค่าการลงทุน	410,744.71
อัตราส่วน SROI	9.11

ตารางที่ 32 ผลลัพธ์และตัวชี้วัดทางสังคมที่ไม่ได้ทำการประเมิน (เนื่องด้วย ผลลัพธ์ทางสังคมทั้ง 4 ประเด็น จัดเป็นปัจจัยนำเข้า)

ผลลัพธ์ทางสังคม	ตัวชี้วัดที่เหมาะสม	วิธีการวัด
เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อเครือข่ายฯ ในการส่งเสริม สืบสาน และเผยแพร่งานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ออกสู่สายตาสาธารณชนทั้งในสถานที่จริงและผ่านช่องทางออนไลน์ของภาคส่วนต่าง ๆ ส่งผลต่อทัศนคติที่ดีของบุคลากรในหน่วยงานทำให้มีความตั้งใจในการทำงานเพื่อส่วนรวมมากขึ้น	ค่าแทนทางการเงินที่สามารถสะท้อนมูลค่าเป็นตัวเงินได้แก่ จำนวนชั่วโมงที่เครือข่ายฯ มาร่วมประชุมระดมความคิดเพื่อจัดงาน	จากงบประมาณงานวิจัย (ไม่มีข้อมูลที่แสดงความแตกต่างของกิจกรรมที่ชัดเจน)
นักวิจัยเกิดความเชี่ยวชาญในการทำวิจัยและความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน อีเอ็มเอมในใจที่ได้ช่วยเหลือต่อยอดศิลปะการแสดงพื้นบ้าน	ค่าแทนทางการเงินที่สามารถสะท้อนมูลค่าเป็นตัวเงินได้แก่ จำนวนงบประมาณการต่อยอดการแสดงพื้นบ้านจากงานวิจัยเพิ่มขึ้น	จากการประชุมเตรียมความพร้อมการจัดงานโครงการ "หมู่บ้านรักษาศิลห่า" วัดศรีวารีน้อย (ไม่มีข้อมูลที่แสดงความแตกต่างของกิจกรรมที่ชัดเจน)
ทีมงานเกิดรายได้ระหว่างเรียนและทำงาน จากการร่วมมือจัดงานเทศกาลฯ	ค่าแทนทางการเงินที่สามารถสะท้อนมูลค่าเป็นตัวเงินได้แก่ จำนวนชั่วโมงที่ร่วมกันเตรียมความพร้อมจัดงานเทศกาลฯ	จากงบประมาณงานวิจัย (ไม่มีข้อมูลที่แสดงความแตกต่างของกิจกรรมที่ชัดเจน)
ผู้ชมเกิดความรู้สึกคุ้มค่าในการรับชมศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต.ศิระชะจรเข้ใหญ่	ค่าแทนทางการเงินที่สามารถสะท้อนมูลค่าเป็นตัวเงินได้แก่ จำนวนค่าใช้จ่ายในการเดินทางออกไปรับชมในสถานที่จริงลดลง	จากการสอบถามผู้ชม (ไม่มีข้อมูลที่แสดงความแตกต่างของกิจกรรมที่ชัดเจน)

ตารางที่ 33 การถ่วงน้ำหนัก

ผู้มีส่วนได้เสีย		จำนวนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ผลลัพธ์	ระยะเวลา ระยะเวลาการเกิดผลลัพธ์ / ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น		การถ่วงน้ำหนัก (Weighting)	การให้มูลค่าทางการเงิน (Valuation approach: monetary)	แหล่งเก็บข้อมูล	อธิบายวิธีการ วัดผลและแหล่ง เก็บข้อมูล
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กลุ่มที่ 1	ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ ได้แก่ 1. คณะโขนสวดเด็กครุวิภิมพลี จำนวน 20 คน 2. คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ จำนวน 15 คน 3. คณะกลองยาวบุญดีศิลป์ จำนวน 15 คน 4. คณะหมอทำขวัญนาคขวัญเรือนลูกปรการ จำนวน 3 คน	53	เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น จากผู้ชมงานเทศกาลฯ ติดต่อจ้างการแสดง ส่งผลให้หัวหน้าคณะและบุคลากรในคณะทั้ง 4 คณะ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	15 พ.ค. 64 - 15 ส.ค. 65	15 พ.ค. 64 - 15 ส.ค. 65	Scale 1-10	9	จากการสอบถามหัวหน้าคณะและบุคลากรทั้ง 4 คณะ	ค่าจ้างการแสดงของทั้ง 4 คณะ
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กลุ่มที่ 2	ภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ 1. วัดจระเข้ใหญ่ จำนวน 2 รูป 2. โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ จำนวน 3 คน 3. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 3 คน 4. สภาวัฒนธรรม ต. ศิริชะครเข้ใหญ่ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ จำนวน 3 คน 5. สมาคมการค้าพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 2 คน 6. บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) จำนวน 2 คน 7. บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด จำนวน 2 คน 8. องค์การบริหารส่วนตำบลศิระชะครเข้ใหญ่ จำนวน 2 คน กำนัน จำนวน 1 คน และ ผู้ใหญ่บ้าน 1 คน รวมถึงภาคประชาสังคมฯ (ข้าราชการบำนาญ จำนวน 2 คน)	23	เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อเครือข่ายฯ ในการส่งเสริม สืบสาน และเผยแพร่งานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ออกสู่สายตาสาธารณชนทั้งในสถานที่จริงและผ่านช่องทางออนไลน์ของภาคส่วนต่าง ๆ ส่งผลต่อทัศนคติที่ดีของบุคลากรในหน่วยงานทำให้มีความตั้งใจในการทำงานเพื่อส่วนรวมมากขึ้น	15 พ.ค. 64 - 15 ส.ค. 65	15 พ.ค. 64 - 15 ส.ค. 65	Scale 1-10	6	จากงบประมาณงานวิจัย	อัตราค่าตอบแทนการประชุมจากงบประมาณงานวิจัย

ผู้มีส่วนได้เสีย		จำนวนผู้มีส่วนได้เสีย	ผลลัพธ์	ระยะเวลา ระยะเวลาการเกิดผลลัพธ์ / ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น		การถ่วงน้ำหนัก (Weighting)	การให้มูลค่าทางการเงิน (Valuation approach: monetary)	แหล่งเก็บข้อมูล	อธิบายวิธีการ วัดผลและแหล่ง เก็บข้อมูล
ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย กลุ่มที่ 3	นักวิจัย	1	นักวิจัยเกิดความเชี่ยวชาญในการ ทำวิจัยและความสัมพันธ์อันดีกับ ชุมชน อิ่มเอมในใจที่ได้ช่วยเหลือ ต่อยอดศิลปะการแสดงพื้นบ้าน	15 พ.ค. 64 - 15 ส.ค. 65	1 กันยายน 2565	Scale 1-10	6	จากการประชุม เตรียมความ พร้อมการจัดงาน โครงการ "หมู่บ้านรักษา ศิลป์" วัดศรีวารี น้อย	ค่าจ้างการแสดง โดยรวมทั้ง 4 คณะ
ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย กลุ่มที่ 4	ทีมงาน จาก ม.หัวเฉียวฯ ได้แก่ 1. นักศึกษา จำนวน 11 คน 2. บุคลากรศูนย์วัฒนธรรม จำนวน 4 คน 3. บุคลากรสื่อสารองค์กร จำนวน 6 คน	21	ทีมงานเกิดรายได้ระหว่างเรียน และทำงาน จากการร่วมมือจัดงาน เทศกาลฯ	15 พ.ค. 64 - 15 ส.ค. 65	15 พ.ค. 64 - 15 ส.ค. 65	Scale 1-10	6	จากงบประมาณ งานวิจัย	อัตราค่าตอบแทน ทีมงานจาก งบประมาณ งานวิจัย
ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย กลุ่มที่ 5	ผู้ชม	6,604	ผู้ชมเกิดความรู้สึกคุ้มค่าในการ รับชมศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต.ศิระจรเข้ใหญ่	15 พ.ค. 64 - 15 ส.ค. 65	18 ก.พ. 65 เป็นต้นไป	Scale 1-10	6	จากการ สอบถามผู้ชม	ราคาน้ำมันวันนี้ (18 ก.พ. 65) https://www.thansettakij.com/economy/general-economy/5143 36

ภาคผนวก ค
รูปภาพลงพื้นที่หรือจัดกิจกรรมต่าง ๆ

ภาพที่ 58 ลงพื้นที่สังเกตการณ์การจัดแผนผังตำแหน่งที่ตั้งภายในบริเวณพื้นที่วัดจรเข้ใหญ่ในงานประจำปี 64

ภาคผนวก ง
รายงานการประชุม
รายงานการประชุมหารือแนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน
ครั้งที่ 1/2564
วันจันทร์ที่ 27 กันยายน 2564 เวลา 09.00 - 10.00 น.
ทางระบบออนไลน์ MS Team

รายนามผู้มาประชุม

1. นางสาวพัชรา ทวีสุข ปลัดอาวุโสอำเภอบางเสาธง
2. นางสุกัญญา ศรีสุระเดชชัย พัฒนาการอำเภอบางเสาธง
3. พระคมณกฤษ (สเมธโส) สวัสดิ์นะที วัดจรเข้ใหญ่
4. พระวรภพ (ธมมิสโร) แก้วนอก วัดจรเข้ใหญ่
5. คุณปริญา คุ่มยะฤทธิ์ กรรมการตลาดน้ำวัดศรีวารีน้อย
7. นางสาวศศิมาภรณ์ บุญอุบลัมภ์กุล รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่
8. นางธัญยาภรณ์ ผูกเพทาย ครูชำนาญการกลุ่มสาระฯ ศิลปะศึกษา ดนตรี นาฏศิลป์ รร.วัดจรเข้ใหญ่
9. นางรัตนภรณ์ ทรงกลด ผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ใหญ่
10. นางพรรณทิพย์ เหล่าวัฒนพงษ์ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริม ศิลปะและวัฒนธรรม สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
11. นางชนิษฐา คำจันทร์แก้ว วัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
12. นางเตือนใจ แก้วภู่ ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอบางเสาธง
13. นายชาติชาย กลิ่นโสภณ ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลศิระจรเข้ใหญ่
15. นายสามารถ กล้าจริง ข้าราชการบำนาญ
16. นายนิธิพงศ์ นงค์นาค ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
17. คุณวิชชุลดา ศรศิริ เจ้าหน้าที่ประสานงาน บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
18. นางดวงใจ ถาวรคุณ ผู้เชี่ยวชาญพิเศษใบอนุญาตโรงงาน และชุมชนสัมพันธ์ บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด
19. นายกฤตฤณ ช่างทองคำ หัวหน้าคณะกลองยาวบุญญ์ดีศิลป์
20. นางขวัญเรือน เกตุขวง หมอทำขวัญนาคที่มงานลูกปรากร
21. นายชาติตะวัน ฤทธิ์เทพ (ผู้แทนหัวหน้าคณะโขนสดเด็กครุวิกรมพิไล)

รายนามผู้ลาประชุม

1. นายชัย อรุณานนท์ชัย นายกสมการค้ำพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ ที่ปรึกษาประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ท้องถิ่นอำเภอบางเสาธง
2. นายณัฐฉัตร นวเพ็ญกุล
3. พระครูวิบูลปัญญากร เจ้าอาวาสวัดจระเข้ใหญ่
4. พระมหาวิเชฐ อนุตตโร ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดศรีวารีน้อย
5. นางบังคม ป้องประสิทธิ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่
6. นายอดุลย์ แก้วโบราณ นายองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ใหญ่
7. นายลือชา เสถียรวิโรภภาพ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ใหญ่
8. นายชินชฎ ศรีเกตุ หัวหน้าคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ
9. นางอารีย์ วิทยาธรมภ์ ข้าราชการบำนาญ
10. คุณสุรชัย เพชรพงษ์ ผู้จัดการทั่วไปฝ่ายบริหารงานทั่วไป บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด
11. นางขวัญเรือน เกตุขวง หมอทำขวัญนาคทีมงานลูกปรากร
12. ดร.วิชัย จันทร์จำรุญ ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
13. คุณปริญา คัมยะฤทธิ์ กรรมการตลาดน้ำวัดศรีวารีน้อย
14. ผู้แทนบริษัท นิสสันมอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด

เปิดประชุม เวลา 09.00 น.

อาจารย์ไจบุญ แยมยิ้ม อาจารย์คณะนิเทศศาสตร์ หัวหน้าแผนกวัฒนธรรมศึกษา และรักษาการหัวหน้าแผนกสื่อสารองค์กร มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กล่าวขอขอบคุณทุกท่านที่เข้าร่วมประชุมหรือแนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ครั้งที่ 1 ประจำปี 2564 ในวันนี้ ผ่านทางระบบออนไลน์เนื่องมาจากสถานการณ์โควิด-19 โดยแจ้งต่อที่ประชุมว่าได้จัดทำหนังสือเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม แนะนำแต่ละท่านพร้อมบันทึกภาพร่วมกัน และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่าง ๆ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

อาจารย์ไจบุญได้เก็บและรวบรวมข้อมูลข่าวสารการคาดการณ์เตรียมเปิดมหาวิทยาลัยทั่วประเทศในเดือนพฤศจิกายน 2564 นี้ เนื่องจากมีจำนวนการฉีดวัคซีนโควิด-19 มากขึ้น และนำมาแจ้งต่อที่ประชุมดังนี้

- ไทยโพสต์ เมื่อวันที่ 24 กันยายน 2564 กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) แบ่งเป็น 3 ระยะ พื้นที่สีแดงเข้ม จำนวน 29 จังหวัด เข้าห้องเรียนได้ไม่เกิน 25 คน

- TNN Online เมื่อวันที่ 23 กันยายน 2564 ศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (ศบค.) ชูตเล็กเสนอ “เลื่อนเปิดเมือง” เป็นวันที่ 1 พฤศจิกายน 2564

- ประเทศไทย เมื่อวันที่ 15 กันยายน 2564 หากสามารถฉีดวัคซีนได้ตามแผนที่วางไว้ คาดว่าภายในวันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) สามารถเปิดเรียนแบบ Onsite ได้ 100% ทั่วประเทศ

มติ ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ 2

เรื่องรับรองรายงานการประชุม

ไม่มี เนื่องจากเป็นการประชุมครั้งแรก

มติ ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ 3

เรื่องสืบเนื่อง

ไม่มี เนื่องจากเป็นการประชุมครั้งแรก

มติ ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ 4

เรื่องเพื่อพิจารณา

4.1 ที่มาและความสำคัญของการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศิระจรเข้ใหญ่ เนื่องจากหลายท่านเพิ่งย้ายเข้ามาปฏิบัติงานที่อำเภอบางเสาธงจึงได้เปิดคลิป์วิดีโอแนะนำการแสดงทั้ง 4 ประเภทของอำเภอบางเสาธงซึ่งจะจัดแสดงในงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศิระจรเข้ใหญ่ให้ได้รับทราบและรู้จัก ประกอบด้วย

- ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ
- หมอทำขวัญ หมอขวัญเรือน ลูกปรากร
- โขนสดเด็กคณะครูวิภิมพลี
- กลองยาวคณะบุญดีศิลป์

เมื่อปี 2562 - 2563 ได้ดำเนินการงานวิจัยระยะแรกจัดตั้งศูนย์ฝึกโขนสดเด็กโรงเรียน วัดจรเข้ใหญ่ มีภาคส่วนที่ร่วมกัน สนับสนุน สืบสานศิลปะการแสดงโขนสด (โขนชาวบ้าน) เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนห่างไกลยาเสพติดและเกิดรายได้ระหว่างเรียน ได้แก่ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ องค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ใหญ่ โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ วัดจรเข้ใหญ่ บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด คณะโขนสดเด็กครูวิภิมพลี และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ต่อมาได้มีการเก็บข้อมูลทำให้ทราบว่า สถานการณ์โควิด-19 ทำให้ศิลปะการแสดง
พื้นบ้านของตำบลศีร์ษะจรเข้ใหญ่ทั้ง 4 ประเภท มีการจ้างงานน้อยลงหรือไม่มีการจ้างงาน
เลย ส่งผลให้ไม่มีรายได้ จึงต้องช่วยเหลือและสืบสานศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบล
ศีร์ษะจรเข้ใหญ่จึงเป็นที่มาของโครงการวิจัย “**การสร้างสรรคืเทศกาลศิลปะการแสดง
พื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง
จังหวัดสมุทรปราการ**” ภายใต้โครงการวิจัยการขับเคลื่อนทุนทางวัฒนธรรมสองฝั่งคลอง
แบบมีส่วนร่วมสู่การพัฒนาผู้ประกอบการทางวัฒนธรรม ด้วยแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์
อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยได้
นำเสนอโครงการดังกล่าวต่อ เจ้าอาวาสวัดจรเข้ใหญ่และเจ้าอาวาสวัดศรีวารีน้อยซึ่งท่าน
ทั้งสองยินดีและอนุญาตให้จัดงานเทศกาลสัญจรดังกล่าวนี้ ณ ตลาดน้ำวัดศรีวารีน้อย และ
จัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ภายในงานประจำปีของวัดจรเข้ใหญ่ ต่อมาได้นำ
เรียนเสนอโครงการวิจัยนี้ต่อส่วนราชการอำเภอบางเสาธง โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ บริษัท
ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) รวมถึงการโทรศัพท์พูดคุย ส่งจดหมาย ซึ่งจะมีการ
ประสานงานกับหลาย ๆ ท่านต่อไป

โครงการวิจัยนี้มีการแสดงหลัก 4 ประเภท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหา
ของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศีร์ษะจรเข้ใหญ่ ศึกษาแนวทางและ
สร้างสรรค์การจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบลศีร์ษะจรเข้ใหญ่ และ
ประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมจากการลงทุน (ROI/SROI) ประโยชน์ที่คาดว่าจะ
ได้รับ คือ เกิดความร่วมมือจากภาคีภาคส่วนต่าง ๆ เกิดเทศกาลศิลปะการแสดง
พื้นบ้านของชาวตำบลศีร์ษะจรเข้ใหญ่เป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจมี
รายได้หมุนเวียนเข้าสู่ชุมชนตำบลศีร์ษะจรเข้ใหญ่ และเกิดความรู้สึภาคภูมิใจใน
ศิลปวัฒนธรรมด้านการแสดงพื้นบ้านและการสืบทอดโดยเยาวชน

มติ ที่ประชุมรับทราบ

4.2 แนวทางการสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศีร์ษะจรเข้ใหญ่ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ

ได้มีการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการจัดงานเทศกาลสัญจรต่อผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่
ครูอารีย์ วิทธารมภ์ ข้าราชการบำนาญ ครูสามารถ กล้าจริง ข้าราชการบำนาญ คุณเวลา
อมตธรรมชาติ ผู้อำนวยการเทศกาลศิลปะ Low Fat Art Fes และเทศกาลศิลปะร่วมสมัย
แห่งจิตวิญญาณเมืองเลย ครูนาย มานพ มีจำรัส ศิลปินศิลปาธร สาขาศิลปะการแสดง
ประจำปี 2548 ผู้จัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงเจ็ดเสมียนจังหวัดราชบุรี และครูหนืด

มีมิตร พิพิธกุล ศิลปินศิลปาธร สาขาศิลปะการแสดง ประจำปี 2550 ผู้จัดการเทศกาล
หุ่นโลกกรุงเทพฯ 2014 และเทศกาลหุ่นโลกกาญจนบุรี 2016 รวมถึงที่ประชุมมีการเสนอ
ข้อเสนอแนะแนวทาง กิจกรรม หรือรูปแบบการจัดงานเทศกาล ดังนี้

- สรุปแนวทางการจัดงานเทศกาลจากผู้ทรงคุณวุฒิ
  - ชูอัตลักษณ์จากรากเหง้า ทำให้โดดเด่น
  - จัดหมวดหมู่กิจกรรมและพื้นที่/นิทรรศการ
  - มีกิจกรรมการเรียนรู้/การฝึกอบรม/เสวนา
  - สร้างแพลตฟอร์มเพื่อช่วยศิลปิน
  - สร้างจุดเน้น นำสายตาภายในงาน
  - สร้างโครงเรื่องให้น่าติดตามตั้งแต่ต้นจนจบ
  - หยิบเรื่องราวของชีวิตนักแสดงมาเล่ามาบอก
  - เชิญผู้เชี่ยวชาญ/ศิลปินมาร่วมพูดคุย/ทำกิจกรรม
  - จัดไลฟ์สดแบบออนไลน์/มีช่องทางเพื่อนำเสนอให้เหมาะสมกับสถานการณ์และพื้นที่
  - มีพ่อค้าแม่ค้านำสินค้ามาขาย และร่วมทำบุญ
  - ชุมชนเป็นเจ้าของเทศกาล/หน่วยงานต่าง ๆ เป็นส่วนสนับสนุน
- สรุปแนวทางการจัดงานเทศกาลจากที่ประชุม
  - นางเตือนใจ แก้วภู่งู ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอบางเสาธง เสนอให้มีการนำมะม่วงน้ำดอกไม้ อาหารพื้นบ้าน ขนมไทย หรือผลิตภัณฑ์ที่มาจากธรรมชาติของตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่ มาขาย รวมถึงมีการจัดสาธิต นิทรรศการ หรือมีการจัดประกวด
  - นายชาติชาย กลิ่นโสภณ ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่ แจ้งว่า ได้มีการประสานงานกับอาจารย์ป้อมซึ่งเป็นผู้รวบรวมแหล่งอาหารให้ช่วยรวบรวมของคาวหวาน ซึ่งได้ทำการรวบรวมให้แล้วและมีการสัมภาษณ์พูดคุยด้วย ตอนนี้มีขนมหวานที่ทำได้เยอะมากและของคาวจากแม่ครัวของวัดศิระชะจรเข้ใหญ่ และขอเสนอศิลปะกีฬาตะกร้อลอดห่วงมาแสดง ซึ่งสามารถช่วยประสานงานติดต่อทีมชาติให้มาโชว์ที่วัดจรเข้ใหญ่ให้ได้ ซึ่งนางชนิษฐา คำจันทร์ แก้ว วัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ เห็นด้วยที่จะนำการโชว์ตะกร้อลอดห่วงกีฬาพื้นบ้านจัดแสดงในงานครั้งนี้
  - นายสามารถ กล้าจริง ข้าราชการบำนาญ เสนอให้จัดมหกรรมกลองยาวของตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่ ปีแรกสำรวจว่าตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่มีจำนวนกลองยาวทั้งหมดกี่วงและเชิญตำบลใกล้เคียงเข้าร่วมด้วยยังไม่มีการแข่งขันเพื่อนำศิลปะวัฒนธรรมการแสดงออกมาเป็นของโบราณจริง ๆ มาแสดงในงานประจำปี

จะจัดที่วัดจระเข้ใหญ่หรือวัดศรีวารีน้อยหรือทั้งสองวัดก็ได้เพราะเวลาที่จัดไม่ตรงกัน ถ้าเป็นไปได้เชิญกองยาวที่ตั้งเป็นวงอยู่แล้วมาโชว์แสดงฝีมือว่ายังมีการแสดงเกี่ยวกับกองยาวตกค้างอยู่ในปัจจุบันหรือเปล่า เช่น ลูกตาแปะ รำกองยาวหรือกระอ้าวแทงเสื่อ น่าจะเป็นเรื่องราวที่น่าชม แต่ว่าการแสดงทั้งหมดนี้ควรจัดเวลากลางวันแต่ถ้าจัดช่วงกลางคืนไม่ควรเกิน 21.00 น. จัดเป็นปีแรกคนอาจจะน้อย แต่ขอให้เน้นการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนมากกว่า อาจใช้อาคารอเนกประสงค์ของโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ แต่ก็จะต้องติดปัญหาตรงที่ สถานที่แสดงนอกบริเวณงานก็จะกระจัดกระจายดูไม่เป็น กลุ่มก้อน แต่ถ้าจะจัดกลางคืนหากมีการจัดรูปแบบและกำหนดเวลาไม่ตึกก็น่าจะได้ จึงขอฝากคิดพิจารณาดูว่าสามารถทำได้หรือไม่

ทั้งนี้ได้มีการสรุปข้อมูลการดำเนินงานทั้งหมดออกมาเป็น Mind Map การจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ และนำเสนอต่อที่ประชุม (รายละเอียดตามเอกสารแนบ 1) พร้อมนี้ ที่ประชุมได้ร่วมกันพิจารณาหัวข้อต่าง ๆ และเสนอความคิดเห็น ดังนี้

- ชื่องาน
  - เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศิระจรเข้ใหญ่
  - ขอเพิ่มหรือสอดแทรกคำในชื่องาน เช่น ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประเพณี
- แผนผังสถานที่จัดงาน (Floor Plan)
  - วัดจระเข้ใหญ่
    - ควรมี 2 เวที คือ เวทีการแสดงและเวทีดนตรี หรืออาจใช้เวทีของโรงเรียนได้
    - สถานที่จัดงานให้ขึ้นอยู่กับท่านเจ้าอาวาสวัดจระเข้ใหญ่ว่าเห็นควรอย่างไร เพราะท่านเป็นเจ้าของสถานที่
  - วัดศรีวารีน้อย
    - จัดงานสัญจรบริเวณด้านหน้าตรงตลาดน้ำ
- กำหนดการเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านในงานประจำปีวัดจระเข้ใหญ่
  - เวลาการแสดงไม่ควรเกินเวลา 21.30 น. เพราะหลังจากนั้นจะเป็นการแสดงดนตรี
  - ลดเรื่องวิชาการลงเน้นสาธิตและการปฏิบัติจากประสบการณ์ตรง
- ร่างกำหนดวันและสถานที่จัดงาน เสนอร่างดังนี้
  - วัดจระเข้ใหญ่ จำนวน 3 วัน ในงานประจำปี (-ร่าง- วันศุกร์ที่ 4 - วันอาทิตย์ที่ 6 กุมภาพันธ์ 2565) ซึ่งต้องรอการแจ้งกำหนดวันจากเจ้าอาวาสอีกครั้ง
  - วัดศรีวารีน้อย จำนวน 2 วัน ในเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านสัญจร ณ ตลาดน้ำวัดศรีวารีน้อย คือ วันเสาร์ที่ 22 มกราคม 2565 เวลา 10.00 - 11.00 น.

มีการแสดงดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ และหมอขวัญเรือนลูกปรางการขับร้องเพลง
แหล่ ฉ่อย อีแซว และวันเสาร์ที่ 29 มกราคม 2564 เวลา 10.00 - 11.00 น.
มีการแสดงกลองยาวคณะปัญญาศิลป์ และโขนสดเด็กคณะครูวิภิมพลี

- การเตรียมงานและรื้อถอน
  - ทีมงานผลิตและติดตั้งอุปกรณ์ประดับตกแต่งฉาก เวที ไฟ และเครื่องเสียง ประกอบด้วย อาจารย์ไพบุญ นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 10 คน และชาวบ้านในชุมชนหากมีไอเดียนำมาเสนอร่วมกันมีงบประมาณสนับสนุนจากงานวิจัย โดยทีมงานจะดำเนินการประสานงานร่วมกับวัดจระเข้ใหญ่และวัดศรีวารีน้อย
  - การดำเนินการผลิตและติดตั้ง ใช้ระยะเวลา 1 อาทิตย์ก่อนเริ่มงาน และรื้อถอนหลังเสร็จสิ้นงาน 1 วัน
- การถ่ายทอดสด จำนวน 3 วัน ผ่านเฟซบุ๊ก ดังนี้
  - วัดจระเข้ใหญ่ วัดศรีวารีน้อย ศิลปินพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ ประชาสัมพันธ์สมุทรปราการ และสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ
  - เสนอเพิ่มเฟซบุ๊กของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
  - อาจารย์ไพบุญและนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ จำนวน 10 คน เป็นผู้รับผิดชอบอุปกรณ์และการถ่ายทำ
- โขนกิจกรรมภายในงาน ประกอบด้วย
  1. เสวนา (Talk)

การบรรยายและเสวนาแลกเปลี่ยนมุมมอง ประสบการณ์ ความรู้ ด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้าน โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเข้าร่วมเสวนาเพื่อให้องค์ความรู้
  2. นิทรรศการ (Exhibition)

การจัดแสดงเนื้อหาประวัติความเป็นมาของศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ วิถีชีวิตของคนในคณะ และความสัมพันธ์ระหว่างศิลปะการแสดงพื้นบ้านกับชุมชนในรูปแบบนิทรรศการเพื่อสะท้อนผลงานของศิลปินพื้นบ้าน
  3. ฝึกอบรม (Workshop)

กิจกรรมถ่ายทอดความรู้ กระบวนการความคิด และทักษะฝีมือการแสดงพื้นบ้านสู่นักเรียนโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่และผู้สนใจภายในงาน วิทยากรโดยศิลปินพื้นบ้าน ทั้ง 4 คณะ และการอบรมให้ความรู้การใช้สื่อออนไลน์เพื่อการธุรกิจให้กับศิลปินพื้นบ้านเพื่อให้เกิดความเข้าใจและการเรียนรู้ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมและ การปฏิบัติจริง
  4. การแสดงพื้นบ้าน (Showcase)

การแสดงเฉลิมฉลองงานประจำปี วัดจระเข้ใหญ่ และสร้างบรรยากาศ
ความครื้นเครงให้กับตลาดน้ำวัดศรีวารีน้อย ได้แก่ การแสดงโขนสดเด็กคณะ
ครูวิกฉิมพลี การแสดงดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ การแสดงกลองยาวคุณบัญญัติ
ศิลป์ การแสดงขับร้องเพลงแหล่ เพลงฉ่อย เพลงอีแซว รวมถึงการแสดง
พื้นบ้านอื่น ๆ หรือการแสดงที่สนใจอยากเข้าร่วมภายในงาน

โดยได้มีการสรุปข้อมูล Timeline การดำเนินงานโครงการวิจัยการสร้างสรรค์เทศกาล
ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัด
สมุทรปราการ นำเสนอต่อที่ประชุม (รายละเอียดตามเอกสารแนบ 2)

มติ ที่ประชุมรับทราบ และดำเนินการในส่วนที่รับผิดชอบ

4.3 ความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ

ที่ประชุมพิจารณาแนวทางร่วมดำเนินการส่วนต่าง ๆ และมีการเสนอความคิดเห็นสรุป
ดังนี้

- ร่วมจัดงาน
  - องค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ใหญ่
  - อำเภอบางเสาธง
  - สภาวัฒนธรรม
- ส่งเสริมและสนับสนุนพื้นที่ในการแสดงและร่วมจัดงาน
  - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
- สถานที่
  - วัดศรีวารีน้อย จัดแสดงในตลาดน้ำ
  - วัดศิระจรเข้ใหญ่ จัดแสดงในงานประจำปี
  - โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ สถานที่ฝึกซ้อมการแสดง/นักเรียนฝึกอบรม
- สนับสนุนงบประมาณวิจัยและน้ำดื่ม
  - บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
- สนับสนุนงบประมาณวิจัย
  - บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด
  - บริษัท นิสสันมอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด
- ประชาสัมพันธ์งานเทศกาล
  - สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ
  - สมาคมการค้าพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ
- ศิลปินพื้นบ้าน 4 คณะ นักแสดงหน้าใหม่ เตรียมสถานที่

- ชุมชนตำบลศิระจรเข้ใหญ่
- ประสานงาน/ทีมงานอีเวนต์/ผลิตงานวิจัยและองค์ความรู้
  - มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมแนวทางการร่วมมือจากที่ประชุม
  - นางเตือนใจ แก้วภู่ ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอบางเสาธง เสนอว่า เนื่องจากจัดงานในพื้นที่ควรเรียนเชิญกำนันและผู้ใหญ่บ้านเข้าร่วมงาน โดยจะช่วยดำเนินการประสานงานไปยังกำนันและผู้ใหญ่บ้านทั้ง 9 หมู่ของตำบลศิระจรเข้ใหญ่ให้ อย่างเช่น กำนันอักษร มามาก ตำบลศิระจรเข้ใหญ่ซึ่งดูแลทั้งวัดศิระจรเข้ใหญ่และวัดศรีวารีน้อย ผู้ใหญ่ปรีชาคุณแลพื้นที่หมู่ 5 วัดจรเข้ใหญ่ หรือผู้ใหญ่สมเจตน์คุณแลหมู่ 6 ตลาดน้ำวัดศรีวารีน้อย

โดยสรุปแนวทางการร่วมมือดังกล่าวข้างต้นจะมีการทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือกัน ประมาณเดือนพฤศจิกายน 2564 ซึ่งจะประสานงานเรียนแจ้งโดยตรงไปยังทุกหน่วยงานอีกครั้ง

มติ ที่ประชุมรับทราบ และดำเนินการในส่วนที่รับผิดชอบ

ระเบียบวาระที่ 5

เรื่องอื่น ๆ

5.1 รายงานการประชุมครั้งนี้จะส่งให้ทุกท่าน ในวันที่ 15 ตุลาคม 2564 ทางไลน์กลุ่มเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านและไลน์ส่วนตัว

5.2 การประชุมครั้งต่อไป กำหนดในวันจันทร์ที่ 29 พฤศจิกายน 2564 เวลา 09.00 - 12.00 น. ทางระบบออนไลน์ MS Team และหากสถานการณ์โควิด-19 คลี่คลายอาจปรับเปลี่ยนสถานที่ประชุมเป็นที่ห้องประชุมของโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ เพื่อนำเสนอความคืบหน้าและการเตรียมงาน โดยอาจารย์ไฉบุญจะประสานงานนัดประชุมไปยังหน่วยงานอีกครั้ง

5.3 ผู้เข้าร่วมประชุมกล่าวต่อที่ประชุมก่อนปิดประชุมดังนี้

- นายกฤตฤณ ช่างทองคำ หัวหน้าคณะกองยาวบัญญัติศิลป์ กล่าวว่า การจัดงานครั้งนี้เป็นงานระดับอำเภอ เป็นวัฒนธรรมที่ร่วมกันแสดงถึงภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คนในจังหวัดและทั่วโลกได้เห็นจากการไลฟ์และออนไลน์ และขอบคุณทุกท่านที่ให้เกียรติเข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้

- นายชาติตะวัน ฤทธิ์เทพ (ผู้แทนหัวหน้าคณะโขนสดเต๊กครุวิกรมพลี) ได้เสนอว่า น่าจะมีการทำบุญถวายเงินแก่วัด โดยอาจารย์ไฉบุญจะนำเรียนเสนอผู้สนับสนุนให้

มติ ที่ประชุมรับทราบ และดำเนินการในส่วนที่รับผิดชอบ

ปิดประชุม เวลา 10.20 น.

นางสาวลักษ์ขณา ปิยฉัตรพนม

ผู้จัดและพิมพ์รายงานการประชุม

อาจารย์ไฉบุญ แยมยิ้ม

อาจารย์คณะนิเทศศาสตร์ หัวหน้าแผนกวัฒนธรรมศึกษา

และรักษาการหัวหน้าแผนกสื่อสารองค์กร

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

รายงานการประชุมหรือแนวทางการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน

ครั้งที่ 2/2564

วันพุธที่ 1 ธันวาคม 2564 เวลา 09.00 - 10.50 น.

ณ โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่

.....

รายนามผู้มาประชุม

1. ผู้แทนนายกสมาคมการค้าพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการและที่ปรึกษาประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (นายชัย อรุณานนท์ชัย)
2. ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ (นายณัฐสิทธิ์ จตุพรจิรภักดิ์)
3. รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ (นางสาวศศิมาภรณ์ บุญอุบลภัฏกุล)
4. ครูชำนาญการกลุ่มสาระฯ ศิลปะศึกษา ดนตรี นาฏศิลป์ โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ (นางธัญญาภรณ์ ผูกเพทาย)
5. รักษาการผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลศรีชะครเข้ใหญ่
6. ผู้แทนวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
7. ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ (นางพรรณทิพย์ เหล่าวัฒนพงศ์)
8. ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ และเลขาธิการสมาคมสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย (ดร.วิชัย จันทร์จำรูญ)
9. ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอบางเสาธง (คุณรัชนิกร ชำนาญ)
10. ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลศรีชะครเข้ใหญ่ (นายชาติชาย กลิ่นโสมถ)
11. กรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ (นางเตือนใจ แก้วภู)
12. ข้าราชการบำนาญ (นางอารีย์ วิทยารมภ์)
13. กำนันตำบลศรีชะครเข้ใหญ่ (นายอักษร มามาก)
14. ผู้แทนผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการบริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (คุณนิธิพงศ์ นงค์นาค)
15. เจ้าหน้าที่ประสานงาน บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (คุณวิษุฒดา ศรีศิริ)
16. หัวหน้าคณะโขนสวดเด็กครูวิกรมพลี (นายวิก ฉิมพลี)
17. ผู้แทนหัวหน้าคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ (นายชนิษฐ ศรีเกตุ)
18. หัวหน้าคณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ (นายกฤตฤณ ช้างทองคำ)
19. กรรมการตลาดน้ำวัดศรีวารีน้อย (คุณปริญญา คุ่มยะฤทธิ์)
20. หมอทำขวัญนาคที่มงานลูกปรากร (นางขวัญเรือน เกตุขวง)

รายนามผู้ร่วมประชุม

นายชาติตะวัน ฤทธิเทพ

นักแสดงคณะโขนสดเด็กครุวิถิมพลี

รายนามผู้ลาประชุม

1. ปลัดอาวุโสอำเภอบางเสาธง (นางสาวพัชรา ทวีสุข)
2. พัฒนาการอำเภอบางเสาธง (นางสุกัญญา ศรีสุระเดชชัย)
3. ท้องถิ่นอำเภอบางเสาธง (นายณัฐฉัตร นวเพ็ญกุล)
4. เจ้าอาวาสวัดจระเข้ใหญ่ (พระครูวิบูลปัญญากร)
5. พระวรภพ (ธมมิสุสโร) แก้วนอกวัดจระเข้ใหญ่
6. พระคณกฤษ (สมธโร) สวัสดิ์นะที่ วัดจระเข้ใหญ่
7. เจ้าอาวาสวัดศรีวารีน้อย (พระครูปลัดสุวัฒนภิรมย์)
8. รองเจ้าอาวาสวัดศรีวารีน้อย (พระมหาวิเชฐ อนุตตโร)
9. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลศรีชะจรเข้ใหญ่
10. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลศรีชะจรเข้ใหญ่ (นายลีอชา เสถียรวิภาพ)
11. ข้าราชการบำนาญ (นายสามารถ กล้าจริง)
12. ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 5 ตำบลศรีชะจรเข้ใหญ่ (นายปรีชา สุขสง่า)
13. ผู้จัดการทั่วไปฝ่ายบริหารงานทั่วไป บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด (คุณสุรชัย เพชรพงษ์)
14. ผู้จัดการส่วนอาคารสถานที่และระบบการจัดการ บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด
(นางสาวธราทิพย์ ไชยสมคุณ)
15. ผู้เชี่ยวชาญพิเศษใบอนุญาตโรงงาน และชุมชนสัมพันธ์บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด
(นางดวงใจ ถาวรคุณ)
16. ผู้แทนบริษัท นิสสันมอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด
17. ผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานฉะเชิงเทรา

เปิดประชุม เวลา 09.00 น.

อาจารย์ไฉบุญ แยมยิ้ม อาจารย์คณะนิเทศศาสตร์ หัวหน้าแผนกวัฒนธรรมศึกษา และรักษาการหัวหน้าแผนกสื่อสารองค์กร มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กล่าวขอบพระคุณทุกท่านที่ได้เดินทางมาประชุมครั้งที่ 2 ร่วมกันที่โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ กล่าวขอบพระคุณโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ประชุมครั้งนี้ พร้อมแนะนำแต่ละท่าน และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่าง ๆ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ 1

เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

1.1 อาจารย์ไฉบุญรายงานประเด็นการประชุมหารือครั้งที่ 1 ที่ผ่านมาต่อที่ประชุมให้ได้รับทราบอีกครั้ง ประกอบด้วย ที่มาและความสำคัญของการจัดงานเทศกาลครั้งนี้ การสัมภาษณ์และสรุปแนวทางการจัดงานเทศกาลจากผู้ทรงคุณวุฒิ และการสรุปแนวทางการจัดงานเทศกาลจากที่ประชุมครั้งที่ 1 ซึ่งได้นำข้อมูลประเด็นดังกล่าวมาจัดรูปแบบและปรับกำหนดการ การจัดงานเทศกาลให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะ สามารถดูรายละเอียดข้อมูลประเด็นได้จากรายงานการประชุมครั้งที่ 1/2564 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2564

1.2 ประกาศจังหวัดสมุทรปราการ เรื่อง มาตรการป้องกันและยับยั้งการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (โควิด-19) จังหวัดสมุทรปราการ ฉบับที่ 19 ข้อ 6 (9) ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2564 เป็นต้นไป จนกว่าจะมีประกาศเปลี่ยนแปลง

1.3 การลงพื้นที่ประสานงานเตรียมความพร้อมจัดงาน

มติ ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ 2

เรื่องรับรองรายงานการประชุม

มติ ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ 1/2564 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2564 โดยไม่มีการแก้ไข

ระเบียบวาระที่ 3

เรื่องสืบเนื่อง

3.1 แมสคอต (Mascot) ประชาสัมพันธ์งาน

เนื่องจากเป็นงานเทศกาลของตำบลศิระจรเข้ใหญ่เพื่อสื่อถึงชื่อตำบลจึงออกแบบแมสคอตเป็นภาพการ์ตูนจรเข้หัวใหญ่แต่ตัวเล็ก จำนวน 4 แบบ สื่อถึง 4 ชุดการแสดง โดยจะนำไปใช้จัดทำสื่อต่าง ๆ เพื่อประชาสัมพันธ์งาน เช่น เสื้อหรือสแตนด์ เป็นต้น นำเสนอต่อที่ประชุม ดังนี้

ตัวที่ 1 ตีกลองยาว สื่อถึงการแสดงกลองยาวคณะบุญฤทธิศิลป์

ตัวที่ 2 สวมเศียรหนุมาน สื่อการแสดงโขนสดเด็กคณะครูวิภิมพลี

ตัวที่ 3 ตีระนาด สื่อถึงการแสดงดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

ตัวที่ 4 สวมชุดชาวถือไม้โครโฟนเพิ่มขนาด

สื่อถึงการแสดงหมอทำขวัญนาค หมอขวัญเรือนลูกปรากร

มติ ที่ประชุมเห็นชอบ

3.2 วันและสถานที่จัดงาน

3.2.1 วัดจระเข้ใหญ่

จากการเรียนสอบถามท่านพระครูวิบูลปัญญากร เจ้าอาวาสวัดจระเข้ใหญ่ ท่านได้กำหนดวันจัดงาน จำนวน 3 วัน คือ ในวันศุกร์ที่ 18 วันเสาร์ที่ 19 และวันอาทิตย์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2565

3.2.2 วัดศรีวารีน้อย

เรียนสอบถามท่านพระมหาวิเชฏ อนุตตโร ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดศรีวารีน้อย และรอฟุดคุยกับกรรมการวัดศรีวารีน้อยที่จัดตลาดน้ำซึ่งจะมีการเรียนเชิญประชุมเร็ว ๆ นี้ในเดือนธันวาคม 2564 โดยเบื้องต้นอาจารย์ไพบุญได้กำหนดจัดงานในวันเสาร์ที่ 5 และวันเสาร์ที่ 12 กุมภาพันธ์ 2565 ที่ตลาดน้ำวัดศรีวารีน้อย

มติ ที่ประชุมรับทราบ

3.3 กำหนดการเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศีร์ษะจรเข้ใหญ่

อาจารย์ไพบุญเรียนเสนอรายละเอียดกำหนดการงานแต่ละวันที่ประชุม รายละเอียดกำหนดการงานตามเอกสารแนบ โดยได้พุดชี้แจงดังนี้

วันศุกร์ที่ 18 กุมภาพันธ์ 2565

- เริ่มงานเวลาประมาณ 17.00-18.00 น. เพราะได้สอบถามแล้วช่วงเวลากลางวันไม่มีคนและอากาศร้อน โดยจัดให้มีการเสวนาระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกับศิลปินพื้นบ้าน ทั้ง 4 ศิลปะการแสดง และผู้อุปถัมภ์ ร่วมพุดคุยกันว่าศิลปะการแสดงของชุมชน
- เวลา 18.00-21.00 น. ช่วงนี้คนเริ่มมาแล้วจะมีการแสดงทั้ง 4 ประเภทประกอบด้วย - กลองยาวคณะบุญยุติศิลป์ ประมาณ 30 นาที
  - ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ 1 ชั่วโมง
  - หมอขวัญเรือนลูกปรากการ ขับร้องเพลงแหล่ เพลงฉ่อย เพลงอีแซว 30 นาที
  - โขนสดเด็กครูวิภิมพลี 1 ชั่วโมง
- เวลา 21.00 น. ปิดเวที ส่งต่อให้กับวงดนตรีเจ้าภาพในวันนี้

วันเสาร์ที่ 19 กุมภาพันธ์ 2565

- เวลา 17.00-18.00 น. มีการแสดงศิลปะการตะตะกร้อลอดห่วง 1 ชั่วโมง
อาจารย์ไพบุญได้เรียนเชิญ คุณชาติชาย กลิ่นโสภณ ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลศีร์ษะจรเข้ใหญ่ซึ่งได้ช่วยประสานงานเชิญทีมชาติ ทีมตะกร้อหญิง และทีมชุมชนเข้าร่วมแสดงในงาน กล่าวต่อที่ประชุมถึงรายละเอียดว่า การแสดงตะกร้อลอด

ห้วงจะมีนักพากย์บอกรายละเอียดทุกท่าว่าแต่ละท่านั้นมีคะแนนเท่าไร ส่วนตัว
ซ้อมตะตะกร้ออยู่ที่วัดจระเข้ใหญ่ ได้แข่งกับทีมชาติและเล่นด้วยกันอยู่เป็นประจำ
โดยรู้จักกับตะกร้อทีมชาติสามารถเชิญมาร่วมงานได้ และทีมตะกร้อหญิง
หนึ่งเดียวในประเทศไทยไม่มีทีมอื่นแล้วนอกจากที่นี่ซึ่งรู้จักเคยมาซ้อมด้วยกันเป็น
ประจำ ผู้หญิงที่มีท่า หกพระรามโค้งหลังห้วง คือ ลอดหลังเข้าห้วงและลอดหลัง
ห้วงมือไปเข้าห้วงบน มีท่าমনาวตัด คือ ลูกลงมาแล้วขาซ้ายเข้าไปกอดขาขวาเตะ
หลายลูกมาก ทีมผู้หญิงหนึ่งเดียวในโลกที่ไม่มีใครทำได้เท่าผู้หญิงไทย สามารถ
เชิญมาแสดงได้พร้อมกับ นักพากย์ คุณชาติชายกล่าวเพิ่มเติมถึงวัดขุนจันทร์ที่
นักตะกร้อลอดห้วงทุกคนในประเทศไทยอยากจะไปแข่งมากที่สุดเพราะเป็น
ตำนานร้อย ๆ ปีที่มีการตะตะกร้อ ที่วัดขุนจันทร์นี้

- เวลา 18.00-21.00 น. มีการแสดงพื้นบ้าน 4 ประเภท เหมือนกับในวันศุกร์ที่ 18
กุมภาพันธ์ 2565 ประกอบด้วย
  - กลองยาวคณะบุญญาศิลป์ ประมาณ 30 นาที
  - ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ 1 ชั่วโมง
  - หมอขวัญเรือนลูกปรากร ขับร้องเพลงแหล่ เพลงฉ่อย เพลงอีแซว 30 นาที
  - โขนสดเด็กคณะวิกครุฑิมพลี 1 ชั่วโมง
- เวลา 21.00 น. ปิดเวที ส่งต่อให้กับวงดนตรีเจ้าภาพในวันที่สอง

วันอาทิตย์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2565 กำหนดการของงานกำลังอยู่ระหว่างการปรับแก้ไข

- เวลา 17.00-17.30 น. เปิดให้กับการแสดงของเยาวชนหรือการแสดงของชุมชน
หรือ อื่น ๆ ที่เป็นศิลปินหน้าใหม่ เช่น โรงเรียนฝึกกลองยาวแล้วอยากนำขึ้นมา
แสดงสามารถนำมาแสดงในช่วงนี้ได้
- เวลา 17.30-17.40 น. เวลาอาจปรับอยู่ในช่วงเวลานี้เป็นการแสดงหุ่นคนหัวเดียว
ของอาจารย์จอม สุภฤตาวัฒน์ บำรุงพานิชย์ ซึ่งท่านเจ้าอาวาสอยากชมการแสดง
หุ่นคน อาจารย์จอมจะนำมาแสดงในงานด้วย
- เวลา 17.40-19.00 น. ช่วงนี้จะขยับเวลาการแสดงศิลปะทั้ง 4 ประเภทลงมา
เนื่องจากวันอาทิตย์ต้องปิดเวทีเวลา 19.00 น. เพื่อส่งต่อให้กับทางวัดเพื่อจับ
รางวัลและเข้าสู่การแสดงเวลา 21.00 น. อาจารย์ใจบุญจะขอเรียนคุยกับท่าน
เจ้าอาวาสอีกครั้ง โดยมีการปรับเวลาลง ดังนี้
  - กลองยาวคณะบุญญาศิลป์ จาก 30 นาที ปรับเป็น 20 นาที
  - ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ จาก 1 ชั่วโมง ปรับเป็น 30 นาที
  - หมอขวัญเรือนลูกปรากร ขับร้องเพลงแหล่ เพลงฉ่อย เพลงอีแซว เวลาเดิม 30 นาที

- โขนสเด็กครูวิภิมพลี จาก 1 ชั่วโมง ปรับเป็น 30 นาที

อาจารย์ใจบุญนำเสนอร่างกำหนดการของงานดังกล่าวแล้ว และได้ขอคำแนะนำและความคิดเห็นจากที่ประชุม สรุปได้ดังนี้

- ท่านประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ กล่าวว่า กิจกรรมทั้ง 3 วัน เหมือนกันหมดไม่มีอะไรที่บอกลึก ๆ ให้คนติดตาม ตัวอย่างเช่น ดนตรีไทย พื้นบ้านถ้าระบุลงไปให้ลึกขึ้นว่าวันนี้จะเน้นเพลงประเภทนี้ หรือเพลงลูกทุ่ง บรรเลงด้วยดนตรีไทย ในแต่ละวันควรมีการแสดงเฉพาะตัวที่หลากหลาย เช่น วันแรกเป็นเพลงฉ่อย วันที่สองเป็นเพลงอีแซว หรือการแสดงเดียวกันแต่คนละแนวคิด(Concept) คนละเนื้อหา จะทำให้คนอยากติดตามอยากชม โขนสเด็กครูวิภิมพลีอาจลงลึกระบุว่าแต่ละวันเล่นเรื่องอะไร ตอนไหน เพราะไม่ทราบว่าคนดูเป็นกลุ่มเดิมหรือไม่ ถ้าเป็นคนดูกลุ่มเดิมมาวันศุกร์แล้วก็ไม่อยากมาวันเสาร์วันอาทิตย์แล้วเพราะการแสดงเหมือนเดิม แต่ถ้าประชาสัมพันธ์ไปว่าแต่ละวันการแสดงไม่เหมือนเดิมก็จะทำให้เกิดความสนใจในแต่ละวันว่ามีการแสดงอะไรบ้าง
- ท่านวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ กล่าวว่า อยากรณรงค์ให้ทีมงานและผู้เข้าร่วมงานทุกคนแต่งกายผ้าไทยหรือผ้าท้องถิ่นเข้าร่วมงาน มีจุดถ่ายรูปและมีการแต่งกายที่สวยงาม ๆ จะทำให้ภาพของงานสวยงามมากขึ้น
- ผู้แทนนายกสมาคมการค้าพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ กล่าวว่า ถ้าการแสดงตะกร้อมีพื้นที่มากพอน่าจะมีการจัด 2 ทีมแข่งกันหรือแข่งกัน 2 สนาม จะชมอย่างลุ่มมาก ๆ ทำให้เห็นอะไรใหม่ ๆ และเร้าใจยิ่งกว่าเดิม
- ท่านประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ กล่าวว่า อยากให้หาต้นตำรับเนื้อหาเชื่อมโยงเป็นการแสดงหรือการเล่นของที่นี่ จะได้จัดแจ้งขึ้นทะเบียนทางวัฒนธรรมของจังหวัด ระดับกระทรวง จะได้ไม่หายและพัฒนาต่อยอดไปและที่สำคัญได้ทำเป็นออกมาเป็นวิชาการ ออกมาเป็นรูปเล่มเป็นเอกสารที่ปรากฏหรือซีดี เพื่อจะนำไปเผยแพร่ซึ่งเป็นเรื่องที่ดี ซึ่งคุณชาติชายได้แจ้งเพิ่มว่าตะกร้อได้จดทะเบียนสภาวัฒนธรรมจังหวัดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ขอฝากตรงนี้ไว้แล้วเราช่วยกันสานต่อ
- อาจารย์ใจบุญ กล่าวว่า อยากให้มีการอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับเด็กนักเรียนหรือผู้สนใจในช่วงเวลากลางวัน นำเสนอ 2 แนวทาง ดังนี้
  - หากสถานการณ์เอื้ออำนวย แนวทางแรกจะมีการถ่ายทอดศิลปะการแสดงพื้นบ้านของจังหวัดสมุทรปราการให้กับเด็ก ๆ โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ตรงลาน

การแสดงบนเวที ซึ่งทำให้งานมีทั้งการแสดงช่วงกลางคืนและถ่ายทอดองค์ความรู้ช่วงกลางวัน

- หากสถานการณ์ไม่สามารถทำได้ แนวทางที่สองอาจจัดทำเป็นสื่อการสอนทั้ง 4 ศิลปะการแสดง ทำการสอนให้เลยว่าเล่นกลองยาวทำอะไร ร้องเพลงฉ่อยทำอะไร โดยจะผลิตเป็นสื่อการสอนศิลปะการแสดงพื้นฐานของตำบลของเราให้กับโรงเรียน ถ้าเป็นสื่ออาจไม่ใช่แค่ให้กับโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่เท่านั้นอาจเป็นโรงเรียนอื่น ๆ ที่อยู่ในอำเภอบางเสาธงเรา

- อาจารย์ไฉบุญ กล่าวว่า จัดอบรมเทคนิคการทำสื่อออนไลน์แก่ศิลปินจริง ๆ ที่ยังไม่ค่อยเชี่ยวชาญในเรื่องนี้ มีภาคการแสดงแล้วมากี่ต่อด้วยสื่อออนไลน์ คนเล่นเฟซบุ๊ก เล่นโซเชียลมีเดีย และบางที่มีผู้ติดต่องานมา โดยจะช่วยเป็นอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้ศิลปะการแสดงพื้นฐานสามารถติดต่อลูกค้าผ่านสื่อโซเชียลและเผยแพร่ผลงานของตัวเองผ่านสื่อโซเชียลได้อย่างเช่น แม่ขวัญเรือนมีเพลงลูกชายทำให้ครูวิลูกสาวทำให้ และคุณชนิษฐ ศรีเกตุ ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุทำเองโดยใช้ชื่อเพลงว่า สืบสานตำนานพ่อ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติจะช่วยอบรมให้เพราะมหาวิทยาลัยมีองค์ความรู้ อยากช่วยศิลปินพื้นฐาน และช่วยให้ศิลปะการแสดงพื้นฐานคงอยู่ มีการสานต่อ เท้าพันกับยุคปัจจุบัน บางอย่างศิลปะการแสดงพื้นฐานค่อย ๆ เลือนหายไปเพราะไม่ได้ถูกพัฒนาหรือว่าจะทำอย่างไรให้สามารถไปต่อในยุคปัจจุบันและอยู่ร่วมกันกับยุคสมัยปัจจุบันได้
- ท่านประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ กล่าวว่า ได้ไปที่บางหัวเสือมีของในพื้นที่เยอะแต่ไม่มีการประชาสัมพันธ์เท่าที่ควรทำให้ไม่มีคนรู้จัก ดังนั้นขอฝากอาจารย์ไฉบุญสอนประสานกับมหาวิทยาลัยทำคลิปสอนวิธีการตัดต่อคลิปจากมือถือ ใครมีอะไรในชุมชนก็สามารถนำลงเฟซบุ๊กหรือไลน์ เป็นช่องทางหนึ่งที่จะทำให้คนรู้จักเรามากขึ้น เพราะในเนื้อในคอนเทนต์พวกเราจะไม่รู้สู่เจ้าของไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าให้คนในชุมชนทำได้และช่วยกันลงประชาสัมพันธ์ อย่างที่บางหัวเสือเวลานี้จากที่ซบเซามานานมาก ตอนนี้มีแฟนคลับขึ้นมาเป็นหลักหมื่นในช่วงระยะเวลาไม่กี่วัน อย่างโฆษณานี้ที่ถามว่านาน ๆ ที่จะมีงานก็ตั้งใจแต่ตั้งราคาไม่ได้เพราะคนไม่รู้จักมากมาย แต่ถ้าทำอย่างนี้แล้วจะได้ขยายไปไม่ใช่แค่เฉพาะบ้านเราแต่ไปยังต่างจังหวัดหรือส่วนต่าง ๆ ที่มีคนสนใจ ตอนนี้อยากขวัญมีเยอะแต่ถ้าของเรามีจุดเด่นที่พิเศษเพิ่มเติมเข้าไปทำให้เกิดหลากหลายค่าต่าง ๆ ได้โดยชุมชนหาด้วยตัวของชุมชนเองแล้วจะเกิดความยั่งยืน
- อาจารย์ไฉบุญแจ้งต่อที่ประชุมว่าได้เรียนคุยกับแม่ขวัญเรือน ครูอ้อฟ และคุณชนิษฐ จึงขอแจ้งข้อมูลการพูดคุยกับแต่ละท่านให้ที่ประชุมได้รับทราบ ดังนี้

- แม่ขวัญเรือนจะแต่งเพลงฉ่อยของดีบางเสาชาง โดยจะเป็นคนคิดบทคิดกลอน และสร้างสรรค์และพัฒนาเพลงให้
- อาจารย์ไพบุญจะช่วยเรื่องเครื่องแต่งกายใหม่ให้กับคณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี ให้เสื้อลายดอกที่เป็นอัตลักษณ์และติดโลโก้เป็นจระเข้ติกลองยาว ส่วนการแสดง โขนสดขอจัดแสดงเป็นชุดเล็ก ชุดกลาง และชุดใหญ่ได้หรือไม่ซึ่งครูขอพิจารณา ดูก่อน
- อาจารย์ไพบุญเสนอทาสีใหม่และเปลี่ยนเป็นชื่อห้องมอญของคุณชนิษฐาให้จาก ชื่อรีเจนซีดนตรีไทย เป็น ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ โดยคุณชนิษฐาขอคิดดูก่อน เพราะมีความชอบดีมีรีเจนซีก็เลยตั้งชื่อนี้
- ครูอารีย์ วิทยาธมภ์ กล่าวว่า ขอเสนอเพิ่มเติมกิจกรรมทั้ง 3 วันยังไม่มีอะไรเป็น ไฮไลท์ เหมือนกันหมดทุกวัน แล้วก็ไม่มีจุดเด่นอะไร ที่จะบ่งบอกว่าเราเป็นใคร มาจากไหน มาทำอะไรกันตรงนี้ แล้วมันเกิดความยั่งยืนอย่างไรถึงจะมั่นคงเป็น ปีกแผ่น เราไม่ได้บอกอะไรที่เป็นตัวตนของเรา จริง ๆ ซึ่งมันสามารถบอกได้ โดยการแสดงประมาณ 30 นาที ด้วยการบูรณาการซึ่งมีการแสดงเก่ง ๆ มากมาย แม่ขวัญเรือนก็แหล่เก่งมากเลย วันสุดท้ายควรมีการแสดงแสง สี เสียง ที่จบลง แล้วบอกว่า 180 ปี เกือบ 200 ปี เราเป็นใครที่อพยพมาอยู่ที่มีแต่จระเข้ไม่มีอะไร ที่เราอยู่ได้ เรามาได้อย่างไร เราเป็นใครและมาอยู่ตรงนี้ทำไม ทำไมคนที่นี่ถึงภูมิใจ นักหน้ากับการเป็นคนจระเข้ใหญ่ โดยให้แม่ขวัญเรือนแหล่เล่าเรื่องราว 30 นาที มีดนตรีประกอบ มีการแสดงภาพ แสง สี เสียง นำคนเก่ง ๆ มาแสดงแล้ว 3 วันจะ บอกได้ว่าเราเป็นใคร เรามาจากไหน เรามาทำอะไรกันตรงนี้ แล้วทำไมถึงมี รากเหง้าที่แข็งแรง โดยไฮไลท์เปิดตัวและดำเนินเรื่องเป็นซีรีส์ ๆ คนจะได้ติดตาม ทุกปี สุดท้ายเราจะไปที่ไหนกัน จะไปอย่างไรให้มันเกิดความมั่นคงยั่งยืน ไม่ใช่แค่ ชุมชนเล็ก ๆ แต่มันหมายถึงบ้านเมืองเรา ประเทศเรา โลกของเรา เพราะเราเป็น หนึ่งเดียวกัน ตรงนี้เป็นหัวใจที่บ่งบอกตัวตนของเรา พวกเรามาช่วยกันทำงานเล็ก ๆ เมื่อรวมกันแล้วก็ป็นงานใหญ่
- ผศ.สุกฤตาวัฒน์ บำรุงพานิช กล่าวว่า ขอเสนอเพิ่มเติมโดยขอเพิ่มเวลาการแสดง แสง สี เสียง เป็น 45 นาที จะทำให้เห็นอะไรมากขึ้นโดยขอเก็บข้อมูลของที่นี้มา จัดทำเป็นบทและให้แม่ขวัญเรือนแหล่สลับกับการบรรยาย ทำเป็นชาวด์ทั้งหมด ให้ดูยิ่งใหญ่ขึ้นดูแกรนด์ขึ้น เรื่องเสื้อผ้าต่าง ๆ ต้อง บ่งบอกวิถีชีวิตของคนที่นี่ แต่ก่อนเค้าแต่งกายกันอย่างไรและมีพัฒนาการขึ้นมาถึงยุคปัจจุบัน สามารถนำ เด็กของโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่และคนในพื้นที่มาแสดงได้วันสุดท้ายไม่ต้องมี การแสดงอะไร มีแสง สี เสียงอย่างเดียวจบเพราะเวลาจำกัด ได้มีโอกาสคุยกับ

ท่านเจ้าอาวาสว่าหุ่นคนหัวเดียวไม่ค่อยเข้ากับงานพื้นบ้าน แต่ท่านเจ้าอาวาสบอก
ว่าเข้ามาใช้พื้นที่แล้วมาช่วยแสดงให้หน่อย จึงนำหุ่นคนหัวเดียวมาเล่นโดยจะขอ
แยกออกมาต่างหากและเล่นเปิดงานให้ก่อนแล้วถึงจะเข้าการแสดงแสง สี เสียง
มีทีมงานนักศึกษาช่วยทำแสง สี เสียง เป็นไฮไลท์อย่างหนึ่งสามารถประชาสัมพันธ์
ได้เปลือย ๆ วันสุดท้ายคนจะมาดูแสง สี เสียงเยอะ เราทำแค่วันเดียวแต่มีคุณค่า
มาก วันสุดท้ายให้ทำแสง สี เสียงดีกว่า วันที่หนึ่งและวันที่สองจะลืกันอีกทีว่า
จะเล่นอะไร แต่ติดตรงการแสดงกลองยาวเล่น 30 นาที วงปี่พาทย์เล่น 1 ชั่วโมง
มันยาวไปขอเสนอปรับให้ผสมผสานกัน ถ้าจะพัฒนาชุมชนคนรุ่นใหม่สมัยนี้จะไม่
สนใจเรื่องเหล่านี้แต่ถ้ามีโรงเรียนอยู่ในนี้หรือเด็กที่สนใจชอบตรงนี้เราจะมี
ช่วงก่อนหน้า 5 โมงเย็นจัดประกวดเด็กสักเล็ก ๆ น้อย ๆ แล้วก็ขอล็อตท่านผู้ว่า
ราชการจังหวัด ควรจะมีกิจกรรมแบบนี้ไม่อย่างนั้นเด็กรุ่นใหม่จะหายไปเลย
ถ้าคิดพัฒนางานไม่ยอมให้มองแค่เสื้อผ้าแต่ทำอย่างไรให้เด็กในชุมชนมาสนใจ
เรื่องการเตะตะกร้อ การแหล่ เพราะเดียวไม่ค่อยมีเด็กสนใจหายากมากจะเป็น
การต่อยอดให้ยั่งยืนได้ เพราะวันหนึ่งมันต้องมีการสูญหายแต่ถ้ามาปรับ
กระบวนการทุกอย่างยังคงรากเหง้าเหมือนเดิมแต่เปลี่ยนให้มันทันสมัยขึ้น เช่น
ดนตรีไทยมาเล่นกับเพลงลูกทุ่ง มันเป็นการผสมผสานและหาจุดเด่นมันถึงจะ
พัฒนางานและช่วยเหลือชุมชนได้

- ครูอารีย์ วิทยาภรณ์ กล่าวว่า ขอเสนอเพิ่มเติมเกี่ยวกับขนาดและกลองยาวจะ
บูรณาการอย่างไร กลองยาวตีเพลงอะไร เล่นอะไร แล้วมีเด็กมาร้องอย่างไรให้มัน
บูรณาการกัน วงปี่พาทย์ตีเพราะมาก คนร้องจะร้องเพลงอะไร นักร้องเป็นใคร
แล้วเมื่อจบงานมันจะไปสร้างอะไรให้กับคนตรงนี้หรือคนที่เข้ามาดูงานแล้วรู้สึก
เค้ารักแผ่นดินของเขา เค้ารักที่เกิดกำเนิดของเค้า มันยิ่งใหญ่มาลงทุนไป
มหาศาลด้วยแรงกายแรงใจและกำลังทรัพย์มันจะไม่จบง่าย ๆ มันน่าจะไปสร้าง
รากเหง้าให้พวกเรารักและสามัคคีกัน ภูมิใจถิ่นของตัวเองแล้วจะไม่ก่อให้เกิด
มลพิษอะไรอีกเพราะคนรักบ้านตัวเอง
- อาจารย์ไฉบุญ กล่าวว่า ขอเรียนชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำโครงการวิจัยนี้
โครงการนี้เป็นเพียงจุดเริ่มต้น เฟสแรกเท่านั้น เมื่อคณะกรรมการเข้ามาตรวจงาน
แล้วหากงานของเราผ่านก็จะได้รับงบประมาณดำเนินงานต่อในเฟสสอง แต่การที่
จะเข้าเฟสสองได้เฟสหนึ่งเป็นอย่างไรบ้าง ชาวบ้านให้ความร่วมมือดีไหม
ติดปัญหาอะไรหรือเปล่า ต้องมีการเข้าประชุมกันอีกครั้ง มหาวิทยาลัยไม่ยากจัดแค่
งานอีเว้นท์แต่ต้องการให้มีการสร้างต่อแน่นอนว่าเราต้องมีงบประมาณจากรัฐ

ซึ่งต้องมีการรายงานให้รัฐทราบก่อนว่าผลเป็นอย่างไร เมื่อผ่านรัฐจะให้งบประมาณ ต่อทำในเฟสสอง

มติ ที่ประชุมรับทราบ และดำเนินการในส่วนที่รับผิดชอบ

3.4 กำหนดการเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ณ ตลาดน้ำ วัดศรีวารีน้อย

- จัดการแสดง 2 วัน ในวันเสาร์ที่ 5 และวันเสาร์ที่ 12 กุมภาพันธ์ 2565 โดยได้จัดทำกำหนดการคร่าว ๆ ไว้แล้ว ซึ่งอาจารย์ไพบูลย์และผศ.สุกฤตาวัฒน์จะนำเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการจัดงานตลาดน้ำ วัดศรีวารีน้อย ประมาณเดือนธันวาคม 2564 หรือเดือนมกราคม 2565 ร่างกำหนดการมีดังนี้

วันเสาร์ที่ 5 กุมภาพันธ์ 2565

เวลาประมาณ 10.00-11.00 น. ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ และหม่อมทำขวัญนาค

วันเสาร์ที่ 12 กุมภาพันธ์ 2565

เวลาประมาณ 10.00-11.00 น. กลองยาวบัญญัติศิลป์ และโขนสดเด็กครูวิภิมพลี

มติ ที่ประชุมรับทราบ

3.5 พื้นที่จัดแสดงและเวที

- พี่ออดจะนำเวทีมาช่วยในงานโดยไม่มีค่าใช้จ่ายนำมาช่วยวัดในทุก ๆ ปี คาดว่าเวทีน่าจะเป็น 2 ชั้น ซึ่งชั้นบนเป็นเครื่องดนตรีที่เป็นวงสตริง วงไว้อุ่น ส่วนการแสดงของเราที่เป็นไทย ๆ เวลา 17.00-21.00 น. จะเล่นที่ชั้น 1
- พื้นที่จัดเวทีอยู่ที่ฝั่งริมน้ำโชนที่ลอยกระทง ทุกปีเวทีเดิมจัดที่ตรงนี้เพราะจะไม่ไปชนกับโชนของทางวัดที่มีจุดลงทะเบียน จุดต่าง ๆ ที่ประชาชนมาวัดแล้วเข้าไปในวิหารกราบหลวงพ่อ เวทีทั้งสองเวทีจะไม่รบกวนกันและได้เรียนคุยกับเจ้าอาวาสและพี่ออดแล้วสรุปได้เวทีตรงนี้ ซึ่งจะมีซุ้มนิทรรศการ ซุ้มสาธิต แล้วก็มีจุดถ่ายรูปตรงด้านข้างวิหารจะเป็นพื้นที่ลานวัฒนธรรมเล็ก ๆ ที่อยู่ถัดจากจุดลงทะเบียนของวัดทางด้านฝั่งขวา

มติ ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ 4

เรื่องเพื่อพิจารณา

4.1 รูปแบบเวที ที่นั่ง นิทรรศการ และการตกแต่งโดยรอบบริเวณงาน

- การตกแต่งซุ้มทางเข้า

เดิมไม่มีชื่อบ้านงานครั้งนี้จะจัดทำป้ายชื่องานโดยมีตัวอย่างข้อความจัดทำป้ายชื่องาน คือ งานประจำปีวัดจระเข้ใหญ่ & เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน วันที่ 18-20 กุมภาพันธ์ 2565

- จุดถ่ายรูป/จุดเช็คอิน
นำจระเข้ทั้ง 4 ตัว ทำเป็นป้ายสแตนดีเพื่อให้เด็ก ๆ หรือคนมาร่วมงานถ่ายรูป มีแคร์ เวทีไม้ไผ่ นำว่าวจุฬาของคุณชาติชายมาตกแต่ง ติดป้ายโลโก้ของผู้ร่วมจัดงาน ด้านบนเป็นชื่องาน คือ เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านและงานประจำปีวัดจระเข้ใหญ่ ติดไฟสปอตไลท์ส่องในเวลาากลางคืน โดยที่ประชุมร่วมกันพิจารณาและเสนอความคิดเห็นว่า สวยแต่ไม่มีชีวิตชีวา โดยได้ช่วยกันเสนอการปรับแก้ไข ดังนี้
  - นำต้นไม้เอกลักษณ์ของตำบลศีร์ษะจรเข้ใหญ่มาประดับตกแต่ง คือ ต้นกล้วย เลือกที่มีเครือและปลี และต้นมะม่วง
  - เพิ่มบ่อปลา นา สวน เป็นอัตลักษณ์ของคนที่นี่ เป็นไฮไลท์นำเข้ามาถ่ายรูป ซึ่งคณะครูและนักเรียนที่โรงเรียนได้เคยช่วยกันทำบ่อปลา นา สวน จริง ๆ
- รูปแบบนิทรรศการ
นิทรรศการจะตั้งอยู่ติดกับจุดถ่ายรูป/จุดเช็คอิน จะมีประวัติของวัดจระเข้ใหญ่ มีบ่อปลา นา สวน มีซุ้มสาธิตที่เป็นลานวัฒนธรรมเล็ก ๆ เช่น การทำว่าวจุฬา อาหารพื้นถิ่น ขนมสายบัว หรือผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา บริเวณพื้นที่โล่งเป็นจุดขายอาหารของกลุ่มพ่อค้าแม่ค้าที่ประมูลได้ เมื่อทานอาหารแล้ว ลงทะเบียน เข้างาน ไหว้พระในวิหาร ออกมาถ่ายรูป ดูงานนิทรรศการ เชื่อมต่อไปยังเวทีการแสดง ซึ่งงานภาพรวมมีความสอดคล้องกัน โดยอาจารย์ใจบุญรับไปประสานงานต่อ
- รูปแบบเวที
จะมีโลโก้ของทุกหน่วยงานที่ร่วมกันจัดงานและชื่องานอยู่ด้านบน โดยจะทำได้มากน้อยอย่างไรขอคุยกับพี่ออดอีกที อยากให้มีว่าวจุฬาอยู่ด้วย น่าจะมีรั้วกันด้วย แบบเวที ใต้โอเตี้ยมาจากว่าวของคุณชาติชาย และพยายามให้ร้อยเรื่องต่าง ๆ ทั้งนี้มีข้อเสนอแนะขอปรับชื่องานโดยนำชื่องานประจำปีวัดจระเข้ใหญ่ขึ้นก่อนและตามด้วยชื่องานเทศกาลเพื่อให้เกียรติแก่เจ้าของงาน

มติ ที่ประชุมรับทราบ และดำเนินการในส่วนที่รับผิดชอบ

4.2 การลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ และการแถลงข่าวจัดงาน กำหนดจัดขึ้นในวันที่ 20 ธันวาคม 2564 เวลา 09.00-12.00 น. ณ ลานเวทีการแสดง โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ เมื่อปีที่แล้วได้ลงนามเรื่องของศูนย์ฝึกหัดโคนสอดได้ใช้พื้นที่ตรงนี้ แต่ครั้งนี้มีหลายหน่วยงานที่ร่วมกันจัดงานเพราะงานใหญ่ขึ้น และจะมีการแสดงโชว์ด้วย โดยอาจารย์ใจบุญจะเชิญสื่อมวลชนมาทำข่าวถือเป็นการแถลงข่าวด้วย เมื่อลงนามเสร็จเรียบร้อยแล้ว จะมีการแสดง และการแถลงข่าว ทั้งนี้มีข้อคิดเห็นจากที่ประชุมดังนี้

- ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ กล่าวว่า ขอปรับวันใหม่ เนื่องจากช่วงวันที่ 20-24 ธันวาคม 2564 โดยทางโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ขอประสานวันที่ชัดเจนอีกครั้ง เนื่องจากโรงเรียนต้องรับการประเมินซึ่งยังไม่ชัดเจนว่าเป็นวันไหน ขอเสนอการกระตุ้นความสนใจเป็นระลอก ๆ โดยจัดการลงนามก่อน แล้วค่อยจัดงานแถลงข่าวอีกครั้งประมาณเดือนมกราคม 2565 หรือก่อนการจัดงาน
- ผศ.สุกฤตวัฒน์ บำรุงพานิช กล่าวว่า เนื่องจากมีงานแถลงข่าวซึ่งส่วนใหญ่จะจัดก่อนงาน 1 อาทิตย์ เมื่อแถลงข่าวเดือนธันวาคม 2564 อาจมีการลืมนิ่งขอเสนอจัดงานแถลงข่าวใกล้ ๆ จะดีกว่าอาจจะเป็นช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2565 น่าจะดีกว่าเนื่องจากจัดงานวันเดียวเพราะสื่อขอมาครั้งเดียวแล้วได้ข่าวไม่ต้องมาหลายครั้ง โดยขอนำไปหารือและประสานกับสื่ออีกครั้ง อาจจะไปต้นเดือนกุมภาพันธ์ 2565 และจะแจ้งให้ทราบอีกครั้ง
- ท่านประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ กล่าวว่า ขอเสนอพื้นที่ให้กับหน่วยงานที่ร่วมจัดงานเพราะร่วมกันดำเนินงานเป็นพันธมิตรกันมานานได้มาออกบูธแนะนำหน่วยงานและนำเสนอสินค้าของบริษัทจะทำให้เห็นภาพ การมีส่วนร่วม เพราะที่ผ่านมาเรายังไม่ได้พูดถึงพันธมิตรของเราเลย
- บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) กล่าวว่า ขอกลับไปประสานงานว่าจะมีอะไรเข้าร่วมบ้าง

มติ ที่ประชุมรับทราบ และดำเนินการในส่วนที่รับผิดชอบ

4.3 ความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่

- วัดจรเข้ใหญ่ และวัดศรีวารีน้อย เป็นสถานที่จัดแสดง
- โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ เป็นสถานที่ฝึกซ้อมและนักเรียนฝึกอบรม
- องค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ใหญ่ ร่วมจัดงาน
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ร่วมจัดงานและประชาสัมพันธ์งานเทศกาล
- อำเภอบางเสาธง และสภาวัฒนธรรมอำเภอบางเสาธง ร่วมจัดงาน
- บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) สนับสนุนน้ำดื่มและงานวิจัย
- บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด ร่วมจัดงาน
- บริษัท นิสสันมอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด ร่วมจัดงาน
- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสมุทรปราการ
- สมาคมการค้าพัฒนาท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานฉะเชิงเทรา ประชาสัมพันธ์งานเทศกาล
- ชุมชน ศิลปะการแสดง ศิลปินพื้นบ้าน 4 คณะ ศิลปินหน้าใหม่ ร่วมจัดงาน

- มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติสนับสนุนงบประมาณ ผลิตองค์ความรู้
ทีมงานอีเว้นท์ และเป็นผู้ประสานงานกับภาคส่วนต่าง ๆ

ระเบียบวาระที่ 5

เรื่องอื่น ๆ

- 5.1 รายงานการประชุมครั้งที่ 2 จะส่งให้ทุกท่าน ในวันที่ 15 ธันวาคม 2564 ทางไลน์
กลุ่มเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านและไลน์ส่วนตัว
  - 5.2 จากนั้นจนถึงวันงานจะเป็นการประสานงานทางไลน์ โทรศัพท์มือถือ และส่วนบุคคล
  - 5.3 การประชุมครั้งต่อไปหลังจัดงานแล้ว ช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2565 สรุปงาน และจะมีการ
ถอดบทเรียน และขอบคุณทุกท่าน ในช่วงเดือนมีนาคม 2565 จะมีจดหมายแจ้ง
และเรียนเชิญทุกท่านเข้าร่วมประชุมอีกครั้ง
  - 5.4 ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิก สุนทรธัย หัวหน้าทีมโครงการวิจัยของชุดใหญ่ ท่านได้ประพันธ์
กลอนที่บอกถึงบางเสาชิง ดังนี้
สุขเที่ยวท่องสองฝั่งคลองครรถองวิถี
สุขชีวิ้อิมเอิบบุญกุศลสานต์
สุขซ้อป ชิม ชม มหรสพ ประสภารณ์
สุขสำราญบางเสาชิงคงความงาม
- มติ** ที่ประชุมรับทราบ และดำเนินการในส่วนที่รับผิดชอบ

ปิดประชุม เวลา 10.50 น.

นางสาวลักษ์ขณา ปิยฉัตรพนม

ผู้จัดและพิมพ์รายงานการประชุม

อาจารย์ใจบุญ แยมยิ้ม

อาจารย์คณะนิเทศศาสตร์ หัวหน้าแผนกวัฒนธรรมศึกษา

และรักษาการหัวหน้าแผนกสื่อสารองค์กร

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

รายงานการประชุมคืบข้อมูลผู้ชุมชนและถอดบทเรียนการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน
ครั้งที่ 3/2565

วันอังคารที่ 7 มิถุนายน 2565 เวลา 09.00 - 10.50 น.

ณ โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่

.....

รายนามผู้มาประชุม

1. ผู้แทนนายกสมาคมการค้าพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการและที่ปรึกษาประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (พ.อ.สุรพงษ์ เสถียรโกเศศรัฐ)
2. ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ (นายณัฐสิทธิ์ จตุพรจิรภักดิ์)
3. รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ (นางสาวศศิมาภรณ์ บุญอุบลภัฏกุล)
4. ครูชำนาญการกลุ่มสาระฯ ศิลปะศึกษา ดนตรี นาฏศิลป์ โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ (นางฉันทยาภรณ์ ผูกเพทาย)
5. รักษาการผู้อำนวยการกองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ใหญ่
6. ผู้แทนวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
7. รักษาการผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
8. ประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ และเลขาธิการสมาคมสภาวัฒนธรรมแห่งประเทศไทย (ดร.วิชัย จันทร์จำริญ)
9. ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอบางเสาธง (คุณรัชนีกร ชำนาญ)
10. ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลศิระจรเข้ใหญ่ (นายชาติชาย กลิ่นโสมถ)
11. เจ้าหน้าที่ประสานงาน บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (คุณวิษณุชุลดา ศรีศิริ)
12. หัวหน้าคณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี (นายวิกรม นิยมพลี)
13. ผู้แทนหัวหน้าคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ (นายขนิษฐ ศรีเกตุ)
14. หัวหน้าคณะกลองยาวปัญญาดีศิลป์ (นายกฤตฤณ ช้างทองคำ)

รายนามผู้ร่วมประชุม

นายชาติตะวัน ฤทธิ์เทพ นักแสดงคณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี

รายนามผู้ลาประชุม

1. ปลัดอาวุโสอำเภอบางเสาธง (นางสาวพัชรา ทวีสุข)
2. พัฒนาการอำเภอบางเสาธง (นางสุกัญญา ศรีสุระเดชชัย)
3. ท้องถิ่นอำเภอบางเสาธง (นายณัฐฉัตร นวเพ็ญกุล)
4. เจ้าอาวาสวัดจรเข้ใหญ่ (พระครูวิบูลปัญญากร)
5. พระวรภพ (ธมมิสโร) แก้วนอกวัดจรเข้ใหญ่
6. พระคมณกฤช (สมธโร) สวัสดิ์นะที วัดจรเข้ใหญ่

7. เจ้าอาวาสวัดศรีวารีน้อย (พระครูปลัดสุวัฒนวิศิษฐ์)
8. รองเจ้าอาวาสวัดศรีวารีน้อย (พระมหาวิเชฐ อนุตตโร)
9. นายกองค้การบริหารส่วนตำบลศรีชะจรเข้ใหญ่
10. ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลศรีชะจรเข้ใหญ่ (นายลือชา เสถียรวิโรภาพ)
11. ข้าราชการบำนาญ (นายสามารถ กล้าจริง)
12. ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 5 ตำบลศรีชะจรเข้ใหญ่ (นายปรีชา สุขสง่า)
13. ผู้จัดการทั่วไปฝ่ายบริหารงานทั่วไป บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด (คุณสุรชัย เพชรพงษ์)
14. ผู้จัดการส่วนอาคารสถานที่และระบบการจัดการ บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด
(นางสาวธราทิพย์ ไชยสมคุณ)
15. ผู้เชี่ยวชาญพิเศษใบอนุญาตโรงงาน และชุมชนสัมพันธ์บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด
(นางดวงใจ ถาวรคุณ)
16. ข้าราชการบำนาญ (นางอารีย์ วิทยารมภ์)
17. หมอทำขวัญนาคที่มงานลูกปรากการ (นางขวัญเรือน เกตุขวง)

เปิดประชุม เวลา 09.00 น.

อาจารย์ไจบุญ แยมย้ม อาจารย์คณะนิเทศศาสตร์ หัวหน้าแผนกวัฒนธรรมศึกษา และรักษาการหัวหน้าแผนกสื่อสารองค์กร มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กล่าวขอบพระคุณทุกท่าน ที่ได้เดินทางมาประชุมครั้งที่ 3 ร่วมกันที่โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ กล่าวขอบพระคุณโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ที่เอื้อเพื่อ สถานที่ประชุมครั้งนี้ และดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่าง ๆ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ 1

เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

อาจารย์ไจบุญแจ้งต่อที่ประชุมว่าครั้งนี้เป็นการรายงานสรุปผลการดำเนินงานการจัดงาน เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านและคืนข้อมูลสู่ชุมชน พร้อมกล่าวขอบพระคุณทุกท่าน ที่ได้ร่วมแรงร่วมใจจัดงานครั้งนี้จนประสบผลสำเร็จ และขอคำแนะนำและความคิดเห็น จากทุกท่านเพื่อนำมาเพิ่มเติมปรับปรุงแก้ไขข้อมูลต่อไป

มติ ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ 2

เรื่องรับรองรายงานการประชุม

มติ ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ 2/2564 เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2564 โดยไม่มีการแก้ไข

ระเบียบวาระที่ 3

เรื่องสืบเนื่อง

ไม่มี เนื่องจากได้เสร็จสิ้นการจัดงานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ระเบียบวาระที่ 4

เรื่องเพื่อพิจารณา

อาจารย์ไฉนุญได้รายงานการสรุปผลการดำเนินงานการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศิระจรเข้ใหญ่ต่อที่ประชุม โดยการประชุมครั้งนี้เป็นการคืนข้อมูลสู่ชุมชนและถอดบทเรียนการสร้างสรรคงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศิระจรเข้ใหญ่ โดยได้ใช้เวลาดำเนินการประมาณ 1 ปี ตั้งแต่การประชุมเตรียมงานการจัดงาน การเก็บข้อมูลหลังจัดงาน และการสัมภาษณ์ประเมินผลงาน โครงการนี้อยู่ภายใต้โครงการงานวิจัย การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อการยกระดับเศรษฐกิจฐานรากของอำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ โดยการสร้างสรรค์เทศกาลเป็นหัวข้อแรกซึ่งหลายภาคส่วนมีส่วนร่วมในการช่วยผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านรวมถึงผู้ประกอบการร้านค้าอื่น ๆ ที่ได้ร่วมจัดงานด้วย

- ที่มาของการจัดงาน ในช่วงสถานการณ์โควิด-19 ได้สอบถามทางผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ได้แก่ โขนสดเด็กคณะครูวิภิมพลี คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ คณะหม่อมท่าขวัญนาควัฒน เรือนลูกปรากร คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ พบว่าสถานการณ์โควิด-19 ตั้งแต่เดือนธันวาคม 2562 รุนแรงปี 2563 มีการลือคดาวน์ และต่อเนื่องมาถึง ปี 2564 ส่งผลกระทบต่อการทำงาน การรับงานหยุดชะงัก รายได้ขาดหาย จึงได้คุยกันว่าถ้าทำการแสดงที่บ้านแล้วถ่ายทอดออนไลน์จะทำให้คนรู้จักในวงกว้างมากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การจ้างงานเพิ่มมากขึ้น โดยได้วางแผนถ้าสามารถจัดงานเทศกาลในสถานที่จริงได้ จะจัดออนไลน์คู่ขนานกันแบบวันระยะห่างทางสังคม การแสดงของเราแตกต่างจากระเบียบวาทศิลป์หรือลิเกศรลำนํ้าเพชรที่มีแฟนคลับมากซื้อตั๋วเข้าชมออนไลน์ การแสดงของเรา ได้รับการจ้างตามงานประเพณี เช่น งานศพ หน้าไฟ งานบวช งานทำบุญบ้าน ทำขวัญนาค งานสงกรานต์ งานประจำปีที่ทำร่วมกับวัดจรเข้ใหญ่ เหล่านี้เป็นที่มาที่ไปของการจัดงาน
- วัตถุประสงค์ของโครงการงานวิจัยที่ทำต่อเนื่องกันมา 15 เดือน
  1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการงานศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศิระจรเข้ใหญ่
  2. เพื่อศึกษาแนวทางและสร้างสรรค์การแสดงศิลปะพื้นบ้านตำบลศิระจรเข้ใหญ่
  3. เพื่อประเมินผลกระทบหรือผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมจากการลงทุน

- โทม์ไลน์ที่ทุกภาคส่วนได้ช่วยกันออกแบบ เริ่มต้นเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2564 สิ้นสุดปิดงานเดือนกรกฎาคมและสิงหาคม 2565 ตั้งแต่การสำรวจพื้นที่ เก็บข้อมูล การสัมภาษณ์ การประชุมครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 อบรมส่งเสริมศักยภาพ การทำ MOU การจัดงาน การถ่ายทอดองค์ความรู้ การเก็บข้อมูลหลังจัดงาน ถอดบทเรียน และวันนี้เป็นกระบวนการสุดท้าย คือ การคืนข้อมูลสู่ชุมชน

มติ ที่ประชุมรับทราบ

อาจารย์ไฉนุญรายงานวัตถุประสงค์การจัดงานแต่ละข้อ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการงานศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่

จากสถานการณ์โควิด-19 ออกจากบ้านไม่ได้จึงได้โทรศัพท์สัมภาษณ์ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ ทำให้ทราบว่าช่วงเริ่มสถานการณ์โควิด-19 ก็ยังมีการจ้างงานอยู่ แต่พอสถานการณ์รุนแรงขึ้นทำให้ไม่มีการจ้างงาน จึงได้ตั้งต้นศึกษาจากการคำนวณรายได้ต่อเดือนของแต่ละการแสดงก่อนสถานการณ์โควิด-19 (เอกสารแนบตารางสรุปรายได้) จะเห็นได้ว่าทั้ง 4 คณะเกือบ 100 ชีวิตมีรายได้เป็นค่าจ้างในแต่ละเดือน เมื่อไม่มีงาน ไม่มีรายได้ และไม่มีกิน จึงได้โทรศัพท์สัมภาษณ์สอบถามไปยัง ครูอารีย์ ครูสามารถ และผู้ที่เคยจัดงานเทศกาลใหญ่ ๆ สรุปเป็นแนวทางการจัดงานเทศกาล ประกอบด้วย ชูอัตลักษณ์จากรากเหง้าทำให้โดดเด่น จัดหมวดหมู่กิจกรรม มีพื้นที่ มีนิทรรศการ มีกิจกรรมเรียนรู้ มีเสวนา มีการสร้างแพลตฟอร์มเพื่อช่วยศิลปิน สร้างจุดเด่นนำสายตาภายในงาน สร้างโครงเรื่องให้น่าสนใจตั้งแต่ต้นจนจบ หยิบเรื่องราวของชีวิตนักแสดงมาเล่ามาบอก เชิญผู้เชี่ยวชาญศิลปินมาร่วมพูดคุยทำกิจกรรม จัดไลฟ์สดแบบออนไลน์ มีช่องทางเพื่อการนำเสนอ มีพ่อค้าแม่ค้านำสินค้ามาขาย ชุมชนเป็นเจ้าของเทศกาล หน่วยงานต่าง ๆ เป็นส่วนสนับสนุน ทั้งหมดนี้เป็นวัตถุประสงค์ที่ได้ข้อมูลมา

2. เพื่อศึกษาแนวทางและสร้างสรรค์การแสดงศิลปะพื้นบ้านตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่
- วัตถุประสงค์ข้อนี้ใช้เวลายาวนาน ซึ่งการสร้างสรรค์งานเทศกาลมีทั้งหมด 5 ขั้นตอน โดยได้นำทฤษฎีทางวิชาการมาใช้ด้วย สรุปง่าย ๆ คือ มีวัตถุประสงค์เรื่องอะไร ขั้นตอนการสร้างกิจกรรมอย่างไร จะใช้กิจกรรมนี้สร้างช่องทางไหน ผู้ชมจะเป็นใคร และผลเป็นอย่างไรกระบวนการสร้างสรรค์งานศิลปะการแสดงพื้นบ้าน 5 ขั้นตอนนี้มีเป้าหมายคือต้องเกิดงานเทศกาล เกิดลานการแสดงพื้นบ้าน ผู้ชมการแสดงแล้วเกิดความรู้สึกที่ดี เกิดการแชร์ เกิดภาพลักษณ์เชิงบวกให้กับศิลปินและคณะการแสดง ที่สำคัญกระตุ้นยอดขายด้วย หลังจบการแสดงเกิดการจ้างงานของผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย เพิ่มขึ้น

ร้อยละ 4 มีคนดูออนไลน์และออนไลน์เท่าไร หลังการแสดงจบ 3 เดือน เก็บข้อมูล รายได้ การจ้างงาน การรับรู้เพิ่มมากขึ้นไหม มีกลุ่มลูกค้าใหม่ ลูกค้าเก่า จากช่องทางไหน มีการพัฒนาช่องทางการตลาดให้กับทั้ง 4 คณะ และมีการทำ MOU โดยวัตถุประสงค์ ของการสร้างสรรคงานศิลปะการแสดงพื้นบ้าน 5 ขั้นตอน มีดังนี้

1) กำหนดวัตถุประสงค์

โดยได้มีการประชุมแจ้งที่มาที่ไป การดำเนินการจัดงาน และการวางแผนจัดงาน ร่วมกัน จำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ 1 เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2564 ประชุม ออนไลน์เนื่องจากสถานการณ์โควิด-19 และครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2564 ที่โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่การประชุมทั้ง 2 ครั้ง เป็นการประชุมร่วมกันของเครือข่ายจาก ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ประกอบด้วย โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ วัดจรเข้ใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลศิระจรเข้ใหญ่ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ สภาวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ สมาคมพัฒนาการค้าการท่องเที่ยวจังหวัด สมุทรปราการ บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) บริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด คณะโชนสดเด็กครุวิค ฉิมพลี คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ คณะกลองยาว บัญญัติศิลป์ หมอทำขวัญนาควัญเรือน ลูกปรากร และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จากนั้นมีการลงนาม MOU และ แลกของขวัญ แล้วนำข้อมูลและแนวทางจากการประชุม พุดคุยกันแจ้งต่อคณะกรรมการจัดงานประจำปีวัดจรเข้ใหญ่ได้รับทราบ นำมาสู่ ช่วงเวลาการจัดงาน สิ่งที่ต้องการสื่อสารกับผู้ชม จึงได้มีการออกแบบป้ายที่มีข้อความ แจ้งและประชาสัมพันธ์งาน ไม่ว่าจะ เป็น ชื่องาน ระยะเวลาการจัดงาน โลโก้ผู้สนับสนุน และไฮไลท์กิจกรรมแต่ละวันและนำเผยแพร่ ในเรื่องของงบประมาณการจัดงาน ส่วนหนึ่งมาจากงบประมาณงานวิจัยที่มหาวิทยาลัยได้รับ เป็นหลัก อีกส่วนหนึ่งได้รับ จากบริษัท ไทยยามาฮ่า มอเตอร์ จำกัด มอบให้ 40,000 บาท บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) มอบให้ 30,000 บาท และวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ มอบให้ 10,000 บาท นำมาใช้ในการบริหารจัดการรวมถึงการจ่ายค่าตอบแทนศิลปิน ทุกคณะ ต้องขอขอบพระคุณทุกภาคส่วนที่ร่วมกันสนับสนุน โดยมี การรายงานข่าว เผยแพร่ งานของสื่อมวลชน ได้แก่ นิวส์รีพอร์ตทูเดย์ ทีซีเอ็นเอ็นเน็ตเวิร์ก นิวส์ไทม์ทูเดย์ และสาครเคเบิ้ล การออกแบบและการไลฟ์สดโดยทีมงานของมหาวิทยาลัย ดำเนินการถ่ายทอด

2) การสร้างสรรค์

นำป้ายที่ออกแบบติดประชาสัมพันธ์ด้านหน้าทางเข้าวัดจรเข้ใหญ่ การเข้าสัมภาษณ์ ครูอารีย์ วิทยารมภ์ เกี่ยวกับการจัดการแสดงมินิแสงสีเสียงโดยมี ผศ.สุกฤตาวัฒน์ บำรุงพานิช ช่วยทำการแสดง ขณะนั้นเกิดปัญหาเรื่องการสลับรูปแบบและสถานที่

จัดการแสดงระหว่างออนไลน์กับออนไซต์ สุดท้ายสามารถจัดออนไซต์ในสถานที่จริงได้ แต่ต้องมีพื้นที่รัดกุมจึงได้มาจัดในอาคารเอนกประสงค์ของโรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ ซึ่งผลการประเมินทำให้ทราบว่าสถานที่จัดงานไกลจากวัดจรเข้ใหญ่ทำให้คนเดินเข้ามาชมไม่ถึง ต้องขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ อสม. ที่ช่วยดูแลและอำนวยความสะดวกภายในงาน มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ อาทิ อบรมถ่ายภาพ ถ่ายคลิปวิดีโอ การไลฟ์สด นอกจากนี้ได้มีการพูดถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปะการแสดงที่บ้าน ช่องทางการจัดจำหน่าย ทั้งแบบออนไลน์หรือติดต่อมาที่บ้าน ส่วนเรื่องราคาขอไม่พูดถึงเพราะอาจมีการตัดราคากันขอเปลี่ยนเป็นรูปแบบอื่นดีกว่า รวมไปถึงพูดคุยแลกเปลี่ยนกันเรื่องการส่งเสริมการตลาด และแสดงร่วมกันอย่างไร

3) ช่องทางการประชาสัมพันธ์กิจกรรมในวันงาน

- การแสดงบนเวทีของทั้ง 4 คณะ แสดงที่อาคารเอนกประสงค์ โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่ โดยได้มีการถ่ายทอดออนไลน์ควบคู่กันไปด้วย มีการขึ้นข้อความและหมายเลขโทรศัพท์สำหรับติดต่อจ้างงาน และตลอดการแสดงพิธีกรพูดประชาสัมพันธ์ ช่องทางการติดต่อชุดการแสดง รวมถึงโปรโมชันที่จัดขึ้นสำหรับผู้ติดต่อชุดการแสดงภายในวันงาน
- นิทรรศการบ่อปลา นา สวน โดยได้เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ประวัติของทั้ง 4 ชุดการแสดง และวัดจรเข้ใหญ่ ด้วยการนำมาจัดเป็นนิทรรศการ ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากครูอารีย์ตัดต้นกล้วยมาให้ พี่แหลมช่วยย้ายต้นกล้วยมาตกแต่งบูธ นิทรรศการ พี่นิษฐและน้องเปิงมางที่ช่วยยกของทุกอย่าง
- ทีมงานนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้มาช่วยจัดสถานที่ ยกเก้าอี้ จัดเวที ยกช้อน และเป็นทีมถ่ายทำด้วย
- การเสวนาบนเวที ได้พูดถึงทิศทางและแนวทางศิลปะการแสดงที่บ้านจะอยู่กันได้อย่างไร จะมีส่วนไหนเข้ามาช่วย หรือพัฒนาอย่างไร

4) กลุ่มผู้ชมงาน คือ ภาควิชาเครื่องปั้นดินเผา และที่สำคัญ คือ กลุ่มคนที่มาเที่ยวงานประจำปี วัดจรเข้ใหญ่ รวมถึงพระวัดจรเข้ใหญ่ท่านได้มาชมการแสดงและดูการทำงานของทีมงาน นอกจากนี้มีการอัดคลิปวิดีโอการแสดงดนตรีไทยบ้านศรีเกตุซึ่งมีกลุ่มวัยรุ่นเข้าดู นอกจากนี้มีการถ่ายคลิปครูผู้สอนการแสดงทั้ง 4 ท่าน โดยได้มีการเผยแพร่ทางเพจเทศกาลศิลปะการแสดงที่บ้าน และวางแผนที่จะนำเผยแพร่ทางสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งจะประสานงานขออนุญาตไปยังวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ

5) การประเมินผล

ข้อมูลการจ้างงานว่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงหลังการจัดงาน เริ่มดูเดือนมีนาคม 2565 โดยได้สอบถามไปยังทั้ง 4 คณะ (รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้) และมีการแจ้งกลุ่มลูกค้าที่จ้างงาน อาทิ ครูวิก ลูกค้าเก่าร้อยละ 80 ลูกค้าใหม่ร้อยละ 20 มาจากทางเพจ ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ ลูกค้าเก่าร้อยละ 70 ลูกค้าใหม่ร้อยละ 20 มาจากนามบัตรที่แจกไป ร้อยละ 10 มาจากออนไลน์ กลองยาวบัญญัติศิลป์ ลูกค้าเก่าร้อยละ 50 ลูกค้าใหม่ส่วนใหญ่มาจากออนไลน์ ร้อยละ 20 และวอล์กอินจากการดูการแสดงแล้วจ้างงานเลยร้อยละ 20

การพัฒนาช่องทางการตลาด นักศึกษาได้ช่วยทำเพจให้คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ ส่วนครูวิกได้แนะนำให้ทำเพจแล้วโดยน้องเอเป็นเบื้องหลังครูวิกที่ตีมากได้ถ่ายรูปและไลฟ์สดในเพจ พี่ขวัญแนะนำให้ทำเพจขึ้นมาใหม่เพราะว่าต้องเน้นการถ่ายภาพ ให้สวยงามมากขึ้น สร้างความน่าเชื่อถือมากขึ้นทำให้รู้สึกเป็นคณะดนตรีไทยที่น่าจ้างงาน และเพจหมอบทอาชญาภาคได้ช่วยกันทำแต่ยังไม่ได้อัปเดตภาพขึ้นมากนักซึ่งต้องเชิญน้องอันเข้ามาเป็นแอดมิน คนส่วนใหญ่ดูออนไลน์มาก ดูทางมือถือมาก ถ้าทำให้เห็นงานจะช่วยในการติดต่อจ้างงานมากขึ้น นอกจากนี้แม่ขวัญเรือนได้ทำบทขับร้องขึ้นมาใหม่ “ของดีบางเสาชาง” และได้จัดซื้อเสื้อที่สีสันสดใสและสกรีนเสื้อให้กับคณะกลองยาวพราดตั้งใจ ไว้ว่าต้องสีสันสดใส

รายชื่อลงทะเบียนเข้าร่วมชมงาน วันแรกจัดออนไลน์ทางเพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ คนกดไลค์ 46 ยอดคนดู 2,000 ครั้ง ความคิดเห็น 21 รายการ แชร์ 45 ครั้ง คนที่เข้าถึง 4.3 พัน ต่อมาวันที่ 2 คนกดไลค์ 17 ดู 506 ครั้ง แชร์ 13 คนเข้าถึง 1.4 พัน และวันสุดท้าย กดไลค์ 15 ดู 374 ครั้ง แชร์ 13 ครั้ง เข้าถึง 904

การสัมภาษณ์เชิงลึก ได้โทรศัพท์สอบถามครูสามารถ โดยครูแจ้งว่ามีร้านค้าเข้าร่วมเกือบ 100 ร้าน ส่วนใหญ่ขายดีเป็นร้านขายของกินอยู่โซนกลาง แต่ก็มีหลายร้านที่ขายไม่ได้หรือขายได้น้อยเพราะคนมาน้อยกลัวโควิด-19 ท่านต่อมา คือ ผู้ชมได้โทรศัพท์สัมภาษณ์และบอกว่า “การจัดงานในสถานที่จริงช่วยกลุ่มที่ไม่ได้เล่นออนไลน์มาเที่ยวงานวัด ส่วนคนที่ไม่สะดวกเดินทางมาดูได้ชมออนไลน์ มีการจัดงานตามมาตรฐานป้องกันโควิด-19 ช่วยกระตุ้นการจ้างงานมากขึ้น เมื่อชมการแสดงรู้สึกอิน กับการแสดงโขนสดของครูวิก ผมเห็นการแสดงโขนสดของครูวิกมาตั้งแต่เด็ก เป็นวัฒนธรรมที่ชอบดู ผมเติบโตกับวัฒนธรรมแบบนี้วัฒนธรรมที่เราเสพมาแต่เด็ก ข้ามคลองมาก็เห็น เมื่อได้กลับมาดูอีกครั้งก็หวงคิดถึงในวัยเด็ก รู้สึกว่าช่วงวัยเด็กหายไป พอได้เห็นอีกครั้งนั่งดูกับภรรยาและหลานจนจบไม่ลุกเลย ได้เห็นเด็กมานั่งชมผมว่าดี ทำให้เด็กเค้าเปิดโลกทัศน์ เปิดมุมมอง และเค้าอาจจะหันมานิยมก็เป็นได้”

ส่วนหมอขวัญเรือนก็บอกว่า “การจัดงานดี เต็ม 10 ให้ประมาณ 8-9 แต่วันนั้นแม่ไม่ค่อยสบายไม่เต็ม 10 แต่ก็ภูมิใจมาก การจัดแสงสีเสียงทำได้ดี มีการถ่ายทอดสด ทำได้ดี มีคนติดต่อมา” อีกท่านคือ ครูอ้อฟ ให้ข้อมูลมาค่อนข้างเยอะบอกว่า “วันนั้นเห็นคนมาร่วมงานหลากหลาย เห็นคนในชุมชนมาร่วมกิจกรรมนี้เพราะบางคนยังไม่รู้ว่า มีกิจกรรมดี ๆ แบบนี้ มีกลองยาว มีโขนสด มีดนตรีไทย ซึ่งสิ่งเหล่านี้มันอยู่ในชุมชน แต่คนไม่รู้เลย”

3. เพื่อประเมินผลกระทบหรือผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมจากการลงทุน เป็นวัตถุประสงค์ข้อสุดท้ายของการจัดงาน โดยมีผลลัพธ์ คือ เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น การรับรู้ทางออนไลน์เพิ่มมากขึ้น มีความรู้ไปสู่การพัฒนาช่องทางการตลาด และผลกระทบ คือ ผู้ประกอบการทั้ง 4 ราย มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น บันทึกข้อตกลงเกิดผลลัพธ์มี MOU ทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม มีความภาคภูมิใจในศิลปะการแสดงของตนเอง เกิดการขับเคลื่อนและการสืบสาน

มติ ที่ประชุมเห็นชอบ

ระเบียบวาระที่ 5

เรื่องอื่น ๆ

- 5.1 อาจารย์ไฉญญแจ้ต่อที่ประชุมว่า ผู้อำนวยการสำนักประชาสัมพันธ์จังหวัดสมุทรปราการ ได้สอบถามข้อมูลของวัดจักรเข็ใหญ่และวัดศรีวารีน้อย เพื่อทำรายการ “ปักหมุดแล้วหยุด ที่จังหวัดสมุทรปราการ” โดยได้มีการถ่ายทำคลิปวิดีโอและลงเผยแพร่ทางเพจประชาสัมพันธ์สมุทรปราการ ซึ่งเป็นผลต่อเนื่องจากการที่ได้ดำเนินการทำเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน
- 5.2 อาจารย์ไฉญญกล่าวขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ร่วมกันจัดงานครั้งนี้จนประสบผลสำเร็จ และเรียนเชิญทุกท่านให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และแสดงความรู้สึกในการจัดงานครั้งนี้
  - ความคิดเห็นจากพี่แหลม นายชาติชาย กลิ่นโสภณ
“ขอขอบคุณ ม.หัวเฉียวฯ อันนี้คือวิถี เป็นวิถีของรากเหง้าของต้นตระกูลพ่อแม่ของเราจริง ๆ ไม่ค่อยมีใครเห็นถึงสิ่งเหล่านี้ เพราะวิถีชีวิตของคนบ้านเรา ก็คือเกษตรกรรม เลี้ยงปลา ทำนา บ่อสวน ไร่นา มันก็มีผลพวงมาถึงกันหมด ปีพายุระนาด กลองยาว หมอทำขวัญนาค ถ้าคนเหล่านี้เค้าเลี้ยงปลาไม่ได้ ทำนาไม่ดี ก็จะมีผลพวงจะบวชลูก ทั้งที่จะมีกลองยาวแห่รอบโบสถ์ก็ไม่ทำดีกว่าเพราะทำนา เลี้ยงปลาไม่ดี ผลพวงมาจาก น้ำ อันนี้เรื่องใหญ่ผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ไม่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม อากาศที่เราหายใจ หน้าร้อน หน้าหนาว หน้าฝน เมื่อก่อนเด็ก ๆ หน้าฝนผมมีความสุขมากกับฝนที่ตกเดี๋ยวนี้ไม่มีความสุขมีลมพายุเต็มไปหมดเลย

น้ำในคลองโรงงานเน่า ปล่อย่น้ำมาเลี้ยงปลาไม่ได้ ทำอะไรก็ไม่ได้ ก็จะมีผลพวงมาถึงนี้แหละมาถึงวงปีพาทย์และก็ทุกอย่าง ม.หัวเฉียวฯ สนับสนุนทุกอย่างเลย ทำให้คนรู้จักคนจรเข้ใหญ่มากยิ่งขึ้น”

- ความคิดเห็นจากผู้แทนจากสมาคมการท่องเที่ยวฯ พ.อ.สุรพงษ์ เสถียรโกศล
“แต่ก่อนได้เรียนหนังสือมาครูเค้าสอนว่า จงอย่าบอกว่าเค้าผิดอะไร อย่าบอกว่าเค้าบกพร่องอะไร แต่ต้องบอกว่าเค้าควรทำอะไร งานนี้เป็นงานวัดได้สัมผัสจริง ๆ แล้วเป็นงานที่ยิ่งใหญ่มาก เป็นความเรียบง่ายที่ยิ่งใหญ่และก็เป็นความยิ่งใหญ่ที่เรียบง่ายอยู่ในตัวเดียวกัน ทั้งชุมชน วัด อาจารย์ และทีมงานเหนือยกกับงานนี้มาก สามารถเจาะลึกเอาถึงดีเอ็นเอของเนื้องานออกมาโชว์ให้คนเห็นได้ ผมในนามของสมาคมขอชื่นชมเป็นอย่างยิ่ง ด้วยความรู้ที่มีในเรื่องเหล่านี้มีไม่มากนัก ไม่มีข้อคิดเห็นใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องที่จะบกพร่องอะไร แต่มีบางอย่างที่คุยกับพี่แหลม นอกรอบเมื่อกี้นี้พอดีเป็นนักกีฬา มาด้วยกัน มันเป็นตะกร้อลอดห่วงยุคใหม่ ไม่เหมือนเมื่อก่อน ปัจจุบันนี้เป็นตะกร้อพลาสติกของมาราธอนน้ำหนักมาตรฐาน จะทำลูกง่าย ในวันนั้นที่ดูตะกร้อผมเสียเงินไป 6,500 บาท ผมไม่ได้เล่นพินันนะครับ ตัวผมเกลียดการพินันที่สุด เนื่องจากว่าตะกร้อทำที่ยาก ๆ ลงห่วงยากมาก ถ้าห่วงผมจ่ายลูกละ 1,000 บาท ตะกร้อเป็นการแข่งขันแบบสะสมแต้มที่น่ารักมาก คือเวลา 40 นาที โดย 30 นาทีแรกสะสมแต้ม 10 นาทีหลังเป็นการอัดฉีดนักกีฬา เพื่อให้เค้าจะได้มีเงินบำรุงตัวเอง มีรางวัลปลอบใจ ผมกล้าให้เพราะต้องการให้เค้าแสดงให้เต็มที่ ไม่ใช่แค่ตัวผมแต่เพื่อคนดูรอบ ๆ เค้าก็เชียร์ด้วย เค้าเชียร์กันหนักเลยครับจนกระทั่งวันนั้นจบไปซึ่งผมประทับใจ สิ่งที่ผมมองเห็นอีกอย่างมี 2 ประเด็นนะครับ อย่างที่ 1 ที่ควรปรับคือ สปอตไลท์ ที่เข้าตานักกีฬา และอย่างที่ 2 ควรจะมีป้ายคะแนน ไม่ต้องชื่อนะครับผมทำเองแล้วบริจาคให้โรงเรียนและหน่วยงานต่าง ๆ มากมาย เดี่ยวผมจะทำให้หน้าครับ กว้างประมาณ 1.50 เมตร สูงประมาณ 80 เซนติเมตร”
- ความรู้สึกของหัวหน้าคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ พี่ชนิษฐ ศรีเกตุ
“พูดไม่เป็นครับ ดีใจที่มีส่วนร่วมในงานนี้ ออกมาดีมาก มีผู้ชมพอสมควร คุณฝนตอนแรกนึกว่าจะไม่ได้จัดเหมือนกัน ขอขอบคุณมากครับ”
- ความรู้สึกของหัวหน้าคณะโขนสดเด็กครุวิจิตร นายนิก ภูมิพลี
“ผมก็ไม่มีอะไรมาครับ นอกจากขอบอกว่าตั้งแต่มหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ อาจารย์กอล์ฟมาทำรายการนี้ ดีมากครับ ตำบลจรเข้ใหญ่ของเราคงจะมีชื่อเสียงไปอีกไกลครับ”
- ความคิดเห็นจากหัวหน้าคณะกลองยาวบัญญัติศิลป์ ครูอ้อพ อ.กฤตฤณ ช่างทองคำ

“ก็เห็นเป็นเชิงประจักษ์แล้วนะครับว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ทำมาเพื่อชุมชนจริง ๆ ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติเป็นอย่างสูงที่ทำให้ชุมชนได้เกิดวัฒนธรรมที่ดีขึ้นและสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน แล้วก็เห็นเป็นเชิงประจักษ์ทั่วประเทศเลยว่ามีการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับคนในชุมชนด้วยครับ ขอขอบคุณครับ”

● **ความคิดเห็นจากครูชำนาญการณ ฝึกพิทยาย รร.วัดจรเข้ใหญ่**

“จากการที่ได้ร่วมงานกับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวฯ ในโครงการวิจัยนี้ ก็ทำให้เห็นเป็นเชิงประจักษ์เช่นกันว่า ได้เห็นศิลปะพื้นบ้านของตำบลบางเสาธงที่เกิดขึ้นในทุกแขนง รวมถึงเปิดพื้นที่เปิดเวทีให้กับนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการร่วมแสดงออกทางด้านศิลปะ ทางโรงเรียนก็จะเป็นพื้นที่ส่วนกลางที่จะนำศิลปะตรงนี้ที่เกิดขึ้น โดยร่วมกับ ม.หัวเฉียวฯ ก็ขอขอบคุณทาง ม.หัวเฉียวฯ ที่มาทำความเจริญให้กับพื้นที่ตรงนี้เป็นที่รู้จักไปในเขตอำเภอบางเสาธง”

● **ความคิดเห็นจากสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ**

“ในตัวแทนของสำนักงานวัฒนธรรมนะคะ ก็รู้สึกดีใจมากเลยเพราะว่าโครงการนี้เป็นโครงการที่ดีมาก พี่ก็ได้มา 2 ครั้ง มาร่วมงาน หน่วยงานของเราเป็นหน่วยงานที่ต้องส่งเสริมสนับสนุนศิลปะการแสดงตรงนี้อยู่แล้วนะคะ ยังไงก็คือที่นี่เค้าก็ต้องรักษา สืบสาน และต่อยอด รู้สึกภูมิใจมาก ช่วงที่ผ่านมาเป็นช่วงโควิดทางเราก็ช่วยเหลือได้ก็ช่วยประชาสัมพันธ์งาน ถ้าเกิดยังงี้ให้เค้ามีพื้นที่การแสดงงานศิลปะ ต่าง ๆ ทางสำนักงานก็มีรายการอยู่ว่าเค้าจะต้องจัดเก็บ ศิลปิน ศิลปะการแสดง อะไรสักอย่างที่เกี่ยวข้อง แล้วก็ทำข้อมูลตรงนี้เพื่อที่จะช่วยเหลือชุมชนนี้แหละ ให้สร้างรายได้ มีอาชีพ แล้วก็ของจังหวัดจะมีการจัดวิถีถิ่นวิถีไทยที่จังหวัดชลบุรี เราก็จะต้องหาภูมิปัญญาของเราไปแสดงด้วย แล้วก็ผลิตภัณฑ์ของชุมชน ทางสำนักก็จะได้ประสานงานกับหน่วยงานที่เราสามารถที่จะไปช่วยเป็นหน้าเป็นตาของจังหวัดเราด้วย เพราะรู้สึกว่าจะมีทั้งหมด 25 จังหวัดนะคะ ขอขอบคุณค่ะ”

● **ความคิดเห็นจากคุณรัชนิกร ชำนาญ ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอบางเสาธง**

“มาร่วมกิจกรรมของวัฒนธรรมก็รู้สึกดี คือ จริง ๆ แล้วตัวเองอยู่ในส่วนของชาวบ้าน เราคลุกคลีหมดอยู่แล้วเรารู้จักทุกอำเภอทั้ง 6 อำเภอ แต่อยู่ในส่วนที่ไม่ได้ลงลึกเท่าไร ส่วนใหญ่จะไปงานมงคลบ้าง งานศพบ้าง แต่เราไม่รู้หรอกว่าแต่ละอำเภอลึก ๆ แล้วกิจกรรมที่ทรงคุณค่าพื้นบ้านมันมีอะไรบ้าง ด้วยความที่เราทำเฉพาะส่วนกลางไม่ได้ลงลึก พอได้มาร่วมกิจกรรมกับวัฒนธรรมกับ ม.หัวเฉียวฯ ถึงได้รู้ว่าอำเภอบางเสาธงของเราก็มีของดี มีวัฒนธรรมพื้นบ้านที่ทรงคุณค่าที่เราต้องอนุรักษ์ไว้ เราก็ต้องหันกลับมาอนุรักษ์และก็พัฒนากิจกรรม

พี่น้องของเราช่วยกันรณรงค์ไว้ และก็ต้องขอบคุณ ม.หัวเฉียวฯ ที่ได้ทำให้งิจกรรมพี่น้องบางเสาธงของเราได้โดดเด่นขึ้นมาด้วย”

มติ ที่ประชุมรับทราบ

ปิดประชุม เวลา 10.50 น.

นางสาวลักษ์ขณา ปิยฉัตรพนม

ผู้จัดและพิมพ์รายงานการประชุม

อาจารย์ใจบุญ แยมยิ้ม

อาจารย์คณะนิเทศศาสตร์ หัวหน้าแผนกวัฒนธรรมศึกษา

และรักษาการหัวหน้าแผนกสื่อสารองค์กร

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

ภาคผนวก จ
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก โครงการวิจัย

หัวข้อ “การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาะง จังหวัดสมุทรปราการ”

คำชี้แจง : คำถามวิจัยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญ

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานอย่างย่อ ของผู้ถูกสัมภาษณ์

- ชื่อ .....
- เพศ .....
- อายุ .....
- ที่อยู่ .....
- อาชีพ/ตำแหน่ง .....
- ประสบการณ์ .....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายด้านศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดสมุทรปราการ

1. ปัญหา อุปสรรค หรือผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการจัดงานเทศกาลของท่านเป็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

2. ท่านรู้จักศิลปะการแสดงพื้นบ้านอันใดแก่ กลองยาวคณะบุญฤทธิศิลป์ หมอทำขวัญนาคแม่ขวัญเรือน โขน สดเต็กคณะครูวิภิมพลี ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ ของตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่ หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

3. หากจะมีการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศิระชะจรเข้ใหญ่ โดยเป็นการรวมตัวกันของ กลองยาวคณะบุญฤทธิศิลป์ หมอทำขวัญนาคแม่ขวัญเรือน โขนสดเต็กคณะครูวิภิมพลี ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ ท่านคิดว่าควรมีรูปแบบหรือแนวทางอย่างไร

.....

.....

.....

4. ท่านคิดเห็นอย่างไรกับศิลปวัฒนธรรมการแสดงพื้นบ้านสามารถช่วยสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

- ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม -

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก โครงการวิจัย

หัวข้อ “การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสด็จ จังหวัดสมุทรปราการ”

คำชี้แจง : คำถามวิจัยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับกลุ่มตัวอย่าง คือ ภาคีรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องเชิงนโยบาย ด้านศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดสมุทรปราการ

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานอย่างย่อ ของผู้ถูกสัมภาษณ์

- ชื่อ .....
- เพศ .....
- อายุ .....
- ที่อยู่ .....
- อาชีพ/ตำแหน่ง .....
- ประสบการณ์ .....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายด้านศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดสมุทรปราการ

1. นโยบายด้านการสนับสนุนของหน่วยงานในการส่งเสริมและสนับสนุนศิลปะการแสดงพื้นบ้านของจังหวัดสมุทรปราการเป็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

2. พื้นที่หรือเวทีการแสดงในงานประเพณีประจำจังหวัดสมุทรปราการ ท่านมีแนวทางการสนับสนุนอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

3. ท่านรู้จักศิลปะการแสดงพื้นบ้านอันได้แก่ กลองยาวคณะบุญญัตติศิลป์ หมอทำขวัญนาคแม่ขวัญเรือน โขนสดเด็กคณะครูวิกรมพลี ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ ของตำบลศีรชะจรเข้ใหญ่ หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

4. หากจะมีการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศีรชะจรเข้ใหญ่ โดยเป็นการรวมตัวกันของ กลองยาวคณะบุญญัตติศิลป์ หมอทำขวัญนาคแม่ขวัญเรือน โขนสดเด็กคณะครูวิกรมพลี ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ ท่านจะมีส่วนช่วยสนับสนุน หรือท่านมีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

5. ท่านคิดเห็นอย่างไรกับศิลปวัฒนธรรมการแสดงพื้นบ้านสามารถช่วยสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

- ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม -

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก โครงการวิจัย

หัวข้อ “การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสด็จ จังหวัดสมุทรปราการ”

คำชี้แจง : คำถามวิจัยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับกลุ่มตัวอย่าง คือ ภาคผู้นำชุมชนและประชาชนใน ต.ศิระจรเข้ใหญ่

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานอย่างย่อ ของผู้ถูกสัมภาษณ์

- ชื่อ .....
- เพศ .....
- อายุ .....
- ที่อยู่ .....
- อาชีพ/ตำแหน่ง .....
- ประสบการณ์ .....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาว ต.ศิระจรเข้ใหญ่

1. ท่านรู้จักศิลปะการแสดงพื้นบ้านของคนในชุมชนเรา อันได้แก่ กลองยาวคณะบุญญ์ศิลป์ หมอทำขวัญนาค แม่ขวัญเรือน โขนสดเด็กคณะครูวิจิตรศิลป์ ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ หรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

2. ท่านมีแนวทางส่งเสริมศิลปะการแสดงพื้นบ้าน อันได้แก่ กลองยาวคณะปัญญาดีศิลป์ หมอทำขวัญนาค แม่ขวัญเรือน โขนสดเด็กคณะครูวิจิตรศิลป์ ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ อย่างไร

.....

.....

.....

3. ท่านคิดเห็นอย่างไรกับศิลปวัฒนธรรมการแสดงพื้นบ้านสามารถช่วยสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน

.....

.....

.....

4. หากจะมีการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศรีชะจรเข้ใหญ่ โดยเป็นการรวมตัวกันของ กลองยาวคณะปัญญาดีศิลป์ หมอทำขวัญนาคแม่ขวัญเรือน โขนสดเด็กคณะครูวิจิตรศิลป์ ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ ท่านจะมีส่วนช่วย หรือท่านมีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

- ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม -

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก โครงการวิจัย

หัวข้อ “การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาะง จังหวัดสมุทรปราการ”

คำชี้แจง : คำถามวิจัยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับกลุ่มตัวอย่าง คือ ภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสนับสนุนการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต.ศิระจรเข้ใหญ่

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานอย่างย่อ ของผู้ถูกสัมภาษณ์

- ชื่อ .....
- เพศ .....
- อายุ .....
- ที่อยู่ .....
- อาชีพ/ตำแหน่ง .....
- ประสบการณ์ .....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนเพื่อสืบสานศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต.ศิระจรเข้ใหญ่

1. ท่านรู้จักศิลปะการแสดงพื้นบ้านอันได้แก่ กลองยาวคณะปัญญาศิลป์ หมอทำขวัญนาคแม่ขวัญเรือน โขนสดเด็กคณะครูวิกรมพลี ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ ของตำบลศิระจรเข้ใหญ่ หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2. หากจะมีการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศรีระจระเข้ใหญ่ โดยเป็นการรวมตัวกันของ กลองยาวคณะปัญญาติศิลป์ หมอทำขวัญนาคแม่ขวัญเรือน โขนสดเด็กคณะครูวิถีมพลิ ดนตรีไทย บ้านศรีเกตุ ท่านจะมีส่วนช่วยสนับสนุน หรือท่านมีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

3. ท่านคิดเห็นอย่างไรกับศิลปวัฒนธรรมการแสดงพื้นบ้านสามารถช่วยสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

- ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม -

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก โครงการวิจัย

หัวข้อ “การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสด็จ จังหวัดสมุทรปราการ”

คำชี้แจง : คำถามวิจัยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับกลุ่มตัวอย่าง คือ คณะโขนสดเด็กครูวิจิตรภูมิพลี

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานอย่างย่อ ของผู้ถูกสัมภาษณ์

- ชื่อ .....
  - เพศ .....
  - อายุ .....
  - ที่อยู่ .....
  - อาชีพ/ตำแหน่ง .....
  - ประสบการณ์
- .....
- .....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของคณะโขนสด

1. การบริหารจัดการภายใน และการประชาสัมพันธ์ คณะโขนสดเด็กครูวิจิตรภูมิพลีมีรูปแบบอย่างไร

.....

.....

.....

2. ภายใน 1 ปีที่ผ่านมา การว่าจ้างการแสดงเป็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่า ปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการดำเนินกิจการของคณะโขนสด

.....
.....
.....

4. ท่านมีวิธีการอย่างไรในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการจัดการแสดงโขนสดเด็กเพื่อให้สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ว่าจ้าง

.....
.....
.....

ส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....
.....

- ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม -

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก โครงการวิจัย

หัวข้อ “การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาะง จังหวัดสมุทรปราการ”

คำชี้แจง : คำถามวิจัยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับกลุ่มตัวอย่าง คือ กลองยาวคณะบุญฤๅติศิลป์

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานอย่างย่อ ของผู้ถูกสัมภาษณ์

- ชื่อ .....
- เพศ .....
- อายุ .....
- ที่อยู่
.....
- อาชีพ/ตำแหน่ง .....
- ประสบการณ์
.....
.....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของกลองยาวคณะบุญฤๅติศิลป์

1. การบริหารจัดการภายใน และการประชาสัมพันธ์ กลองยาวคณะบุญฤๅติศิลป์ มีรูปแบบอย่างไร

.....

.....

.....

2. ภายใน 1 ปีที่ผ่านมา การว่าจ้างการแสดงเป็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่า ปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการดำเนินกิจการของกลองยาวคณะบุญผู้ศิลป์

.....

.....

.....

4. ท่านมีวิธีการอย่างไรในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการจัดการแสดงกลองยาวคณะบุญผู้ศิลป์
เพื่อให้สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ว่าจ้าง

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

- ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม -

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก โครงการวิจัย

หัวข้อ “การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาะง จังหวัดสมุทรปราการ”

คำชี้แจง : คำถามวิจัยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับกลุ่มตัวอย่าง คือ ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานอย่างย่อ ของผู้ถูกสัมภาษณ์

- ชื่อ .....
- เพศ .....
- อายุ .....
- ที่อยู่ .....
- อาชีพ/ตำแหน่ง
.....
- ประสบการณ์
.....
.....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

1. การบริหารจัดการภายใน และการประชาสัมพันธ์ ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ มีรูปแบบอย่างไร

.....
.....
.....

2. ภายใน 1 ปีที่ผ่านมา การว่าจ้างการแสดงเป็นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่า ปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการดำเนินกิจการของดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

.....

.....

.....

4. ท่านมีวิธีการอย่างไรในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการจัดการแสดงดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ เพื่อให้สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ว่าจ้าง

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

- ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม -

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก โครงการวิจัย

หัวข้อ “การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ”

คำชี้แจง : คำถามวิจัยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับกลุ่มตัวอย่าง คือ หมอทำขวัญนาคที่มงานแม่ขวัญเรือน ลูกปรากร

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานอย่างย่อ ของผู้ถูกสัมภาษณ์

- ชื่อ .....
  - เพศ .....
  - อายุ .....
  - ที่อยู่ .....
  - อาชีพ/ตำแหน่ง .....
  - ประสบการณ์ .....
- .....
- .....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการของหมอทำขวัญนาคที่มงานแม่ขวัญเรือน ลูกปรากร

1. การบริหารจัดการภายใน และการประชาสัมพันธ์ หมอทำขวัญนาคที่มงานแม่ขวัญเรือน ลูกปรากร มีรูปแบบอย่างไร

.....

.....

.....

2. ภายใน 1 ปีที่ผ่านมา การว่าจ้างการแสดงเป็นอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

3. ท่านคิดว่า ปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการดำเนินกิจการของหมอทำขวัญนาคที่ทีมงานแม่ขวัญเรือน
ลูกปรากการ

.....
.....
.....

4. ท่านมีวิธีการอย่างไรในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการจัดการแสดงหมอทำขวัญนาคที่ทีมงานแม่
ขวัญเรือน ลูกปรากการ เพื่อให้สามารถสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ว่าจ้าง

.....
.....
.....

ส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....
.....

- ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม -

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศิระจรเข้ใหญ่

หัวข้อ “การสร้างสรรคเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ”

คำชี้แจง : คำถามวิจัยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เข้าร่วมงานเทศกาลศิลปะการแสดงฯ

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานอย่างย่อ ของผู้ถูกสัมภาษณ์

- ชื่อ .....
- เพศ .....
- อายุ .....
- ที่อยู่ .....
- อาชีพ/ตำแหน่ง .....
- ประสบการณ์ .....
- .....
- .....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร ในการบริหารจัดการภายในงานของการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ อาทิ สถานที่การจัดงาน เป็นต้น

.....

.....

.....

2. ท่านคิดเห็นอย่างไร ต่อการประชาสัมพันธ์การจัดงาน

.....
.....
.....

3. ท่านคิดเห็นอย่างไร ต่อการจัดลำดับคิวการแสดง

.....
.....
.....

4. ศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต.ศรีษะจรเข้ใหญ่ทั้ง 4 คณะที่นำมาจัดแสดง ท่านคิดเห็นอย่างไร

.....
.....
.....

5. ข้อควรพัฒนาหรือปรับปรุงเพื่อให้การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ในครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น

.....
.....
.....

ส่วนที่ 3 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....
.....
.....

- ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม -

เรียนรู้เพื่อรับใช้สังคม

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลศิระจรเข้ใหญ่
เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลในการสังเคราะห์ Social Impact Pathway และ Financial Proxy

โครงการวิจัย หัวข้อ “การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน
เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ”

คำชี้แจง : คำถามวิจัยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก สำหรับกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดงานเทศกาล
ศิลปะการแสดงฯ

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานอย่างย่อ ของผู้ถูกสัมภาษณ์

- ชื่อ .....
- เพศ .....
- อายุ .....
- ที่อยู่ .....
- อาชีพ/ตำแหน่ง .....
- ประสบการณ์ .....

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบจากโครงการวิจัยเชิงสังคม

1. ท่านมีรายได้สุทธิ/กำไร เปลี่ยนแปลงไปกี่บาท/ปี กี่งาน เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนมีการจัดงานเทศกาล
ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ฯ

.....
.....

2. ท่านมีวิถีชีวิตเปลี่ยนแปลงอย่างไร หลังการจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ฯ

.....
.....

3. ท่านลดค่าใช้จ่ายด้านใดบ้าง เป็นจำนวนเงินกี่บาท จากการจัดโครงการเทศกาลศิลปะการแสดง
ที่บ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ฯ

.....

.....

.....

- ขอขอบพระคุณทุกท่านที่สละเวลาตอบแบบสอบถาม -

ภาคผนวก ฉ
บทละครการแสดงจินตภาพประกอบแสงเสียง
เรื่อง "ตามรอยบรรพกาล ตำนานตำบลศีระจรรย์ใหญ่"
วันอาทิตย์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2565

ชาวดคำบรรยาย	การแสดง	เทคนิค/เอฟเฟค
<p style="text-align: center;">เกริ่นนำ... (เสียงสายลม+เสียงนก)</p> <p style="text-align: center;">ตำนานนัรบร้อยปี ท้องถิ่นนี้มีเรื่องเล่า ลือเลื่องประเพณี ตามตำนานผืนแผ่นดิน แห่งนี้</p> <p>ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพ ตำบลศีระจรรย์ใหญ่ อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ โดยการนำของนายอดุลย์ แก้วโบราณ นายกองค้การ บริหารส่วนตำบลศีระจรรย์ใหญ่ พระครูวิบูลย์ปัญญากร เจ้าอาวาสวัดจรรย์ใหญ่ เครือข่ายภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมร่วมกับมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ</p> <p>ขอต้อนรับทุกท่านเข้าสู่ตำนานนัรบร้อยปีศีระจรรย์ใหญ่ ดินแดนแห่งวัฒนธรรมอันเก่าแก่ ซึ่งสถิต เรื่องราวแห่งภูมิปัญญาโบราณ และความมหัศจรรย์ของอารยะวิวัฒนาการ จนก่อเกิดเป็นที่มาของดินแดนล้ำค่า ที่ได้รับการขนานนามว่า บ่อ ปลา นา สวน และการแสดงพื้นบ้าน เพื่อเป็นการย้อนรำลึก ให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่และความเกรียงไกรของตำบลศีระจรรย์ใหญ่ ที่เคยมีมาแต่เมื่อครั้งอดีตกาล จึงขอเฝ้าทุกท่านร่วมรับชม การแสดงละครย้อนรอยตำนานตำบลศีระจรรย์ใหญ่ประกอบแสงเสียงและสื่อผสม ที่ยิ่งใหญ่ตระการตาในชุดการแสดง เรื่อง "ตามรอยบรรพกาล ตำนานตำบลศีระจรรย์ใหญ่ ฦบัดนี้"</p>	<p style="text-align: center;">ภาพชุมชน ศีระจรรย์ใหญ่ขึ้นจอ</p> <p style="text-align: center;">ขึ้นภาพนายก อบต. และ ท่านเจ้าอาวาสฯ</p> <p style="text-align: center;">ภาพอารยธรรมชุมชน ศีระจรรย์ใหญ่</p>	เลเซอร์ชื่อการแสดง
<p>องก์๑ "ย้อนรอยเวลาอารยชน"</p> <p>..เสียงลำนำของบทเพลงจากวงปี่พาทย์ร่วมสมัย ลอยแว่วหวาน ผิวผ่านมาตามสายลมบังเกิดความไพเราะ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ในวิถีแห่งความเป็นดินแดนศีระจรรย์ใหญ่...ปฐมกาลแห่งเวลา ได้นำพาเรื่องราวแห่งรอยอดีตและประวัติศาสตร์อันเกรียงไกร ซึ่งปรากฏอยู่คู่ดินแดนศีระจรรย์ใหญ่แห่งนี้ มาเป็นเวลายาวนานนัรบร้อยปี...มนต์เสน่ห์แห่งกาลเวลา มนต์ตราแห่งอารยชนจะได้บังเกิดความอัศจรรย์ให้แก่ทุกท่าน ฦ กาลนี้....</p> <p><u>ตัวละคร (อาจารย์พานักศึกษามาเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชน ฦ ตำบลศีระจรรย์ใหญ่ ซึ่งกำลังจัดการงานวัดอยู่)</u></p>	<p style="text-align: center;">ภาพชุมชน ศีระจรรย์ใหญ่</p> <p style="text-align: center;">กลุ่มคณะนักศึกษา มาศึกษาดูงานที่ชุมชน ศีระจรรย์ใหญ่ ในช่วงงานประจำปี</p>	

<p><u>อาจารย์</u>..ช่างเป็นการแสดงที่งดงามและล้ำค่ายิ่งนัก" ถือเป็นความโชคดีของพวกเราทุกคนจริงๆ ที่ได้มีโอกาสมาเรียนรู้วิถีชีวิตของชุมชนในช่วงที่เขาจัดกิจกรรมพอดี ..เพราะนอกจากที่พวกคุณจะได้รับความรู้ในประวัติศาสตร์ของตำบลศิระจรเข้ใหญ่แล้ว พวกคุณก็ยังจะได้มีโอกาสเรียนรู้ในประวัติศาสตร์ท้องถิ่นทางวัฒนธรรมเหล่านี้อีกด้วย ..ซึ่งทุกวันนี้ก็จะหาชมได้ยากไปทุกขณะแล้วนะ...</p> <p><u>ทัศนัย</u>...อาจารย์ครับ จากที่ผมเคยสัมผัสกับเพื่อนที่เป็นชาวตำบลศิระจรเข้ใหญ่ เขามักจะบอกอยู่เสมอว่าชาวตำบลศิระจรเข้ใหญ่ทุกคนนั้น จะรักในถิ่นฐานและภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนอย่างมาก ไม่ว่าจะเดินทางไปอยู่ ณ ที่แห่งไหน พวกเขาก็จะไม่ลืมรากเหง้าของตนเองเป็นอันขาดอาจารย์มีข้อคิดเห็นในเรื่องนี้อย่างไรบ้างหรือครับ...</p> <p><u>ตัวละคร (อาจารย์พากลุ่มนักศึกษาเดินสนทนา)</u></p> <p><u>อาจารย์</u>...สิ่งที่คุณพูดมานั้นไม่ผิดหรอกทัศนัย ให้สังเกตดูงายๆ แค่การใช้วิถีชีวิตท้องถิ่นของคนตำบลศิระจรเข้ใหญ่ก็พอ เพราะไม่ว่าเวลาจะผ่านไปกี่ยุคก็สมัยหรือแม้พวกเขาจะย้ายถิ่นฐานไปในที่ใดของประเทศเขาก็มีภูมิปัญญาติดตัวไปด้วยการใช้วิถีชีวิตท้องถิ่นเพื่อการสื่อสารกันในหมู่คณะ ก็ยังมีให้เห็นมาจนถึงทุกวันนี้ แผ่นดินตำบลศิระจรเข้ใหญ่นั้นมีอารยธรรมที่เก่าแก่ยาวนาน และสิ่งเหล่านี้ ก็ได้ฝังรากลึกลงไปในชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คน จนไม่สามารถถอนนบักาลเวลาได้...</p> <p><u>ปกรณ์</u>..จากที่ผมเคยอ่านประวัติของตำบลศิระจรเข้ใหญ่ มีการบ่งบอกว่าเกี่ยวกับหัตถะเข็อะไรประมาณนี้ครับอาจารย์คิดว่าสิ่งเหล่านี้มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดกันครับ</p> <p><u>อาจารย์</u>..ฮ่า..ฮ่า แหม..คุณปกรณ์ คุณถามซะผมไปไม่เป็นเลยเชียวนะ...เอาอย่างนี้ พวกเราทุกคนจะมารวมหาคำตอบให้คุณปกรณ์ไปพร้อมๆกันจะดีกว่า ..ผมจะให้ทุกคนแยกย้ายไปในจุดต่างๆของชุมชนแห่งนี้ ให้ทุกคนไปศึกษารายละเอียดด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้มานั้นมาอธิบายให้ผมฟังไปพร้อมๆกัน.....อ้อ..ผมให้เวลาทุกคนเพียง ๓๐ นาทีเท่านั้นนะครับเมื่อครบตามเวลาให้ทุกคนมารวมตัวกันที่นั่นอีกครั้ง โอเค มั้ยครับ...</p> <p><u>นักศึกษา</u>..ครับอาจารย์ .ค่ะอาจารย์</p> <p><u>ทัศนัย</u>...ทำไมเอ็งถึงสงสัยในข้อนี้วะปกรณ์ ก็ชื่อมันแปลกดินะ หัวตะเข้</p> <p><u>ปกรณ์</u>..ไม่ใช่ข้าไม่เชื่อ เพียงแต่ข้าสงสัยว่า ทำไม คำว่า หัวตะเข้ ที่จริงมันคืออะไร และเกี่ยวข้องกับชุมชนอย่างไร มันจึงทำให้ข้าอดสงสัยไม่ได้ว่า สิ่งที่เกิดขึ้นมันเกิดขึ้นได้อย่างไร และเกิดขึ้นในสมัยใดกันแน่...</p>	<p>ทัศนัยสนทนากับปกรณ์</p>	
---	----------------------------	--

<p><u>ทัศนัย..เฮ้อ..ข้าก็คงตอบเองไม่ได้ในตอนนี..เอาเป็นว่า เราต่างคน ต่างออกไปหาข้อมูลมาก่อนจะดีกว่า..อย่างน้อยเผื่อจะได้ความรู้ใหม่ๆมาไม่มากนักน้อย...ไปอีก ๓๐ นาที ค่อยกลับมาเจอกันนะเพื่อน..</u></p> <p><u>ตัวละคร (ปรกรณ์เดินแยกย้ายกับเพื่อนเพื่อศึกษารายละเอียดทางโบราณคดี)</u></p> <p><u>ปรกรณ์...(เดินรำพึงรำพัน.....).. เฮ้อ..นั่นใครทำอะไรตกไว้ (เดินก้มเก็บ)</u> นี่มันกำไลนี่นา..เป็นกำไลหินโบราณเสียด้วย เอ..หรือว่าจะเป็นอย่าง ชาวบ้านแถวนี้มาทำตกเอาไว้ละ..(เกิดแสงสีแดงทอ้งฟ้าเกิดประกาย)..เฮ้ย..มันเกิดอะไรขึ้นกันเนี่ย....(ไฟดับ)</p> <p><u>ตาสัก...เจ้าหนู...เจ้าหนูงตื้นขึ้นเกิด...</u> <u>ปรกรณ์...ฮะ..นะ..นี่ ะ..ผมเป็นอะไรไป..ละ..แล้วคุณตาเป็นใครกัน ผมอยู่ที่ไหน</u> .. เพื่อนๆ ของผมละ</p> <p><u>ตาสัก...เจ้าหนูอย่าเพิ่งตกใจไปเลย ณ ที่แห่งนี้คือบ้านหัวตะเข้ ส่วนตัวตาสักมีชื่อว่าตาสักตาสักเป็นคนในชุมชนแห่งนี้..</u></p> <p><u>ปรกรณ์..ละ แล้วนี่ ผมมาอยู่ที่นี้ได้อย่างไร รึว่า..อะ ะ..ผมตายแล้ว..</u> <u>ตาสัก...อือ...เจ้าหนูนี่ช่างตลกเสียจริงๆ...เดี๋ยวตาสักจะพิสูจน์ให้เจ้าคุณนะ (หยิกแขนปรกรณ์)</u></p> <p><u>ปรกรณ์..โอย..ผมเจ็บนะ คุณตามาหยิกแขนผมทำไมกัน..</u></p> <p><u>ตาสัก..ก็จะทำให้เจ้าได้รู้ละสิ ว่าเจ้านั้นเป็นหรือตาย..</u> <u>ปรกรณ์...จริงซี..ผมยังไม่ตายจริงๆด้วย. ละ แล้วผมมาอยู่ที่นี้ได้อย่างไรกัน</u> ผมงงไปหมดแล้ว...</p> <p><u>ตาสัก...เรื่องนี้ตาสักตอบเจ้าไม่ได้ ตาแค่เดินผ่านมาแล้วเห็นเจ้านอนหลับอยู่ก็เลยเข้ามาปลุก.. เจ้ามีชื่ออันใด และมาจากที่แห่งใดกันรี..</u> <u>ปรกรณ์...ผมชื่อว่าปรกรณ์ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ</u> <u>ผมและเพื่อนๆ มาศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ของชุมชนศิระชะจรเข้ใหญ่..</u> <u>ในขณะที่ผมเดินอยู่ดี ๆนั้น ท้องฟ้าก็พลันมืดดับไป พอตื่นขึ้นมา ก็มาเจอกับคุณตานี่ละ...</u> <u>ตาสัก..เจ้าเป็นนักอะไรนะ เจ้ามาจาก มหา อะไรนะ ตามิเคยได้ยินชื่อเหล่านี้มาก่อนเลย..</u> <u>ปรกรณ์...ผมว่าเรื่องนี้ เราคงต้องอธิบายกันอีกยาวเลยทีเดีย.. ..ย้อนลึกลงไป</u> <u>ในรีร้อยแห่งอดีตกาล นับเนืองเวลาจากยุคสมัยที่ผู้คนได้อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐาน</u></p>	<p>ปรกรณ์เดินพิมพ์ จนกระทั่งเดินมาเก็บ กำไลหิน</p> <p>ปรกรณ์ตื่นขึ้นมาแล้วพบ กับหญิงสาวในชุดโบราณ</p>	
---	--	--

<p>ผู้คนเหล่านี้ได้เรียนรู้วิถีแห่งการดำรงชีวิต โดยมีธรรมชาติเป็นที่พึ่งพา..ด้วยการใช้วัฒนธรรมในการประกอบอาชีพที่นำมาจากภูมิปัญญาของแต่ละคนเพื่อใช้ในการถ่ายทอด ซึ่งส่วนหนึ่งก็นำศิลปะการแสดงที่ตนเองชื่นชอบ หรือติดตัวมากับบรรพบุรุษของตนเอง ซึ่งในสมัยอดีตนี้ ยังไม่มีศิลปะวัฒนธรรมที่เจริญรุ่งเรืองเสียมากนัก โดยมีวิถีชีวิตทางสังคมที่เริ่มอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวบ้างแล้ว ..แต่ยังไม่มีกรอยู่ร่วมกันเป็นชุมชนอย่างแท้จริง ..ซึ่งจะดำเนินชีวิตด้วยการสัญจรไปยังหลักแหล่งต่าง ๆ และมีการนำภูมิปัญญาติดตัวไปด้วย ตลอดเวลา...</p> <p>...นอกจากนี้ยังพบว่า คนในสมัยอดีตเริ่มรู้จักแสดงความรู้สึกออกมาในรูปของศิลปะโดยส่วนมากจะเป็นการร้องรำ เต้น และวาดภาพ เขียนสี</p> <p>..ดังนั้นธรรมชาติได้ทำการคัดสรร และธำรงไว้ซึ่งเผ่าพันธุ์แห่งผู้ทรงภูมิ นั่นคือเหล่ามวลมนุษยชาติเป็นเวลามากกว่าหลายร้อยปี ที่โลกใบนี้ ทวีวิวัฒนาการเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ ซึ่งเป็นยุคสมัยที่เริ่มเกิดการเปลี่ยนแปลงมาตามลำดับ เป็นเวลาที่คนในชุมชนในช่วงเวลานี้ เริ่มมีการนำวัสดุธรรมชาติมาใช้ประโยชน์ เช่น ทำตะกร้าสาน และเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทำนา ทำสวน ขุดบ่อปลา มากขึ้น ตลอดจนรู้จักการเพาะปลูกพืช แต่อาชีพหลักของมนุษย์ในสมัยนี้ยังคงเป็นการทำเกษตรกรรมและยังเร่ร่อนไปตามแหล่งสมบูรณ์ โดยมักตั้งหลักแหล่งอยู่ตามแหล่งน้ำ ชายฝั่งริมน้ำประกอบอาชีพการเลี้ยงปลา จับสัตว์น้ำและบริเวณที่มีความอุดมสมบูรณ์</p> <p><u>ตาสึก</u>...บรรพชนของตานั้น ทำการเกษตรกรรมได้เก่งมาก พ่อของตาเคยเล่าว่า ครั้งหนึ่งพ่อและปู่ของตา</p> <p>เคยออกทำนา หาปลาตามหนองน้ำ เพื่อเลี้ยงชีวิตตา จนมาทุกวันนี้ เครื่องมือเครื่องใช้ยังแขวนอยู่ที่บ้านของตาอยู่เลย...</p> <p><u>ปกรณ</u>..ถ้าฟังจากสิ่งที่คุณตาเล่ามาทั้งหมดเป็นจริง นั่นก็แสดงว่า ผมได้หลงเข้ามาติดอยู่ในอดีต อย่างกระนั้นรี โอ้..แล้วนี่ผมจะกลับออกไปได้อย่างไรกัน</p> <p><u>ตาสึก</u>...ตาไม่รู้ตอกนะ ว่าสิ่งที่เจ้าเอ่ยออกมานั้น มันคือประการใด เอาเป็นว่า ตาจะพาเจ้าไปพบกับผู้เฒ่าคนหนึ่ง เชื่อว่าจะมีหนทาง ในการช่วยเหลือเจ้าได้ไม่มากก็น้อย...</p>	<p>คนโบราณอพยพเดินทาง</p> <p>คนโบราณ</p> <p>ร้องเพลง เต้นรำ</p> <p>วาดภาพบนแผ่นไม้</p> <p>คนยุคก่อน</p> <p>สานตะกร้า</p> <p>ทำนา ทำสวน ปลูกพืช</p> <p>จับสัตว์น้ำ</p> <p>ปกรณเริ่มรู้ว่าหลงมิติ</p> <p>เข้ามาในยุคกาลอดีต</p>	
---	---	--

<p>องค์ที่ ๒ "รุ่งเรืองเมืองงาม ตามรอยอารยธรรมบ้านหัวตะเข้"</p>		
<p>บรรยาย ...ในห้วงมหันต์แห่งกาลเวลา ได้นำพาทุกสิ่งอย่างเปลี่ยนแปลงไปตามบริบท ซึ่งก็ได้ปรากฏความเจิดจรัส ในรอยแห่งประวัติศาสตร์ท้องถิ่นอันเกรียงไกร ณ ดินแดนบ้านหัวตะเข้ แห่งนี้สืบมา...</p> <p>(ตัวละครปรกรณ์มาพบพ่อเฒ่า)</p>	<p>ตาสักพาปรกรณ์ เข้าพบพ่อเฒ่า</p>	
<p>ตาสัก...อ้าวเจ้าหนุ่ม นี่เฝ้าผู้เฒ่า ปรกรณ์.... สวัสดิ์ครับ พ่อเฒ่า.....เจ้าเป็นใคร ตาสัก.....อ้อ เป็นคนหลงเข้ามาในชุมชน พ่อเฒ่า.....แล้วเจ้ามาจากที่ไหน ตาสัก....คุยกันยาว เอาเป็นว่า พ่อหนุ่มคนนี้เขาอยากรู้ในชุมชนของเรา พ่อเฒ่า.....เจ้าอยากรู้อะไร ปรกรณ์.....เรื่องราวของชุมชนแห่งนี้ พ่อเฒ่า.....เอา ๆ เดียวเล่าให้ฟัง ตาสัก.....นั่นข้ากลับบ้านไปก่อน เดียวค่อยกลับมาใหม่ พ่อเฒ่า.....แล้วพ่อหนุ่มนี่ล่ะ ตาสัก.....ก็ทิ้งไว้ให้พ่อเฒ่าเล่าเรื่องราวให้ฟัง เดียวข้าจะมารับ ผากด้วยพ่อเฒ่า เข้าไปแล้วล่ะ</p> <p>พ่อเฒ่า....พ่อหนุ่มอยากรู้อะไร เรื่องราว เดียวข้าจะเล่าให้ฟัง พ่อแม่ของข้าเล่ามาว่า นับเนื่องเวลาร้อยกว่า ปี มีชุมชนหนึ่งที่ปรากฏขึ้นจากการอพยพของผู้คนเข้ามาอาศัยอยู่ชุมชนศิระจรเข้ใหญ่ แต่เดิมชาวบ้านเรียกกันว่า บ้านหัวตะเข้ มีทั้งชาวไทย ชาวจีนมาสร้างบ้านเรือนอยู่อย่างหนาแน่น จนมีคำกล่าวว่า ไก่บินไม่ตก หมายความว่าบ้านแต่ละหลังปลูกอยู่ใกล้ชิดหลังคาติดกัน ชาวไทยมีอาชีพทำนา ชาวจีนมีอาชีพค้าขายมีตระกูลเก่าแก่เส็ง แซ่ผู้ เป็นกลุ่มชาวจีนไหหลำ กลุ่มแรกเข้ามาตั้งบ้านเรือนอยู่ในชุมชนบ้านใหญ่ มีอาชีพรับซื้อข้าวเปลือก แล้วส่งไปโรงสีข้าวที่หัวลำโพงกรุงเทพฯ นอกจากนี้ เก้าแก่เส็งยังมีส่วนร่วมในการพัฒนา วัดจรเข้ใหญ่ในสมัยนั้น โดยนำไม้สักทองจากโรงงานเลื่อยของตนเองที่หัวลำโพง กรุงเทพฯ มาบูรณะอุโบสถ วัดจรเข้ใหญ่ที่ชำรุดทรุดโทรม จนสามารถใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาจนจบจนถึงทุกวันนี้</p> <p>ปรกรณ์.....อ้าวแล้วทำไมที่นี่จึงเรียกศิระจรเข้ใหญ่ครับ พ่อเฒ่า.....เมื่อก่อนแถวนี้เป็นป่า มีลำคลอง หนอง บึง มีสัตว์น้ำหลายชนิด อาศัยอยู่อย่างชุกชุม มีทั้งปลา จระเข้ อาศัยตามริมคลอง หนอง บึง เป็นจำนวนมาก เมื่อผู้คนได้อพยพเข้ามาอาศัยจึงได้เรียกขานคนเหล่านี้ว่า คนบ้านหัวตะเข้</p> <p>ปรกรณ์.....เข้าใจแล้วครับ แล้วเขามีอาชีพอะไรกันครับ</p>		

<p>พ่อเฒ่า.....เขามีอาชีพทำนา พอถึงฤดูฝนก็อพยพชั่วคราวออกไปทำนาบริเวณ ไม่ไกลจากหมู่บ้านมากนัก ครั้งแรก ๆ ต้องหักล้างถางพงอ้อ พงแขม เขา เรียกว่าทำนาหวด</p> <p>ปกรณ.....ถางพงมันคืออะไรครับ</p> <p>พ่อเฒ่า.....ก็ใช้มีดพร้ากวาดไปมา ประมาณนั้น ข้าก็บอกไม้ถูก</p> <p>ปกรณ.....อ้อเข้าใจแล้ว</p> <p>พ่อเฒ่า.....แล้วจึงนำต้นกล้าปลูกดำด้วยไม้คานา ซึ่งมีลักษณะเป็นไม้ยาว ประมาณ 1 คอก ปลายเป็นสามแฉก สำหรับกดข้าวลงในดินที่เป็นดินเหนียว แข็ง เนื่องจากดินยังไม่ไถได้ ต่อมาจึงนำควายมาใช้ไถนา และบริเวณที่ควาย เดินผ่านเกิดเป็นทางเดินที่คนในชุมชนใช้เดินทางติดต่อกัน และมีการขุดลอก เส้นทางจึงกลายเป็นคลองเกิดขึ้น จนทำให้ชุมชนที่นี้อยู่กันอย่างอุดมสมบูรณ์ แต่ตอนนี้ข้าไม่รู้ว่าเป็นอย่างไรร</p> <p>ปกรณ.....เท่าที่ผมเดินทางผ่านมามากตอนนี้จากที่ผู้เฒ่าเล่าให้ฟังมาเปลี่ยนแปลง ไปมาก</p> <p>พ่อเฒ่า.....เจ้าเห็นหรือพ่อหนุ่ม</p> <p>ปกรณ.....ผมเดินทางมาที่นี่ก่อนที่ผมจะหลงเข้ามาครับพ่อเฒ่า</p> <p>พ่อเฒ่า.....แล้วมันเป็นอย่างไรข้าอยากรู้</p> <p>ปกรณ.....เท่าที่ผมได้เรียนรู้มากับอาจารย์</p> <p>พ่อเฒ่า.....ใครอาจารย์</p> <p>ปกรณ.....คนที่สอนหนังสือครับ</p> <p>พ่อเฒ่า.....ข้าไม่รู้จักหรอก ข้าอยากฟังเองเล่า</p> <p>ปกรณ.....ชุมชนที่พ่อเฒ่าอยู่ ตอนนี้นั้นมันเปลี่ยนชื่อไปแล้วครับ</p> <p>พ่อเฒ่า.....อย่างไรว่าเนาะ</p> <p>ปกรณ.....ตอนนี้เป็นชุมชนศิระชะจรเข้ใหญ่ ที่มาจาก หัวตะเข้ เป็นชุมชนที่มี ผู้คนอยู่อาศัยอยู่อย่างหนาแน่น จากเดิมเป็นชุมชนชนบท</p> <p>พ่อเฒ่า.....คำแปลก ๆ ชนอะไรนะ</p> <p>ปกรณ.....ชนบท หมายถึง คนในชุมชนดั้งเดิมเหมือนที่พ่อเฒ่าอยู่มาก่อน</p> <p>พ่อเฒ่า.....อ้อ</p> <p>ปกรณ.....เมื่อก่อนชุมชนชนบทที่มีความสุข สวยงาม มีความอุดมสมบูรณ์ มี น้ำ มีนาข้าว เหมือนกับที่พ่อเฒ่าเล่าให้ฟัง แต่ตอนนี้มีความเจริญมากมาย มี ถนนหนทางมากขึ้น เมื่อก่อนใช้เรือ มาเป็นรถ</p> <p>พ่อเฒ่า.....มันคือ อะไร รถ</p> <p>ปกรณ.....มันมีล้อใช้วิ่งบนถนน หรือ ทางเดินของคนสมัยพ่อเฒ่า</p> <p>พ่อเฒ่า.....อ้อ</p> <p>ปกรณ.....มีโรงงาน เกิดขึ้น แทนจากการทำนา เลี้ยงปลา ผู้คนมากหน้าหลาย ตาอพยพมาจากหลายพื้นที่ จากร่องรอยอดีตสมัยพ่อเฒ่าทิ้งหลักฐานไว้ จาก</p>		
--	--	--

<p>จะเข้ที่เคยเห็นตามลำคลอง หนอง บึง ก็หายไป เหลือไว้แต่กะโหลกศีรษะ ที่ตั้งไว้ตามศาลเจ้า เพื่อให้รู้ว่าเป็นที่มาของชุมชนศีรษะจรเข้ใหญ่เอ็งครีบ</p>		
<p><u>พ่อเฒ่า</u>..ถือเป็นเรื่องมหัศจรรย์ยิ่งนัก การที่เจ้าหลงจากฟ้า มายังดินแดนของ พวกข้า ถือเป็นสิ่งที่มิเคยบังเกิดขึ้น เจ้ามีต้องวิตกกังวลไปดอก ชาวบ้านหัว ตะเข้สมัยข้า และข้ายังได้รู้ชุมชนของข้าตอนนี้อีกด้วย ข้าจะดูแลเจ้าเป็นอย่างดี ตีส่วนเรื่องที่เจ้า.จะกลับไปยังบ้านของเจ้าได้หรือไม่ ข้ายังมีอาจรับปากได้ คงให้ฟ้าเป็นผู้ตัดสินในชะตาของเจ้าจะดีกว่า...ส่วนในช่วงเวลานี้ ข้าจะให้ตาสัก เป็นผู้ดูแลเจ้าไปก่อน โน้นตาสักมาพอดีเลยหากมีทางออกใด ๆที่ตาพอจะ ช่วยเหลือเจ้าได้ ตาก็จะแจ้งไป..</p> <p><u>ปรกรณ์</u>...ผมต้องกราบขอบคุณท่านพ่อเฒ่าเป็นอย่างสูงครับ ที่อุตส่าห์เมตตาใน ตัวผม แต่อย่างไร ผมก็ยังไม่คุ้นชินกับเรื่องแบบนี้ ผมยังอยู่คิดเสมอว่า นี่เป็น เพียงแค่ความฝันเท่านั้น..</p> <p><u>ตาสัก</u>...เจ้าไม่ต้องวิตกกังวลไปดอก ข้าเชื่อว่าพ่อเฒ่าของข้า คงจะหาทางช่วย เจ้าได้เป็นแน่.. แต่เอ๊ะ...นั่นมันกำไลของเจ้ารี...ข้าขอดูหน่อยจะได้ไหม...</p> <p>(ปรกรณ์ส่งกำไลให้ตาสัก)นี่มันกำไลของข้าที่หล่นหายไปเมื่อหลายร้อยปีก่อน มันไปอยู่ที่สเจ้าได้อย่างไรกัน..</p> <p><u>ปรกรณ์</u>... ผมเก็บมันได้ในขณะที่เดินสำรวจพื้นที่ท้องถิ่นในชุมชนบ้านหัวตะเข้ หลังจากที่หยิบกำไลขึ้นมาดูทุกอย่างก็วูบหายไป จวบกระทั่งผมตื่นมาพบกับ คุณตานี่ล่ะครับ...</p> <p><u>ตาสัก</u>...กำไลวงนี้ คือสิ่งที่บรรพบุรุษของตาเคยมอบไว้ให้ตา และตาได้เผลอทำ มันหล่นหายมานานหลายปีแล้ว ตาดีใจอย่างมาก ชอบใจเจ้าจริง ๆ ที่เจ้าได้ นำกำไลวงนี้ กลับคืนมาสู่ตาได้อีกครั้ง...</p> <p><u>ปรกรณ์</u>..ไม่ต้องขอโทษผมหรอกครับ ผมก็ตั้งใจจะตามหาเพื่อส่งคืนเจ้าของอยู่ พอดี แต่บังเอิญมาประสบกับเหตุการณ์แบบนี้ขึ้นเสียก่อน ผมก็เลย เออ.....</p> <p><u>ตาสัก</u>...ไม่เป็นไรหรอกนะ อย่างไร ตาก็ขอขอบใจเจ้าอีกครั้งก็แล้วกัน.ออิ. ..แสงพระสุริย์ทอหาบฉาบหา ส่องกระทบความเจิดจรัส ปรากฏเป็นธรรมชาติ อันงดงามเสมอเหมือน ความเจริญรุ่งเรืองของชาวชุมชนศีรษะจรเข้ใหญ่ ซึ่งคงไว้ในประวัติศาสตร์ท้องถิ่นอย่างยั่งยืนชาวชุมชนศีรษะจรเข้ใหญ่ ได้มีการสืบทอดภูมิปัญญาและมีวัฒนธรรมเป็นของตัวเอง ดังเห็นได้จาก</p> <p><u>ตัวละคร (ตาสัก พา ปรกรณ์เดินสำรวจการทำอาชีพของชุมชนบ้านเชียง)</u> <u>ตาสัก</u>...เจ้าเห็นหรือไม่ว่า วิถีชีวิตของชุมชนบ้านหัวตะเข้ นั้น ล้วนสืบทอด มาจากภูมิปัญญาอันล้ำค่าของบรรพชน กว่าจะได้มาซึ่งศิลปะการแสดง พื้นบ้าน ในแต่ละอย่าง ทุกคนต้องใช้ความอดทนเป็นอันมาก ดูอย่างพ่อเฒ่า ที่สอนเด็ก ๆ ตีระนาด หรือ ฝึกสอนโขนสด และฝึกร้องลำตัด กว่าจะได้มา</p>	<p>การแสดงปลูกข้าว การทำสวน การเลี้ยงปลา การแสดงเลี้ยงสัตว์ การ แสดงทำเครื่องจักสาน</p> <p>ปรกรณ์นำกำไลมาให้ตาสัก ดูและส่งคืนให้</p> <p>ตาสักพาปรกรณ์เดินเที่ยว ชมศิลปะการแสดง พื้นบ้านต่าง ๆในชุมชน</p>	

<p>จนถึงวันนี้ ต้องใช้วิธีในการฝึกฝนจนเกิดเป็นคณะกรรมการแสดงพื้นบ้านในบ้าน หัวตะเข้ มาจนทุกวันนี้</p>		
<p><u>ปกรณ์</u>..คุณตานี่ช่างเป็นผู้ที่ความจริง ๆ นะครับ สามารถบอกรายละเอียดจนผมเห็นภาพ ไปเลยทีเดียว...</p> <p><u>ตาสัก</u>..ตาก็มีได้รบรู้อึ่งเพียงนั้นดอก เพียงแต่ตารู้สึกคุ้นชินกับสิ่งเหล่านี้มากกว่า พ่อและแม่ ของตา ได้ฝึกให้ตาเรียนรู้ ถึงการใช้ชีวิตแบบพึ่งพาตนเอง .และมีได้มีเพียงแต่ตาเท่านั้นชาวบ้านหัวตะเข้ที่เกิดมาทุกคนล้วนจะต้องฝึกฝน ในการเอาตัวรอดในเวลาต่าง ๆ ให้จงได้..</p> <p><u>ปกรณ์</u>..ก่อนหน้านั้น ผมเคยสงสัยว่า จากสิ่งที่เคยศึกษามากับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นนั้น มันมีข้อย้อนแย้งกันในหลายๆด้าน แต่มาในวันนี้ ผมเริ่มเห็นภาพของความเป็นจริงชัดเจนขึ้นเรื่อย ๆ ผมต้องขอขอบคุณ คุณตาเลยนะครับ คุณตาสัก ที่ช่วยอธิบายในสิ่งที่ไม่เคยรู้ จนเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง และขอบคุณอีกครั้งสำหรับการดูแลต้อนรับมาตั้งแต่วันแรกที่เราพบกัน..</p> <p><u>ตาสัก</u>..(เขินอาย)..เอ่อ..ข้า เอ่อ..เจ้ามีต้องขอบใจข้าดอก ข้าก็ทำไปตามที่ข้าเห็นสมควรเท่านั้นเอ่อ..ตาวา..ระ.เรา ไปดูเขาบรรเลงปี่พาทย์ กันตรงนู้นดีกว่านะ...(เดินหนีเพราะเขินอาย)</p> <p>การแสดงจินตลีลาประกอบดนตรีร่วมสมัย โดยมีปี่พาทย์บรรเลงเพลง</p> <p>บรรยาย ...ละอองน้ำที่เกิดจากสายฝน บังเกิดเป็นแสงสายประกายรุ่งอันงดงาม เสมือนसानสายแห่งความสัมพันธ์ ที่เชื่อมโยงความล้ำค่าจากอดีต มาสู่ปัจจุบัน....</p> <p><u>ปกรณ์</u>..ขนาดตัวนี้ ถือเป็นความภาคภูมิใจของผม เพราะผมตั้งใจที่จะลองตีออยากสุดฝีมือ ถึงแม้มันอาจจะไม่เป็นเพลง หรือ ไพเราะ ดั่งฝีมือของคนบ้านหัวตะเข้ แต่มันก็จะเป็นขนาด ที่ผมได้เริ่มฝึกเป็นครั้งแรก...เพื่อคุณตา...</p>	<p>ปกรณ์เริ่มรู้สึกประทับใจในตัวของคุณตาสัก</p> <p>ตาสักสอนปกรณ์ตีระนาดการแสดงจินตลีลาประกอบดนตรีร่วมสมัย</p> <p>ตาสักและปกรณ์จับมือประสานสายตากัน</p> <p>ภาพสายรุ้งขึ้นที่จอภาพ</p>	<p>ปล่อยควัน Smoke</p>
<p>องค์ที่ ๓ "ลิขิตแห่ง มนต์เสน่ห์บ้านหัวตะเข้"</p> <p><u>ตัวละคร(เพื่อนนักศึกษามาปลูกปกรณ์ที่กำลังหลับไหลไม่ได้สติ)</u></p> <p><u>ทัศนัย</u>..เฮ้ย..ตื่นชะทิสี่วะไอ้กรรม เพื่อนๆทุกคนมันเป็นห่วงเอ็งนะโว้ย..ตื่นๆๆ</p> <p><u>อมร</u>..ข้าว่ารีบพาไอ้กรรมมันไปโรงพยาบาลเถอะวะ..ข้าว่ามันไม่ได้หลับธรรมดาแล้วนะเว้ยแบบนี้</p> <p><u>ทัศนัย</u>...เออ ข้าเห็นด้วยนี่ขนาดเราเข่ามันจนแทบแขนจะหลุดอยู่แล้ว มันยังไม่มีทีท่าว่าจะตื่นขึ้นมาเลย</p> <p>พระรูดงก์...(เดินมายังที่ปกรณ์นอนอยู่)...เพื่อนของพวกเขาไม่ได้เป็นอะไรหรอกนะ</p>	<p>เพื่อนช่วยกันปลุกปกรณ์</p> <p>พระรูดงก์เดินผ่านมาและช่วยแนะนำถึงสาเหตุที่ปกรณ์ไม่ยอมตื่นขึ้นมา</p>	

<p><u>ทัศนัย</u>...นมัสการหลวงพ่อกับ...เมื่อตะกี้เห็นหลวงพ่อบอกว่าเพื่อนผมมันไม่เป็นอะไร แต่ทำไมพยายามปลุกมันเท่าใด ก็ไม่เห็นมันยอมตื่นเสียทีละครับหลวงพ่...</p> <p><u>พระครูจตุรภัค</u>...เพื่อนของพวกเธอ กำลังประสบเข้ากับภพกรรมเดิม แต่มีโชเป็นกรรมหนักแต่อย่างใดทว่า เป็นเพียงช่วงจังหวะที่จิตของเธอ กำลังล่องลอยไปในมิติแห่งอดีตชาติเท่านั้น</p> <p><u>อมร</u>...แล้วจะให้พวกหนูทำอย่างไรกันหรือคะหลวงพ่ เพื่อนของหนูถึงจะตื่นขึ้นมาซะที..</p> <p><u>พระครูจตุรภัค</u>...ให้พวกเธอ นำของที่เขานี้หอบมา แล้วนำกลับไปคืนยังที่ที่ของสิ่งนี้วางอยู่ จากนั้นก็เอาน้ำมันต์ขวดนี้ให้เพื่อนให้เธอตีมันกินเสีย..</p> <p><u>อมร</u>..เอ๊ะ..แล้วของสิ่งนั้นมันคืออะไรกันคะหลวงพ่</p> <p><u>ทัศนัย</u>...อ้ออ้อ เข้าใจแล้ว..ข้าเห็นไอ้กรรมมันเก็บกำไลได้... เอ๊ย..พวกเราช่วยกันค้นในตัวมันเร็ว</p>		
<p><u>องค์ที่๔ "บ้านหัวตะเข้วัฒนธรรมแห่งศิลปะการแสดงพื้นบ้าน"</u></p> <p>บรรยาย ...วันคืนที่ล่วงผ่าน และอดีตกาลที่เปลี่ยนแปลง ดินแดนชุมชนศิระจรเข้ใหญ่แห่งนี้ เดิมมีนามว่า "ศิระจรเข้ใหญ่"</p> <p>ในยุคสมัยที่วัฒนธรรมศิลปะการแสดงพื้นบ้านเจริญรุ่งเรือง ได้ปรากฏเป็นเรื่องราวของกลุ่มศิลปินพื้นบ้านอันหลากหลายกลุ่ม ที่สืบทอดการแสดงมาจากบรรพบุรุษของตนเอง หรือ การย้ายถิ่นฐานจากที่หนึ่งมายังอีกที่หนึ่งเพื่อมาอยู่อาศัยในชุมชนศิระจรเข้ใหญ่ด้วยภูมิปัญญาที่ได้ติดตัวมาจากตัวตน จนทำให้เกิดศิลปะการแสดงพื้นบ้านในชุมชนศิระจรเข้ใหญ่จนกลายเป็นเอกลักษณ์ประจำท้องถิ่นมาสู่ดินแดนศิระจรเข้ใหญ่ จนเกิดเป็นมรดกอันล้ำค่าที่ชาวชุมชนเหล่านี้ ได้สืบทอดมาเป็นตำนานจวบกระทั่งกาลปัจจุบัน <u>ตัวละคร (ปรกรณ์กลับมาบ้านหัวตะเข้อีกครั้งในฐานะอาจารย์พร้อมกลุ่มนักศึกษา)</u></p> <p><u>ปรกรณ์</u>...ไม่ว่าจะกี่คืนวัน บ้านหัวตะเข้แห่งนี้ ก็ยังคงงดงามและมีคุณค่าต่อจิตใจของผมเสมอ..</p> <p><u>นักศึกษา</u>...อาจารย์ครับที่นี้มันตำบลศิระจรเข้ใหญ่นะครับไม่ช่ายบ้านหัวตะเข้อาจารย์เคยมาที่นี้บ่อยหรือครับ</p> <p><u>ปรกรณ์</u>...อ้อช่าย ๆ ผมลืมไป ว่าที่นี้เขาเรียกว่าตำบลศิระจรเข้ใหญ่ ผมมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น..แค่เพียงครั้งเดียว ที่ทำให้ผมได้รู้จักดินแดนแห่งนี้ไปอีกนาน</p> <p><u>นักศึกษา</u>...เอ๊ะ มันยังงี้หรือครับอาจารย์ ที่ว่ารู้จักไปอีกนาน..</p>	<p>แสดงอพยพย้ายถิ่นฐาน</p> <p>การแสดงศิลปะพื้นบ้านของชุมชนศิระจรเข้ใหญ่</p> <p>ปรกรณ์พานักศึกษามาเที่ยวดูงาน ณ ชุมชนศิระจรเข้ใหญ่</p>	

<p>ปกรณณ์..อ้อ..อ้อ..ไม่มีอะไรหอรอกครับ.เอาเป็นว่า ผมอยากให้คุณแยกย้ายกันไปศึกษารายละเอียดในประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของชุมชนศิระจรเข้ใหญ่ แล้วทำรายงานมาส่งผมจะดีกว่านะ ผมให้เวลาให้คุณ</p> <p>ปกรณณ์...เพียง ๓๐ นาทีเท่านั้น เมื่อครบตามเวลาเราจะมารวมกันที่นี่อีกครั้ง เชิญทุกคนครับ.</p> <p>(ปกรณณ์เดินเที่ยวชมบริเวณพื้นที่จนมาพบชายชราที่กำลังสอนศิลปะการแสดงที่บ้านอยู่)</p> <p>ตา..สวัสดีจ๊ะพ่อหนุ่ม สนใจจะลองฝึกตีระนาดไหมมัยยะพ่อหนุ่ม ตาสอนให้...</p> <p>ปกรณณ์..ฝีมือคุณตาบรรเลงได้ไพเราะครับ...เสียงนุ่มน่าฟัง...</p> <p>ตา..ใช่แล้ว ส่วนมากตาจะฝึกสอนให้เด็ก ๆ ในชุมชนศิระจรเข้ใหญ่นี้ละ เด็ก ๆ ในปัจจุบันนี้ก็ไม่ค่อยสนใจเท่าไรนักก็เลยเหลือตาเพียงคนเดียวที่ยังคงสืบสานอยู่..</p> <p>ปกรณณ์..แล้วตาไม่มีลูกหลาน หรือเครือญาติคนอื่น ๆ คอยช่วยหอรอกครับ</p> <p>ตา..มีเหมือนกันจ๊ะ แต่เขาก็เข้าไปทำงานในกรุงเทพกันหมด นาน ๆ ที่ก็จะกลับมาเยี่ยมตาสักครั้ง</p> <p>ปกรณณ์..เอ๊ะ..ตา...(ข้าเลื่องไปเห็นระนาดเอกตัวหนึ่ง)...ผมขอดูระนาดเครื่องนี้หน่อยจะได้มัยยะครับ..</p> <p>ตา..อ้อ..ได้สิ ...แต่ตาไม่ได้มีไว้ขายหอรอกนะ...</p> <p>ปกรณณ์.....ระนาดนี้ ตาทำเองกับมือ หรือว่าได้มาจากที่ไหนกันหรือครับ</p> <p>ตา..มันเป็นระนาดของบรรพบุรุษนะจ๊ะพ่อหนุ่ม...ปู่ตายายเขาได้ส่งต่อกันมา ตาจึงต้องเก็บรักษาเอาไว้อย่างดี ถึงพ่อหนุ่มจะขอซื้อในราคาเท่าใด ตาก็ไม่สามารถขายให้ได้หอรอกจ๊ะ..</p> <p>(ปกรณณ์นึกขึ้นได้ว่าเป็นระนาดที่ตนเคยลองบรรเลงเอาไว้ในอดีตภาพ)</p> <p>ปกรณณ์..คุณตาไม่ได้หนีหายผมไปไหนสินะ....."ผมรักบ้านหัวตะเข้และผมจะรักคุณตาตลอดไป"</p>		
<p>..บรรยาย .... ด้วยความสำคัญของร่องรอยทางประวัติศาสตร์ท้องถิ่นชุมชนศิระจรเข้ใหญ่ที่มีประโยชน์และคุณค่าอย่างยิ่ง จึงทำให้ชุมชนที่นี่ได้สืบทอดศิลปะการแสดงพื้นบ้านในชุมชน ได้ให้การยอมรับว่าศิลปะการแสดงพื้นบ้านที่ตำบลศิระจรเข้ใหญ่เป็นร่องรอยทางวัฒนธรรมที่สำคัญที่สามารถให้ความรู้เป็นอย่างมาก.....มีเพียงมีประโยชน์และคุณค่าอันสูงส่งต่อประชาชนชาวไทยเท่านั้นแต่ยังมีประโยชน์ต่อมนุษยชาติทุกเผ่าพันธุ์ทั้งที่เป็นผู้คนรุ่นปัจจุบันและผู้คนในอนาคต ศิลปะการแสดงพื้นบ้านที่ตำบลศิระจรเข้ใหญ่จึงเป็นแหล่งศิลปะพื้นบ้านที่ทรงคุณค่าและควรอนุรักษ์คุ้มครองรักษาให้คงคุณค่าสืบต่อไป</p>	<p>การแสดงศิลปะพื้นบ้าน ทั้ง วงปี่พาทย์ ตีกลองยาว การแสดงลำตัด การแสดงโขนสด</p>	

<p>ตัวละคร(ปรกรณ์เดินออกมาเพื่อกล่าวยกย่องศิลปะการแสดงพื้นบ้านลึกระยะจระเข้ใหญ่) <u>ปรกรณ์</u>..ดินแดนบ้านหัวตะเข้ ถือเป็นดินแดนแห่งศิลปะการแสดงพื้นบ้านที่คนไทยทุกคน ต่างให้ความภาคภูมิใจ เพราะเป็นสถานที่หนึ่ง ที่มีศิลปะการแสดงพื้นบ้านอันเก่าแก่และสืบทอดมาจากรุ่นสู่รุ่น เพื่อให้คงอยู่ในตำบลลึกระยะจระเข้ใหญ่แห่งนี้ดินแดนอันล้ำค่า มีมรดกที่ชนชาวไทย จะต้องร่วมกันอนุรักษ์สืบสานเพื่อสืบทอดรักษานามของบ้านหัวตะเข้แห่งนี้เป็นที่ปรากฏ ในศิลปะการแสดง</p> <p style="text-align: center;">พื้นบ้านสืบไป...</p> <p style="text-align: center;">การแสดงจินตลีลา "เลิศล้ำนามลึกระยะจระเข้ใหญ่" /นักแสดงทั้งหมดออกมา/จบการแสดง</p>	<p>ปรกรณ์เดินออกมาสรุปเรื่องราวทั้งหมด</p> <p>นักแสดงทุกคนเดินแถวออกมา พร้อมการแสดงจินตลีลา</p>	
---	---	--

ภาคผนวก ข

จดหมายเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมหารือ เวทีพัฒนาโจทย์และจัดทำกรอบการวิจัยปีงบประมาณ 2565

ที่ อว 8393(19)/วจ.261.1/64

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
239 ถนนห้วยแก้ว
ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง

30 กรกฎาคม 2564

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมหารือ เวทีพัฒนาโจทย์และจัดทำกรอบการวิจัย ปีงบประมาณ 2565

เรียน คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการประชุม จำนวน 1 ชุด

ตามที่ หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) สำนักงานสภาพัฒนาการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.) ได้สนับสนุนทุนวิจัย การบริหารจัดการ ชุดโครงการ “มหาวิทยาลัยกับการขับเคลื่อนทุนทางวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาพื้นที่” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วิฑูรย์ เหลียงรุ่งเรือง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นหัวหน้าโครงการ ระยะเวลาโครงการ 1 ปี 8 เดือน ตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม 2564 ถึงวันที่ 14 มกราคม 2566 และในการนี้ ได้จัดประชุมเพื่อ หารือ เวทีพัฒนาโจทย์และจัดทำกรอบการวิจัย ปีงบประมาณ 2565 ครั้งที่ 1/2564 ในวันที่ 31 กรกฎาคม 2564 เวลา 09.00-12.00 น. ผ่านระบบออนไลน์ Zoom

ในการนี้ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เล็งเห็นว่า อาจารย์ใจบุญ แยมยิ้ม เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย จึงใคร่ขอเชิญบุคลากรในสังกัดท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ เข้าร่วมการประชุมเพื่อให้ความคิดเห็นในเวทีพัฒนาโจทย์และจัดทำกรอบการวิจัย ปีงบประมาณ 2565 ตาม วันและเวลา ดังกล่าว ทั้งนี้ หากมีข้อสอบถามเพิ่มเติมสามารถติดต่อ นางสาวสุพธิ์ภาธร มาสำราญ โทรศัพท์มือถือ 088-992-2949 อีเมล sutpatom.18@gmail.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิฑูรย์ เหลียงรุ่งเรือง)

หัวหน้าโครงการ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
โทร. 05-394-2825 ต่อ 121, 088-992-2949
โทรสาร. 05-394-2828
Email : sutpatom.18@gmail.com

ที่ อว 8393(19)/วจ.277.1/64

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
239 ถนนห้วยแก้ว
ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง

11 สิงหาคม 2564

เรื่อง เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญเข้าร่วมหารือ เวิร์พัฒนาโจทย์และจัดทำกรอบการวิจัย ปีงบประมาณ 2565

เรียน คณบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย กำหนดการประชุม จำนวน 1 ชุด

ตามที่ หน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) สำนักงานสภาพัฒนาการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.) ได้สนับสนุนทุนวิจัย การบริหารจัดการ ชุดโครงการ “มหาวิทยาลัยกับการขับเคลื่อนทุนทางวัฒนธรรมเพื่อการพัฒนาพื้นที่” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วิฑูรย์ เหลียงรุ่งเรือง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นหัวหน้าโครงการ ระยะเวลาโครงการ 1 ปี 8 เดือน ตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม 2564 ถึงวันที่ 14 มกราคม 2566 และในการนี้ได้จัดประชุมเพื่อหารือ เวิร์พัฒนาโจทย์และจัดทำกรอบการวิจัย ปีงบประมาณ 2565 ครั้งที่ 2/2564 ในวันที่ 12 สิงหาคม 2564 เวลา 09.00-12.00 น. ผ่านระบบออนไลน์ Zoom

ในการนี้ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เล็งเห็นว่า อาจารย์ไฉญญ แฉ้มฉิ้ม เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย จึงใคร่ขอเชิญบุคลากรในสังกัดท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ เข้าร่วมการประชุมเพื่อให้ความคิดเห็นในเวิร์พัฒนาโจทย์และจัดทำกรอบการวิจัย ปีงบประมาณ 2565 ตามวันและเวลา ดังกล่าว ทั้งนี้ หากมีข้อสอบถามเพิ่มเติมสามารถติดต่อ นางสาวสุทธิภาธร มาสำราญ โทรศัพท์มือถือ 088-992-2949 อีเมล sutpatom.18@gmail.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิฑูรย์ เหลียงรุ่งเรือง)

หัวหน้าโครงการ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
โทร. 05-394-2825 ต่อ 121, 088-992-2949
โทรสาร. 05-394-2828
Email : sutpatom.18@gmail.com

ภาคผนวก ข

คำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดเก็บข้อมูลมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดสมุทรปราการ

คำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ
ที่ ๗๗๐ /๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดเก็บข้อมูลมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดสมุทรปราการ

ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๔ กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัด พิจารณา และคัดเลือกมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจากรายการเบื้องต้นของจังหวัด เพื่อเสนอขึ้นบัญชีมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ซึ่งการจัดเก็บข้อมูลภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดสมุทรปราการ จะต้องดำเนินการ ร่วมกับชุมชนเพื่อจัดทำรายการเบื้องต้นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม ซึ่งจังหวัดสมุทรปราการ ได้มีคำสั่ง ที่ ๗๓๐๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดเก็บข้อมูลมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัด นั้น

เพื่อให้การดำเนินงานจัดเก็บข้อมูลมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จังหวัดสมุทรปราการ จึงยกเลิกคำสั่งจังหวัดสมุทรปราการ ที่ ๗๓๐๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๒ และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดเก็บข้อมูลมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการขึ้นใหม่ ดังนี้

คณะกรรมการด้านวรรณกรรมพื้นบ้านและภาษา

๑. ดร.พัชรินทร์ บุรณะกร	ประธานคณะกรรมการ
๒. ผศ.ปราโมทย์ ชูเดช	คณะกรรมการ
๓. นางสาววิไล ธรรมวาจา	คณะกรรมการ
๔. ดร.จันทร์สุดา ไชยประเสริฐ	คณะกรรมการและเลขานุการ
๕. น.ส.ศนิษา แก้วเสถียร	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการด้านศิลปะการแสดง

๑. ผศ.นิก สุนทรธัย	ประธานคณะกรรมการ
๒. ผศ.ทยากร บำรุงพานิช	คณะกรรมการ
๓. นายใจบุญ แยมยิ้ม	คณะกรรมการ
๔. นางอัญชุลี สุภาวดี	คณะกรรมการและเลขานุการ
๕. นางสาวกชพร ขวัญทอง	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการด้านแนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณี และเทศกาล

๑. ผศ.ดร.อำพล นววงศ์เสถียร	ประธานคณะกรรมการ
๒. นางสาวภัทรดา รุ่งเรือง	คณะกรรมการ
๓. นางสาวชุศรี สัตยานนท์	คณะกรรมการ
๔. ดร.โคจลักษ์ณ กมลศักดิ์วิกุล	คณะกรรมการและเลขานุการ
๕. ว่าที่ ร.ต.อนุชิต เพ็งบุปผา	คณะกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

/คณะกรรมการ...

คณะทำงานด้านความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล

๑. นางศรีประไพ กาญจนกันทร	ประธานคณะทำงาน
๒. นางธัญญธร เหมือนเดช	คณะทำงาน
๓. นายอุคร บุญช่วยแล้ว	คณะทำงาน
๔. นายสุพิน อรุณสวัสดิ์	คณะทำงานและเลขานุการ
๕. นางศวีวรรณ หมงประเสริฐ	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะทำงานด้านงานช่างฝีมือดั้งเดิม

๑. นางกัญญา มีนายน	ประธานคณะทำงาน
๒. นางศุภิตา ตะเพียนทอง	คณะทำงาน
๓. น.ส.บุษกมล พารา	คณะทำงาน
๔. นายเกรียงไกร ภูพงษ์สิน	คณะทำงานและเลขานุการ
๕. นายสมชาย สุขประเสริฐ	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะทำงานด้านการเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปการต่อสู้ป้องกันตัว

๑. นายกษิต์เดช เนื่องจ้านงค์	ประธานคณะทำงาน
๒. นางสาวโชติมา ยะภาคคนอง	คณะทำงาน
๓. ดร.ภาณุ กุศลวงศ์	คณะทำงาน
๔. นางอรอุมา อัครเงิน	คณะทำงานและเลขานุการ
๕. นางสาวจิรฐาทิพย์ วัฒนพานิช	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะทำงานฯ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. ดำเนินการร่วมกับชุมชนเพื่อเก็บข้อมูลมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในเขตพื้นที่จังหวัด

สมุทรปราการ

๒. จัดส่งข้อมูลมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ให้สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อรวบรวมข้อมูลเสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมและรักษามรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมประจำจังหวัดสมุทรปราการ

๓. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายคุมมิตร ชินศรี)

ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ

ภาคผนวก ฅ
เอกสารรับรองจริยธรรมการวิจัย

เรียนผู้เพื่อรับใช้สังคม

เอกสารรับรอง

(Certificate of Exemption)

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่ 1 สิงหาคม 2564

ชื่อเรื่อง: การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชน
เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสด็จ จังหวัดสมุทรปราการ

ชื่อนักวิจัย/หัวหน้าโครงการ: อาจารย์ไฉบุญ แฉิมยิ้ม

คณะวิชา/หลักสูตร: คณะนิเทศศาสตร์

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ขอรับรองว่า งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบโดยสอดคล้องกับ
ประกาศเขตจังหวัด จากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ลงนาม

(อาจารย์ ดร.วีรัตน์ ทองรอด)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วันที่รับรอง

วันที่ 1 สิงหาคม 2564

เลขที่รับรอง

อ.1103/2564

วันที่ให้การรับรอง: 1 สิงหาคม 2564

วันหมดอายุใบรับรอง: 31 กรกฎาคม 2566

ภาคผนวก ญ
แบบสรุปปิดโครงการ

โครงการ/ชุดโครงการ การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยความร่วมมือร่วมใจของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก
อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ
หัวหน้าโครงการ นายบุญญ. แย้มยิ้ม

โทรศัพท์ 086-880-3030 อีเมล patgol23@hotmail.com งบประมาณ 360,000 บาท ระยะเวลาดำเนินการ 15 เดือน

แพลตฟอร์มตามยุทธศาสตร์ ววน.: แพลตฟอร์มที่ 4 “การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ”

โปรแกรมตามยุทธศาสตร์ ววน.: โปรแกรมที่ 13 นวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนนวัตกรรม

แผนงานหลัก: “มหาวิทยาลัยพัฒนาพื้นที่”

แผนงานย่อย: “การจัดการทุนทางวัฒนธรรมเพื่อยกระดับเศรษฐกิจชุมชน และสำนึกท้องถิ่น”

พื้นที่ทำวิจัย: ต.ศิริชะครเข้ใหญ่ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ

พื้นที่การใช้ประโยชน์: ต.ศิริชะครเข้ใหญ่ อ.บางเสาธง จ.สมุทรปราการ

บทสรุปผู้บริหารโดยย่อ

การศึกษาวิจัย เรื่อง การสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ด้วยความร่วมมือร่วมใจของชุมชน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานราก อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศิริชะครเข้ใหญ่ ศึกษาแนวทางและสร้างสรรค์การจัดการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบลศิริชะครเข้ใหญ่ และเพื่อประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมจากการลงทุน (ROI/SROI)

โดยมีเป้าหมายสำคัญคือ เกิดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านศิริชะครเข้ใหญ่ เกิดลานการแสดงพื้นบ้านตำบลศิริชะครเข้ใหญ่ ผู้ชมงานได้รับประสบการณ์ เกิดการบอกต่อ สร้างกระแส แชนร์ ภาพลักษณ์เชิงบวกกระตุ้นยอดขาย เกิดการจ้างงานรายได้ของผู้ประกอบการวัฒนธรรมทั้ง 4 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 พัฒนาช่องทางการสื่อสารตลาดผู้ประกอบการวัฒนธรรมด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 4 ราย ได้แก่ โขนสดเด็กคณะศรีวิกรม์ หอมท่าขวัญภาคขวัญเรือน ทีมงานลูกปรากร ดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ และวงกลองยาวคณะบุญญิตศิลป์ พัฒนาระบบข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กลไกความร่วมมือสานพลังภาคเครือข่ายจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม

ผลการดำเนินงานระยะเวลา 15 เดือน พบว่า

เกิดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านศิริชะครเข้ใหญ่

การจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ระหว่างวันที่ 18 - 20 ก.พ. 65 เป็นรูปแบบการถ่ายทอดสดออนไลน์ (Live Streaming) ผสมผสานกับการจัดในสถานที่จริง (On ground) ตามมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด

เกิดลานการแสดงพื้นบ้านตำบลศิริชะครเข้ใหญ่ ณ วัดจรเข้ใหญ่ และ รร.วัดจรเข้ใหญ่

ผู้ชมงานได้รับประสบการณ์ เกิดการบอกต่อ สร้างกระแส แชนร์ ภาพลักษณ์เชิงบวก

งานการแสดงความคิดเห็นทางเพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการของผู้ชมงานเทศกาลฯ สรุปความได้ว่า ผู้ชมรอมศิลปะการแสดงพื้นบ้าน เป็นกิจกรรมที่ดี เป็นการจัดงานที่ดีมาก ถ้าแต่ละจังหวัดจัดได้ในงานปีของวัดต่าง ๆ ในจังหวัดจะดีมาก ศิลปะท้องถิ่นจะได้มีงานมีรายได้ พร้อมสนับสนุน แม้เป็นจุดเริ่มต้นจัดงานครั้งแรก ๆ ถือว่าดี สร้างความภาคภูมิใจให้กับผู้ร่วมงานเทศกาลฯ

จำนวนผู้เข้าร่วมชมงาน (Participant) ออนไลน์ เพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ

- จำนวนผู้ชมไลฟ์สด วันที่ 18 ก.พ. 65 กดโลก 46 ตู. 2 พันครั้ง ความคิดเห็น 21 รายการ แชร์ 45 ครั้ง คนที่เข้าถึง 4.3 พัน
- จำนวนผู้ชมไลฟ์สด วันที่ 19 ก.พ. 65 กดโลก 17.. ตู. 506 ครั้ง ความคิดเห็น 2 รายการ แชร์ 13 ครั้ง คนที่เข้าถึง 1.4 พัน
- จำนวนผู้ชมไลฟ์สด วันที่ 20 ก.พ. 65 กดโลก 15 ตู. 375 ครั้ง ความคิดเห็น 1 รายการ แชร์ 13 ครั้ง คนที่เข้าถึง 904

เกิดการจ้างงานรายได้ของผู้ประกอบการวัฒนธรรมทั้ง 4 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 10

เมื่อเปรียบเทียบสภาวะการจ้างงานการแสดงพื้นบ้านและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนช่วงก่อนเกิดสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 หรือก่อนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับสภาวะการจ้างงานและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนหลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดง พบว่า

- คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือน 50.% มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 2 งาน เป็น 3 งาน ต่อเดือน
- คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือน 50.% มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 งาน เป็น 6 งาน ต่อเดือน
- คณะกลองยาวบุญญิตศิลป์ มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือน 71.% มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 งาน เป็น 6 งาน ต่อเดือน
- คณะหมอทำขวัญนาควัฒนเรือนลูกปรากฏา มีรายได้เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเดือน 75.% มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นจากเดิม 4 งาน เป็น 7 งาน ต่อเดือน

เมื่อนำมาประเมินผลกันเป้าหมาย คือ เกิดการจ้างงานรายได้ของผู้ประกอบการวัฒนธรรมทั้ง 4 ราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 พบว่า เกิดการจ้างงานรายได้ของผู้ประกอบการวัฒนธรรมทั้ง 4 คณะ เพิ่มขึ้นมากกว่า 10.% ..ทุกคณะ

พัฒนาช่องทาง การสื่อสารตลาดผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 4 ราย

เกิดการพัฒนาช่องทาง การตลาดออนไลน์ทางเพจคณะศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 4 คณะ ได้แก่

- คณะกลองยาวบุญญิตศิลป์ สร้างเพจขึ้นใหม่ชื่อ คณะกลองยาวบุญญิตศิลป์ เนื่องจากไม่มีเพจ พัฒนาการถ่ายรูปคมชัด การเขียนคอนเทนต์ทางเฟสบุ๊ก และการไลฟ์สด
- คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี มีเพจอยู่แล้วจากโครงการวิจัยระยะที่ 1 โดยในระยะที่ 2 ได้พัฒนาเพจของคณะ โดยการใช้เทคนิคไลฟ์สดและคลิบวิดีโอ
- คณะหมอทำขวัญนาควัฒนเรือนลูกปรากฏา สร้างเพจขึ้นใหม่ เนื่องจากใช้เฟสบุ๊กส่วนตัว พัฒนาการถ่ายรูปคมชัด และการเขียนคอนเทนต์ทางเฟสบุ๊ก
- คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ พัฒนาการจัดการเพจหลัก เนื่องจากมีหลายเพจ โดยการถ่ายรูปคมชัด การเขียนคอนเทนต์ทางเฟสบุ๊ก และการไลฟ์สด

เกิดบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) กลไกความร่วมมือสามพลังภาคเครือข่ายจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ได้แก่ วัดจระเข้ใหญ่ โรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่ อนาคตศิระจรเข้ใหญ่ สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ สภาวัฒนธรรม จ.สมุทรปราการ สมาคมการค้าพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพลี คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ คณะกลองยาวบุญญิตศิลป์ คณะหมอทำขวัญนาควัฒนเรือนลูกปรากฏา และมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านของตำบลศิระจรเข้ใหญ่
2. เพื่อศึกษาแนวทางและสร้างสรรคการจัดการเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านของชาวตำบลศิระจรเข้ใหญ่
3. เพื่อประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมจากการลงทุน (ROI/SROI)

ผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง (output):

1. ประสานงานพื้นที่ เก็บข้อมูลผู้ประกอบการ.4. ราย. ทราบปัญหาและความต้องการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แนวความคิดการจัดงานเทศกาล
2. เกิดเวทีประชาคมกับภาคีเครือข่ายครั้งที่ 1. ระดมความคิด ได้แนวทางการจัดเทศกาล. ณ.ร.ร.วัดจระเข้ใหญ่
3. ได้แนวทางการจัดงานเทศกาล. จากการจัดเวทีประชาคมกับภาคีเครือข่ายครั้งที่ 2. จากการระดมความคิดการจัดเทศกาล. ณ.ร.ร.วัดจระเข้ใหญ่
4. เกิดพัฒนาภาคีความร่วมมือ (MOU). กับภาคีเครือข่ายใหม่และเก่าทั้งภาครัฐ. ภาคเอกชน. และภาคประชาสังคม
5. เกิดขึ้นงานการเตรียมความพร้อมการจัดงานเทศกาล. จากการบูรณาการการเรียนรู้การรสนกันรายวิชาการแสดงสำหรับสื่อภาพยนตร์. โทรทัศน์และเวที. นักศึกษากลุ่มวิชาชีพศิลปะการแสดง. คณะนิเทศศาสตร์. มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
6. กลุ่มผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน. จำนวน 4. คณะ. เกิดองค์ความรู้และแรงบันดาลใจในการทำการตลาดออนไลน์มากขึ้น. นำไปสู่การพัฒนาช่องทางตลาดทางสื่อออนไลน์รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์. จากกรอบระเบียบปฏิบัติการพัฒนาช่องทางตลาดออนไลน์และออฟไลน์รวมถึงการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้กับผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4. คณะ.
7. ฝึกอบรมด้านศิลปะการแสดงให้กับเยาวชน. จำนวน 4. รูปแบบ. ได้แก่
  - การแสดงโขนสดเด็ก. - การขับร้องทำขวัญนาค/เพลงฉ่อย.
  - ดนตรีไทย. - กลองยาว
9. เกิดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน. ออนไลน์. หรือในสถานที่จริง. เป็นการเปิดพื้นที่ให้กลุ่มผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน. จำนวน 4. คณะ. ได้แสดงผลงาน

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง (outcome):

1. ปัญหาของผู้ประกอบการ. คือ. ก่อนเกิดสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19. คือ. ไม่ค่อยมีคนรู้จัก. ขาดการประชาสัมพันธ์. ขาดแคลนงบประมาณ. และไม่ค่อยได้รับการสนับสนุนจากภาคส่วนต่าง. ๆ. ที่เกี่ยวข้อง. รวมถึง. หลังเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19. คือ. ภาครัฐมีมาตรการคุมเข้มเรื่องการแสดง. อาทิ. งดการแสดงหรือจำกัดจำนวนผู้แสดง. ส่งผลให้ไม่มีผู้ว่าจ้าง. ผู้ประกอบการไม่มีรายได้. ตลอดจนได้แนวทางการสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านจำนวน 11. แนวทาง
2. ผู้วิจัยได้ปรับรูปแบบการจัดเวทีประชาคมบางส่วน. เป็นการโทรศัพท์เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลหลัก. (Key Performance). ได้แก่. ผู้ทรงคุณวุฒิ. ผู้นำชุมชน. หน่วยงานภาครัฐ. ภาคเอกชน. ภาคประชาสังคม. เพื่อศึกษาถึงแนวทางการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านตำบลจระเข้ใหญ่
3. ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้
  - 3.1. ลงพื้นที่เข้าพบปะพูดคุยความร่วมมือ (MOU). และนำเสนอโครงการวิจัยการสร้างสรรค์เทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านกับผู้ที่เกี่ยวข้องได้แก่. วัดจระเข้ใหญ่และโรงเรียนวัดจระเข้ใหญ่
  - 3.2. สนทนาทางโทรศัพท์กับผู้นำชุมชนได้นำเสนอแก่. ครูอริย์. วิทยารมภ์. และครูสามารถ. กล่าวจริง
  - 3.3. สำหรับภาคเอกชนได้นำเสนอผ่านทางไลน์กับภาคีเครือข่ายภาคเอกชนเดิม. บริษัท. ไทยยามาฮ่า. มอเตอร์. จำกัด. รวมถึงภาคเอกชนรายใหม่. คือ. บริษัท. นิสสันมอเตอร์. (ประเทศไทย). จำกัด. และผู้วิจัยได้สนทนากลุ่มแบบไม่เป็นทางการกับบริษัท. ซีพีเอฟ. (ประเทศไทย). จำกัด. (มหาชน)
4. สรุปแนวทางการจัดงานเทศกาลจากผู้ทรงคุณวุฒิ. จำนวน 11. แนวทาง
  - ข้อดีลักษณะจากรากเหง้า. ทำให้โดดเด่น

- จัดหมวดหมู่กิจกรรมและพื้นที่/นิทรรศการ
- มีกิจกรรมการเรียนรู้/การฝึกอบรม/เสวนา
- สร้างแพลตฟอร์มเพื่อช่วยศิลปิน
- สร้างจุดเน้น นำสายตาภายในงาน
- สร้างโครงเรื่องให้นำติดตามตั้งแต่ต้นจนจบ
- หยิบเรื่องราวของชีวิตนักแสดงมาแล้วมาบอก
- เชิญผู้เชี่ยวชาญ/ศิลปินมาร่วมพูดคุย/ทำกิจกรรม
- จัดไลฟ์สดแบบออนไลน์/มีช่องทางเพื่อนำเสนอให้เหมาะสมกับสถานการณ์และพื้นที่
- มีพ่อค้าแม่ค้านำสินค้ามาขาย และร่วมทำบุญ
- ชุมชนเป็นเจ้าของเทศกาล/หน่วยงานต่าง ๆ เป็นส่วนสนับสนุน

5. บันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) การจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่ ระหว่าง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กับ

1. วัดจรเข้ใหญ่
2. โรงเรียนวัดจรเข้ใหญ่
3. อบต.ศิระจรเข้ใหญ่
4. สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ
5. สมาพันธ์วัฒนธรรม จ.สมุทรปราการ
6. สมาคมการค้าพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรปราการ
7. บริษัท ซีพีเอฟ (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
8. คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพิไล
9. คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ
10. คณะกลองยาวบุญญาศิลป์
11. คณะหมอลำขวัญเรือนลูกปรากร

6. นักศึกษากลุ่มวิชาชีพอัฒนศิลป์และศิลปะการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ ทำหน้าที่ติดตั้งป้ายไวนิลชื่องาน. ปรับรายชื่อผู้ลงนามใส่ป้ายสามเหลี่ยม เวียนแพ้น MOU. ต้อนรับลงทะเบียนสื่อมวลชนและผู้เข้าร่วมงาน ถ่ายภาพนิ่ง ถ่ายคลิปวิดีโอ.เชิญของที่ระลึก. ประสานงานห้องฝึกนักแสดง. ปล่อยคิวการแสดง และเตรียมความพร้อมการจัดงานเทศกาลฯ. ตามหน้าที่ของตนเอง

7. การพัฒนาศิลปะการแสดง โดยทุกผลงานสร้างสรรค์จะจัดแสดงในงานเทศกาลฯ

- คณะกลองยาวบุญญาศิลป์ จัดทำเสื้ออัตลักษณ์ของคณะเป็นเสื้อลายดอกสกรีนชื่อคณะ
- คณะหมอลำขวัญเรือนลูกปรากร พัฒนาบทขับร้องใหม่ ชื่อ ของดินบางเสาธง ร่วมกัน การสร้างสรรค์

ดนตรีไทยประกอบการขับร้อง โดยคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

- คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพิไล ปรับรูปแบบการแสดงโขนสด เรื่องราวเกียรติ. ตอน. ยกรบ. ให้สั้นลง
- การพัฒนาช่องทางการตลาดออนไลน์ทางเพจคณะ
- คณะกลองยาวบุญญาศิลป์ สร้างเพจขึ้นใหม่ชื่อ คณะกลองยาวบุญญาศิลป์ เนื่องจากไม่มีเพจ
- คณะโขนสดเด็กครุวิกรมพิไล พัฒนาเพจของคณะโดยการใช้เทคนิคไลฟ์สดและคลิปวิดีโอ
- คณะหมอลำขวัญเรือนลูกปรากร สร้างเพจขึ้นใหม่ เนื่องจากใช้เฟสบุ๊กส่วนตัว พัฒนาการถ่ายรูปคมชัด

และการเขียนคอนเทนต์ทางเฟสบุ๊ก

- คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ พัฒนาการจัดการเพลงหลัก เนื่องจากมีหลายเพลง

ทั้ง 4 คณะ นำเทคนิคการไลฟ์สดไปปรับใช้กับคณะของตนเอง

8. ฝึกอบรมเยาวชน รร. วัดจระเข้มใหญ่ ไร่กลองยาว และสร้างองค์ความรู้ผ่านการผลิตสื่อการสอนด้วยคลิปวิดีโอโดยเผยแพร่ทางยูทูปช่อง อ.ใจบุญ แยมยิ้ม จากนั้นนำลิงก์จากยูทูปมาเผยแพร่ทางเพจเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศรีชะจรเข้มใหญ่

1. การขับร้องเพลงแหล่งเบื้องต้น

2. การแสดงโขนสดเบื้องต้น

3. การตีกลองยาวเบื้องต้น

4. การตีระนาดเบื้องต้น

9. กำหนดจัดงานระหว่างวันที่ 18 - 20 ก.พ. 65 ในรูปแบบออนไลน์ (Live Streaming) ทางเพจ สนง.วัฒนธรรม จ.สมุทรปราการ เพจสุขไม่จางที่บางเสาธง และในสถานที่จริง (On ground)

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริง (impact): (ต่อระบุ)

1. นักวิจัยตระหนักถึงปัญหา สภาพการณ์จ้างงานการแสดงในปัจจุบัน และรูปแบบการทำการตลาดโดยการจัดเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน
2. นักศึกษาเกิดทักษะและประสบการณ์ ได้ประยุกต์ใช้ความรู้จากในห้องเรียนสู่การปฏิบัติงานในพื้นที่จริง
3. กลุ่มผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน จำนวน 4 คณะ นำเทคนิคที่ได้จากการอบรมไปปฏิบัติใช้จริง
4. เยาวชนเกิดทักษะในการแสดงพื้นบ้าน ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ได้รับการสืบทอดจากเยาวชนรุ่นใหม่
5. เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อศิลปินพื้นบ้านผู้สืบสานการแสดงพื้นบ้านทั้ง 4 คณะ และต่อเครือข่าย
6. งานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการด้านศิลปะการแสดงพื้นบ้าน

● ผลกระทบทางเศรษฐกิจ (ROI)

-...คณะโขนสดเด็กครุวิถิมพลี

หลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน การประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุน ROI = 31. %

แสดงให้เห็นว่า การลงทุนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

ให้ผลตอบแทนหรือรายได้รวมเฉลี่ยต่อปี จำนวน 720,000.บ.

-...คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ

หลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน การประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุน ROI = 82. %

แสดงให้เห็นว่า การลงทุนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

ให้ผลตอบแทนหรือรายได้รวมเฉลี่ยต่อปี จำนวน 1,440,000.บ.

-...คณะกลองยาวบัญญัติศิลป์

หลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน การประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุน ROI = 33. %

แสดงให้เห็นว่า การลงทุนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

ให้ผลตอบแทนหรือรายได้รวมเฉลี่ยต่อปี จำนวน 288,000.บ.

-...คณะหมอลำขวัญนาควัฒน์เรือนลูกปรากร

หลังจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน การประเมินผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุน ROI = 100. %

แสดงให้เห็นว่า การลงทุนจัดงานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ

ให้ผลตอบแทนหรือรายได้รวมเฉลี่ยต่อปี จำนวน 672,000.บ.

● ผลกระทบทางสังคม (SROI)

ผู้วิจัยได้ทำการประเมินผลกระทบทางสังคม (SROI) พบว่า โครงการวิจัยมีผลลัพธ์ทางสังคม 5 ประเด็น โดยประเด็นแรกมาจากการคำนวณ SROI ส่วนประเด็นที่ 2 – 5 ผลลัพธ์และตัวชี้วัดทางสังคมไม่ได้ทำการประเมิน (เนื่องด้วย ผลลัพธ์ทางสังคมทั้ง 4 ประเด็น จัดเป็นปัจจัยนำเข้า) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น จากผู้ชมงานเทศกาลฯ ติดต่อกับจ้างการแสดง ส่งผลให้หัวหน้าคณะและบุคลากรในคณะทั้ง 4 คณะ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตัวชี้วัดทางสังคม คือ จำนวนรายได้ที่เพิ่มขึ้น มีมูลค่าปัจจุบันผลประโยชน์โดยรวมจำนวน 3,741,866.35.บ.
  2. เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อเครือข่ายฯ ในการส่งเสริม สืบสาน และเผยแพร่งานเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้านฯ ออกสู่สายตาสาธารณชนทั้งในสถานที่จริงและผ่านช่องทางออนไลน์ของภาคส่วนต่าง ๆ ส่งผลต่อทัศนคติที่ดีของบุคลากรในหน่วยงานทำให้มีความตั้งใจในการทำงานเพื่อส่วนรวมมากขึ้น ตัวชี้วัดทางสังคม คือ จำนวนชั่วโมงที่เครือข่ายฯ มาร่วมประชุมระดมความคิดเห็นเพื่อจัดงาน (ไม่มีข้อมูลที่แสดงความแตกต่างของกิจกรรมที่ชัดเจน)
  3. นักวิจัยเกิดความเชี่ยวชาญในการทำวิจัยและความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน อิมเมจในใจที่ได้ช่วยเหลือต่อยอดศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ตัวชี้วัดทางสังคม คือ จำนวนงบประมาณการต่อยอดการแสดงพื้นบ้านจากงานวิจัยเพิ่มขึ้น (ไม่มีข้อมูลที่แสดงความแตกต่างของกิจกรรมที่ชัดเจน)
  4. ทีมงานเกิดรายได้ระหว่างเรียนและทำงาน จากความร่วมมือจัดงานเทศกาลฯ ตัวชี้วัดทางสังคม คือ จำนวนชั่วโมงที่ร่วมกันเตรียมความพร้อมจัดงานเทศกาลฯ (ไม่มีข้อมูลที่แสดงความแตกต่างของกิจกรรมที่ชัดเจน)
  5. ผู้ชมเกิดความรู้สึกคุ้มค่าในการรับชมศิลปะการแสดงพื้นบ้านของ ต.ศิระชะจรเข้ใหญ่ ตัวชี้วัดทางสังคม คือ จำนวนค่าใช้จ่ายในการเดินทางออกไปรับชมในสถานที่จริงลดลง (ไม่มีข้อมูลที่แสดงความแตกต่างของกิจกรรมที่ชัดเจน)
- จำนวนผู้ได้รับผลกระทบ 6,702 คน

การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ด้านนโยบาย โดยใคร.....

อย่างไร .....

ด้านสังคม โดยใคร.....

อย่างไร .....

พื้นที่ที่นำไปใช้ประโยชน์ วัดศรีวารีน้อย และสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ

อย่างไร วัดศรีวารีน้อยนำการแสดงพื้นบ้านจากคณะโขนสดเด็กครูวิจิตรศิลป์ คณะกลองยาวบุญญิตติศิลป์และคณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุ ไปจัดแสดงในโครงการ “หมู่บ้านรักษาศิลห้” และสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ นำการแสดงพื้นบ้านจากคณะโขนสดเด็กครูวิจิตรศิลป์ คณะกลองยาวบุญญิตติศิลป์ คณะดนตรีไทยบ้านศรีเกตุและคณะหมอท่าขวัญนาคราษฎร์เรือนลูกปรากราการไปจัดแสดงในงาน “นมัสการองค์พระสมุทรเจดีย์”

ด้านเศรษฐกิจ โดยใคร.....

อย่างไร .....

ด้านวิชาการ โดยใคร วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

อย่างไร นำผลงานวิจัยไปเผยแพร่ตีพิมพ์ในวารสาร

การเผยแพร่/ประชาสัมพันธ์:

การรายงานข่าวของสื่อมวลชนจำนวน 5 เพลจ แชนร์ 2 กลุ่ม ได้แก่

1. เพลจนิวส์รีพอร์ตทูเดย์
2. เพลจข่าวสมุทรปราการ ทูเดย์ ออนไลน์

3. เพจ News.TIME.TODAY
4. เพจ TCNN.Networks
5. เพจกลุ่มข่าวข่าวทันเหตุการณ์
6. เพจกลุ่มข่าวสัมพันธ์
7. เพจสาคร.เคเบิลทีวี.สมุทรปราการ.อะเชิงเทรา.(คลิปวิดีโอข่าว)

การนำเสนอข่าวของสื่อโครงการวิจัยจำนวน 4 เพจ ได้แก่

1. เพจเทศกาลศิลปะการแสดงพื้นบ้าน ต.ศิระจรเข้ใหญ่
2. เพจสุขไม่ลวงที่บางเสาธง
3. เพจวัดจรเข้ใหญ่
4. เพจสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดสมุทรปราการ

TRL/SRL ระดับความพร้อมที่มีอยู่ในปัจจุบันและศักยภาพองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่จะพัฒนา

1. ระดับความพร้อมทางเทคโนโลยี (Technology Readiness Level: TRL)

TRL ณ ปัจจุบัน ระบุ ไม่ระบุ ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านยังขาดความรู้ทางเทคโนโลยีโดยเฉพาะความรู้เรื่องการทำตลาดผ่านสื่อออนไลน์หรือออนไลน์

TRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้น ระบุ ไม่ระบุ ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้านสามารถนำองค์ความรู้ทางเทคโนโลยีที่ได้จากการทำตลาดผ่านสื่อออนไลน์หรือออนไลน์ไปปรับใช้กับคณะของตนเอง

2. ระดับความพร้อมทางสังคม (Societal Readiness Level: SRL)

SRL ณ ปัจจุบัน ระบุ ไม่ระบุ ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน รวมถึงศิลปินพื้นบ้าน คนในชุมชน หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน มีความพร้อมที่จะร่วมกันสืบสานศิลปะการแสดงพื้นบ้านให้คงอยู่

SRL เมื่องานวิจัยเสร็จสิ้น ระบุ ไม่ระบุ ผู้ประกอบการศิลปะการแสดงพื้นบ้าน รวมถึงศิลปินพื้นบ้าน คนในชุมชน หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน ร่วมกันสืบสานศิลปะการแสดงพื้นบ้านให้คงอยู่

ภาพที่ 59 การจัดงานเทศกาล

ภาคผนวก ก
ประวัติย่อผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ไทย) นายไจบุญ แยมยิ้ม
(อังกฤษ) MR.JAIBOON YAMYIM

ประวัติการศึกษา

- อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (ศิลปะการละคร) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการทางวัฒนธรรม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การตลาด) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สถานที่ติดต่อ 1209/79 ถนนเดอะพาร์คแลนด์ แขวงบางนา เขตบางนา จังหวัด
กรุงเทพมหานคร โทร. 0-86880-3030

สถานที่ทำงาน

- คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
  - ศูนย์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
  - แผนกสื่อสารองค์กร มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
- โทร 0-2312-6300 ต่อ 1138